

Trygheden i Brøndby Strand Parkerne

- Et kvalitativt feltstudie

Af

Thomas Selvig Truelsen

&

Casper da Silva Friis

AALBORG UNIVERSITET
KØBENHAVN

Aalborg Universitet København
A. C. Meyers Vænge 15
2450 København SV
Danmark

Studiesekretær: Silpa Stella Rondón Pinto
Telefon: 9940 2285
ssp@sbi.aau.dk

Uddannelse:

Kandidat: By, Bolig og Bosætning

Semester:

10. Semester

Titel på projekt:

Trygheden i Brøndby Strand Parkerne

Projektperiode:

1. februar – 7. august 2017

Vejleder:

Rikke Skovgaard Nielsen

Studerende:

Thomas Selvig Truelsen
Studienummer: 2015-7432

Casper da Silva Friis
Studienummer: 2015-1197

Antal ord: 46563 (87112)

Antal normalsider: 153 (274)

Afleveringsdato: 7. august 2017

English summary: This Master thesis studies the feeling of security (and the fear of crime) and how it is articulated in a specific non-profit housing area in Denmark. The case- and field study is based on two specific non-profit housing areas in Brøndby Strand Parkerne – Rheumpark and Dyringparken, in an effort to illuminate how the “occupant board members” experience the feeling of security and what they do to secure that feeling for every occupant in the housing area. We have also chosen to include perspectives of three professionals, who are involved with respectively Rheumpark and Dyringparken and Brøndby Strand Parkerne as a whole. In doing so, we will illuminate what they do to ensure the feeling of security and what they see as the main challenges in the different housing areas. We are using a mixed methods research design, which means we are applying the principles of a case- and field study. Also, we use both qualitative expert interviews and focus group interviews. Our philosophy of science is phenomenology and we have taken an abductive approach. The theoretical frame derives from the victimological and environment criminological sense of security, but other theoretical perspectives relating to the feeling of security will also be used. The analysis is based on a sequential design, which means that the analysis will be in two parts. The first part of the analysis is dealing with the focus groups - “occupant board members” and their view of the general feeling of security. The results from the first part, was used to make the interview guide for the professionals in part two of the analysis. Both part one and two of the analysis is divided in different themes, which we have mainly chosen based on the theory. Some of the themes, however, derive from the empirical data. The themes sometimes overlap, which is a methodological challenge we have tried to overcome by selecting which quotes to use in the different themes, so that no two quotes are used twice. The discussion is based upon themes that intersect both parts of the analysis - for example “*fear of crime*”, “*ambivalence*” and “*primary cause of fear of crime*”. The “occupant board members” describes the challenges concerning the feeling of security, as something that originates from outside the housing area and thus it is not people living in the area who are creating problems. Also the discovery of PCB in one of the housing areas was described as a source of a diminished feeling of security, as well as other things, such as criminal activity. A connection between a feeling of insecurity and age seem to be evident in both parts of the analysis, where young people are described as the source of this insecurity. The experts in the second part of the analysis however, explain the lacking feeling of security differently and as something that does not only point to the presence of young people, but rather as something that also has to do with the fact that some older, single people are feeling lonely. Another explanation to the feeling of insecurity in Brøndby Strand Parkerne, are the physical surroundings and the appearance of the buildings, which are mentioned in both parts of the analysis. In connection with our field study and walks in the areas, we also noted that there are some challenges with namely the little walking paths and the general appearance of Brøndby Strand Parkerne. Apart from the issues concerning the physical surroundings, there is a strong indication that some of the insecurity that the occupants experience, derives from the behavior of young people. Whether the solution to these problems lies with the occupants who are feeling insecure or with the young people seem to be a topic of disagreement. All the informants and members of the focus group, however, seem to agree that initiatives aiming to increase the feeling of security are costly affairs. It is therefore reasonable to assume that the feeling of security, in many ways, depend on the funds that Brøndby Strand Parkerne receive from Landsbyggefonden among others. Funds that predictably will end when the current plan for the area stops in 2021. Concerning Dyringparken, it seems fair to conclude that the ethnic diversity in that area, has a positive effect on the feeling of security, since it creates a multicultural environment in which relations between occupants are able to flourish. In contradiction to Dyringparken, it seems that the feeling of security in Rheumpark, is affected by the lack of a multicultural environment, and that the visibility of the minority has a tendency to make the single and the elderly occupants feel insecure. Finally we can conclude that Brøndby Strand Parkerne - Rheumpark and Dyringparken are largely secure places to live, but are challenged in different ways that leave room for improvement. Our conclusion is based on all three focus groups and the three expert interviews, but also on our own observations in Brøndby Strand Parkerne.

Forord

Dette speciale er udarbejdet i anledningen af færdiggørelsen af kandidaten By, Bolig og Bosætning. Fænomenet tryghed er højaktuelt, specielt i forbindelse med boligbyggeri, og som påvirkes af både fysiske og sociale kræfter. I forhold til de krav om omfang og indhold som indrammer Kandidatuddannelsen By, Bolig og Bosætning var trygheden i et konkret almennyttigt boligområde således en oplagt mulighed. Brøndby Strand Parkerne blev udvalgt blandt andet på baggrund af den aktuelle placering i forhold til vores bopæl i København, og vi fik efterfølgende mulighed for at få en kontorplads, så vi havde mulighed for at lave specialet som et feltstudie. Brøndby Strand Parkerne blev i øvrigt udvalgt på baggrund af aldrig at have været kategoriseret som en ghetto, men alligevel ofte omtalt negativt i pressen vedrørende emner som eksempelvis tryghed og etnicitet mv.

Tak

I forbindelse med tilvejebringelsen af kandidatspecialet, skal der lyde et stort tak til vores vejleder Rikke, som undervejs i forløbet har bidraget positivt og konstruktivt, og samtidigt sørget for, at vi overholdte vores tidsplan. Der skal lyde et stort tak til Bo for at have åbnet dørene for os i Brøndby Strand Parkerne, og undervejs i forløbet ligeledes været en fantastisk sparringspartner som altid havde tid til os, også selvom din egen tid var knap. Til de beboerbestyrelser og beboere som ønskede at tale med os, og stille op til interview, skal der lyde et tusind tak for jeres velvilje og åbenhed, og der skal ligeledes lyde et stort tak til repræsentanterne fra DAB, BB samt det Boligsociale projekt for deltagelse i interview. Tusind tak til medarbejderne på kontoret i Rheumpark som har taget os med på områdevandringer i Brøndby Strand Parkerne og kommet med gode inputs. Tak til Louise, Signe og Jette for gode kommentarer i den afsluttende fase. Der skal lyde et stort tak til forældre og svigerforældre, for til tider at have aflastet med børnepasning, samt faciliteret specialeskrivning. Slutteligt fortjener vores koner og børn et ekstraordinært stort tak for at have været en fast støtte for os, og i tilspidsede perioder været overbærende og taget en ekstra tørn, når vi var fraværende grundet specialeskrivningen.

Casper da Silva Friis & Thomas Selvig Truelsen, København 2017

English Summary

This Master thesis studies the feeling of security (and the fear of crime) and how it is articulated in a specific non-profit housing area in Denmark. The case- and field study is based on two specific non-profit housing areas in Brøndby Strand Parkerne – Rheumpark and Dyringparken, in an effort to illuminate how the “occupant board members” experience the feeling of security and what they do to secure that feeling for every occupant in the housing area. We have also chosen to include perspectives of three professionals, who are involved with respectively Rheumpark and Dyringparken and Brøndby Strand Parkerne as a whole. In doing so, we will illuminate what they do to ensure the feeling of security and what they see as the main challenges in the different housing areas. We are using a mixed methods research design, which means we are applying the principles of a case- and field study. Also, we use both qualitative expert interviews and focus group interviews. Our philosophy of science is phenomenology and we have taken an abductive approach. The theoretical frame derives from the victimological and environment criminological sense of security, but other theoretical perspectives relating to the feeling of security will also be used.

The analysis is based on a sequential design, which means that the analysis will be in two parts. The first part of the analysis is dealing with the focus groups - “occupant board members” and their view of the general feeling of security. The results from the first part, was used to make the interview guide for the professionals in part two of the analysis. Both part one and two of the analysis is divided in different themes, which we have mainly chosen based on the theory. Some of the themes, however, derive from the empirical data. The themes sometimes overlap, which is a methodological challenge we have tried to overcome by selecting which quotes to use in the different themes, so that no two quotes are used twice. The discussion is based upon themes that intersect both parts of the analysis - for example *“fear of crime”*, *“ambivalence”* and *“primary cause of fear of crime”*.

The “occupant board members” describes the challenges concerning the feeling of security, as something that originates from outside the housing area and thus it is not people living in the area who are creating problems. Also the discovery of PCB in one of the housing areas

was described as a source of a diminished feeling of security, as well as other things, such as criminal activity.

A connection between a feeling of insecurity and age seem to be evident in both parts of the analysis, where young people are described as the source of this insecurity. The experts in the second part of the analysis however, explain the lacking feeling of security differently and as something that does not only point to the presence of young people, but rather as something that also has to do with the fact that some older, single people are feeling lonely. Another explanation to the feeling of insecurity in Brøndby Strand Parkerne, are the physical surroundings and the appearance of the buildings, which are mentioned in both parts of the analysis. In connection with our field study and walks in the areas, we also noted that there are some challenges with namely the little walking paths and the general appearance of Brøndby Strand Parkerne. Apart from the issues concerning the physical surroundings, there is a strong indication that some of the insecurity that the occupants experience, derives from the behavior of young people. Whether the solution to these problems lies with the occupants who are feeling insecure or with the young people seem to be a topic of disagreement. All the informants and members of the focus group, however, seem to agree that initiatives aiming to increase the feeling of security are costly affairs. It is therefore reasonable to assume that the feeling of security, in many ways, depend on the funds that Brøndby Strand Parkerne receive from Landsbyggefonden among others. Funds that predictably will end when the current plan for the area stops in 2021. Concerning Dyringparken, it seems fair to conclude that the ethnic diversity in that area, has a positive effect on the feeling of security, since it creates a multicultural environment in which relations between occupants are able to flourish. In contradiction to Dyringparken, it seems that the feeling of security in Rheumpark, is affected by the lack of a multicultural environment, and that the visibility of the minority has a tendency to make the single and the elderly occupants feel insecure. Finally we can conclude that Brøndby Strand Parkerne - Rheumpark and Dyringparken are largely secure places to live, but are challenged in different ways that leave room for improvement. Our conclusion is based on all three focus groups and the three expert interviews, but also on our own observations in Brøndby Strand Parkerne.

Indhold

Titelblad	1
Forord.....	2
Tak.....	2
English Summary.....	3
Indhold	5
Kapitel 1 - Indledning	8
1.1 - Problemformuleringen	9
1.1.1 - Arbejdsspørgsmål.....	9
1.2 - Afgrænsning.....	10
1.3 - Den almene boligsektor - En historisk fortælling.....	11
1.3.1 - National politisk dimension	17
1.3.2 - Lokal politisk dimension.....	20
1.4 - Kapiteloversigt.....	22
Kapitel 2 - Casebeskrivelse.....	24
2.1 - Brøndby Strand Parkerne og deres boligorganisationer	25
2.2 - Sociodemografi og KÅS-tabeller.....	28
2.3 - Helhedsplaner	34
2.4 - Tryghedsrapporten	34
2.5 – Opsummering.....	35
Kapitel 3 - Metode	36
3.1 - Fænomenologi som videnskabsteoretisk udgangspunkt.....	36
3.2 - Mixed-methods	37
3.3 - Casestudie & feltstudie	40
3.4 - Abduktiv tilgang	41
3.5 - Det kvalitative forskningsinterview	42
3.6 - Fokusgruppeinterview	45
3.7 - Transskribering og kodning.....	46
3.8 - Metodeerfaringer.....	47
3.9 - Beskrivelse af informanter og grupper samt interviewsituation.....	48
3.9.1 - Første fokusgruppeinterview - Rheumpark.....	48
3.9.2 - Andet fokusgruppeinterview - Rheumpark.....	49

3.9.3 - Tredje fokusgruppeinterview - Dyringparken.....	50
3.9.4 - Første semistrukturerede kvalitative ekspertinterview - Lone	51
3.9.5 - Andet semistrukturerede kvalitative ekspertinterview - Keld.....	52
3.9.6 - Tredje semistrukturerede kvalitative ekspertinterview - Boris	52
Kapitel 4 - Teoretisk forståelse af tryghed.....	53
4.1 - Følelsen af tryghed / utryghed	54
4.2 - Tryghed i en anden kontekst	55
4.3 - Individ.....	56
4.4 - Sted	58
4.5 - Uorden.....	59
4.6 - Typer af tryghed - Akut og diffust.....	60
4.7 - Opsummering.....	62
Kapitel 5 - Analyse	63
5.1 - Analysestrategi.....	63
5.1.1 - Analysernes opbygning	63
5.2 - Analysedel 1: Beboerbestyrelserne.....	64
5.2.1 - Generel tryghedsopfattelse	64
5.2.2 - Stisystem og belysning.....	70
5.2.3 - Sociodemografi	75
5.2.4 - Områdets beskaffenhed	78
5.2.5 - Relationer	84
5.2.6 - Etnicitet	85
5.2.7 - Kontrol - formel og uformel.....	88
5.2.8 - Uorden - fysisk og social.....	93
5.2.9 - Narkotika	98
5.2.10 - Renommé	100
5.2.11 - Støttefunktioner	101
5.2.12 - Utrygheden finder sted	103
5.3 - Analysedel 2: Det professionelle perspektiv på tryghed.....	106
5.4 - Det boligsociale projekt	106
5.4.1 - Sociodemografi	107
5.4.2 - Relationer	110
5.4.3 - Renommé	111

5.4.4 - Empowerment	111
5.4.5 - Etnicitet	113
5.4.6 - Områdets beskaffenhed	114
5.4.7 - Stisystem	117
5.5 – Dansk Almennyttigt Boligselskab.....	119
5.6 - Brøndby Boligselskab.....	124
Kapitel 6 - Diskussion.....	131
6.1 - Ambivalensen	131
6.2 - Utrygheden finder sted.....	132
6.3 - Primær kilde til utrygheden	135
6.4 - Miljøkriminologisk tryghed	136
6.5 - Trygheden efter den boligsociale helhedsplan.....	140
6.6 - Ballade eller drengestreger	141
Kapitel 7 - Validitet og reliabilitet	142
Kapitel 8 - Konklusion.....	144
Kapitel 9 - Perspektivering	147
Litteraturliste	149
Bilag.....	154
Bilag 1 – Kontakt til fokusgrupper.....	154
Bilag 2 – Kontakt til fokusgrupper (uddybende)	155
Bilag 3 – Spørgeramme til beboerbestyrelser	156
Bilag 4 – Spørgeramme beboerbestyrelser (NY)	158
Bilag 5 – Spørgeramme til professionelle aktører.....	161
Bilag 6 – Transskribering af fokusgruppe 1 (Rheumpark)	163
Bilag 7 – Transskribering af fokusgruppe 2 (Rheumpark bestyrelse)	185
Bilag 8 – Transskribering af fokusgruppe 3 (Dyringsparken bestyrelse).....	203
Bilag 9 – Transskribering af ekspertinterview 1 (DAB)	232
Bilag 10 – Transskribering af ekspertinterview 2 (BB)	241
Bilag 11 – Transskribering af ekspertinterview 3 (Det boligsociale projekt).....	252

Kapitel 1 - Indledning

I dette kandidatspeciale vil vi behandle tryghed og utryghed med udgangspunkt i den almene boligsektor, og mere præcist et konkret almennyttigt boligområde som omdrejningsfelt. Tryghed som begreb og fænomen har en enorm spændvidde og er således meget komplekst. Overordnet vil vi fokusere på det miljøkriminologiske og viktimologiske perspektiv af tryghed og utryghed, da det alene forholder sig til den tryghed og utryghed, der relaterer sig til kriminalitet (Scherg, 2016: 35). Dette udelukker dog ikke, at vi til tider overlapper og inddrager teori og tryghedsperspektiver fra andre områder, som af den ene eller anden grund er trådt frem i empirien.

Indledningsvist vil vi fortælle om og redegøre for den almene boligsektor i Danmark, og hvorfor vi har valgt netop det område som genstandsfelt. Vi vil samtidigt redegøre for en lokal og national politisk dimension af den almene boligsektor, med særligt fokus på emner, der vedrører tryghed og utryghed, både direkte og indirekte.

Når vi i dette kandidatspeciale har valgt at fokusere på den almene boligsektor i Danmark, i forbindelse med tryghed og utryghed, er det ikke fordi vi mener at kunne sætte lighedstegn mellem almen bolig og utryghed. Der er i Danmark mange velfungerende og trygge almene boligområder, som lader til at være gode og rare steder at bo. Når det så er sagt, så oplever vi et medie billede og en politisk dagsorden som ofte er prydet med overskrifter, der handler om udsatte boligområder, eller som nogen vil kalde det: Ghettoområder. Disse, i medierne omtalte områder, er næsten altid almene boligområder, og når disse italesættes som udsatte eller ghettoer, så rejser det naturligt nogle spørgsmål, hvor emner som tryghed og utryghed ofte dukker op. Der kan ikke tilskrives en enkelt årsag til, hvorfor nogle af disse boligområder er særligt udsatte, men Nikolaj Avlund peger på, at eksempelvis byggestil, huslejeniveau samt boligsocial anvisning, alle kan være medvirkende årsager til, at nogle boligområder har skabt en koncentration af udsatte grupper (Avlund, 2012: 11f).

Man har i mange år i Danmark, fra politisk hold, haft fokus på den almene sektor og de udfordringer, der knytter sig til nogle af boligområderne. Det er således på regeringsniveau, man udstikker en overordnet strategisk plan for, hvordan man skal imødekomme de udfordringer, som præger de udsatte boligområder (ghettoområder). I forbindelse med

ghettoområderne giver den nuværende regering i Danmark udtryk for at ville føre en målrettet indsats, som skal virke forebyggende, og hvor sociale tiltag skal hjælpe de unge i disse områder til en bedre fremtid. Samtidigt vil regeringen gøre det muligt for politiet at komme ubesværet alle steder, og alle lovlydige borgere skal kunne færdes trygt og sikkert. Man vil således fra regeringens side ikke finde sig i, at der er områder i Danmark, hvor der ikke hersker lov og orden og hvor myndighederne ikke kan udføre deres arbejde (Regeringen.dk).

På baggrund af regeringens ønske, er tryghed og trivsel blevet en af Landsbyggefondens indsatsområder, hvorfor det rejser følgende problemformulering.

1.1 - Problemformuleringen

- **Hvordan opleves og italesættes tryghed af beboerbestyrelser og professionelle aktører i et konkret boligområde i Danmark?**

1.1.1 - Arbejdsspørgsmål

For at belyse problemformuleringen har vi opsat følgende arbejdsspørgsmål, der kan hjælpe os med at komme rundt om emnet:

- Hvilken oplevelse har beboerbestyrelserne af trygheden i Rheumpark og Dyringparken, og hvad gør de ved trygheden?
- Set ud fra professionelle aktørers perspektiv, hvad gør man så for at skabe tryghed i Rheumpark og Dyringparken, og hvilke tanker har de gjort sig om utrygheden og dens årsager?
- Er der konsensus mellem beboerdemokraterne og de professionelle aktører om, hvordan man imødekommer eventuel utryghed, samt hvad der kan have betydning for den eventuelle utryghed.
- Hvilke påvirkninger har det boligsociale projekt for trygheden i Rheumpark og Dyringparken?
- Hvordan kan man løfte trygheden i et andet almennyttigt boligområde i Danmark?

1.2 - Afgrænsning

I dette afsnit vil vi reflektere over konsekvenserne af de til og fravalg, som vi har lavet i dette kandidatspeciale. Vi tager vores udgangspunkt i en kort redegørelse af de til og -fravalg som vi har foretaget undervejs i processen, i forhold til at tilvejebringe kandidatspecialet.

Kravet for dette kandidatspeciale var indledningsvist at udarbejde en synopsis som skulle omhandle de foreløbige specialeovervejelser - herunder foreløbig problemstilling, metode og teoriovervejelser. Efter godkendelse af denne lagde vi os fast på en konkret case som muliggjorde en undersøgelse der faldt ind under rammerne af synopsen. Da vi havde lagt os fast på casen og fået anskaffet os kontorfaciliteter i Brøndby Strand Parkerne, fik vi fastlagt de første fokusgruppeinterviewaftaler. Da vi har anlagt et sekventielt design blev vores semistrukturerede kvalitative ekspertinterviews først sat i stand, da vi havde afsluttet analysedel 1 som omhandler fokusgrupperne. I forbindelse med den feltmæssige del af vores undersøgelse har vi afgrænset os til Brøndby Strand Parkerne og særligt områderne omkring Dyringparken og Rheumpark, samt stisystemet der forbinder Parkerne og gårdene med hinanden.

Vores teoretiske ramme afgrænsede vi til litteratur omhandlende individets kulturelle og sociale aspekter, samt den viktimologiske og miljøkriminologiske forståelse. Grundet kompleksiteten i det sociale fænomen *tryghed*, inddrager vi dog til tider litteratur og teori som ikke falder ind under førnævnte kategorier. Problemstillingen og undersøgelsesfeltet har derfor ikke været begrænset af eventuel pensumlitteratur, men har givet os muligheden for en abduktiv tilgang med indsamling af empiri og efterfølgende tilkobling af relevant teori. I valget af informanter til de kvalitative interviews, valgte vi at begrænse os til personer som var direkte involveret i henholdsvis Dyringparken og Rheumpark, samt Brøndby Strand Parkerne som helhed.

Man kunne eventuelt, under andre arbejdsvilkår, have favnet bredere og engageret sin interesse mod den mere generelle beboer i Brøndby Strand og måske også have foretaget interviews af nogle flere beboerbestyrelser. Vi valgte endvidere, ikke at interviewe repræsentanter fra Brøndby Kommune, Landsbyggefonden, Politiet samt SSP (Skole, Socialforvaltning og Politi) skønt de alle på den eller anden måde er involveret i trygheden i

nærværende case. Vi var alene interesseret i at belyse synspunkter angående trygheden fra beboerbestyrelser og professionelle aktørers perspektiv.

I øvrigt valgte vi kun en informant fra hver boligorganisation i forbindelse med de kvalitative interviews. Vi skønner at en involvering af flere personer fra andre boligorganisationer ville have givet et mere nuanceret billede af trygheden, set i forhold til en boligorganisations rolle i en dansk almennyttig kontekst. Flere fokusgruppeinterviews og flere kvalitative ekspertinterviews ville have afstedkommet en større informantgruppe som vi antager ville have bidraget til en samlet set bredere og mere nuanceret forståelse af trygheden i Brøndby Strand Parkerne. Fælles for alle til- og fravalg er begrænsningen af tid og omfang som danner rammen for dette kandidatspeciale.

1.3 - Den almene boligsektor - En historisk fortælling

I Danmark har der eksisteret almene boliger i omtrent hundrede år. Når vi taler om fysiske og sociale indsatser, vil vi dog forholde os til de almene boligområder, der er opført i tiden efter 2. Verdenskrig i perioden 1945-1985 (Christensen et al, 2017: 13). Fra 1960-1975 var det de store montagebyggerier, der primært blev opført i den almene sektor, det er således også de ejendomme, der efterfølgende har stået på mål for størstedelen af de sociale og fysiske indsatser (ibid.). En fysisk indsats har historisk set handlet om at rette op på de byggetekniske udfordringer som den almene sektor har haft mange problemer med (ibid.: 10). Disse byggetekniske indsatser som man undertiden har lavet, og som oftest har været meget omkostningstunge, argumenterer Mortensen et al for at være lavet på et forkert grundlag og uden dybdegående analyser (Mortensen et al, 2008: 103). Mortensen mfl. argumenterer for at renoveringer først bør ske efter tre arkitektoniske analyser som vedrører en rumanalyse, en funktionsanalyse samt en analyse af bygningstyper (2008: 103). Man har således før i tiden ikke været så fokuseret på fænomener som tryghed og utryghed, men man oplever måske nu at man er blevet klogere, og at *“bymæssigheden”* er med til at øge tryghedsfølelsen, hvor man før i tiden måske tænkte forstædernes store landlige karaktertræk som værende en kvalitet. De boligsociale indsatser er noget som er kommet efterfølgende med et ønske om at løfte på et *“bystrategisk niveau”* (ibid.). Alle disse indsatser er primært finansieret gennem Landsbyggefonden (LBF) som blev oprettet som en selvejende institution i 1967.

FAKTA - Landsbyggefonden

LBF er en fond som ledes af en bestyrelse på ni medlemmer som alle er valgt ud fra deres professionelle ophav. To af medlemmerne er beboere som er valgt af Lejernes Landsorganisation i Danmark, og der er også et medlem som er valgt af Kommunernes Landsforening. Danmarks Almene Boliger vælger formanden samt de sidste fire medlemmer. Valget sker for fire år af gangen. LBF har dog stadigvæk en selvstændig administration som ledes af en direktion bestående af en sekretariatschef og en direktør.

Regeringen, medierne, samt teoretikere i både ind og udland benytter sig med jævne mellemrum af begrebet ghetto (afsondring). I en dansk kontekst støder man dog hyppigst på begrebet “udsat boligområde”. Ghetto begrebet opstod i Danmark i forbindelse med, at man fik et øget fokus på den etniske segregation på boligmarkedet, og retorikken bevægede sig således fra udsat boligområde over til at blive betegnet som en ghetto (Christensen et al, 2017: 30).

Det boligområde som vi har taget vores udgangspunkt i, er Brøndby Strand Parkerne som vil blive beskrevet i casebeskrivelsen som følger senere. Brøndby Strand Parkerne figurerer ikke på regeringens ghettoliste, hvilket de i øvrigt aldrig har gjort. Regeringens ghettoliste er derfor som sådan ikke aktuel for vores case, men for at kunne forstå tryghed, og de elementer man associerer med et ghettoområde, samt alle de andre forhold vi belyser, har vi valgt at inddrage regeringens kriterier og grænseværdier for, at et boligområde kan komme på den førømtalte ghettoliste.

For at et boligområde kan komme på ghettolisten skal det være et alment boligområde med mindst 1000 beboere, og som der mindst opfylder tre ud af fem kriterier som listet herunder:

- *Andelen af 18-64 årige uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse overstiger 40 pct. (gennemsnit for de seneste 2 år).*
- *Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 pct.*
- *Antal dømte for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer overstiger 2,70 pct. af beboere på 18 år og derover (gennemsnit for de seneste 2 år).*

- *Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grunduddannelse (inkl. uoplyst uddannelse), overstiger 50 pct. af samtlige beboere i samme aldersgruppe.*
- *Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusive uddannelsessøgende er mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.*

(Regeringen.dk)

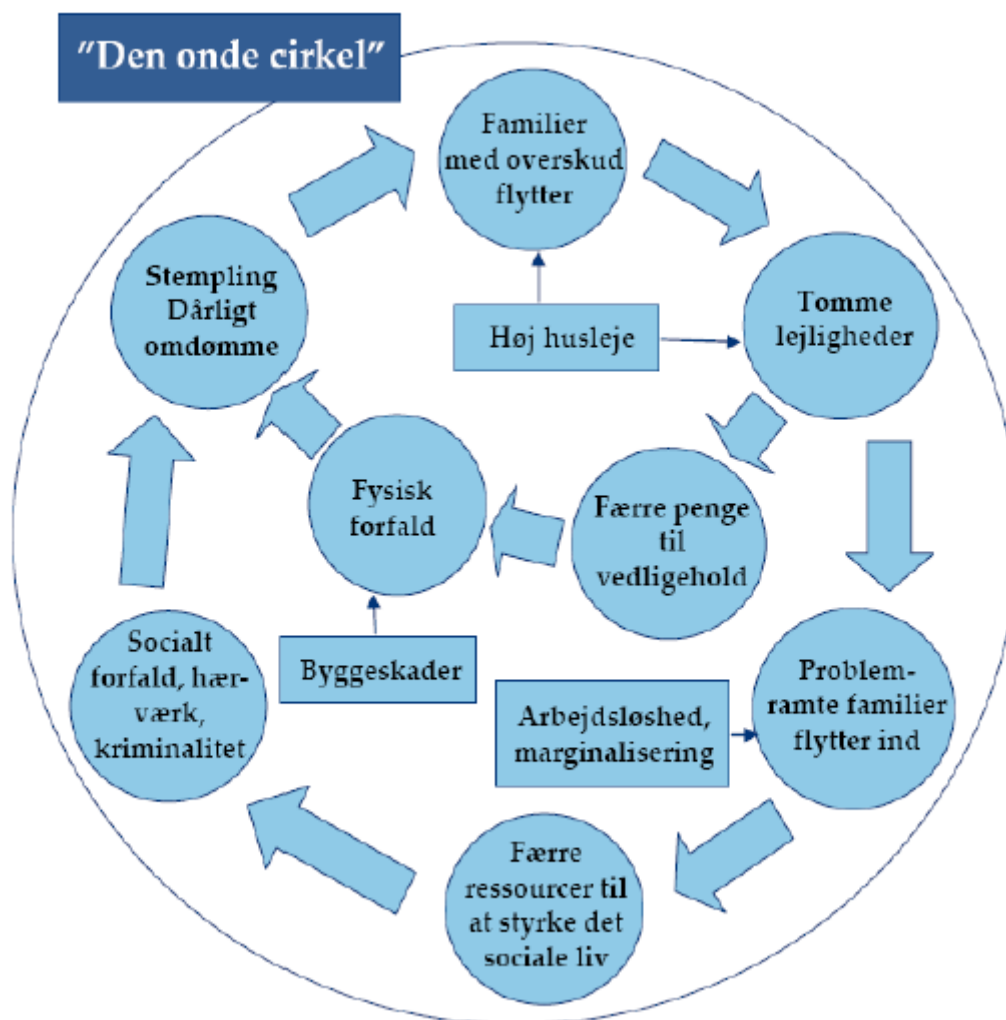
Sociolog Loïc Wacquant mener ikke, at der findes ghettoer i Danmark, og det at tale om det, synes vanvittigt i en velfærdsstat som Danmark (politiken.dk). Wacquant argumenterer for, at den danske regerings førømtalte årlige liste over udsatte boligområder kan resultere i, at de socialt udsatte områder bevæger sig *“længere ned i mudderet”*, og at det således i sidste ende bliver en selvopfyldende profeti (ibid.). Wacquant fortæller således, hvordan han mener at forventningen om en ghetto på den måde kan fremkalde ghettoen, skønt forventningen måske er baseret på en falsk opfattelse af virkeligheden. Retorikken fra medier og politikere kan altså ifølge Wacquant få beboerne i de udsatte boligområder til at tro, at det er alle de andre i boligområdet, der er kilde til problemet, og ikke dem selv (sfi.dk). Denne retorik kan således være med til at ødelægge fællesskabsfølelsen beboerne imellem i de udsatte områder, hvilket efterfølgende kan resultere i, at dem som får et job flytter til et nyt hjem et andet sted (ibid.). Dette kan både have negative økonomiske konsekvenser for et område, og samtidig skabe flere sociale problemer, da gruppen af borgere med sociale problemer vokser i takt med, at de andre flytter (ibid.).

Ud af de 20 udsatte boligområder vi havde i 2008 i Danmark var 17 af dem opført efter den industrialiserede måde. Det vil sige bygninger opført i parallelle rækker lavet af betonelementer, adskilt af græsarealer og med områder til parkering og indkøb (Bjørn og Hølek, 2008: 11). I USA, Frankrig, Holland og England er ghettoerne opført i samme stilart som i Danmark. Bjørn og Hølek peger på den oplagte sammenhæng i den konstellation, hvor der synes sammenhæng mellem fysiske og sociale udfordringer og bygningernes beskaffenhed. Denne sammenhæng er affødt af den industrialiserede udvikling i byggeriet efter 2. Verdenskrig, hvor man havde mangel på murerarbejdskraft og byggematerialer. I

kølvandet på det, blev betonen opfundet og vejen blev banet for det nye modulbyggeri. Problemet med modulbyggerierne var, at de ikke blev forsøgt *“tilpasset den klassiske bys udseende og opbygning”*. De eksisterende bymidter var præget af forslumning, og dårlige boligforhold for den arbejdende klasse og de fattige. Dette resulterede i sygdomsepidemier og nogle generelle dårlige forhold (Bjørn og Hølek, 2008: 11-16). En række samfundsengagerede arkitekter og byplanlæggere agtede at ændre på de dårlige forhold og skabe lyse og sunde boliger. Den første masseproducerede by i USA blev Levittown, lidt udenfor New York i slutningen af 40'erne. Det var en stor eftertragtet bebyggelse og efterspørgslen på de små enfamiliehuse de byggede var enorm. Samme tid i Europa blev resultatet af bolignøden ikke enkelthuse, men de førnævnte lejligheder i modul form (ibid.).

På mange områder var en del af det almene byggeri i Danmark en succes. Boligstandarden fik et voldsomt løft, og flere af boligerne har stadigvæk den dag i dag et niveau som opfylder vores krav (Bech-Danielsen, 2008:94). Man oplevede dog efterfølgende en hel del problemer med blandt andet utætheder, betonskader samt misfarvning af betonen med alger, da den ikke var behandlet. Under tiden har det været en enorm bekostelig affære at rode bod på; man har brugt mange milliarder kroner på at renovere sig ud af noget, som pludselig blev et symbol på en byggeform, hvor systematisering og effektivisering blev skabt på bekostning af beboernes behov for farver og variation, samt ændrede behov for plads i boligerne (ibid.: 95).

I 80'erne blev bebyggelserne hjemsted for sociale problemer og tiltrækning af resourcesvage befolkningsgrupper, såsom indvandrergrupper, flygtninge samt mennesker på overførselsindkomst (Christensen et al, 2017: 23). Det såkaldte Wintherudvalg konkluderede, at man i den almene sektor var gået fra at levere boliger af høj standard til alle, til pludselig at skulle sikre boliger for de dårligst stillede personer i samfundet (ibid.), Wintherudvalgets konklusion på problemerne var, at det ikke var muligt at placere en årsag til problemerne men, at det var et resultat af *“sociale, økonomiske og fysiske problemer”*. Områderne blev derfor kaldt de samspilsramte og illustreres godt ved Faurbys onde cirkel (Se figur 1.1) (Faurby: 7).

(Figur 1.1)

Dette resulterede i store sociale programmer, som havde til formål at forbedre de sociale forhold i de problemfyldte områder (Bech-Danielsen, 2008: 95). Den oprindelige tanke med byggeriet var som udgangspunkt af kvantitativ karakter, men det ændrede sig med tiden, eftersom mennesker begyndte at interessere sig for æstetik, og det mere oplevelsesmæssige. Det kvantitative byggeri fik således stemplet: *“kedeligt og monotont”*. Byggeriet var som sådan det samme som før, men øjnene der så, havde ændret sig og fået nye værdier. Der var sket en samfundsmæssig og kulturel forandring. Blandt andet ændrede familiemønstre og boformer sig. 60’ernes ungdomsoprør, argumenteres der for, var et startskud til en ny eksperimentering med alternative livsformer. En konsekvens af dette var, at man stillede spørgsmålstejn ved *“drømmen om det trygge forstadsliv i en kernefamilie”*. De nye nøgleord blev individualisering, forskellighed og mangfoldighed. Ifølge Bech-Danielsen blev det

således essentielt for individet at manifestere sig selv og sin egen personlige identitet, i stedet for det klassiske tilhørsforhold til en bestemt social klasse (ibid.: 95f).

Man renoverede således flere almene bebyggelser som var skabt i 60'erne og 70'erne allerede i 80'erne og 90'erne. Renoveringerne omhandlede primært de førnævnte problemer med utætte tagflader, udskiftning af vinduer, samt reparation af betonen. Man valgte flere steder at slå to fluer med et smæk, hvor man i forbindelse med betonarbejdet, fik efterisoleret og facaderne fik et farverigt løft. Det farverige løft står flere steder i skarp kontrast til den grå og kedelige beton. Men det farverige synes i længden, paradoksalt nok, lige så kedeligt som betonen. Samtidigt blev der gennemført renoveringer af boligområdernes frie arealer, og man udbyggede ligeledes de fælles faciliteter (Bech-Danielsen, 2008: 97).

Bech-Danielsen konkluderer slutteligt, at der fortsat kan findes eksempler på dårlige renoveringer af den almene boligmasse. Der er dog gode eksempler som påviser at det er *“muligt at skabe reelle arkitektoniske forbedringer”*. Helt konkret kræver det, at man tager fat i områdernes og bygningernes virkelige problemer, og ikke satser på halve løsninger på den korte bane (Bech-Danielsen, 2008: 99). Bjørn og Hølek bakker op om denne tankegang når de siger, at den universelle løsning skal findes på det metodiske niveau, hvor der foretages en grundig analyse af de arkitektoniske forhold, og om hvordan et konkret boligområde faktisk fungerer (Bjørn og Hølek, 2008: 18). Det er altså ikke nødvendigvis nok at kunne tiltrække ressourcestærke beboere til et område, eller et andet sted at indføre traditionelle bystrukturer, således at kvarterene åbner sig, og livet kan strømme igennem og *“skabe dynamiske effekter”*. Målet med den danske ghettostrategi, er at gøre de udsatte boligkvarterer tilstrækkelig attraktive, så de ressourcestærke beboere finder det tiltrækkende (ibid.).

I bogen *Arkitektur der forandrer - Fra ghetto til velfungerende byområde* inddrager man succeseksempler fra udlandet på, hvorledes helhedsorienterede indsatser er blevet tilvejebragt. Bjørn og Hølek kommer frem til to elementer som adskiller de danske tiltag i de almene boligområder fra hvordan man gør i udlandet. De mener at man i Danmark har underprioriteret de fysiske indsatser, og kun fokuseret på renoveringer, af de førnævnte betonfacader, vinduer mv. Man har til gengæld sat ind med nogle omfangsrige sociale indsatser i de udsatte almene boligområder, som ikke har set sin lige i udlandet (Bjørn og

Holek, 2008: 17-19). Kort fortalt har man i Danmark forsøgt at løse ghettoproblemerne med sociale tiltag alene, hvor man i udlandet har forsøgt sig med mursten. Hvis disse to strategier kombineres vil man ifølge Bjørn og Holek opnå den største effekt. Ligeledes har man i udlandet flere steder benyttet sig af offentlige midler til at tiltrække private midler til boligprojekterne, man har altså fundet det afgørende at linke det offentlige og det private når det drejer sig om finansiering af udviklingsprojekterne (ibid.). Erfaringen lyder at, projekterne skal have en betydelig størrelse for at have nogen effekt, hvilket kræver nogle voldsomme investeringer, som det offentlige ikke kan bære alene.

1.3.1 - National politisk dimension

Indtil 2014 har det ikke været muligt i Danmark at lave store projekter, da lovgivningen kun bød Landsbyggefondens midler til udbetaling for udbedringer af byggetekniske skader. En aftale mellem flere partier i 2014 resulterede i en lovændring af Landsbyggefondens midler, som åbner op for en tilførsel af midler til både sociale og fysiske tiltag, samt en effektivisering af den almene boligsektor. Dette var med et ønske fra alle aftaleparter om at skabe et trygt liv for beboerne, som udgør omtrent en million mennesker af den danske befolkning, eller cirka $\frac{1}{5}$ (Boligaftale, 2014: 1).

Man italesætter i aftalen en kombination af det boligsociale, det fysiske, og det kriminalitetsforebyggende arbejde, som afgørende for at skabe mest muligt effekt, for at fremme en positiv og tryk udvikling (ibid.). Man anerkender derfor, fra aftaleparternes side - socialministeriets rapport fra 2006 "*Den almene boligsektors fremtid*", at man i Danmark godt ved, at der er en sammenhæng mellem det byggede miljø, og det sociale miljø. Rapporten slår fast, at der er en sammenhæng mellem ophobninger af sociale problemer og bestemte typer af byggeri. Det drejer sig om etagebyggeri, hvor 79 procent af ghetto områderne og 97 procent af de ghettolignende områder i Danmark, faktisk er etagebyggeri. Der findes stort set ingen ghettoområder i lavt byggeri, hvorfor disse, som udgangspunkt er tryggere at bo i (Bjørn og Holek, 2008: 4). Hvis man havde kigget over Atlanten ville man, som tidligere nævnt have set Levittown i New York som et godt eksempel på et sted med lavt byggeri og ingen ghettodannelse (ibid.: 16). I en dansk kontekst kan Albertslund Syd nævnes som et godt eksempel på et almennyttigt boligområde præget af lav bebyggelse, og ingen ghettodannelse. Gehl italesætter allerede i 1971 etagebyggeriet som problematisk, da man kun ser bygninger og biler, og kun meget få (eller ingen) mennesker, og han mener således at

kommer man over fem etager, så hører beboelser og kontorer ikke længere til byen, men bør *“sortere under luftfartsmyndighederne”* (Gehl, 1971: 29) & (Gehl, 2010: 51). Gehl argumenterer for at fodtrafikken er blevet vanskeliggjort i modulbyggeriet, og at udeophold på de omkringliggende fællesarealer har fået dårlige forhold (ibid.). Programbestyrelsens strategi mod ghettoisering beskriver ligeledes, at det er:

“(...) karakteristisk, at stort set alle disse områder er almene boligområder eller i det mindste stærkt præget af alment byggeri, der er opført i perioden mellem ca. 1960 og 1980 som industrialiseret byggeri af første generation. Områderne har i det hele taget gode og veludstyrede boliger og ofte betydelige friarealer, men arkitekturen er gennemgående præget af den industrialiserede byggeskik” (Programbestyrelsen, 2005).

Gehl argumentere for, at det blandt andet er i bygningernes stueetage at problematikkerne omkring tryghed opstår, da det er her at eksempelvis fodgængere passerer forbi, og livet som leves både inde og ude kan mødes (Gehl, 2010: 250). Gehl mener, at der i mange årtier er blevet blændet for meget af, og facaderne er blevet lukket, hvilket har bevirket, at livet er forsvundet fra gaderne og gjort det utrygt at færdes om aftenen og natten (ibid.).

I forbindelse med renovering hæfter aftaleparterne sig ved, at flere af de almene boligafdelinger lider under utilstrækkelig tilgængelighed, og at flere udearealer i boligafdelingerne er nedslidte og ligger øde hen (Boligaftale, 2014: 2). Aftaleparterne peger endvidere på elementer som utryghed, kriminalitet, samt uroskabende adfærd, som værende noget der præger de udsatte boligområder - hvorfor de fysiske rammer er genstand for, og medvirkende til, at skabe utrygge rammer. I forbindelse med renovering er det således vigtigt at tænke utryghed aktivt ind, for kunne imødekomme de førnævnte problemer i den almene sektor (ibid.: 2). Det Kriminalpræventive Råd slår ligeledes fast, at når de fysiske rammer i et område forbedres, så øges beboernes trivsel og derfor vil kriminaliteten falde (DKR, 1999: 4). På markedet over anvisninger (Dansk Standard) findes der endnu ikke en anvisning, som samler op om initiativer, som er målrettet den almene boligsektor, skønt der findes flere som hver for sig behandler elementer som er brugbare i forbindelse med de udfordringer vi her italesætter.

I tråd med, at nogle af områderne er præget af kriminalitet, utryghed, samt uroskabende adfærd, italesætter aftaleparterne den boligsociale indsats som noget der stadigvæk er brug for, da de førnævnte elementer karakteriseres ved at have sociale problemer med lav beskæftigelsesfrekvens, lavt uddannelsesniveau, samt mange indvandrere (og efterkommere med behov for bedre integration) som årsagsforklaring til problemerne (Boligaftale, 2014: 3). Man vil derfor skabe tryghed ved hjælp af en forebyggende- og reducerende indsats (ibid.: 3). Man vil håndtere akut opstået uro forårsaget af unge (ofte kriminelle) hurtigt og effektivt, da deres adfærd er stærkt utryghedsskabende, og bidrager væsentligt til, at de udsatte boligområders image forværres (ibid.: 4). Aftaleparterne ser det som en mulighed, at benytte forældre- og ungepålæg som en indsatsmulighed for kommuner med de udsatte boligområder. Aftaleparterne anser zoneforbud som et relevant redskab for politiet, så de hurtigt kan øge trygheden i et udsat område (ibid.: 4). Center for boligsocial udvikling og Landsbyggefonden skal på foranledning af aftaleparterne oprette et rejsehold;

“(...) som kan vejlede og sparre med kommuner, boligorganisationer, frivillige organisationer, samt andre myndigheder m.m. om best practice og anvendelse af ministeriets værktøjskasse om boligsociale indsatser og som skal kunne træde til, når der opstår situationer med alvorlig utryghed og uro i et specifikt boligområde.”
(Boligaftale, 2014: 4).

Den største succes opnås dog når der etableres et tværfagligt samarbejde i lokalområderne (DKR, 1999: 6). Det har ikke været muligt at finde ud af hvor mange gange rejseholdet har været aktiveret til dags dato.

Negativ social arv¹ agter man at bryde således, at børn og unge i de udsatte boligområder får de bedste betingelser for et liv med både skole og uddannelse, venner, samt fritidsaktiviteter. Dette er, ifølge aftaleparterne, medvirkende til, at give børn og unge de bedste forudsætninger for at de fravælger gadefællesskabet (ibid.: 4). Det Kriminalpræventive Råd har i forbindelse med arbejdet med trivsel haft held med at forebygge hærværk, tyveri, vold og misbrug ved hjælp af fælles aktiviteter, og fællesskab ude i områderne (DKR, 1999: 4).

¹ Social arv er en betegnelse af forskellige sociale forhold og forskelle der går igen fra generation til generation. Det er tale om en reproduktion af social ulighed der blandt andet har betydning for individets sociale og kulturelle kapitaler og kan have konsekvenser i retningen af kriminalitet, misbrug, forringet trivsel og sundhed og fravær eller mindre socialt netværk (Jensen, 2006:8f).

I forbindelse med infrastrukturændringer vil man omdanne boligkvarterer til bykvarterer, da man mener at det kan medvirke til at vende den negative udvikling i de udsatte boligområder. Den oplevede og faktiske tryghed vil således styrkes, da områderne vil blive bedre forbundet med den omkringliggende by. Man vil lave en særlig forebyggende indsats på områder som er særlig tæt på at komme på ghettolisten, og på den måde udvide anvendelsesområdet for infrastrukturen (Boligaftale, 2014: 5). Bjørn og Hølek taler ligeledes også om, hvordan et område fungerer i forhold til resten af byen, med henhold til blandt andet infrastruktur som værende af betydning for om et område lukker sig om sig selv, uden veje der inviterer omverdenen indenfor (Bjørn og Hølek, 2008: 5). Programbestyrelsen mod ghettoisering siger i øvrigt, at de udsatte boligområder typisk ligger i byernes periferi, eller uden for de centrale tættere bebyggede bydele. Disse steder er ofte afsondrede, og de har ofte også store transportproblemer og mangel på *“lokal handel og service”* (Programbestyrelsen, 2005).

Aftaleparterne slår sig på, at en entydig ledelse i helhedsplanerne opprioriteres således, at man sikrer, at der *“arbejdes mod samme mål, og der sikres fremdrift og effektivitet i helhedsplanerne indenfor de prioriterede områder”*. Man argumenterer i samme moment for, at undersøgelser viser at boligsociale indsatser, som kombineres med strukturelle forandringer giver anledning til de bedste resultater. Det betyder også at helhedsplanerne eksplicit skal forholde sig til de indsatser der opstår akut, i henhold til uro og kriminalitet. Man vil lave en proaktiv beredskabsplan i den forbindelse (Boligaftale, 2014: 4). Man vil dog gennemføre obligatoriske eftersyn af helhedsplanerne et år efter opstart, for at sikre den optimale *“eksekvering og effektskabelse”*. På den måde kan man omprioritere midler eller helt stoppe dem, hvis det skønnes nødvendigt (Boligaftale, 2014: 4).

1.3.2 - Lokal politisk dimension

Fra at have gennemgået de historiske rammer og samtidigt den national politiske dimension af den almene boligsektor, vil vi nu bevæge os ned på et mere lokalpolitisk niveau. Her gemmer der sig, ifølge Bjørn og Hølek, endnu en barriere, som opstår i mødet mellem det kommunale, og områder der er ejet af enten de private, eller af boligforeningerne (Bjørn og Hølek, 2008: 19). Dette er et grænseland, som man ikke umiddelbart kan se med det blotte øje, og slet ikke hvis man blot er borger eller beboer. Men grænserne kan have enorm

betydning for beslutningsprocesser og derigennem de strukturelle udfordringer, som områderne er præget af. Eksempelvis kan der på et lokalpolitisk niveau være uenighed om finansiering af diverse sociale tiltag, som overlapper med et eventuelt almennyttigt område.

Et andet eksempel er at kommunerne visse steder tager del i anvisningen af beboere, hvilket til tider kan have negative konsekvenser, hvis tilgangen af nye beboere der alene har karakter af at være svage på ressourcer (Realdania, 2016: 5). Det er svært at tiltrække ressourcestærke beboere, specielt hvis området ikke er beliggende i en af de store byer, selv på trods af forsøg med anvisning af boliger uden om ventelisterne. (ibid.: 5f).

Realdania har i 2016 udarbejdet et projekt i samarbejde med flere kommuner og boligselskaber, hvor man har kigget på de udfordringer udsatte boligområder kæmper med. Formålet har således været, at anskue problematikkerne fra både en social, en fysisk, samt en organisatorisk vinkel, for på den måde at opnå en bedre forståelse på tværs af sektorerne (ibid.: 3). Projektet synes derfor oplagt og meget relevant i en lokal politisk diskussion.

Realdania mfl. anbefaler med alt tydelighed at kommunerne, og boligorganisationerne, i samarbejde med staten, skal tage radikale midler i brug for at komme problematikkerne til livs. Man bør rive ned, bygge op, sælge fra, og samtidig genhuse beboere, hvilket igen også har konsekvenser (ibid.: 6f), idet de nuværende beboere ikke nødvendigvis har noget incitament for at løse ghetto problemerne, og de føler måske heller ikke at det deres job (ibid.). I den sammenhæng nævner Realdania beboerdemokratiet som ikke er blevet skabt med henblik på *“at udøve langsigtet strategisk byledelse”* (Realdania, 2016: 6). Der kan argumenteres for at beboerne, og bestyrelserne måske heller ikke finder problemerne så store, siden man vælger ikke at gøre noget. Beboerbestyrelserne har selvsagt heller ikke interesse i projekter der ikke omhandler dem selv og deres område. Det kan ligeledes diskuteres om det er en beboerbestyrelses opgave at løse disse samfundsopgaver, som eksempelvis fattigdom, kriminalitet, uddannelse og beskæftigelse (ibid.). Vil man løse ghettoproblematikken er de værktøjer man har nu, ifølge Realdania ikke tilstrækkelige - til trods for at flere kommuner og boligorganisationer er forandringsparate. Det er således de strukturelle rammer som sætter en stopper for *“en radikal nytænkning”* i de problemramte områder (ibid.).

De fysiske og boligsociale indsatser tilfører de problemramte områder mange projektansatte medarbejdere, som alle i større eller mindre grad kommunikerer med beboerrepræsentanterne

(ibid.). Realdania argumenterer for at mange af de udefrakommende synes at beboerdemokratiet er besværligt, og at de ligeledes ikke forstår sig på demokratiet og i øvrigt *“ikke kan forholde sig til management, strategi, og humanistisk pædagogik”* (ibid.). Beboerdemokratiet er et unikt værktøj som regulerer 20 procent af det danske boligmarked, men når det ikke fungerer optimalt kan de i følge Realdania være en *“hæmsko for udvikling”* og være katalysator for mange frustrationer. En forklaring kan være, at der er opstået nogle kulturelle samt generationsafhængige forskelle mellem engagerede (aktive) beboere og passive beboere, *“som gør styringsformerne rustne”* (ibid.). Der er således beboere som tager initiativ til at blande sig, men faktum er, at mange beboere ikke deltager i den demokratiske proces, og derfor så heller ikke føler sig repræsenteret (ibid.).

1.4 - Kapiteloversigt

Følgende læsevejledning har til formål at give læseren et overblik over kandidatspecialets struktur.

Kapitel 2 indeholder en beskrivelse af den case, hvori vores kandidatspeciale tager sit udgangspunkt - Brøndby Strand Parkerne og herunder Rheumpark og Dyringparken. Casebeskrivelsen vil give et indblik i nogle generelle fakta om Brøndby Strand Parkerne, men også give et overblik over de sociodemografiske forhold, fysiske forhold samt den organisatoriske sammensætning i området.

Kapitel 3 indeholder vores valg metodiske valg og videnskabsteoretiske tilgang, hvilket er fænomenologisk, og den indeholder ligeledes også en beskrivelse af vores mix-methods forskningsdesign. Ligeledes vil vi redegøre for principperne omkring et casestudie og feltstudie. Efterfølgende beskriver vi principperne omkring at gå til et undersøgelsesfelt abduktivt - og vi vil ligeledes redegøre for det kvalitative forskningsinterview samt fokusgruppeinterview. Kapitel 3 indeholder også en beskrivelse af vores transskribering og kodning, samt vores metodiske overvejelser. Slutteligt i kapitel 3 vil vi beskrive informanterne samt selve interviewsituationerne.

Kapitel 4 indeholder vores teoretiske ramme som relaterer sig til den viktimologiske samt miljøkriminologiske tryghedsforståelse. Overordnet vil vi redegøre for følelsen af tryghed samt den individ og stedsafhængige utryghed herunder også principperne bag uorden. Slutteligt i kapitel 4 vil vi redegøre for den akutte og diffuse forståelse af utryghed.

Kapitel 5 indeholder analysen og en diskussion der tager udgangspunkt i vores case som omhandler boligområderne Dyringparken og Rheumpark samt andre perspektiver til overordnede boligområde - Brøndby Strand Parkerne. Vi har benyttet os af et sekventielt design så vores analyse vil være opdelt i en del 1 og en del 2, hvor den første del omhandler fokusgruppeinterviewene med beboerbestyrelserne og den anden del omhandler de kvalitative ekspertinterviews med de professionelle aktører. Analysedel 1 og 2 vil være opdelt i mindre afsnit som illustrerer de temaer som vi søger at belyse.

Kapitel 6 indeholder vores diskussion som tager sit udgangspunkt i analysedel 1 og 2 fra kapitel 5. Vores diskussion vil være en samlet betragtning af både analysedel 1 og 2, og vil i lighed med analysen også være opdelt i mindre overskuelige afsnit.

Kapitel 7 indeholder overvejelser af validitet og reliabilitet.

Kapitel 8 er en konklusion på analysen og diskussionen i forhold til problemformuleringen.

Kapitel 9 indeholder vores perspektiverende betragtninger.

Kapitel 2 - Casebeskrivelse

Som nævnt perifert i indledningen vil vi nu gå i dybden med vores casebeskrivelse som tager sit udgangspunkt i Brøndby Strand Parkerne. Vi vil afdække de geografiske rammer, samt redegøre for de sociodemografiske faktorer, og vi vil ligeledes inddrage den tværorganisatoriske boligsociale helhedsplan som er repræsenteret i Brøndby Strand Parkerne.

FAKTA - BRØNDBY STRAND PARKERNE

Navn: Brøndby Strand Parkerne.

Beliggenhed: 2660 Brøndby Strand, ét af tre distrikter i Brøndby kommune.

De 6 parker: Dyringparken, Hallingparken, Ulsøparken, Kisumparken, Tranumparken, Albjergparken.

De 5 boligorganisationer: Dansk Almennyttigt Boligselskab / Brøndby Almennyttig Boligselskab, Brøndby Boligselskab, Tranemosegård / Bo-Vest, Postfunktionærernes Andels-Boligforening og Lejerbo.

”De 9” afdelinger: Brøndby Boligselskab: BB 605, BB 606, BB 607, BB 608 (Dyringparken). Tranemosegård: afd. 13 og afd 15. Postfunktionærernes Andels-Boligforening: afd. 8. Lejerbo: Lunden. Dansk Almennyttigt Boligselskab: Rheumpark.

Opførselsår: 1969-1973

Antal boliger: 2868

Antal beboere: Cirka 8.500

Areal: 300.000 kvadratmeter boligområde med 35 hektar udearealer.

Oprindelige arkitekter: Svend Højsbro, Thorvald Dreyer, Morten Klint, Knud Lund-Sørensen.

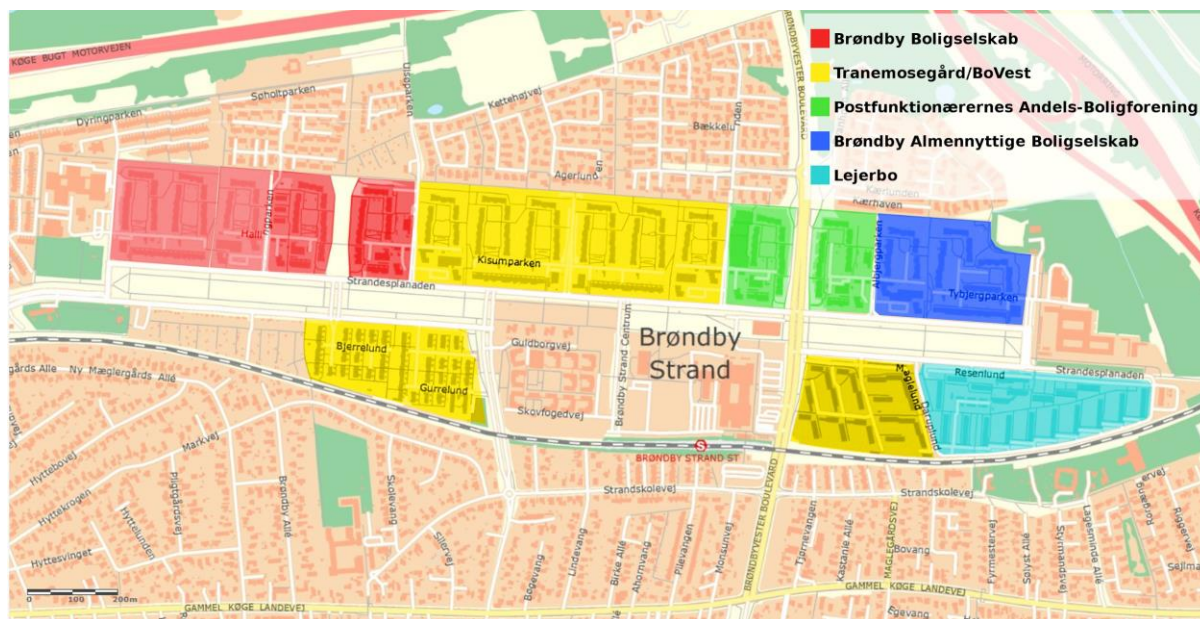
2.1 - Brøndby Strand Parkerne og deres boligorganisationer

Brøndby Strand Parkerne er opført ca. 20 kilometer fra Københavns centrum, og er kendetegnet ved at være en bebyggelse med en række af højhuse samt omkringliggende mindre bebyggelser fordelt over en strækning på 2,5 kilometer. Området omkring- og imellem bygningerne - er præget af at være opdelt i forskellige niveauer, og parkering foregår som oftest under bygningerne i parkeringskældre. Et særligt kendetegn ved højhusene er de forskellige farver som symboliserer de forskellige boligafdelinger, hvilket man kan ane på specialets forside.

Brøndby Strand Parkerne er et stort område, og det kan være svært at se, hvordan parkerne, afdelingerne og boligorganisationerne hænger sammen og relaterer til hinanden. Derfor prøver vi at give et overblik gennem blandt andet nogle illustrationer af området.

Nedenstående illustration viser Brøndby Strand Parkerne inddelt i farver efter boligorganisation. Man kan også se hvor S-togsstationen ligger i forhold til henholdsvis Dyringparken i det røde område og Rheumpark i det blå område.

Illustration 2.1 - De fem boligorganisationer fremvist i farve.

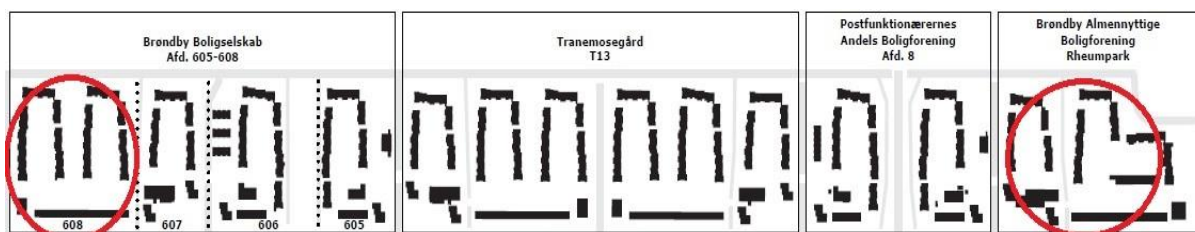
(brondbystrand.dk 2)

På den nedenstående illustration er Dyringparken og Rheumpark markeret. Der ses at de ligger i hver sin ende af Brøndby Strand. Dyringparken (afd. 608) til venstre bliver administreret af Brøndby Boligselskab, fremover forkortet BB, og Rheumpark som er en del af et større område kaldet Albjergparken ligger til højre, og bliver administreret af Dansk Almennyttigt Boligselskab, fremover forkortet DAB, men er ejet af Brøndby Almennyttige Boligselskab som er en meget lille organisation.

Alle ni afdelinger har en bestyrelse bestående af beboere - beboerbestyrelser.

I Dyringparken består beboerbestyrelsen af fire medlemmer - formand, næstformand og to menige medlemmer (Brondbystrand.dk 1). I Rheumpark sidder der ni medlemmer - formand, næstformand, kasserer og fire menige medlemmer og to suppleanter (Brondbystrand.dk 3). Hver af de fem boligorganisationer har også en bestyrelse, som tager de overordnede organisatoriske beslutninger i forhold til afdelingerne.

Illustration 2.2 - Placering af henholdsvis Dyringparken og Rheumpark.

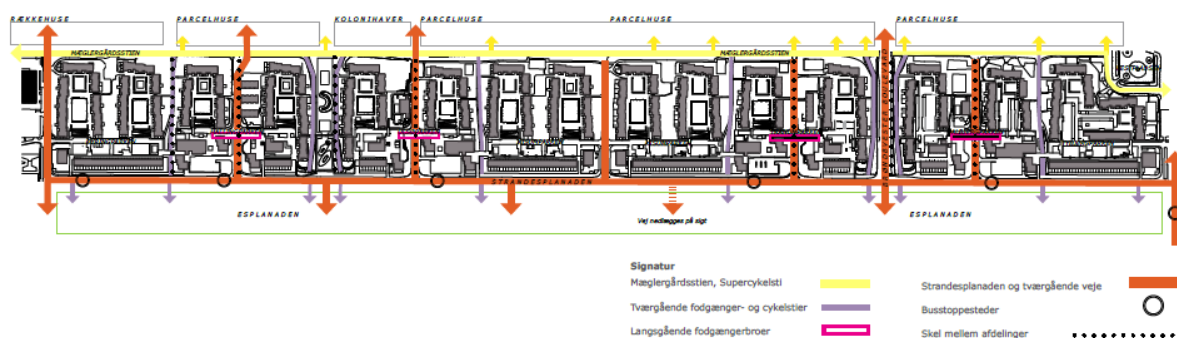

(HP4: 10)

Dyringparken (BB 608) har 842 beboere og består af 295 lejemål og har ingen højhuse (brondbystrand.dk 1). Rheumpark har 1.049 beboere og består af 469 lejemål, hvor der er to højhuse med hver 60 lejemål (dabbolig.dk).

Brøndby Strand Parkerne er forbundet med mange stier og veje, nogle forbeholdt fodgængere og andre forbeholdt cyklister og knallerter, som vist nedenfor.

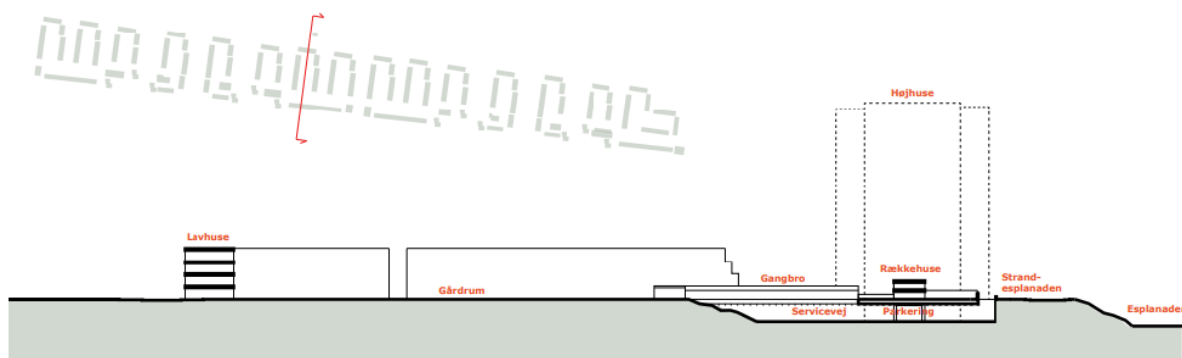
Illustration 2.3 - sti- og vejnettet i Brøndby Strand Parkerne.

(HP4: 29)

Illustration 2.3 viser hvordan den 2,5 kilometer lange strandesplanade, vist med orange streg, forbinder Brøndby Strand Parkerne. Og cykelstien der forbinder parkerne på bagsiden, er vist med gul streg. Tegningen viser dog ikke det andet store stisystem som hedder esplanaden og ligger på den anden side af Strand-esplanaden. Brøndby Strand Parkerne er som nævnt tidligere bygget i flere forskellige niveauer og dette kan man se i illustration 2.4.

Illustration 2.4 - Tværsnit der vist niveauerne i Brøndby Strand Parkerne.

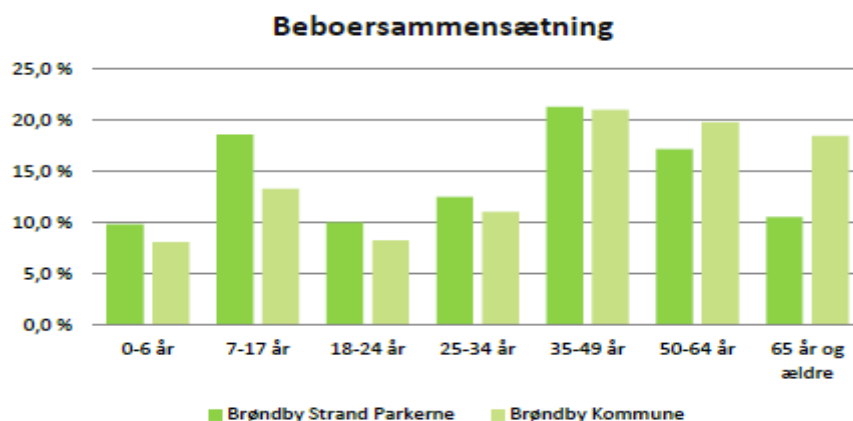
(HP4: 30)

Foruden de forskellige niveauer er bygningerne også forskudt, hvilket vil sige at det ikke er muligt at se længere frem end én eller to blokke. Da området blev bygget var tanken at separere fodgængere og trafik for at skabe mere sikkerhed og tryghed (HP4). Der er et kæmpe stisystem, som forbinder hele området fra cykelstien på bagsiden, til den sænkede esplanade, og helt ned til S-togsstationen. Der er mange tunneller, specielt i forbindelse med esplanaden og de øvrige områder.

2.2 - Sociodemografi og KÅS-tabeller

Generelt set er Brøndby Strand Parkerne blandt andet kendt for deres højhuse og deres mangfoldighed og en stor andel unge. Tabel 2.1 viser beboersammensætningen i Brøndby Strand Parkerne sammenlignet med hele Brøndby Kommune.

Tabel 2.1 - Beboersammensætning i henholdsvis Brøndby Strand Parkerne og Brøndby Kommune.

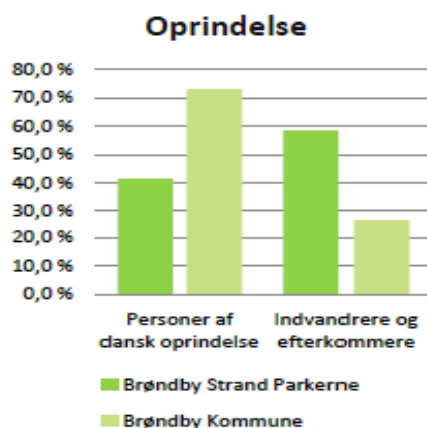

(HP4: 21)

Der er markant flere unge i alderen 0-24 års alderen i Brøndby Strand Parkerne end i resten af Brøndby Kommune og specielt i alderen 7-17 år som udgør cirka 19 procent af beboerne i Brøndby Strand Parkerne. Der er bemærkelsesværdigt færre ældre i alderen over 65 år, trods mange i Rheumpark er i denne aldersgruppe.

Der er op mod 80 forskellige nationaliteter repræsenteret i Brøndby Strand Parkerne (brondbystrand.dk 2). Tabel 2.2 viser den etniske oprindelse i henholdsvis Brøndby Strand Parkerne og hele Brøndby Kommune.

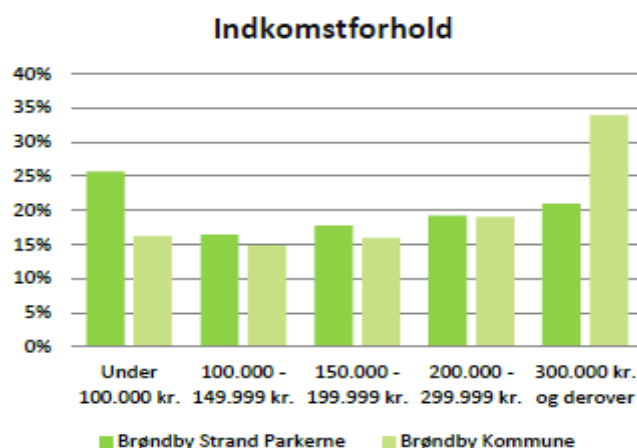
Tabel 2.2 - Etnisk oprindelse i henholdsvis Brøndby Strand Parkerne og Brøndby Kommune.

(HP4: 21)

Her ses at 59 procent af beboerne i Brøndby Strand Parkerne er indvandrere eller efterkommere, hvor 29 procent af hele Brøndby Kommune er indvandrere eller efterkommere (HP4). Det vil sige at der er en større koncentration af anden etnicitet end dansk i Brøndby Strand Parkerne. Der er også stor forskel i indkomstniveauet i Brøndby Strand Parkerne sammenlignet med hele Brøndby Kommune.

Tabel 2.3 - Indkomstforhold i henholdsvis Brøndby Strand Parkerne og Brøndby Kommune.

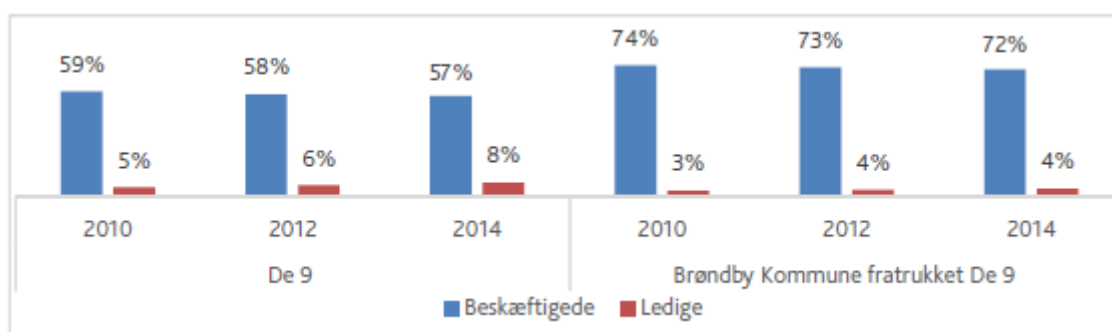
(HP4: 21)

Vi ser her at lidt over 25 procent tjener under 100.000 kroner om året, hvilket må siges at være en stor andel. Til sammenligning tjener lidt over 15 procent under 100.000 kroner om

året i hele Brøndby Kommune. Det vidner om, at en stor del af beboerne i Brøndby Strand Parkerne er på overførselsindkomst - modtager pension, understøttelse eller lignende. Man kan også se, at lidt over hver femte tjener over 300.000 kroner om året hvor det er lidt over hver tredje i hele Brøndby Kommune.

De udvalgte KÅS-Tabeller² har ligeledes betydning for den oplevede tryghed og generelle opfattelse af Brøndby Strand Parkerne.

Tabel 2.4 - Andelen af beskæftigede i henholdsvis Brøndby Strand Parkerne og Brøndby Kommune.

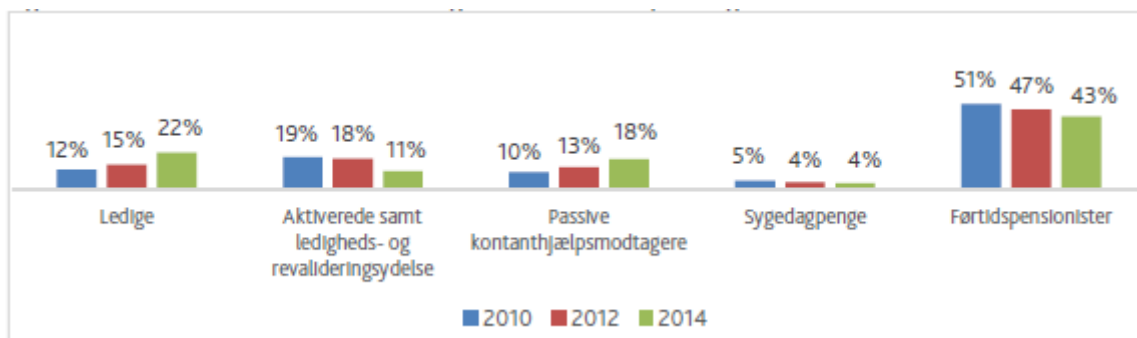
(RSA, 2016: 11)

Det fremgår at beskæftigelsen er faldet og ledigheden er steget, dette gælder for både Brøndby Strand Parkerne og hele Brøndby Kommune - dog er der en større stigning i ledigheden i Brøndby Strand Parkerne end i resten af Brøndby Kommune.

Hvis man kigger på andelen uden beskæftigelse i Brøndby Strand Parkerne i tabel 2.5, er fordelingen på kategorier som følgende:

² KÅS-tabellerne kommer fra Tryghedsrapporten som er udarbejdet af Rådgivende Sociologer ApS og vil blive gennemgået i slutningen af dette kapitel.

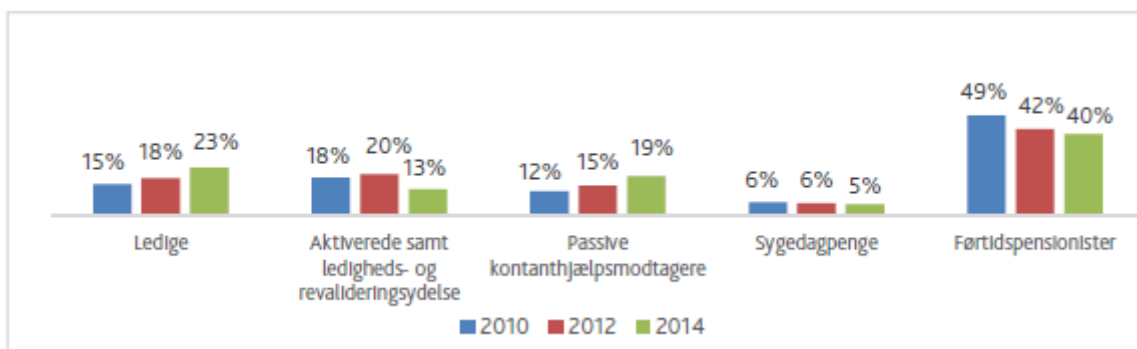
Tabel 2.5 - Personer 18-64 år uden beskæftigelse i Brøndby Strand Parkerne.

(RSA, 2016: 12)

Den største andel uden beskæftigelse er førtidspensionister, der er faldet med otte procentpoint. Ydermere har der næsten været en fordobling af ledige og passive kontanthjælpsmodtagere, men et fald i antallet af aktiverede. Dette holder vi op mod følgende tabel 2.6 der viser de samme kategorier for Brøndby Kommune.

Tabel 2.6 - Personer 18-64 år uden beskæftigelse i Brøndby Kommune.

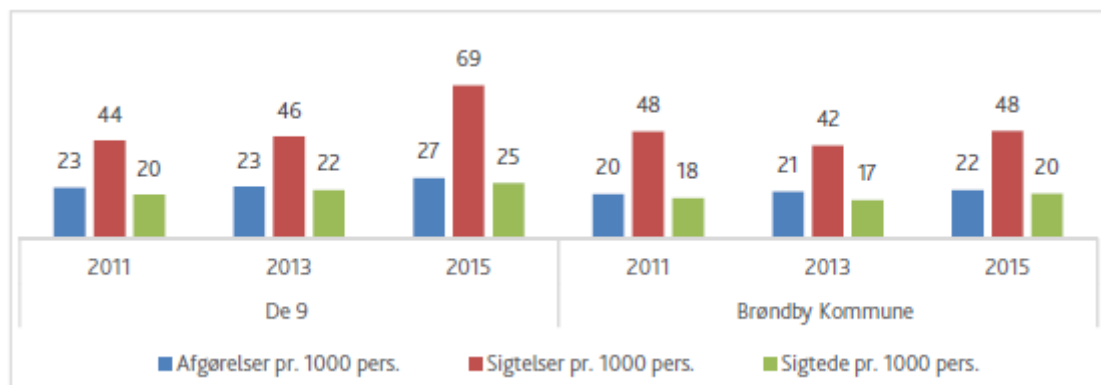

(RSA, 2016: 12)

Vi ser her samme tendens som i Brøndby Strand Parkerne, hvor den største andel er på førtidspension og faldende siden 2010. Ligeledes har der været en stigning i både ledige og passive kontanthjælpsmodtagere samt et fald i aktiverede.

Øget ledighed kan have betydning for kriminaliteten og således også trygheden. I den følgende tabel er kriminalretslige afgørelser og sigtelser vist.

Tabel 2.7 - Antal sigtelser og afgørelser for personer over 15 år i henholdsvis Brøndby Strand Parkerne og Brøndby Kommune.

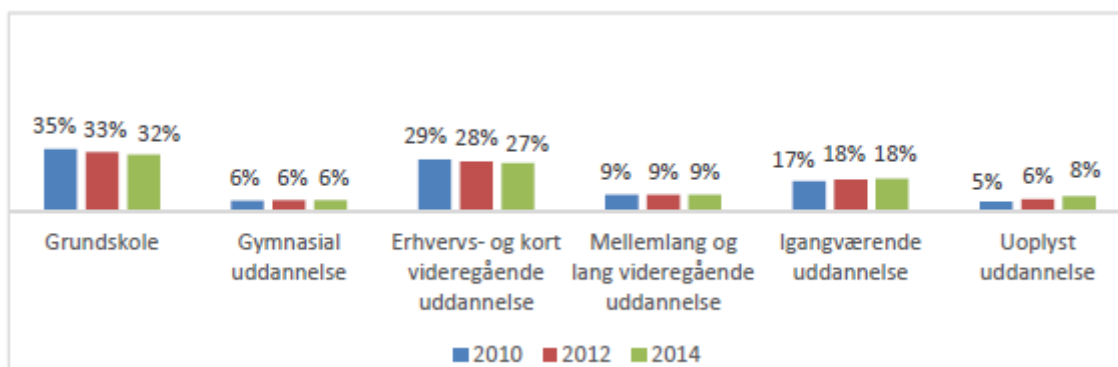

(RSA, 2016: 14)

For Brøndby Strand Parkerne gælder det at både antallet af afgørelser, sigtelser og sigtede er steget siden 2011 og markant antallet af sigtelser i 2015. Brøndby Kommune ligger mere stabilt og kun en smule under Brøndby Strand Parkernes niveau.

Uddannelsesniveautet i henholdsvis Brøndby Strand Parkerne og Brøndby Kommune er også forskelligt som vist i de følgende to tabeller 2.8 og 2.9.

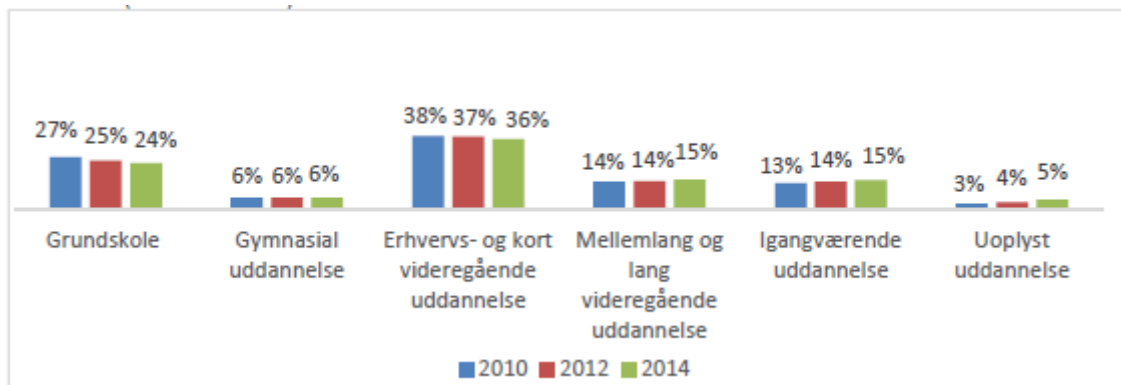
Tabel 2.8 - Personer fordelt på højeste gennemførte uddannelse eller igangværende uddannelse i Brøndby Strand Parkerne.

(RSA, 2016: 15)

Hver tredje har grundskole som højeste uddannelse, hvor dette gælder hver fjerde for resten af Brøndby Kommune. Lidt under hver tredje har en erhvervs- og kort videregående uddannelse i Brøndby Strand Parkerne hvor det er lidt over hver tredje der har det i Brøndby Kommune.

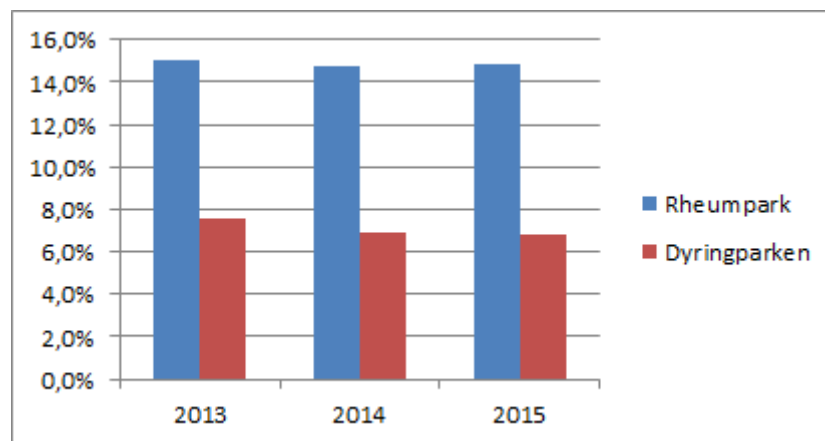
Tabel 2.9 - Personer fordelt på højeste gennemførte uddannelse eller igangværende uddannelse i Brøndby Kommune.

(RSA, 2016: 15)

Generelt set er de noget lavere uddannet i Brøndby Strand Parkerne end i resten af Brøndby Kommune.

Tabel 2.10 - Enlige uden børn i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken.

(KÅS-tal)

Procentmæssigt er der dobbelt så mange enlige i Rheumpark som i Dyringparken og for begge gælder det at være stabilt.

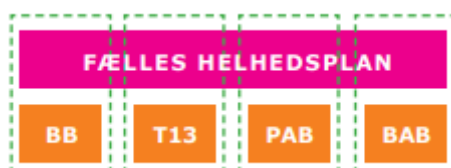
Disse KÅS-Tabeller viser et billede af, at Brøndby Strand Parkerne halter efter Brøndby Kommune på flere områder, hvilket muligvis kan have betydning for trygheden, da det kan skabe nogle sociale problemstillinger. Dette vil vi blandt andet belyse i analyserne og diskussionen.

2.3 - Helhedsplaner

Brøndby Strand Parkerne har gennem tiderne haft fire boligsociale helhedsplaner, hvor den første (HP1) blev sat i gang i 1996 til 2001 og det var her, at højhusene fik deres karakteristiske farver. HP2 løb fra 2002 til 2004 og her fik lavhusene nye facader. HP3 løb fra 2006 til 2011 og denne gang skulle rækkehusene have et helt nyt facadeudtryk. Den nuværende helhedsplan (HP4) løber fra 2017 til 2021 og det bliver Danmarks største renoveringsprojekt - hvor fem af højhusene bliver revet ned grundet fundet af PCB. Boligorganisationer søgte Landsbyggefonden om midler til at gennemføre renoveringen og fjernelsen af den miljøskadelige PCB - Poly-Chlorerede Biphenyler.

Foruden det fysiske aspekt af helhedsplanen er der også en boligsocial helhedsplan og i forbindelse med HP4 har det boligsociale projekt to kontorer - ét i Kisumparken og ét i Rheumpark. Vi har i forbindelse med dette speciale haft kontorplads i det boligsociale kontor i Rheumpark. Der bliver lavet nogle indsatser for alle Brøndby Strand Parkerne men også nogle individuelle for de forskellige afdelinger.

Figur 2.1

(Figur, HP4: 2)

Figur 2.1 viser hvordan der er en fælles helhedsplan for hele området med nogle individuelle indsatser, som vi går mere i dybden med i analysedel 2. BB er blandt andet Dyringparken og BAB er Rheumpark.

2.4 - Tryghedsrapporten

Som en del af den fælles helhedsplan har det boligsociale projekt fået udarbejdet en rapport der klarlægger trygheden i Brøndby Strand Parkerne - fremover kaldet Tryghedsrapporten eller RSA. Det er en rapport udarbejdet af Rådgivende Sociologer ApS (RSA) og omhandler en analyse af den oplevede tilfredshed, aktiviteter, naboskab og tryghed.

RSA fandt at området man boede i, havde størst betydning for beboernes svar (RSA, 2016: 24). I analysen af tryghed fandt RSA at det område der opleves mest utrygt var Rheumpark, hvor mere end 50 procent af beboerne oplevede problemer med kriminalitet. Dette tal ligger på omkring 37 procent i Dyringparken, hvilket er i den lave ende i undersøgelsen (RSA, 2016: 41). Analysen viser også den generelle oplevelse af trygheden i parkerne, og her ligger Dyringparken med en procentsats på cirka 77 procent, hvor det var omkring 54 procent i Rheumpark der følte sig trygge ved området (RSA, 2016: 43). Vi ser også, at lidt under halvdelen (49 procent) af beboerne i Rheumpark føler sig trygge ved at færdes alene i deres område, hvor det i Dyringparken er 65 procent der føler sig trygge ved at gå alene i deres område (RSA, 2016: 43). Ligeledes blev der i rapporten spurgt, om man følte sig utryg ved de andre personer der færdes i området. I Rheumpark oplevede 59 procent af de adspurgte, at de følte sig utrygge i mere eller mindre grad, ved personer der færdes i deres område, hvor dette tal var 37 procent i Dyringparken (RSA, 2016: 44). Det sidste der blev spurgt om, var om de respektive områder var trygge for børn at bo, hvortil 50 procent i Rheumpark synes at det er et trygt sted for børn at bo mens 65 procent i Dyringparken synes det er et trygt sted at bo for børn (RSA, 2016: 45).

Samlet set så scorer Rheumpark dårligere på samtlige parametre end Dyringparken, og det opleves således også som et generelt mere utrygt område at bo og opholde sig i. Rheumpark er det mest utrygge i Brøndby Strand Parkerne.

2.5 – Opsummering

Vi har redegjort for Brøndby Strand Parkernes fysiske forhold og boligorganisationers relation til området, samt Rheumpark og Dyringparkens placering i området. Ydermere er der gennemgået nogle sociodemografiske forhold i parkerne, der er anderledes end hvad der gælder for resten af Brøndby Kommune. I parkerne er der eksempelvis større ledighed, lavere indkomstniveau og et mindre uddannelsesniveau end der i resten af Kommunen. Trygheden i henholdsvis Dyringparken og Rheumpark er også forskellig, eksempelvis oplevede beboerne i Rheumpark flere problemer med kriminalitet og mere utryghed ved at gå på gaden alene end beboerne i Dyringparken gjorde.

Kapitel 3 - Metode

Dette kapitel er en gennemgang af vores metodiske ramme og overvejelser i forhold til dataindsamling, herunder hvilke styrker og svagheder de valgte metoder har for studiet af tryghed i Rheumpark og Dyringparken.

3.1 - Fænomenologi som videnskabsteoretisk udgangspunkt

Den grundlæggende metodiske tilgang vi anlægger, er fænomenologi, hvilket beskriver fænomener - i dette speciale tryghed, og betyder læren om det, der viser sig for os (Juul, 2012: 65) (Brinkmann & Tanggaard, 2010: 185). For fænomenologien findes der ingen objektiv virkelighed, da virkeligheden er de erfaringer som individet gør sig, hvilket gør at virkeligheden ikke kan forklares uafhængigt af individet (Nielsen, 2012: 29). Fænomenologisk erkendelse kommer derfor fra individets oplevelser, refleksioner og erfaringer fra sin omgang med verden (Justesen & Mik-Meyer, 2010: 23) (Juul, 2012: 69). Fænomenologien er en fortolkningsvidenskab der har til formål at indleve sig i de meninger og holdninger som individet handler ud fra (Justesen & Mik-Meyer, 2010: 22f) (Juul, 2012: 75), hvilket vi blandt andet søger at gøre ved at inddrage styrkerne ved et feltstudie, hvor vi oplever området på egen hånd så vi har nemmere ved at sætte os ind i informanternes oplevelser. Sagt med andre ord, så søger forskeren at søge indsigt i individets livsverden. Livsverden er den verden den enkelte lever i og tager for givet (Justesen & Mik-Meyer, 2010: 23) (Juul, 2012: 80). Individets livsverden er under konstant forandring (Juul, 2012: 80).

Fænomenologien lægger op til forskningsspørgsmål der går på *hvad* eller *hvordan* frem for *hvorfor*, specielt i empiriindsamlingsfasen (Juul, 2012: 99). Dette har haft stor betydning for udformning af spørgerammer til vores interviews, hvor vi har spurgt ind til *hvordan* man oplever trygheden i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken men også *hvorfor* de tror at det forholder sig som det gør med, trygheden i deres respektive områder, og Brøndby Strand Parkerne generelt, samt *hvad* de gør ved eventuelle problemstillinger omhandlende trygheden. Man ønsker ufortolkede udtalelser om individets livsverden, så forskeren selv har mulighed for at tolke på individets oplevelser, dog indenfor nogle rammer der er tro mod informantens udtalelser (ibid.: 99). Vi kan efterfølgende tolke på de bagvedliggende årsager til informanternes udtalelser men også diskutere forskellene mellem Dyringparken og Rheumpark, og hvad der ifølge informanterne har betydning for den oplevede tryghed. Fokus

ligger på, hvordan individet tolker og erfarer det der sker i konteksten, samt hvad andre gør, hvilket lægger op til et åbent forskningsdesign med brugen af kvalitative metoder (Jutesen & Mik-Meyer, 2010, 25f) (Juul, 2012: 99). Når man går til undersøgelsesfeltet er det vigtigt at man gør sig sine forforståelser bevidst og sætter dem i parentes, således at man kan forholde sig åbent over for de fænomener, der træder frem (Juul, 2012: 99). Man arbejder ofte med en åben problemstilling der giver mulighed for erkendelse, eller som kan gå i flere forskellige retninger (ibid.: 100). Det er også vigtigt som forsker at holde sig for øje når man arbejder fænomenologisk, at det er informanten der ved bedst (ibid.: 100).

Det er svært ikke at have nogle meninger og tanker om et område som Brøndby Strand Parkerne, da det ofte er omtalt negativt i medierne. Vi, som forskere, skulle således prøve at se ud over det billede som pressen har malet af området og gå til feltet med et åbent sind.

3.2 - Mixed-methods

Dette speciale vil anvende et mixed methods-forskningsdesign. Det vil sige at vi anvender flere forskellige dataindsamlingsmetoder - dog alle kvalitative, hvilket den fænomenologiske videnskabsteoretiske tilgang lægger op til. Vi kalder det mixed methods-forskning trods mange vil sige, at anvendelsen af rene kvalitative dataindsamlingsmetoder ikke kvalificeres som mixed methods-forskning (Frederiksen, M. Gundelach, P & Nielsen, R. S., 2014; 10f). Ud fra Brewer & Hunters argumentation mener vi alligevel, at anvendelsen af forskellige forskningsstilarter eller forskellige metoder i samme forskningsstilart kvalificeres som mixed methods-forskning. Vi mixer metoderne på baggrund af en forståelse af selve metoderne, og ikke på baggrund af de videnskabsteoretiske paradigmer der lægger op til en forståelse af mixed methods-forskning som en blanding af kvalitative og kvantitative forskningsmetoder, der hver især har nogle komplementære styrker (ibid.; 12f).

Brewer & Hunter argumenterer for, at samfundsvidenskabelige metoder kan opdeles i fire forskellige forskningsstilarter: Feltarbejde, interviewmetoder, eksperimenter og ikke-indgribende metoder (ibid.; 14). Vi har i dette speciale valgt at anvende forskningsstilarterne: *Feltarbejde og interviewmetoder*.

For at kunne begrunde valget af metodekombinationen, er det vigtige at have en forståelse for metodernes styrker og svagheder. På denne baggrund har vi valgt at mixe feltarbejde som

blandt andet indebærer passiv observationer med vores interviewmetoder; fokusgruppeinterview og semistruktureret ekspertinterview.

Styrken i feltarbejdet og dets metoder, består i, at vi som forskere har mulighed for at studere det sociale fænomen – i vores tilfælde tryghed, i dets komplekse sammenhæng mellem beboere og de omgivelser de begår sig i. Observation gør, at vi ikke er nødsaget til at påvirke eller styre vores undersøgelsesfelt i samme grad som andre metoder, hvilket giver os en indsigt i fænomenet som andre metoder ikke formår. Ydermere giver vores blotte tilstedeværelse også empiri i form af beboere der kommer til os, og taler om udfordringerne i området. Vi forsøger at have en god balance mellem empati og distancen til beboerbestyrelserne for at undgå forudindtagethed eller partiskhed, der kan have betydning for, hvordan vi oplever og senere tolker på empirien.

Omvendt mangler feltarbejdet et tidsperspektiv, da vi som forskere kun befinder os i feltet i en tidsbegrænset periode og ikke hele døgnet i den periode. Havde vi brugt mere tid i Brøndby Strand Parkerne om aftenen og natten samt i weekenderne, ville vi måske have haft et bedre indblik i hvordan trygheden opleves af informanterne, da det viste sig at være om aftenen og natten problemerne med de unge opstår. Feltstudiet formår derfor ikke at indfange Rheumpark- og Dyringparkens beboerbestyrelses egne oplevelser med trygheden gennem tiden, eller hvad der gøres ved trygheden i området, hvilket var årsagen til, at vi blandt andet anvender fokusgruppeinterview. Det giver os et mere indgående kendskab til bestyrelsernes oplevelse af trygheden, men også et historisk perspektiv på udviklingen af den oplevede tryghed blandt bestyrelserne. Her menes blandt andet de episoder der har været med til at forme Brøndby Strand Parkernes renommé, men også den fysiske udvikling som Brøndby Strand Parkerne har gennemgået de sidste mange år (nævnt i casebeskrivelsen under tidligere helhedsplaner). Det giver ligeledes bestyrelsesmedlemmerne i de respektive bestyrelser mulighed for at diskutere deres oplevelser med hinanden – en social interaktion, hvor de diskuterer på baggrund af en kontekstuel forforståelse, vi som forskere ikke besidder, hvilket giver os mere komplekse perspektiver på tryghed, som andre former for interviews ikke giver. Desuden giver det os som forskere mulighed for at opleve den enighed eller uenighed der opstår når der diskuteres samt hvem der eventuelt dominerer samtalerne, dette kan være interessant fordi det måske kan sige noget om kompleksiteten i fænomenet. I forlængelse heraf, er en mulig ulempe ved fokusgrupper den sociale kontrol, som kan opstå i

interaktionen mellem beboerdemokraterne, hvilket kan hæmme fremkomsten af alle de variationer der kan eksistere i beboerdemokraternes erfaringer som knytter sig til problemstillingen (Halkier 2002:15f). Sagt med andre ord er der en mulighed for, at informanterne ændrer mening eller udtaler sig anderledes end de ellers ville have gjort grundet gruppedynamikken. Det kan også tænkes at det ikke er alle informanterne der kommer ind i diskussionen på lige fod, da der af natur vil være nogen der tager styringen, specielt når gruppen består af individer der er vant til at diskutere, hvilket var tilfældet for begge bestyrelser. Derfor kan det diskuteres om det er fokusgruppen, det er en reel svaghed ved fokusgruppemetoden eller om det er et grundvilkår for alle sociale interaktioner. Dette skal således medregnes når der laves fortolkninger på empirisk data fra et fokusgruppeinterview (Halkier 2002:17). Sagt med andre ord så skal man overveje om det er gruppens fælles holdning, eller nogle enkeltpersoners holdning der bliver dominerende i en social interaktion som et fokusgruppeinterview er.

For at få flere perspektiver på den oplevede tryghed, har vi også valgt at anvende semistruktureret ekspertinterviews med nogle af vores informanter. Dette giver også informanterne mere taletid, hvilket er en fordel når komplekse sociale fænomener skal undersøges.

Havde vi ikke valgt at mixe vores metoder, kunne vi ende i en situation hvor vi manglede nogle perspektiver på tryghed, som er et komplekst fænomen, der muligvis kan opleves forskelligt af beboerbestyrelserne i Rheumpark og Dyringparken samt hvad der reelt gøres for at sikre, eller forbedre oplevelsen af trygheden i områderne og Brøndby Strand Parkerne generelt.

Slutteligt har vi valgt at lave et sekventielt design (Frederiksen, 2013: 22), hvilket vil sige at vi har indsamlet, kodet og analyseret på fokusgrupperne med beboerbestyrelserne for efterfølgende at bringe resultaterne og perspektiverne ind i de semistrukturerede ekspertinterviews med de professionelle informanter fra DAB, BB og det boligsociale projekt. Dette giver en dybere og mere nuanceret forståelse af temaerne vedrørende trygheden i Brøndby Strand Parkerne.

3.3 - Casestudie & feltstudie

Dette afsnit redegør for principperne omkring et casestudie, vi har valgt at brede mere ud ved at inddrage nogle principper og metoder der blandt andet kendetegner feltstudiet. Vi arbejder som udgangspunkt med Bent Flyvbjergs forståelse af casestudiet (Flyvbjerg 2010). Dette speciale vil undersøge oplevelsen af tryghed, gennem et casestudie i Brøndby Strand Parkerne - Rheumpark. Vi har arbejdet ud fra idéen om, at det i samfundsvidenskaben ikke er muligt at arbejde med universelle begreber og forudsigende teorier, som man eksempelvis ser det gøres i det naturvidenskabelige felt. Når der arbejdes med mennesker, lægges der op til at arbejde mod en konkret og kontekstbunden viden (Flyvbjerg 2010: 268). Vi har grundet vores emne således valgt at anvende casestudiet, hvis styrker er fokus på detaljerne og det mere komplekse syn på virkeligheden. Dette er en nødvendighed for at kunne forstå kompleksiteten i samfundsfaglige problemstillinger (Flyvbjerg 2010: 467). Grundet den konkrete og kontekstbundne tilgang som casestudie fordrer, er generaliserbarheden ofte blevet kritiseret - ifølge Flyvbjerg er dette en misforståelse. Som Flyvbjerg påpeger det, er formel generalisering, som man kender fra andre, specielt kvantitative metoder, stærkt overvurderet som kilde til videnskabeligt arbejde, hvortil han uddyber, at '*eksemplets magt*' ofte er undervurderet (Flyvbjerg 2010: 473). Det er derfor casehistorien der er resultatet, hvilket er en vigtig del af casestudieforståelsen (Flyvbjerg 2010: 483). Dette er ikke ensbetydende med at casestudiet er overlegent til andre kvalitative metoder, men det er et alternativ eller supplement til andre metoder (Flyvbjerg 2010: 473).

Casemetoden er valgt grundet den kontekstbaserede viden, som vores andre metoder og videnskabsteoretiske retning er baseret på eller fordrer. Gennem vores tid i Rheumpark har vi ført en feltdagbog, hvor vi har noteret vores egne oplevelser og indtryk af episoder, der kan have betydning for oplevelsen af tryghed, men også måden hvorpå vi tolker empirien. Dette er primært sket gennem observationer, men også via samtaler med beboere vi er kommet i tale med gennem vores dagligdag i Rheumpark. Disse erfaringer giver os bedre mulighed for at sætte os ind i informanternes livsfortællinger.

3.4 - Abduktiv tilgang

Vi har valgt at gå abduktivt til vores undersøgelsesfelt. Denne tilgang adskiller sig fra de to klassiske tilgange, induktion og deduktion, hvor forskeren henholdsvis tager udgangspunkt i det empiriske eller det teoretiske. Den induktive tilgang vil søge at generalisere sig frem til nogle lovmæssigheder, bestemte forståelser eller kategoriseringer af verdenen ud fra den indsamlede empiri, hvor en deduktiv tilgang vil tage udgangspunkt i en bestemt teori for så at udleve lovmæssigheder og først derefter afprøve den i virkeligheden (Olsen & Pedersen, 1999: 149). Med den abduktive tilgang søges det, at komme med en bagvedliggende forklaring på de observerede data. Olsen og Pedersen forklarer det således: *"Hvis man observerer en række på 100 hvide svaner, kan man induktivt udlede reglen, at svaner er hvide. Går man abduktivt til værks, vil man også gætte på, hvorfor de er hvide"* (Olsen & Pedersen, 2003: 151).

I dette speciale observerer vi således den indsamlede empiri, hvorpå vi analyserer os frem til en bagvedliggende forklaring af informanternes udtalelser. Dette sker ved at sammenfatte den indsamlede empiri med vores teoretiske forståelsesramme. Herved tillægges den abduktive tilgang en kvalitativ metodologi (Olsen & Pedersen, 2003: 152). Denne tilgang kan tilpasses det enkelte genstandsfelt, og vil typisk søge efter mening på individplan med fokus på de sociale aktørers produktion og reproduktion af den samfundsmæssige sammenhæng og kultur (ibid.), hvilket også gøres grundet den videnskabsteoretiske tilgang- fænomenologi, der betragter de enkeltes informanter udsagn som sandheden. Styrken ved den abduktive tilgang er derfor, at forskeren kan gå mere i dybden med et specifikt genstandsfelt, og desuden justere analysens ramme under forløbet. Styrken bliver dog ofte også betegnet som den største svaghed, idet de manglende rammer for indsamling af empiri gør det svært at sammenligne fortolkninger og reproducere data (ibid.).

Gennem analyser sker der en vekselvirkning mellem teoretiske forklaringer og empiriske observationer, og abduktionen giver den fordel, at man kan sammenkoble og kombinere den induktive og deduktive tilgang (Bruhn Jensen, 2002: 264). Og det er netop hvad vi gjorde, efter vi havde lagt os fast på et overordnet tema - oplevelsen af tryghed. Derefter begyndte vi undersøgelse af relevant teori, der kunne anvendes til besvarelsen af vores problemformulering. Vi startede med at lave tre fokusgruppesamtaler med en spørgeramme der tog afsæt i teorien om tryghedsskabende tiltag.

I vores analyse kobler vi teorien på empiri for at analysere temaerne. Nogle af temaerne tager afsæt i teorien, mens andre er sprunget ud af selve empirien - dette vil blive beskrevet nærmere i afsnit 3.7 - transskribering og kodning og i afsnit 5.1- analysestrategi.

3.5 - Det kvalitative forskningsinterview

Ifølge Kvale og Brinkmann er et forskningsinterviews primære formål at producere ny viden. *”En definition af videnskab er systematisk produktion af ny viden.”* (Kvale og Brinkmann, 2009: 18). For dem opstår viden i interaktionen mellem interviewer og det interviewede individ (Kvale og Brinkmann, 2009: 18). Kvale og Brinkmann påpeger også, at et kvalitativt forskningsinterview: *” [...] forsøger at forstå verden ud fra interviewpersonernes synspunkter, udfolde den mening, der knytter sig til deres oplevelser, afdække deres livsverden forude for videnskabelige forklaringer.”* (Kvale og Brinkmann, 2009: 17). Forskningsinterviewets styrke er, at kunne indsamle empirisk data om interviewede personers oplevelser af et emne eller fænomen, udforske informanternes livshistorie, eller klarlægge informanternes oplevelser af specifikke begivenheder (Kvale og Brinkmann, 2009: 126).

På baggrund af dette har vi valgt at udføre semistrukturerede ekspertinterviews med alle vores informanter, der ikke er beboerdemokrater i Rheumpark eller Dyringparken, da vi var interesseret i at søge indsigt i informantens oplevelse og erfaring med Rheumpark og Dyringparken, og de indsatser der sker i forhold til trygheden fra et professionelt perspektiv. De professionelle aktører er vant til at blive spurgt ind til deres synspunkter og arbejde, da de har en vis ekspertise vedrørende interviewemnet - for ellers var de ikke valgt som informanter. Det er således vigtigt at vi som interviewer er godt inde i emnet så vi kender til feltets fagtermer. Det asymmetriske magtforhold der andre gange kan opstå i et personligt kvalitativt interview, kan blive opvejet af ekspertens indflydelsesrige stilling. Ydermere er ekspertinformanter ofte vant til at blive interviewet, og har derfor nogle forbedrede forklaringer eller indlæg til emnet, der kan fremme deres synspunkter. Det er også muligt, at udfordre ekspertinformanternes udtalelser i en sådan grad, at det muligvis kan føre til nye indsigter, men også konfrontere dem med egne opfattelser eller opdagelser for på den måde at skabe ny viden (Kvale og Brinkmann, 2009: 167).

Det semistrukturerede interview er en metode der trækker på kvaliteter fra både en almindelig samtale, hvor man har mulighed for at følge en bestemt udtalelse, men også fra et mere lukket spørgeskema, der har nogle forudgående opstillede spørgsmål man ønsker besvaret (ibid.).

Grundet vores interesse i, at få et indblik i informanternes oplevelser og tanker, fungerer vores spørgeguide som en overordnet ramme for interviewet. Dette giver mulighed for at stille opfølgende spørgsmål og forfølge informantens udtalelser. Vi søger at belyse vores undersøgelsesfelt gennem interviewet, hvorfor vores spørgeguide fungerer som retningslinje for interviewet. Det er vigtigt at have muligheden for at kunne ændre i rækkefølgen af spørgsmålene, så det bliver en mere naturlig samtale, men også have muligheden for at springe allerede besvaret spørgsmål over, samt tilføje nye spørgsmål på baggrund af informantens udtalelser. Dette er en vigtig del af et semistruktureret interview, da man ikke på forhånd kender til informantens oplevelser af et givent emne eller fænomen (ibid.). Derfor beskriver Kvale og Brinkmann det kvalitative interview som værende en metode der er præget af en åbenhed. De understreger at der ofte stilles store krav til interviewerens kompetencer (ibid.).

Denne tankegang for, hvordan det gode forskningsinterview planlægges og udføres er således en stor opgave, da det ikke er muligt at lave en færdig skabelon der passer til alle interviews. Kvale og Brinkmann argumenterer dog alligevel for, at man kan opstille en række overvejelser, man som forsker og interviewer bør gøre sig før en interviewundersøgelse. De har opstillet syv faser for en interviewundersøgelse: *Tematisering, Design, Interview, Transskribering, analyse, Verificering og Rapportering* (Kvale og Brinkmann 2009: 122f). Disse syv faser kan være med til at sikre, at man som forsker ikke mister overblikket gennem interviewundersøgelsen og at man får forarbejdet interviewundersøgelsen ordentligt (Kvale og Brinkmann 2009: 123).

Forskningsinterviewet er blandt kendt for, at det er forskeren der sætter rammerne for interviewsituationen, herunder hvor det bliver afholdt, hvornår det bliver afholdt, hvor længe interviewet varer, hvilke spørgsmål der bliver stillet, samt i hvilke kontekst interviewet skal bruges efterfølgende (Kvale og Brinkmann 2009: 19). Det forholder sig anderledes i ekspertinterviewet, da det kan være eksperten der bestemmer flere af rammerne. I dette speciale var det eksperterne der bestemte, hvor interviewet skulle afholdes og hvornår det blev afholdt, hvorfor vi som forskere havde den største indflydelse, med hensyn til resten af rammerne for interviewet, herunder delemnerne, længden af interviewet, og i hvilken kontekst vi efterfølgende anvender interviewet

Vi var begge deltagende ved samtlige interviews, og som forberedelse til alle interviews, satte vi en klar rollefordeling da ønsket var, at have en rolig interviewsituation. Det var

vigtigt for os at det var en rolig og afslappet stemning og hvor ekspertinformanten kendte til forløbet, samt hvem samtalen var rettet mod. Vi havde således på forhånd gjort det klart, hvem der skulle være den primære interviewer og stille spørgsmålene, hvorpå den anden af os skulle agere observant, og tage noter samt stille uddybende spørgsmål, hvis det skulle blive nødvendigt. Dette kom oftest til udtryk, når der kom et særlig interessant emne op, som kunne uddybes eller konkretiseres yderligere.

Interviewsituationerne - både fokusgruppe og ekspertinterview, kræver nogle gange at forskeren undervejs i undersøgelsens tager hensyn til eventuelle moralske og etiske problemstillinger, hvorfor Kvale og Brinkmann opstiller fire hovedregler, som forskeren kan overveje i forhold til de mulige etiske og moralske udfordringer før, under og efter interviewet. Disse fire områder er: *informeret samtykke*, *fortrolighed*, *konsekvenser* samt *forskerens rolle* (Kvale og Brinkmann, 2009: 86). Informeret samtykke betyder, at forskeren forklarer interviewets formål og efterfølgendes brug til interviewdeltagere. Dette var det første vi sikrede os, samt at informere om, at hele interviewet blev optaget på bånd. Vi lovede at sende et redigeret eksemplar af specialet til alle informanter når det er afsluttet - redigeret lidt ekstra i forhold til blandt andet anonymitet. Hertil skal forskeren overveje hvor meget information interviewdeltageren skal have forud for interviewet, da dette kan risikere at vildlede interviewdeltageren (Kvale og Brinkmann, 2009: 87f). Vi informerede alle informanterne om, at selve interviewet handler om deres oplevelser med trygheden i deres respektive boligområder - Rheumpark og Dyringparken.

Fortrolighed i et interview omfatter en række etiske dilemmaer, hvorfor interviewdeltageren ikke skal kunne genkendes i rapporten med mindre, der er givet samtykke hertil (ibid.). Denne overvejelse er konstrueret for at beskytte interviewdeltageren, dog kan det også give forskeren mulighed for frit at tolke på interviewdeltagerens udsagn (Kvale og Brinkmann, 2009: 91). Vi har derfor valgt, at vores interviewdeltagere skal fremgå med navneændringer, i kraft af, at vi undersøger en relativ lille gruppe, hvor det derfor kan det være svært at bevare anonymiteten. Grundet informanternes stilling vil det ikke være muligt at anonymisere i en sådan grad, at personer i de forskellige beboerbestyrelser ikke vil kunne genkende hvem der udtaler sig, så anonymiseringen vil udelukkende være for at beskytte deres identitet for udefrakommende. Her skal det også tilføjes, at fokusgrupperne allerede kender hinanden og samtidig hører, hvad der bliver sagt i interviewet, hvorfor det ikke er problematisk ikke at anonymisere internt over for hinanden. De professionelle aktører havde meget forskellige syn

på anonymiseringen - nogen havde ikke noget imod at stå frem med deres udtalelser, mens andre gjorde meget ud af at sikre en høj anonymitet. Vi antager dog, at vores informanter ikke udtaler sig om ting de ikke tør stå inde for, skulle de blive konfronteret.

I forlængelse af dette, har vi overvejet hvilke mulige konsekvenser, der kan være for interviewdeltageren ved interviewet, da der ifølge Kvale og Brinkmann kan opstå en åbenhed og intimitet som er kendetegnet ved kvalitativ forskning (Kvale og Brinkmann, 2009: 92).

Det kan ske, at der opstår situationer under interviewet, som kan være følsomme, hvorfor det er forskerens ansvar at komme videre med interviewet, så interviewet ikke bliver grænseoverskridende for interviewdeltageren (ibid.).

3.6 - Fokusgruppeinterview

Før man lægger sig fast på et metodedesign med fokusgrupper, bør man som med alle metoder, vurdere relevansen i forhold til ens problemstilling, og om det giver mening samt hvilke styrker og svagheder det medfører (Halkier, 2002: 7). Fokusgrupper kan kombineres med det semistrukturerede interview for at få flere dimensioner i forskningsarbejdet. Begge metoder indsamler empirisk data der kan anvendes på lige fod til at få indsigt i en given problemstilling (Halkier, 2002: 22), hvilket er oplevelsen af tryghed i dette speciale.

“En fokusgruppe er en særligt form for interview, hvor en gruppe mennesker er samlet af forskere eller studerende for at diskutere et bestemt emne” (Halkier, 2002: 7). Vi anvender dog allerede eksisterende grupper - beboerbestyrelser der diskuteret et bestemt emne - tryghed.

Som nævnt i mixed methods afsnittet, er det karakteristiske ved fokusgrupper, at der er tale om en interaktion mellem mennesker, som diskuterer et givent emne fra forskerens side, og hvor forskeren tager en mere tilbagestående rolle som moderator. Fokusgrupper kan, i modsætning til eksempelvis det semistrukturerede interview, give direkte indsigt i gruppedynamikker og meningsdannelser mellem mennesker (Halkier, 2002: 11f). Tryghed kan opleves forskelligt, afhængigt af individs livsverden og tidligere erfaringer, hvilket kan påvirke individers meningsdannelse, samt have indflydelse på gruppedynamikkerne.

Det kan argumenteres, at indsamlingen af empiri fra forskellige kilder, med kombinationen af forskellige metoder er en styrke, når der skal søges indsigt i sociale fænomener, da de ofte kan have vidt forskellige fortolkninger. Dette metodevalg understøtter også forestillingerne om, at samfundsvidenskabelige problemstillinger typisk er multidimensionelle og komplekse (Halkier, 2002: 18).

3.7 - Transskribering og kodning

Som nævnt tidligere, så bliver alle interviews optaget på bånd, hvorefter de bliver transskriberet, og vi går således fra talesprog til tekstsprog. Som udgangspunkt har vi skrevet alt ned som informanterne sagde det, for ikke at ændre på informanternes livsverdenshistorier, men hvis nogle sætninger er for usammenhængende, har vi ryddet op i sætningen uden at ændre på meningen. I situationer hvor informanterne er gået langt ud af et sidespor har vi valgt at beskrive sidespors-samtalen med egne ord. Hvis vi ikke har kunnet tyde hvad informanterne sagde, har vi lavet en parentes hvori vi har skrevet utydeligt. Hvis informanterne gestikulerede, har vi skrevet det i en firkantet parentes.

Vi koder efter kategorier som kommer fra teorien, hvilket vil sige at kategorierne har tilknyttet nogle teoretiske begreber og perspektiver, hvilket også kaldes meningskategorisering. Vi er således kommet frem til følgende tolv kategorier for analysedel 1: *Generel tryghed, Stisystem og belysning, Sociodemografi, Områdets beskaffenhed, Relationer, Etnicitet, Kontrol, Uorden, Narkotika, Støttefunktioner, Renommé* og *Utrygheden finder sted*. I analysedel 2 har vi ligeledes kodet efter de samme tolv kategorier, men hvor *Ensomhed* og *Empowerment* også er blevet kategorier, da de professionelle aktører også omtalte dem som betydning for trygheden. Det kan også nævnes, at nogle temaer indeholder flere teoriemner, og at der generelt vil fremtræde forskellig teori under alle temaerne. Nogle temaer er mere relevante for fokusgrupperne, mens andre er mere relevante for de semistrukturerede interviews. Slutteligt kan det nævnes at alle temaer kommer direkte eller indirekte fra informanternes udsagn, hvilket også er grunden til at temaerne springer ud af teorien, da vi har spurgt ind til teoretiske perspektiver.

3.8 - Metodeerfaringer

Vores første fokusgruppeinterview krævede en del kommunikation frem og tilbage for at blive sat i stand. Vi havde også bestyrelseskonsulent Lone fra DAB ind over, før vi fik tilladelse til at interviewe Rheumpark. Om det var vores tilgang – en e-mail som kan ses i bilag 1 og 2 (uddybende e-mail om os og specialet), eller deres tidligere dårlige erfaringer med personer der gerne vil interviewe dem omkring Brøndby Strand Parkerne, der gjorde at vi havde svært ved at få et interview, kan være svært at sige.

Fokusgrupperne havde lidt svært ved at italesætte trygheden, og den kompleksitet som det indebærer, og vores oprindelige spørgeramme skulle have nogle flere uddybende og konkrete spørgsmål til den oplevede tryghed, og hvad der eventuelt kunne have betydning for informanternes oplevede tryghed. Dette gjorde at der i starten af interviewene var meget stille, og informanterne havde svært ved at starte diskussioner. Vi fik dog sat informanterne lidt mere ind i hvad tryghed kan være gennem nogle eksempler, hvilket gjorde at de selv begyndte at komme med flere og mere konkrete ord i forhold til deres egne oplevelser med tryghed. Vi fik således alligevel nogle gode og brugbare udtalelser, der synes at dække deres livsverden.

I forbindelse med meningskodningen fandt vi det vanskeligt, at begrænse citaterne til enkelte kategorier, da flere af citaterne var meget sigende om flere af kategorierne.

I forhold til de første to fokusgruppeinterviews, så var det meget homogene grupper med mænd over 60 år der er etniske danske. Det ville have været interessant at have en mere blandet gruppe, da det måske ville give nogle andre perspektiver på trygheden, men dette kan dog ikke være anderledes, da det var bestemte og faste grupper vi anvendte.

Det sekventielle design gav os nogle tidsmæssige problemer, da vi ramte sommerferieperioden og mange relevante informanter var gået på ferie. Dette var tilfældet med Boris, som vi heldigvis alligevel fik et interview med – beskrevet i følgende afsnit.

3.9 - Beskrivelse af informanter og grupper samt interviewsituation

Det følgende afsnit vil beskrive vores informantgrupper og selve interviewene, som relaterer sig til fokusgruppeinterviewene og ekspertinterviewene. Vores informanter fra de semistrukturerede ekspertinterviews vil blive beskrevet enkeltvis. Dette gør det muligt for læseren at danne sig et overblik over de grupper og personer, som vi har interviewet. Alle informantbeskrivelserne er lavet ud fra transskriptionerne i bilag FG 6-8 og EI 9-11.

3.9.1 - Første fokusgruppeinterview - Rheumpark

Det første fokusgruppeinterview blev sat i stand efter længere tids korrespondance. Formanden, Otto havde inviteret Lone fra DAB, som er bestyrelseskonsulent, og Denise fra Bo-vest med, da han efter eget udsagn havde behov for en støttepædagog, og fordi han gennem tiden havde haft dårlige oplevelser med journalister og andre som havde fejlciteret ham. Derfor kontaktede Lone os forud for interviewet for mere uddybende information, herunder hvem vi var, og hvad det var vi ville. Det var således med alt tydelighed Lone som åbnede “døren” for os til dette interview hvorfor tankerne ledes hen på om vi skulle have kontaktet boligselskaberne som de første, fremfor at tage direkte kontakt til bestyrelserne. Udover de førnævnte bestod fokusgruppen af fire yderligere beboere fra Rheumpark. Alle informanterne undtagen én, var over 70 år og mænd, og sidste informant var kvinde på 45 år. Alle informanter var dansk af afstamning. Denise og Lone er ikke indregnet i dette, da de som udgangspunkt ikke skulle have en aktiv rolle i interviewet. Interviewet blev afholdt i Rheumparks Cafe i Brøndby Strand Parkerne, hvilket gav lidt udfordringer med lyd og video, da der var andre gæster til stede i caféen. Disse udfordringer havde dog kun en praktisk betydning i selve interviewsituationen. I det efterfølgende arbejde med transskribering og analyse oplevede vi ingen problemer, da vi havde dokumenteret interviewet med video, og således på den måde kunne skille interviewpersonerne ad og støjen fra de andre gæster overdøvede ikke informanterne.

Til trods for at Denise og Lone havde lovet at indtage en passiv rolle, kom de på banen ved flere lejligheder, mest som oplysningsagent for de andre deltagere, som i øvrigt selv gestikulerede til dem, når de havde behov for opbakning og bekræftelse. Vi mener ikke at svarene havde været anderledes, hvis DAB og Bo-vest ikke havde været repræsenteret, men deres tilstedeværelse har unægteligt givet nogle af svarene en dybde og faglig vinkel, som

ellers ikke ville være trådt frem. Det er muligt at spørgsmålene henvendt til informanterne vedrørende DAB havde set anderledes ud, eller ville have været formuleret anderledes, hvis ikke DAB havde været repræsenteret ved interviewet. Vi tillægger det ikke større betydning for udfaldet af informanternes meninger og holdninger til DABs indsatser i Rheumpark.

Grundet mængden af beboere ved dette fokusgruppeinterview, valgte vi at anvende det som et pilotinterview, hvor vi kunne teste vores spørgeguide, og tilpasse den til de efterfølgende fokusgruppeinterviews med beboerbestyrelserne.

Til stede ved interviewet var: Otto, Lone, Denise, Jens, Kirsten, Stig, Ove samt interviewer Casper og Thomas. Det var hovedsageligt Otto der førte ordet, hvilket i hans rolle som formand måske også falder ham naturligt.

3.9.2 - Andet fokusgruppeinterview - Rheumpark

Dette interview blev arrangeret efter vores første fokusgruppeinterview, da det ikke var et interview med selve bestyrelsen, men mere en samling af beboere i Rheumpark. Forud for dette fokusgruppeinterview oplevede vi ikke de samme udfordringer med at få en aftale i stand, som vi gjorde ved det første fokusgruppeinterview. Det var meget tydeligt, at vi ved det første interview var blevet målt og vejat, og således også godkendt til at kunne komme igen og interviewe den rigtige beboerbestyrelse. Denne gang blev vi tildelt den første time af Rheumparks månedlige bestyrelsesmøde i deres mødelokale. Foruden bestyrelsesmedlemmerne som talte syv personer var ejendomschefen også til stede. Alle informanter var mænd med en aldersfordeling fra 45 år op til 75 år, hvor de fleste lå tættest på 75 år. Alle informanter undtagen én var dansk af afstamning.

Modsat det første fokusgruppeinterview, havde vi nu ingen udfordringer med lokalet og støj fra andre personer, da lokalet var forbeholdt bestyrelsen. Der opstod til gengæld en anden udfordring, da der var mange interviewpersoner til stede, og bordet som de sad rundt om var ovalt. Det var således ikke muligt at filme bordet og interviewpersonerne fra en vinkel, men krævede, at den sekundære interviewer bevægede kameraet rundt i takt med at dialogen flyttede sig fra person til person. Samlet set forløb interviewet rigtig godt, da interviewpersonerne var hurtige til at acceptere, og således også ignorere den sekundære interviewer bevægede sig stille rundt med et kamera.

Det var fra starten af vores håb, at den relation vi allerede havde skabt ville kunne nedbryde nogle barrierer og forudindtagethed om os. Vi tror, at fordi flere af interviewpersonerne allerede kendte os og vores agenda, så havde de måske forberedt de andre deltagere som vi ikke havde mødt før. Dette skabte en god synergi, og har muligvis medvirket til at interviewet forløb uden de store vanskeligheder. Dette må siges at være vellykket. Dog var der et par interviewpersoner der ikke kom lige meget til orde, som de resterende, hvilket vi ikke tillægger den store betydning. Overordnet set var der ved dette interview god deltagelse bordet rundt.

På tværs af både det første og andet fokusgruppeinterview oplevede vi ofte, at spørgsmålene ikke blev diskuteret så meget indbyrdes, som vi havde håbet på, men blev henvendt til os som interviewer. Så hele grundtanken om et fokusgruppeinterview, som værende en dynamisk størrelse, hvor informanterne diskuterer spørgsmålene, som er stillet indbyrdes, virkede til tider ikke helt efter hensigten. Dette kan der være flere årsager til. Bestyrelsesmedlemmerne kunne man også godt forestille sig have et større og bredere lokalkendskab, og således på den måde måske føle sig bedre rustet til at besvare spørgsmål. Vi oplevede desuden også, at bestyrelsesmedlemmer med en særlig rolle, for eksempel formand, næstformand etc var mere dominerende i interviewene.

Til stede ved interviewet: var Otto, Svend, Janus, René, Henning, Ivan, Lars og Benny samt interviewer Casper og Thomas. I dette interview var Otto igen den der var mest på banen, efterfulgt af Svend, Janus og René og Henning og Ivan, Lars og Benny sagde meget lidt under interviewet.

3.9.3 - Tredje fokusgruppeinterview - Dyringparken

Det tredje fokusgruppe interview adskiller sig ved at være med bestyrelsen fra Dyringparken, som også er en afdeling af Brøndby Strand Parkerne, men blot lokaliseret i den anden ende af Brøndby Strand Parkerne. Dette fokusgruppeinterview blev foretaget som det sidste af alle fokusgruppeinterviewene, og havde således været længe undervejs. Dette gav os muligheden for, at justere vores interviewguide og trække de erfaringer med, som vi havde gjort os med de to første fokusgruppeinterviews. Tilstede var tre bestyrelsesmedlemmer plus bestyrelsesformanden for Dyringparken - fire i alt. Den yngste var kvinde på 19 år, og den

næst yngste var kvinde på 35 år. Formanden i Dyringparkens bestyrelse var 49 år og mand, og det sidste bestyrelsesmedlem var en mand på 64 år. Alle informanter undtagen én, havde anden etnisk oprindelse end dansk, den sidste var halv dansk.

I det første fokusgruppeinterview med Rheumpark blev det oplyst, at man i en periode havde haft forsøg med anvisningsret, hvorfor kommunen havde forestået en anvisning af etniske danske og ikke etniske danske beboere med en procentfordeling på 75/25. I Dyringparken så fordelingen omvendt ud; her er de ikke etniske danske beboere i favør med en procentfordeling på omkring 80/20. Derfor synes det heller ikke mærkeligt, at bestyrelserne hovedsageligt består af beboere som repræsenterer majoriteterne, mest i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken.

Fokusgruppeinterviewet blev afholdt i Dyringparkens bestyrelseslokaler. Dette gav som udgangspunkt ikke anledning til nogen problemer, men undervejs i interviewet skulle en af interviewpersonerne flere gange udenfor for at ryge, og en anden skulle pludselig gå. Dette skabte desværre lidt huller i dialogerne, som var svære at gribe igen, når det endelig kom ro på. Til en anden gang, bør man måske italesætte vigtigheden i, at alle interviewdeltagere er til stede fra start til slut og at man ikke umiddelbart kan gå ud og ryge og deslignende, her skal det dog lige nævnes, at de interviewdeltagere der holdte rygepauser og forlod interviewet undervejs, ikke sagde så meget under interviewet generelt, og vi mener således ikke at have mistet noget væsentligt. Til trods for disse udfordringer endte vi ud med et vellykket fokusgruppeinterview, hvor deltagerne modsat Rheumpark ofte diskuterede spørgsmålne indbyrdes, hvilket resulterede i nogle interessante samtaler.

Til stede ved interviewet var: Sultan, Amira, Thea og Rafi samt interviewer Casper og Thomas. Her var der hovedsageligt Thea og Sultan der talte, og Amira og Rafi kom med indspark og understøttede nogle af synspunkterne.

3.9.4 - Første semistrukturerede kvalitative ekspertinterview - Lone

Lone mødte vi første gang i forbindelse med det første fokusgruppeinterview med Rheumpark. Lone er ansat som bestyrelseskonsulent i DAB, og har i denne egenskab i mange år haft virke som konsulent for beboerbestyrelsen i Rheumpark. Vi fik efterfølgende en interviewaftale med Lone, som senere foregik på DABs hovedkontor på Frederiksberg, i et

forud booket mødelokale. Der var en afslappet stemning da vi allerede på forhånd havde stiftet bekendtskab, og der var således etableret en indledende relation. Interviewet varede cirka 30 minutter og forløb uden problemer og forstyrrelser.

Tilstede var: Ekspertinformant Lone og interviewer Casper og Thomas.

3.9.5 - Andet semistrukturerede kvalitative ekspertinterview - Keld

Keld er ansat i Brøndby Boligselskab, og interviewet blev afholdt hos BB i Rødovre. Vi ankom til BB og blev bedt om at vente mens Keld var i møde - hvilket viser at det ikke altid er lige til, at få taletid med eksperterne. Efter vores aftalte tid, kommer Keld ud og tager imod os med "Jeg havde helt glemt vores aftale". Det gav et klart indtryk af den magtbalance der er ved ekspertinterviews, og der var ingen tvivl om at Keld havde magten i dette tilfælde. Vi bliver vist ind i en stort mødelokale, hvor vi sætter os på hver side af et stort conferencebord, hvor der er stor afstand mellem os og Keld. Det første der bliver bragt på banen, er hans begrænsede tid til interviewet, hvilket vi stresser ikke tager mere end 30 minutter. Gennem interviewet påtaler Keld vigtigheden af anonymiteten, hvilket vi selvfølgelig allerede har informeret om. Interviewet tog cirka 30 minutter og forløb uden forstyrrelser.

Tilstede var: Ekspertinformant Keld og interviewer Casper og Thomas

3.9.6 - Tredje semistrukturerede kvalitative ekspertinterview - Boris

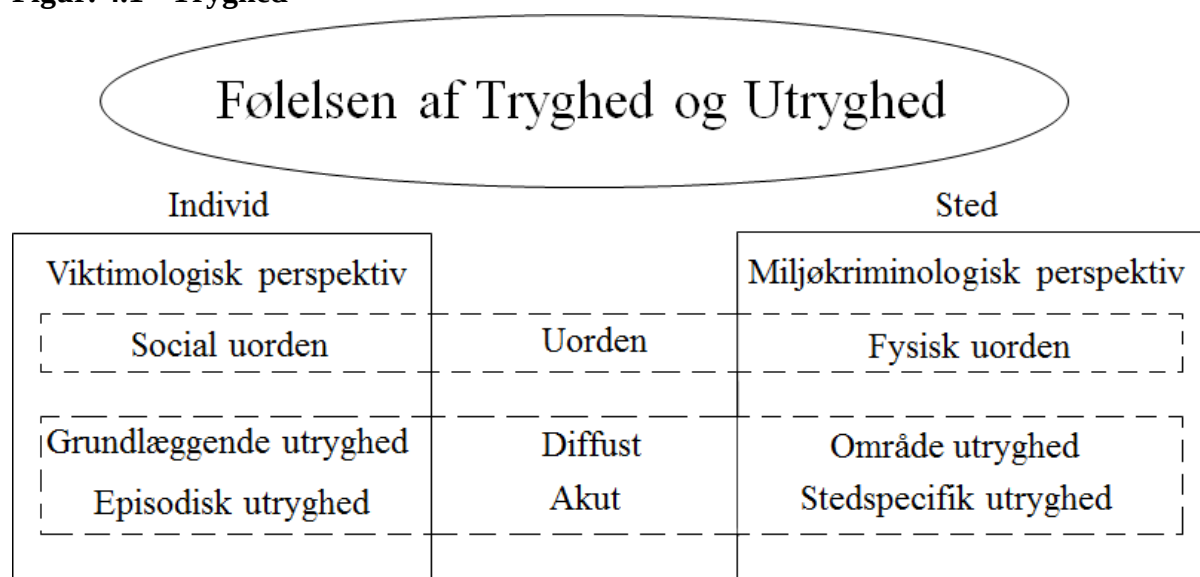
Interviewet med Boris, som er sekretariatsleder i det boligsociale projekt i Brøndby Strand Parkerne, blev holdt privat hos Boris da han havde ferie, men alligevel tog sig tid til, at tale med os. Dette var en mere afslappet stemning end de to tidligere ekspertinterviews af flere årsager. For det første, og nok også den største årsag er, at vi på forhånd kender Boris fra vores studie, men også at det blev afholdt i nogle afslappede omgivelser frem for et kontor eller mødelokale. Interviewet varede godt en lille time og forløb uden forstyrrelser.

Tilstede var: Ekspertinformant Boris og interviewer Casper og Thomas.

Kapitel 4 - Teoretisk forståelse af tryghed

Vores teoretiske ramme tager sit udgangspunkt i vores forståelse, og brug af det sociale fænomen tryghed som er beskrevet tidligere, og som handler om, at vi grundlæggende forholder os til den tryghed og utryghed som relaterer sig til kriminalitet. Vi har foretaget vores analyse ud fra nogle miljøkriminologiske (rumlige) samt viktimologiske perspektiver, som knytter sig til tryghed og utryghed set i forhold til, henholdsvis de fysiske omgivelser og de sociale aspekter. Dermed ikke sagt, at den fysiske konstellation versus den sociale er to forskellige aspekter som skal forstås separat. Som tidligere nævnt i indledningen, er konstellationerne i høj grad overlappende og forbundet hvorfor grænserne ofte ikke umiddelbart er til at se. Vi har illustreret de teoretiske begreber og fænomeners sammenhæng på figur 4.1 forud for den egentlige teoretiske redegørelse.

Figur. 4.1 - Tryghed

Figur 4.1 viser hvordan de teoretiske begreber og forklaringsmodeller relaterer sig til de to overordnede perspektiver på tryghed, som er henholdsvis individ og sted, hvor den ene del relaterer sig den viktimologiske forståelse af tryghed som er mere personificeret og på den anden side det miljøkriminologiske som forholder til fysiske af aspekt af tryghed. Meningen med figuren er, at den skal give en bedre forståelse af hvad der menes med uorden samt diffust og akut, og hvordan vi oplever at teoretikernes forskellige begreber kan understøtte hinanden, og være med til at forklare det sociale fænomen tryghed på en mere nuanceret måde.

4.1 - Følelsen af tryghed / utryghed

Relation-Lab argumenterer for, at tryghed ikke kan karakteriseres som en følelse, men blot som et midlertidigt stadie af ubekymrethed -man føler således ikke noget når man er allermest tryk. Med utryghed er der derimod tale om en følelse som alle kan mærke og italesætte. Utryghed kan komme til udtryk på mange måder -man kan gå fra blot at have en fornemmelse af utryghed til den mere direkte angst (Relation-Lab, 2011: 25). Ferraro definition af utryghed adskiller sig ved at være en følelse af rædsel eller bekymring som associeres med kriminalitet - *"an emotional response of dread or anxiety to crime or symbols that a person associates with crime"* (Ferraro, 1995: 4).

Følelsen af utryghed behøver nødvendigvis ikke at have rod i kriminaliteten eller andre utryghedskatalysatorer. Utryghed kan i følge Scherg være *"en konsekvens af fravær af beroligelse såsom fravær af tegn på kontrol"*. Man skelner mellem formel kontrol, mekanisk kontrol, samt uformel kontrol (Scherg, 2016: 102). Den formelle kontrol kan være tilstedeværelsen af eksempelvis politi eller sikkerhedspersonale (vagter), hvor den uformelle (sociale) kontrol er påvirkningen fra menneskerne omkring dig i form af eksempelvis ros, bebrejdelser, trusler, ironi mfl. Den mekaniske (statiske) kontrol udspringer af eksempelvis videoovervågning, øget belysning, iøjnefaldende sikringstiltag (metal skodder, gitre) osv. Samlet set har forskningen vist at både den formelle og uformelle kontrol kan have en positiv effekt på graden af tryghed (Ibid:129). Dog tegner der sig et interessant billede af den mekaniske kontrol som værende katalysator for utryghed, da disse tiltag kan fremmane en ubehagelig og fjendtlig atmosfære (Lorenc et al, 2013: 498). Videoovervågning kan ligeledes blive opfattet som et symbol på asocial adfærd og tegne et billede af et område hvor der ikke er godt naboskab, og hvor beboerne ikke holder øje med hinanden (Christensen et al, 2017: 68). Det er jo paradoksalt når videoovervågningen netop er skabt med henblik på at fremme trygheden, at det så kan få så u hensigtsmæssige konsekvenser, at det ligefrem hæmmer trygheden. Dette er et godt eksempel på hvor kompleks en størrelse tryghed er.

Funch mfl. argumenterer for, at begrebet tryghed kan sidestilles med begrebet sundhed, da man ofte har mere fokus på dette når det knytter sig til fraværet (Funch et al, 2010: 7). Når man er i en tilstand af sundhed vil tilbøjeligheden til at holde fokus på dette således ikke være lige så iøjnefaldende, som hvis man var syg. Det samme gør sig gældende for tryghed, hvorfor det som oftest dukker op i samtaler når det handler om fraværet af tryghed -altså når

man føler sig utryg (Ibid). Mennesket hæfter sig mest ved fraværet af tryghed frem for tilstedeværelsen af tryghed (Ibid: 8). Funch et al argumenterer ligeledes for at *“hvor angst og frygt er stærkt italesat for alle mennesker, peger meget på, at tryghed er tavs”* (Funch et al, 2010: 8). Adspurgte i undersøgelsen “Tegn på tryghed København” italesætter tryghed som noget der er en del af livsvilkårene, og derfor er det ikke specielt bemærkelsesværdigt før der spørges insisterende ind til det (Ibid). Det lader til at det er “nemmere” for mennesket at tale om utryghed. Det er som udgangspunkt ikke spændende at fortælle og lytte til det selvfølgelige i forhold til tryghed (Funch et al, 2010: 33). Funch et al argumenterer for at den her selvfølgelighed på mange måder har resulteret i at vi i Danmark glemmer at trygheden ikke kommer af sig selv (Ibid). Scherg udleder af sammenligningen mellem sundhed og tryghed, at man grundlæggende kan være sund, men andre gange også syg (Scherg, 2016: 36). Ligeledes kan man grundlæggende også være tryk, men omvendt føle utryghed for kriminalitet (Ibid). Tryghed skal således ikke opfattes som en konstant størrelse, men en tilstand som kan variere i tid og rum.

Det skal siges, at vi til enhver tid er tro mod teoretikernes skrevne definition af tryghed eller utryghed. Vi vil for eksempel ikke omskrive “mindre tryk” med “utryghed” hvis det skønnes vigtigt for den sammenhæng teoretikeren benytter udtrykket i.

4.2 - Tryghed i en anden kontekst

I et storscala forsøg hvor man ville behandle og inddrage langedata, ville man nok have brugt mere energi på at holde trygheden op imod for eksempel niveauet af uddannelse, da der i følge eksisterende forskning er en sammenhæng mellem det, og oplevelsen af tryghed. Jo højere og længere ens uddannelse er, jo mere tryk synes man generelt at være i Danmark (Avlund et al, 2013: 32). Det samme gør sig gældende, hvis man som borger i den arbejdsdygtige alder, af den ene eller anden årsag ikke er aktiv på arbejdsmarkedet (arbejdsløs, førtidspensionist etc.) - så vil graden af utryghed være mere udtalt (ibid.). Dataene har dog kun sammenhæng på landsplan, og der kan således ikke findes en sammenhæng i de udsatte boligområder alene (ibid.). Dog viser Avlund et al's undersøgelse at der i de udsatte boligområder er et højt utryghedsniveau, som også viser sig hos de ressourcestærke beboere. Dette påviser altså at uddannelsessektoren samt beskæftigelsen *“ikke på samme måde forbedrer trygheden for dem, der er bosat i de udsatte områder”* (Ibid). Utrygheden ved kriminalitet kan ifølge Balvig (1978: 30) være en form for social

utryghed som udspringer af individets livssituation -såsom utrygheden for arbejdsløshed, livsfaseskift samt overgang til pensionstilværelse. Samlet set kan det konstateres, at kriminalitet set i forhold til utryghed er en svamp der suger alle andre typer af utryghed til sig (Jackson, 2006: 261).

4.3 - Individ

Dette afsnit vil omhandle de viktimologiske perspektiver, der har betydning for individets oplevelse af tryghed.

Det viktimologiske perspektiv søger at belyse, hvorfor nogle individer er mere utrygge end andre individer - herunder hvilke personlige faktorer der har betydning for individets oplevede tryghed. Det bemærkes tillige, at hovedvægten af forskningen har været koncentreret i en viktimologisk retning, således at miljøkriminologien kun har fået beskeden opmærksomhed (Herbert et al, 1992: 118).

En grundlæggende forståelse af individets oplevede tryghed kan være forbundet med individers kapitaler, og derfor arbejder vi med Bourdieus forståelser af kulturel og social kapital. Kulturel kapital er individets dannelse og denne opnås især opvæksten. Den kulturelle kapital bliver blandt andet påvirket af mængden af bøger man har læst og hvilke musikinstrumenter man har kendskab til. Ydermere viser kulturel kapital sig i individets handlen og som uddannelsesmæssige kvalifikationer, hvilket også har den største indflydelse på skabelsen af den kulturelle kapital (Bourdieu, 1986: 243f) (Järvinen, 2013, 370-372). Social kapital er de ressourcer som udtrykkes i mere eller mindre omfang i sociale sammenhænge og gennem sociale netværk som individet indgår i. Social kapital handler om, at få adgang til nogle ressourcer gennem sociale relationer. Her er der tale om relationer som er institutionaliserede eller forankret, eksempelvis i individets nærområde, og som er præget af gensidig anerkendelse i gruppen. Det kan også siges at være en kollektiv ressource, hvor det enkelte individ gennem tilknytning til en gruppe eller netværk har adgang til ressourcer i forskellige former, eksempelvis emotionel støtte (Järvinen, 2013, 370-372) (Bourdieu, 1986: 248f). Bourdieu taler også om økonomisk og politisk kapital, men dem har vi ikke valgt at medtage, da de ikke synes relevant i samme omfang som social og kulturel kapital. Ydermere er Bourdieus begreb habitus heller ikke medtaget, da vi ikke ønsker at belyse hvad den

bagvedliggende årsag er til individets oplevelse af trygheden. Slutteligt skal det nævnes at vi heller ikke beskriver Bourdieus felt.

Det viktimologiske perspektiv kan analyseres fra flere vinkler, hvilket vi har valgt at gøre - Vi arbejder således med det, ud fra et sociodemografisk og et miljømæssig perspektiv, som ikke skal forveksles med det miljøkriminologiske perspektiv.

Det miljømæssige perspektiv omhandler oplevelsen af tryghed eller utryghed, som værende afhængig af den sociale, kulturelle og demografiske heterogenitet i et givent område. Kulturel heterogenitet eller diversitet kan have indflydelse på oplevelse af tryghed, da fremmed kulturopfattelse kan være utryghedsskabende, eksempelvis grundet kulturelle normer som at have husdyr - hvilket ikke alle er komfortable med. Sagt med andre ord, så kan et område med større kulturel diversitet opleves som mere utrygt, end et område med større kulturel heterogenitet (Scherg, 2016: 73). Denne forståelse går helt tilbage til Chicagoskolen, der blandt andet arbejder med humanøkologi, der påviser at individet søger at bosætte sig i områder hvor de passer ind - både hvad angår etnicitet men også kulturelle, sociale og økonomiske kapitaler (Park, 1915: 579f). Chicagoskolen arbejder også med social desorganisation der blandt andet beskriver graden af social integration, som afhænger af forskelligheden indenfor etnicitet, kultur og social kapital og er således medvirkende til oplevelsen af tryghed (Scherg, 2016: 73).

For at få en bedre forståelse af hvad der kan være årsagen til beboernes oplevede tryghed, har vi valgt at inddrage konfliktteori, der søger at forklare de generelle elementer der ligger til grund for konflikter i samfundet, og dermed også en mulig årsag til utryghed (Allen, 2007: 213). Konflikter kan have flere årsager og af varierende karakter - fra et mindre irritationsmoment til en større nabokrig, samt have forskellige effekter, herunder utryghedsskabende. Centralt i konfliktteori er, at en ulige fordeling af ressourcer og magt skaber konflikter, her menes blandt andet kulturelle og sociale ressourcer (ibid.: 213). Hvis en bestemt gruppe virker til, at have mere magt i et givent område vil det skabe konflikter, hvis dem uden magt ikke bliver hørt i samme grad. Ydermere siger konfliktteori, *“at jo mere synlig en minoritetsgruppe er, jo mere truet vil majoritetsgruppen føle sig”* (Scherg, 2016: 75). Dette skyldes frygten for det ukendte eller fremmede, og refererer til kulturforståelse og

kapitaler, hvilket også kan fremmane forestillinger om øget kriminalitet, hvilket skaber mere utryghed (ibid.: 75).

Det sociodemografiske perspektiv omhandler køn og alder. Der er en diskurs, der samtidig er bakket op empirisk, der lyder at kvinder er mere utrygge end mænd samt at ældre mennesker er mere utrygge end andre aldersgrupper (Scherg, 2016: 61).

Individets samlede mængde af social og kulturel kapital har vist sig at have betydning for individets oplevelse af tryghed, da dem med flere sociale og kulturelle ressourcer ofte er mere trygge, grundet deres evne til at indgå i sociale relationer og skabe netværk (Scherg, 2016: 63). Antallet af individer i en husstand er af betydning for oplevelsen af tryghed - hvor eneboer ofte oplever mindre tryghed, måske grundet ensomhed og manglende evne til at indgå i sociale relationer (Balvig et al., 2013: 128). Man har i øvrigt fundet, at hvis man har været udsat for kriminalitet inden for det sidste år, vil tilbøjeligheden til utryghed være større (Balvig et al, 2009: 58).

4.4 - Sted

Dette afsnit omhandler de miljøkriminologiske perspektiver og faktorer der kan bevirke at et sted eller område opleves som utrygt.

Det miljøkriminologiske perspektiv tager afsæt i en forståelse af, at nogle områder kan opleves som mere utrygge end andre områder grundet nogle specifikke faktorer.

Parker, sportspladser, og grønne områder kan ofte danne rammerne for utrygheden (Scherg, 2016: 119). Ligeledes kan bygningers arkitektoniske udtryk således også være mål for utrygheden da tankerne (i betonbyggeri) til tider kan henledes på forestillingen om eksempelvis en ghetto da *“dårligt designede bygninger og byrum med dårlige oversigtsforhold skaber utryghed”* (Eriksson, 2009: 52 & 124). Bygningers profil kan således i visse tilfælde associeres med en ghetto, og derigennem skabe utryghed for individet, hvis forestillingen om en ghetto på individ plan forstås som en bygning lavet af beton. For de beboere som faktisk bor i betonbyggeriet, kan der argumenteres for, at de i visse tilfælde vil have en anden opfattelse, da de måske opfatter det som trygt og sikkert da det danner ramme for deres hjem og nærområde. Hvorom alting er, italesætter Brantingham et al ligeledes mørke steder med dårlige oversigtsforhold som værende kilde til utryghed (1995: 99). Buske,

træer, hække og generelt beplantning kan alle være medvirkende til at skabe dårlige oversigtsforhold og derved øge utrygheden. Ifølge Scherg er de ukendte områder, samt steder med dårlige oversigtsforhold, de mange gemmesteder, samt få flugtmuligheder det der gør byens funktioner til “utryghedsaktivatorer” (2016: 121). Scherg argumenterer ligeledes for, at muligheden for at kunne finde vej kan være afgørende for, om man føler sig tryk, da et uforudsigeligt vej- og gadeforløb vil kunne hæmme trygheden (ibid.: 123).

4.5 - Uorden

Vores teoretiske ramme omfavner som tidligere nævnt de miljøkriminologiske og viktimologiske perspektiver. Vores fokus har primært været at belyse uorden som videnskabeligt set påvirker graden af tryk (fx Balvig et al, 2009: 58, Brunton-Smith et al, 2011).

Inspireret af Scherg har vi opdelt uorden i to kategorier, social- og fysisk uorden som kan ses i tabel 4.1 (Scherg, 2016: 90).

Tabel 4.1 – Tegn på social og fysisk uorden

Tegn på social uorden - Individ

Støjende naboer
Folk der kører aggressivt og for stærkt
Alkoholpåvirkede personer
Narkotikapåvirkede personer
Sindslidende/Mentalt syge

Tegn på fysisk uorden - Sted

Graffiti
Henkastet affald
Støjforurening
Hundelorte og kanyler i området
Tomme og forladte bygninger

Utrygheden ved kriminalitet eller frykten for kriminalitet italesættes af Balvig et al som en “*kompleks størrelse*” med mange forskellige niveauer, som ikke altid har en voldsom indbyrdes sammenhæng (2009: 58). Alligevel argumenteres der for, at de “*ordensmæssige problemer i lokalområdet*” er det mest problematiske i forhold til oplevelsen af tryk. Den fysiske uorden og manglende renhold italesættes ligeledes af Christensen et al som værende af stor betydning for oplevelsen af tryk (2017: 68). Affald på gaden, graffiti samt hærværk viser omverdenen at der ikke hersker meget opsyn, og det kan forbindes med “*kriminalitet og lovløshed*” som i sidste ende kan resultere i utryk for beboerne og gæsterne (ibid.:71).

I forbindelse med udsathedsrisko, som er et udtryk for individets tilbøjelighed til at føle sig i en udsat position, fandt LaGrange et al, at den sociale uorden i højere grad end den fysiske øger folks oplevelse af udsathedsrisko (LaGrange et al, 1992: 329). Scherg har i den sammenhæng iagttaget at Perkins og Taylor i 1996 kom frem til det modsatte resultat -at den fysisk uorden i højere grad end den sociale uorden synes mere “utryg” (2016: 90). De forskellige konklusioner tyder på at forskningen på området langt fra er udtømt.

Hvorom alting er, har vi valgt at belyse både den fysiske og sociale uorden, da det med tydelighed kan konstateres at begge fænomener har betydning for trygheden. I analysefasen agter vi således ikke at måle på hvilket fænomen som har “størst” betydning for trygheden, men forholder os alene til at teorier viser at begge har betydning for trygheden.

I diskussionen om hvorvidt kriminalitetsniveauet har betydning for oplevelsen af tryghed, hersker der i forskerkredse en generel enighed om, at der ikke umiddelbart er nogen sammenhæng. Fx argumenterer Avlund (2012: 30) for at den personlige oplevelse af tryghed - både på et teoretisk og praktisk plan ikke nødvendigvis hænger sammen med den reelle/faktiske kriminalitet. I en bredere diskussion ville det have været oplagt at tale om direkte og indirekte viktimisering. Den direkte viktimisering er et udtryk for, at individet på egen hånd har oplevet kriminalitet, og den indirekte viktimisering er således omvendt et udtryk for den kriminalitet individets nærmeste bekendtskaber har været udsat for. Vi kan konstatere at den indirekte viktimisering ofte kan være mere utryghedsskabende frem for den direkte (Hale, 1996: 105). Hale siger således, at ens fantasi kan få frit løb, måske uden de samme muligheder for at individet kan tackle de udfordringer han eller hun mødes med -en såkaldt copingstrategi (ibid.). Dermed bliver den indirekte viktimisering mere utryg end den direkte, da man i sagens natur ikke oplever “hændelsen” på egen hånd, og med de muligheder for eventuel fysisk og følelsesmæssig flugt som følger med.

4.6 - Typer af tryghed - Akut og diffust

Scherg argumenterer for, at der i forbindelse med diskussionen om typer af tryghed er behov for “*som minimum at skelne mellem en bredere, mere diffus utryghed på den ene side og på den anden side en mere konkret, akut her-og-nu oplevelse eller tilstand af utryghed*” (2016: 44). Den anerkendte danske kriminolog Flemming Balvig skelner således også i sin bog

“Angst for kriminalitet” mellem frygt og angst. Frygten er således henvendt mod noget konkret og detaljeret, hvorimod angsten synes mere diffus og ikke altid til at placere (Balvig, 1978: 29). Ni år efter kommer Ferraro og LaGrange med en mere nuanceret konklusion *“Fear may range from relatively diffuse states such as anxiety to relatively acute states such as trauma”* (Ferraro et al, 1987: 75). De finder, at frygt kan variere fra et stadie af angst til at blive traumatiseret, hvor der er flere stadier mellem de to yderpunkter.

I miljøkriminologien finder Scherg endvidere, at der er to typer utryghed. Den utryghed der knytter sig til “byområder eller nabolag”, og så den utryghed der handler om utryghed på et specifikt sted (Scherg, 2016: 50). Scherg mener at utrygheden i byområderne og nabolagene handler om menneskers mentale billede af, hvor der er utrygt og farligt, hvor det stedsspecifikke handler om at være bange på et specifikt sted (ibid.). I en sammenligning kan Balvigs (1978: 29) “frygt” således kobles på Schergs “specifikke sted”, og Balvigs “angst” kan omvendt kobles på “områderne og nabolaget” da det er en mere diffus størrelse. Scherg argumenterer for, at den stedsspecifikke utryghed samt den episodiske utryghed har samme karaktertræk (2016: 55). Begge synes at være knyttet til begivenheder og oplevelser, som er karakteriseret ved at være kortvarige *“og kan afgrænses i tid og sted”* (ibid.). Således bliver disse begivenheder meget konkrete og akutte. Omvendt kobler han områdeutrygheden sammen med den grundlæggende utryghed, da begge ikke nødvendigvis kan linkes til konkrete begivenheder, men mere er lagret i folks mentale billede af områderne (ibid.: 56). Områdeutrygheden og den grundlæggende utryghed kan derfor opfattes mere diffus og ukonkret.

Områderne og stederne udvikler med tiden renomméer som værende gode eller dårlige (Ferraro, 1995: 17). Med tanke på flere af de almene områders rygte i medierne er den konklusion ikke svær at forstå. Her tænker vi særligt på de i medierne ofte negativt omtalte områder - såsom Vollsmose i Odense, Gellerupparken i Aarhus samt Tingbjerg i København. Når alt dette så er sagt, er det også vigtigt at sige, at de fleste mennesker som arbejder med udsatte boligområder ved, at områderne tit og ofte *“er bedre end deres omdømme”* (Christensen et al, 2017: 98). Medierne kan således have betydning for trygheden i et område, især hvis der i forvejen er kriminalitet som jævnligt diskuteres i medierne (Weitzer et al, 2004:501). Det er især de lokale medier som har tendens til at påvirke utrygheden negativt, da de ofte tager historierne ned på individniveau i langt højere grad end de landsdækkende

medier (Sandstig, 2010: 354). Landsdækkende mediers historier omhandler ofte hændelser/episoder fra andre steder, derfor kan seerne konstatere, at der er trygt der hvor de selv bor (Herber, 2007: 82). Faktisk har mennesker ofte tendens til at vurdere deres eget nabolag som mere trygt og sikkert end andre områder, og de har således opfattelsen af, at andre mennesker som er bosiddende uden for deres lokalområde, er mere utrygge end dem selv (Balvig et al, 2008: 26f). Bursik et al argumenterer ligeledes for, at det er kendskabet til et givent område der ofte kan være katalysator for oplevelsen af utryghed, hvis man vel og mærket ikke har kendskab til området (Bursik, 1993: 92). Det vil sige at tilbøjeligheden til utryghed vil være større hvis du er gæst i et område, eller hvis du eksempelvis er en potentiel tilflytter.

4.7 - Opsummering

Den teoretiske ramme omhandler således to overordnede perspektiver på tryghed. Et perspektiv om individet og de faktorer der kan have betydning for oplevelsen af trygheden, herunder individets sociale og kulturelle kapitaler, men også social uorden som eksempelvis støjende beboere eller aggressiv kørsel, samt en diffus grundlæggende utryghed, og en mere akut episodisk utryghed, som eksempelvis at være vidne til et overfald eller lignende.

Det andet perspektiv var stedet, og de faktorer der har betydning for trygheden, herunder forskellige former for kontrol som formel, uformel og mekanisk men også fysisk uorden som eksempelvis graffiti og henkastet affald samt en diffus område utryghed, og en mere akut stedsspecifikt utryghed som eksempelvis mørke områder eller tunneller.

Kapitel 5 - Analyse

Dette kapitel vil behandle to separate analysedele. Den første del vil behandle empirien fra vores tre fokusgruppeinterviews, fremover kaldt FG. Anden del vil behandle de semistrukturerede kvalitative interviews - ekspertinterviews med de professionelle støttefunktioner, fremover kaldt EI. Vi har indsamlet empiri og foretaget analysen af del et, før vi indsamlede empiri til analysedel to. Dette betyder at vi har anlagt et sekventielt design, hvor vi anvender den viden som træder frem i analysedel et, til at danne grundlag for dele af spørgerammen til analysedel to.

5.1 - Analysestrategi

Transskriberingerne fra fokusgruppeinterviewene blev kodet ud fra nogle overordnede kategorier fra den udvalgte teori – eksempelvis uorden, fysiske rammer, sociale relationer og kapitaler. Dette er gjort for, at få en bedre forståelse af informanternes oplevelse af trygheden i Brøndby Strand Parkerne, samt hvad der har betydning for informantens oplevede tryghed. Efterfølgende blev der lavet nye kategorier på tværs af de teoretiske udvalgte temaer, da flere elementer optrådte i mange af temaerne, eksempelvis *Stisystem* og *Narkotika*.

5.1.1 - Analyseernes opbygning

Analysedel 1 bliver inddelt i mindre afsnit, så hvert kategori bliver analyseret separat. Det vil sige, at analysedel 1 får tolv mindre afsnit som behandler henholdsvis: *Generel tryghed*, *Stisystem og belysning*, *Områdets beskaffenhed*, *Sociodemografi*, *Etnicitet*, *Narkotika*, *Kontrol*, *Renommé*, *Relationer*, *Uorden*, *Utrygheden finder sted* og *Støttefunktioner*.

Analysedel 2 bliver opdelt således, at hvert af de tre ekspertinterview bliver analyseret separat, da de repræsenterer tre forskellige instanser. Vi kobler løbende teori på, som vi også gør i analysedel 1. Dog ikke i samme omfang, da det er uddybet i analysedel 1, og vi ønsker således ikke, at præsentere teorien gentagende gange. Vi vil ligeledes begrænse koblingerne mellem fokusgruppeinterviews og ekspertinterviews i analysedel 2, da koblingerne vil fremgå i diskussionen - kapitel 6. Dette har vi gjort for at de professionelle aktørers perspektiver fremstår tydeligere i analysen, og således ikke forveksles med beboerbestyrelsernes perspektiver. Ydermere vil ekspertinterviewsne ikke blive opdelt på baggrund af tematikkerne som i analysedel 1, men blive en flydende gennemgang af de professionelle

aktørers perspektiver på trygheden i de respektive områder og hvad der kan og bliver gjort ved problemstillingerne.

Ekspertinterviewet med Boris fra det boligsociale projekt vil fremgå først, da det bærer præg af, at være mere orienteret mod oplevelsen af trygheden i hele Brøndby Strand Parkerne og ikke kun i Rheumpark og Dyringparken. Dette afsnit vil behandle temaer som: *Stisystem*, *Sociodemografi*, *Områdets beskaffenhed*, *Relationer*, *Renommé*, *Etnicitet* og *Empowerment*. Temaerne vil fremgå mere flydende end i analysedel 1., da vi ikke har valgt at analysere alle ekspertinterviewene sammen. Efterfølgende vil analyserne fra henholdsvis DAB og BB blive analyseret, og der vil fremgå koblinger til analysen, fra analysen om det boligsociale projekt.

5.2 - Analysedel 1: Beboerbestyrelserne

Dette afsnit belyser Rheumpark og Dyringparkens beboerbestyrelses oplevelse af trygheden i deres respektive områder, men også i Brøndby Strand Parkerne som en helhed.

5.2.1 - *Generel tryghedsopfattelse*

På tværs af fokusgrupperne viste der sig en mere generel opfattelse af tryghed, og hvad der har betydning. I starten af fokusgruppeinterviewene italesættes Brøndby Strand Parkerne som et meget trygt sted at bo. Janus har boet i Rheumpark i 36 år og han har aldrig været bange eller følt sig utryg, hvilket han siger skyldes, at han aldrig er blevet udsat for nogle ubehageligheder eller blevet chikaneret på nogen måde (Janus, FG 2, 3). Samme oplevelse har informanterne Ove og Jens (FG 1, 2). Funch et al argumenterer for, at tryghed er mere udtalt ved fraværet end ved tilstedeværelsen, man kan således antage ud fra informanternes oplevelse af trygheden i Brøndby Strand Parkerne, at tilstedeværelsen af tryghed er mere oplevet end utrygheden er. En forklaring på oplevelsen af tryghed, kan ifølge Balvig være, at hvis man har været udsat for kriminalitet inden for en periode på et år, så vil tilbøjeligheden til at føle sig utryg være større. For andre har det taget noget tid, men er kommet frem til samme følelse af tryghed i Brøndby Strand Parkerne. Dette var tilfældet for Stig, der ikke havde samme tryghedsfølelse da han flyttede ind. Stig havde sine bekymringer da området så meget forfaldent ud, men er gennem årene blevet mere tryg og udtaler at han er fuldstændig tryg ved at bo i Rheumpark i dag (Stig, FG 1, 2). Jævnfør Scherg kan områders og bygningers udtryk og vedligehold være kilde til utryghed, hvorfor det måske kan antages at Brøndby Strand Parkerne med tiden er blevet bedre på de parametre siden at Stig nu føler tryk ved at

bo i Rheumpark. En anden mere simpel forklaring på Stigs tryghed, som med tiden er blevet bedre, kan måske skyldes, at han blot er blevet mere komfortabel med området og hvordan der ser ud.

Jens bakker de andre informanter op, og siger at det ikke kun er bestyrelsesmedlemmerne der føler sig trygge i Rheumpark;

“Hvis du gik rundt og spurgte beboerne her, og siger: ”føler I jer trygge, har I det godt”? Så ville de overvejende sige uden undtagelse, altså du ville måske finde en enkelt ikke, overordnet ville de sige: ”vi føler os rigtig godt tilpas, vi føler os trygge her” - vi har det jo optimalt”. (Jens, FG 1; 3).

Der er ikke bare en overvejende tryghed blandt beboerne, de har det optimalt. Når dette så er sagt, er Jens godt klar over at der har været ballade med nogle unge mennesker, som ifølge ham, måske har haft det lidt svært. Alligevel synes Jens at problemerne har været små, set i forhold til antallet af beboere (Jens, FG 1, 2).

I Rheumpark bliver der spurgt ind til, om der bliver brugt tid på at diskutere trygheden i området til bestyrelsesmøderne, hvortil Otto svarer, at der ikke rigtigt er nogle problemer med trygheden i Rheumpark, hvorfor man ikke bruger så meget tid på det til bestyrelsesmøderne (Otto, FG 1, 4). Sultan siger følgende til samme spørgsmål i Dyringparken;

“Tryghed lægger vi meget vægt på – vi lægger vægt på, at det er rart for beboerne at bo her og være glade for at bo her – det skal være trygt at bo her. Det miljømæssige lægger vi også vægt på, så der ikke sker det samme som de andre steder. Vi har et godt fællesskab blandt beboerne” (Sultan, FG 3, 2).

I Dyringparken italesættes tryghed som værende noget der står højt på bestyrelsens dagsorden, og det er således vigtigt for dem at beboerne er trygge. At bestyrelsen i Rheumpark ikke bruger så meget tid på at diskutere tryghed, kan i høj grad handle om at man i bestyrelsen er af den opfattelse, at det kun er småting der sker i Rheumpark (Jens, FG 1, 3). Otto henviser til de få klagesager, som har været næsten ikkeeksisterende i mange år, og

argumenterer således for at antallet af klagesager er en klar indikation af, at beboerne er glade og trygge ved at bo i Rheumpark. Otto lægger vægt på, at der er pænt og nydeligt og man fjerner synlige tegn på fysisk uorden, eksempelvis graffiti. Ifølge Otto kommer dette til udtryk ved beboernes tilkendegivelse af, at ryddeligheden skaber større glæde ved at bo i Rheumpark (Otto, FG 1, 6). Informanterne italesætter, at det kun er småting der sker i Rheumpark, og at beboerne således er trygge og glade for at bo der, og jævnfør blandt andet Christensen et al er den fysiske uorden og renhold en vigtig faktor for trygheden. Ottos udtalelse om fysisk uorden og graden af tryghed synes således i overensstemmelse med Christensen et als teori om fysisk uorden og tryghed.

Da der bliver spurgt ind til om politiet patruljerer nok, svarer flere af informanterne nej, hvorpå Otto uddyber; *“men det kan være andre ting, vores ældre som er utrygge, den utryghed som jo er reel for det enkelte menneske, men som ikke er der i virkeligheden”* (Otto, FG 1, 22). Her accepterer Otto, at det enkelte individ har en reel følelse af utryghed, men omvendt mener han ikke det har hold i virkeligheden - et godt eksempel på diffus utryghed. I sin egenskab af bestyrelsesmedlem, kan det være problematisk, at han ikke tager de ældre beboeres subjektive utryghed som noget virkeligt. Dette kan måske forklares med, at Otto ikke frygter en konfrontation, han siger blandt andet, at han ikke er bange for at gå ned og snakke med de unge - det gør han bare (Otto, FG 1, 13). Ottos opfattelse af utryghed kan muligvis være præget af hans faktiske viden om forekomsten af overfald i Rheumpark, da Otto har læst op på politiets historier om overfald i Rheumpark siden 1970'erne (Otto, FG 1, 4). Den samme “macho” opfattelse synes Janus at italesætte; *“Prøv lige og vent, vi taler om en speciel gruppe det er jo børn og unge mennesker, og det er jo ikke noget at være utryg over i bund og grund, det er jo bare skide irriterende”* (Janus, FG 2, 3). Vi ser også her, hvordan et bestyrelsesmedlem taler den effekt, børn og unge kan have på nogle af beboerne i Rheumpark ned. De unge har en klar påvirkning på de ældre beboere, hvilket synes at være et reelt problem, der burdes tages hånd om. Janus har selv oplevet episoder der for andre måske ville skabe utryghed og udtaler; *“det jeg har oplevet, det vil jeg ikke kalde utryghed, det er kraftedme en grænseløs irritation når man har haft indbrud i sit kælderrum ikk’, og det er jo de snotunger, andet er det jo ikke vel”*. (Janus, FG 2, 4). Igen som før, males der et billede af en bestyrelse som ikke finder de unges adfærd utryg, og som forsøger at tale episoderne ned. Henning synes heller ikke helt at have forståelse for problemerne, da der jo ikke er tale om grov kriminalitet som voldtægter (Henning, FG 2, 3). Henning og Otto indrømmer dog, at

man har oplevet truende adfærd fra nogle unge grupperinger i perioder; *“Det havde vi for nogle år siden, der kunne de godt være det[truende]”* (Henning, FG 2, 3) Otto og Henning er enige om, at det var nogle hårde tider og et helt andet klientel der skabte nogle tryghedsproblemer. (Otto & Henning, FG 2, 3). Stemningen synes pludselig vendt med disse kommentarer, og der males nu et billede af truende adfærd som har påvirket trygheden i området. Dette står i skarp kontrast til tidligere udtalelser om trygheden.

Oplevelsen af tryghed synes nu pludselig at være gået fra at være mere diffus og ikke til at placere, til nu at kunne italesættes som mere konkret i form af truende adfærd jævnfør Balvig og hans bog - *“Angst for kriminalitet”*. I lighed med Ferraro og LaGrange kan man således måske forestille sig de ældre beboere befinde sig i et stadie i mellem angst og traumatiseret som et resultat af tidligere truende adfærd, hvorfor graden synes afhængig af, hvordan den enkelte beboer har oplevet den truende adfærd. Spørgsmålet der rejser sig, synes således at være, om den enkelte beboer selv har været udsat for truende adfærd (direkte viktimisering) eller om vedkommende blot har hørt om det (indirekte viktimisering). Ifølge Hale kan den indirekte viktimisering opleves mere utryghedsskabende end den direkte, da beboerens fantasi her kan få frit løb uden de samme muligheder for at lave en copingstrategi, som ved direkte viktimisering. Så når snakken går blandt de ældre beboere i Brøndby Strand Parkerne, kunne man godt forestille sig hvordan få hændelser i form af eksempelvis truende adfærd kan påvirke graden af tryghed hos mange andre ældre. En generel opfattelse af den oplevede tryghed er, at der kan ske nogle enkeltstående ubehagelige episoder der så bliver genfortalt blandt beboerne. Dette har været med til at forvrænge den generelle oplevelse af tryghed i Brøndby Strand Parkerne. Sultan udtaler sig om hans oplevelser med dette, og den betydning det har på ham;

“Der sker én ting herude og så er det den samme episode der kommer igen – en rød lampe der siger pas på. Sådan har jeg det. Jeg har oplevet nattelivet – der står 3-4 unge og de skal ikke genere mig men man har det alligevel i baghovedet at hvis man er alene og det er aften eller nat og så står der unge mennesker så bliver man pludselig bange, det sker automatisk” (Sultan, FG 3, 16).

Selvom Sultan har en generel følelse af tryghed, kan han til tider godt have følelsen af episodisk utryghed (i lighed med Scherg) da Sultan på egen hånd selv har oplevet utrygheden fra unge mennesker i nattelivet, som synes at være knyttet til begivenheder og oplevelser som er kendetegnet ved at være kortvarige, men dog situationelt konkrete og akutte.

I Dyringparkens bestyrelse ser Sultan det komplekse i den generelle utryghed i området og har forståelse for, at der er en række faktorer der har betydning for utrygheden;

“Jeg tror på at utrygheden kommer fra de unge mennesker der måske ikke er i uddannelse og de har ingen steder at være, så de står måske i nogle grupper i kælderen eller et andet sted i gården eller sådan noget, og som vi snakkede om tidligere, så har vi en drengegruppe som tidligere har hængt ud i Perlen [Perlen er Dyringparkens café og fælleslokale for afdelingen]— hvor de har meget godt fat på de unge mennesker som kom i Perlen. Siden det er blevet nedlagt er gruppen blevet fordelt og der opstod nogle små problemer hvor de havde laver graffiti tegninger og sådan nogle ting og sager” (Sultan, FG 3, 4).

Som de andre informanter, ser Sultan også umiddelbart de unge som kilden til utryghed. De unge i kombination med ledighed eller manglende uddannelse, giver ifølge Sultan grobund for problemer med social og fysisk uorden, hvor de unge måske laver sjov eller chikanerer andre beboere, og holder til i kælderen og parkerings områderne, hvilket kan skabe utryghed jævnfør tidligere nævnte utrygheds principper vedrørende fysisk og social uorden.

Trods Amiras store netværk og tilknytning til de unge i Brøndby Strand Parkerne, så går hun ikke alene rundt om natten, med mindre hun har nogle venner med sig da hun er bange for at der skulle ske noget. Hun giver også udtryk for at hendes forældre også synes at området er utrygt om natten, da de ikke tillader at hun går alene hjem fra stationerne i Brøndby (Amira, FG 3, 16). Amira giver udtryk for at hun ikke bevæger sig alene rundt om natten, skønt hun har et stort netværk og tilknytning til de unge - hendes forældre tillader heller ikke at hun går alene ude om natten. I lighed med Wacquant fornemmer man således, hvordan både Amira og hendes forældre oplever at det er alle andre i boligområdet som er kilde til utryghed. Denne opfattelse kan ifølge Wacquant skyldes mediernes og politikernes retorik over for blandt andet Brøndby Strand Parkerne.

Rheumparks bestyrelses generelle indtryk er, at Brøndby Strand Parkerne er et trygt sted at bo og opholde sig. Det kan dog godt tyde på, at der er et andet billede andre steder i Brøndby Strand Parkerne, da der fortsat bliver bevilliget midler til en boligsocial helhedsplan der blandt andet skal skabe mere tryghed i området; *“Vi kan sgu da ikke sige nej til penge, du kan ikke have mig til at sige at jeg skal sige nej til 40 millioner, det vil jeg da ikke sige nej til. Så trygt er der heller så vi ikke kan bruge pengene. Pengene holder trygheden ved lige vil jeg hellere sige”* (Otto, FG 1, 21). Dette kom frem, da utrygheden flere steder blev italesat som værende et konkret problem, der ikke nødvendigvis har rod i konkrete episoder, men mere opleves som noget diffust. På trods af, at Otto ikke oplever de store problemer med trygheden i Rheumpark, ser han nu alligevel nødvendigheden i at holde trygheden ved lige. Han erkender således at tryghed ikke er en konstant størrelse, men noget der hurtig kan ændre sig til utryghed, hvis man ikke har fokus på det. I lighed med Funch et al synes tryghed som noget der er en del af individets livsvilkår, og det er således også først da Otto spørges insisterende ind til det, at udfordringerne omkring tryghed italesættes.

Et andet perspektiv på oplevelsen af trygheden i Rheumpark er italesat af Informanterne i Rheumpark. De giver udtryk for at utrygheden blandt beboerne kan komme fra den forestående nedrivning af højhusene, hvori der er fundet det giftige stof - PCB. I forbindelse med nedrivningen skal alle beboerne i højhusene i Rheumpark genhuses andre steder, hvilket informanterne fra Rheumpark italesætter som en overvejende årsag til den i de RSA rapport (jævnfør casebeskrivelse) nævnte utryghed - hvor Rheumpark skiller sig ud fra resten af Brøndby Strand Parkerne som et særdeles utrygt område. Informanterne fra Rheumpark italesætter en manglende forståelse for de resultater som de RSA er kommet frem til i deres rapport (Lone, FG 1, 3).

Otto understøtter Lones udtalelser og siger at det eneste utryghedsskabende der kan have haft betydning for resultaterne i rapporten, er uvisheden omkring genhusningen i halvandet år (Otto, FG 1, 15). Otto tilføjer, at i forbindelse med genhusningen er der fire familier som har valgt at fraflytte Rheumpark for således ikke at vende tilbage igen - alle ældre mennesker (Otto, FG 1, 15). Jens giver udtryk for hele den forestående genhusning og nedrivning grundet PCB således;

“Vi sidder jo netop og fortæller at folk føler sig meget trygge her i området, men, som Otto giver udtryk for så er der selvfølgelig nogle beboere i forbindelse med PCB renoveringen som ligesom giver udtryk for at vi føler os lidt utrygge, hvad sker der, sker der ikke snart noget, okay nu tager vi konsekvensen af det og flytter lidt hurtigere for vi vil ikke leve i hele den her usikkerhed omkring hvor længe vi skal leve i det her, er det en måned eller tre eller 5 år at vi skal flytte. Det ligger jo fast at folk skal flytte pga. af renovering, PCB er jo en meget farlig gift” (Jens, FG 1, 16).

Janus mener dog, at utrygheden kan have to årsager - dels utrygheden ved PCB, men også de unges tilstedeværelse i højhusene (Janus, FG 2, 9).

Frygten for PCB og genhusning kan således bidrage til en negativ oplevelse, som påvirker beboerne i højhusene i en sådan grad, at hele deres livssituation synes uvis og derfor utryg. I lighed med Balvig udspringer individets utryghed af dennes konkrete livssituation, som derfor også kan påvirke utrygheden for kriminalitet, hvorfor Rheumpark af denne årsag måske er udslagsgivende i de RSA rapport.

Stisystemet er et af de mest italesatte emner som alle fokusgrupper er enige om er utrygt. Det er et konkret afgrænset område, hvilket måske kan være årsagen til, at det bliver nævnt hurtigt og alle har en mening om det. Vi vil således analysere temaet *“stisystem og belysning”* i det følgende afsnit.

5.2.2 - Stisystem og belysning

I Rheumpark, bliver blandt andet de ældres generelle utryghed hurtigt koblet til problemet med Brøndby Strand Parkernes stisystem. Mange af beboerne i Rheumpark og Brøndby Strand Parkerne generelt, vælger at gå på vejen, som ikke er fortovsbelagt og derfor ikke beregnet til fodgængere og cyklister. Dette til trods for, at man har et stort stisystem som er udtænkt til gående og cyklister. Otto udtaler; *“Hvorfor føler man sig bange for at gå fra stationen, når man går fra stationen efter kl. elleve om aftenen, hvorfor går man så oven over stien på vejen hvor der ikke er fortov, når der går en sti [...] trafikfrit”* (Otto, FG 1, 4). Folk søger således en tryghed på vejen, som de ikke får fra stisystemet, hvor tanken ellers er, at man er i sikkerhed fra motorkøretøjstrafikken. Stisystemerne har en mangel på formel, uformel og mekanisk kontrol, og kan derfor måske være en medvirkende årsag til at flere

beboere ikke anvender stisystemet, da det opleves utrygt at færdes der. Otto forklarer ligeledes at mennesker føler sig mere trygge med trafik omkring dem, og derfor er kommunen begyndt med at anlægge fortov, hvor der ikke var det før (Otto, FG 1, 12). Ottos fortælling omkring udviklingen af Brøndby Strand Parkerne, og særligt omkring anlæggelsen af fortove, hvor der er en større passage af mennesker, synes i overensstemmelse med eksempelvis Arkitekt Bo Grönlund, som klart påviser en sammenhæng mellem menneske -og trafiktomme steder og utryghed. Man kan således godt forestille sig, at anlæggelsen af nye fortove på et mere trafikeret område ville kunne højne tryghedsfølelsen hos beboerne.

I forbindelse med vores feltstudie kunne vi konstatere, at udformningen af hele området og placeringen af stisystemet, i forhold til den øvrige færdsel, ikke gjorde det muligt for politiet at patruljere i bil på andet end vejnettet, som er hævet og adskilt fra stisystemerne. Muligheden for formel kontrol bliver således begrænset. Den uformelle kontrol af stisystemet er ligeledes begrænset grundet udsynet fra beboelsesejendommene og motorkøretøjs trafikken, hvilket kan give anledning til utryghed, da beboerne eller de kørende ikke har øjenkontakt med cyklister og gående på stisystemet. Mere belysning er en måde hvorpå der kan skabes mere tryghed i deres område generelt, men specielt i de udsatte områder som stisystemerne. Der er heller ikke nogen former for overvågning af stisystemet, hvilket betyder at der ingen mekanisk kontrol forefindes. Manglen på kontrol i stisystemet gør således det modsatte af den oprindelige tanke, og fører beboerne ad andre veje som ikke er tiltænkt fodgængere, der igen kan skabe nogle uhensigtsmæssige problemer eksempelvis hvis gående eller cyklister benytter en vej som er designet og forbeholdt til motorkøretøjer.

Billede 5.1 - Stisystem der forbinder Brøndby Strand Parkerne med eksempelvis centret og stationen.

Svend ser gerne, at der kommer mere politi til området, og gerne på cykel så de også kan patruljere stisystemerne. En løsning på den manglende formelle kontrol italesættes således af Svend; *“Hvis der cyklede sådan en-to[betjente] rundt i området engang imellem, det tror jeg nu nok, det ville også være betryggende for beboerne”* (Svend, FG 2, 12). Undersøgelser viser at formel kontrol, i form af cyklende politibetjente, kan have en positiv effekt på trygheden i boligområder (politi.dk).

Strandesplanaden som er hovedvejen der forbinder hele Brøndby Strand Parkerne bliver også nævnt som problematisk, til trods for, at mange vælger den frem for stisystemet når man skal rundt i området. Strandesplanaden kunne ifølge Thea også bruge lidt mere formel kontrol, da de unge ligger dernede og kører stærkt om aftenen. Thea er således overbevist om, at mere synligt politi ville gøre en forskel og skabe mere tryghed, da de unge måske ville passe lidt mere på, af frygt for at blive taget af politiet (Thea, FG 3, 13). Vi har gennem vores feltstudie

set politiet patruljere på strandesplanaden én gang og aldrig set dem inde i nogle af gårdene – billede 5.2. Vi har oplevet unge mennesker køre aggressivt og hurtigt på både bil, motorcykel og knallert på strandesplanaden hvilket ifølge Scherg er utryghedsskabende.

Billede 5.2 - Eneste feltobservation på politiets tilstedeværelse i Brøndby Strand Parkerne.

Mekanisk kontrol synes de, i beboerbestyrelserne at være mere opmærksomme på, end formel og uformel kontrol. De har i Rheumpark brugt midler på at forbedre belysningen for at skabe mere efterspurgt tryghed; *“Når vi ofrer penge på mere belysning [...] så er det selvfølgelig fordi det skal skabe den tryghed som folk efterspørger”*. (Otto, FG 1, 9). Otto siger her, at der er efterspørgsel på tryghed, hvilket står lidt i kontrast til tidligere udtalelser, jævnfør afsnittet generel tryghedsopfattelse. I forbindelse med belysning italesætter Otto eksempelvis, at der altid vil være en efterspørgsel på dette, og at det også er en bestemt aldersgruppe der efterspørger bedre belysning, hvilket er de ældre damer (Otto, FG 1, 9). Der igangsættes flere tiltag for at skabe mere tryghed gennem mekanisk kontrol i Rheumpark, og de har i den forbindelse haft nogle fagfolk og eksperter fra politiet ude i område for at se, hvad der kunne gøres yderligere. Man har blandt andet fokus på hvilke buske, som med fordel kan beskæres for at skabe tryghed, og hvilke steder som kunne optimeres med belysning (Otto, FG 1, 12). Mens de venter på svar fra politiet, er de gået i gang med at skifte belysningen i kælderen, som også er et problematisk og utrygt område. Dette gøres ved at

skifte lysstofrørerne til LED (light emitting diode) belysning (Otto, FG 1, 14-15). Ligeledes tilføjer René, at man i højhusene har lyssensorer installeret, som har til formål at få de unge, der har en tendens til at hænge ud der, væk fra brandtrapperne (René, FG 2, 3). Dette har dog haft en negativ konsekvens, da de unge bare larmer og bevæger sig endnu mere for at holde lyset tændt (René, FG 2, 3).

I Dyringparken har de gjort meget ud af at få videoovervågning op i alle opgangene, hvilket de har gjort for at skabe mere tryghed for beboerne; *“Der er jo videoovervågning i alle opgangene”* (Sultan, FG 3, 5). Rafi tilføjer; *“I sin tid, da vi fik de kameraer, var det kun for trygheden og de virker altid”*. (Rafi, FG 3, 5). De har også brugt midler på at forbedre belysningen som i Rheumpark; *“Ja, det har vi gjort! Vi har brugt midler på at lave lys og videoovervågning og det som der er nødvendigt at gøre”* (Rafi, FG 3, 8). Dette har haft en positiv effekt på oplevelsen af trygheden i kælderrummene; *“Jeg synes kælderrummene er blevet mere trygge efter de har sat kamera op dernede. De unge mennesker ved godt at - hallo de bliver optaget”* (Sultan, FG 3, 9). Sultan udtrykker hvordan øget formel kontrol har givet ham en større følelse af tryghed samt sender et signal til de unge om, at de skal opføre sig ordentligt, da de bliver videooptaget.

Både Rheumpark og Dyringparken synes at være fokuseret på den mekaniske kontrol i form af videoovervågning, bedre belysning, nedklippede hække og buske etc. Lorenc et al argumentere for at mekanisk kontrol (bortset fra øget belysning), i visse tilfælde kan være utryghedsskabende, da tiltagende i selv kan virke ubehagelige og fjendtlige. Christensen et al italesætter den del af mekanisk kontrol omhandlende videoovervågning som problematisk, da videoovervågning i visse tilfælde kan være utryghedsskabende og tegne et billede af et område der er præget af dårlig naboskab og asocial adfærd. Dette lader dog ikke til at være tilfældet i Dyringparken. Rheumparks brug af specialister og eksperter fra politiet synes innovativt, da principper omkring, blandt andet, crime prevention through environmental design (CPTED) er relativt nyt og ikke særlig udbredt i politiet og i Danmark generelt.

Billede 5.3 - Eksempel på skiltning i området vedrørende videoovervågning

Utrygheden bliver ofte koblet op på noget aldersbetinget, hvorfor vi vælger at analysere temaet “*Sociodemografi*” i det følgende afsnit.

5.2.3 - Sociodemografi

I fokusgrupperne synes der en klar tendens til, at utrygheden hurtig kommer til at handle om forholdet mellem ung og gammel, hvor de gamle oplever de unges adfærd og tilstedeværelse som værende utryg. Særligt oplever Rheumparks bestyrelse at de ældre beboer føler sig utrygge, dette kan i sagens natur måske have noget at gøre med at der bor mange ældre mennesker i Rheumpark;

“I de to højhuse er der 120 lejligheder her hos os, og det er de to der hører til Rheumpark. De 78 af dem er plus 70 årige, det siger bare lidt om (...) og når du når op i en vis alder bare der står fire mennesker der har en anden kulør end grisefarve så bliver folk nervøse, jeg ved ikke hvorfor, der er jo ikke noget reelt i det, vi har jo ikke haft noget som helst i de 24 år jeg har boet her” (Otto, FG 1, 3-4).

Jævnfør Scherg og Balvig så er det også empirisk bevist at ældre mennesker og særligt eneboere er mere utrygge end andre, hvilket også synes at være tilfældet for de ældre i Rheumpark. Bestyrelsen i Rheumpark kommer med flere eksempler på hvordan de unges adfærd er utryghedsskabende for de ældre damer. De unge benytter blandt andet brandtrapperne i højhusene, hvor mange af de ældre bor, som opholdssted om aftenen, hvilket er meget utrygt for de ældre damer. Når de unge konfronteres og bliver bedt om at gå kan de godt være lidt frække (Henning, FG 2, 2). De unge lader ikke til at tage henstillingen om at forlade brandtrappen alvorligt, da de blot går to etager ned og fortsætter deres utryghedsskabende adfærd (Henning, FG 2, 2). Henning bruger som årsagsforklaring til de unges tilstedeværelse på brandtrapperne, at de unge nydanskere ikke har nogen steder at være, da de ikke må tage kammerater med hjem (Henning, FG 2, 5). For Henning handler deres adfærd således ikke om kriminalitet, men noget der skaber utryghed.

Der italesættes at de unge opholder sig flere steder i Rheumpark, foruden førnævnte brandtrapper. Der er eksempelvis en gruppe på 14-15 unge mennesker som holder til nede ved Rheumparks børnehaven. Man har blandt andet fundet sprøjter og efterladenskaber efter de unge mennesker. Dog giver Otto udtryk for det er ikke noget, de ellers mærker noget til (Otto, FG 1, 12). At man har fundet sprøjter er jævnfør Scherg et godt eksempel på fysisk uorden som kan være utryghedsskabende. Ligeledes italesættes det også at der er en del unge mennesker der holder til nede i parkeringskælderen, og at de godt kan være lidt højrostede og spille høj musik (Otto, FG 1, 22). De unges tilstedeværelse på disse lokaliteter synes således at være utryghedsskabende for de ældre beboere i Rheumpark. Selvom de unges tilstedeværelse kan opleves utrygt italesættes det dog af Henning at det kun er nogle stykker af de unge der kan finde på at lave hærværk (Henning, FG 2, 2). Dette ændrer dog ikke på at de ældre føler det meget utrygt når de unge laver hærværk (Henning, FG 2, 3). Skønt problemerne ikke skønnes voldsomt store, er det alligevel nok til at være utryghedsskabende

for nogle af de ældre beboere i Rheumpark. De ældres manglende forståelse og kendskab til de unge og deres adfærd kan således også være med til at skabe utryghed. I lighed med Bourdieu kan man argumentere for at, de ældres sociale kapitaler ikke synes tilstrækkelige når de ikke lader til at forstå de unge og deres adfærd, og derfor føler sig utrygge ved deres tilstedeværelse og handlinger.

De samme udfordringer synes ikke at gøre sig gældende i Dyringparken når adspurg. Dette kan måske skyldes at de i Dyringparken ikke har så mange teenagere (Thea mfl., FG 3, 18). De få teenagere der er i Dyringparken giver ikke anledning til problemer ifølge Thea og Sultan (Sultan og Thea, FG 3, 3). I Dyringparken har man ifølge Thea en stor gruppe af børn fra årgang 2007 og frem. Og det er således dem der er mest synlige i gårdmiljøet; *“De opfører sig generelt godt men de skændes da lidt på kryds og tværs”* (Thea, FG 3, 18). Sultan oplever ikke de store udfordringer med børnene, kun at de til tider hopper på hans trampolin med sko på, og uden at spørge om lov først, og som ved konfrontation stikker af. Sultan identificere børnene som være en 10-12 år og komme fra Hallingparken som også er en del af Brøndby Strand Parkerne, men ikke en del af Dyringparken (Sultan, FG 3, 18). Udfordringerne i Dyringparken synes ikke i nærheden af de udfordringer man oplever i Rheumpark, måske fordi at de unge i Dyringparken ikke er teenagere endnu. Endnu en mulig forklaring på Dyringparkens bestyrelses oplevelse af utrygheden, kunne være at der i Dyringparken er mange i aldersgrupperne 30-50 årige og 10-12 årige, og således ikke så mange ældre som i Rheumpark (Sultan, FG 3, 19). Skønt man ikke har så mange ældre beboere i Dyringparken, italesættes der alligevel en episode med en ældre dansk mand som er fraflyttet grundet de unge. Amira udtaler yderligere at man skal vænne sig til miljøet og trygheden, samt de unge i Brøndby Strand Parkerne (Amira, FG 3, 10). Amiras udtalelse synes oplagt at sammenligne med Funch et als forståelse af at tryghed ikke kommer af sig selv, men at man skal vænne sig til miljøet og de unge først.

Der synes en cyklus italesat af begge beboerbestyrelser, hvor man i perioder oplever Brøndby Strand Parkerne som værende trygt og andre tidspunkter mindre trygt;

“Sådan har det hele tiden været her i Brøndby Strand Parkerne der har været perioder hvor det har været stille og roligt (...) og pludselig popper det op, der er nogle unge mennesker, der er blevet født nogle børn osv., og så bliver de 15-16 år og så starter balladen igen” (Jens, FG 1, 13).

Jens italesætter den cyklus livets gang har i Brøndby Strand Parkerne, hvor man i perioder har nogle teenagere, som er kilde til utryghed indtil de vokser op og flytter hjemmefra (Jens, FG 1, 3). Den samme oplevelse synes at gøre sig gældende for Sultan i Dyringparken;

“Da jeg flyttede hertil i sin tid var Brøndby Strand Parkerne meget upopulært – et ghettområde. De folk som var med i bander dengang har nu dannet familier, deres koner har gjort dem til ordentlige mennesker og deres børn er ikke på samme måde som deres fædre – man lære af sine fejl” (Sultan, FG 3, 15).

Begge beboerbestyrelser har således gjort sig nogle tanker omkring de unge og de ældre, og den tilværelse de alle er en del af. En forskel synes at være at Rheumpark og Dyringparken oplever utrygheden differentieret - forstået på den måde, at det til enhver tid er den aktuelle kombination af forståelse og kendskab til de unge, som måske er medvirkende til graden af tryghed blandt beboerne som tidligere nævnt.

Fra primært at have talt om ung- og gammelproblematikken i forhold til tryghed, vil vi nu bevæge os over til at tale om områdernes beskaffenhed, og hvad det kan have af betydning for trygheden i boligområderne.

5.2.4 - Områdets beskaffenhed

Oplevelsen af utrygheden i et område, kan ofte være afhængig af områdets fysiske udformning og tilstand. Her menes blandt andet udseendet på bygningerne - er bygningerne vedligeholdte eller er de forfaldne. Stig beskriver hans bekymringer omkring at flytte til Brøndby Strand Parkerne da området dengang så meget mere forfaldent ud, end det gør i dag (Stig, FG 1, 2). Dette synes at gøre sig gældende for flere af informanterne fra Rheumparks

beboer bestyrelse. Jens udtaler eksempelvis hvordan han er vokset op med Brøndby Strand Parkerne, og har set hvordan det har udviklet sig og han er således enig i, at området ikke var særligt kønt i begyndelsen. Jens synes dog at lejlighederne var gode (Jens, FG 1, 2). Brøndby Strand Parkerne er opført i beton, hvilket jævnfør Eriksson muligvis kan skabe utryghed da betonbyggeri kan være stigmatiseret, og således henlede tankerne på eksempelvis en ghetto. Dette italesætter Thea fra Dyringparken også, og hun er overbevist om, at et friskere udseende ville betyde noget for trygheden, og giver følgende eksempel på områdets udseende;

“Jeg havde en af min søns kammerater fra Hvidovre med hjem, og så da vi kører ind i gården, spørger han om vi bor i en containergård. Visuelt ligner det skrald – jeg ved godt at der er nogen der synes at det er rigtigt flot og moderne byggeri fra 70’erne... men det ligner skrald” (Thea, FG 3, 21).

Dette siger ikke bare noget om at bygningerne er nedslidte, men også at selve den arkitektoniske fremtoning associeres med containere og skrald, hvilket muligvis også kan være utryghedsskabende i lighed med Eriksson. Selvom Theas søns kammerat opfatter området som en containergård, er det dog ikke ensbetydende med at Theas søn og andre beboere opfatter det på samme måde, da området danner rammen for deres hjem og nærområde jævnfør Eriksson.

Jens beskriver hvordan man i Rheumpark har den pæneste afdeling med blomster, som han er overbevist om også har en positiv påvirkning af oplevelsen af tryghed (Jens, FG 1, 5) Dette kan ses i billede 5.4 som er Rheumparks blomsterhave med statuer.

Billede 5.4 Rheumpark

Flotte områder kan muligvis bidrage til trygheden ved at give et indtryk af et område, hvor der er sikkert og styr på tingene, og det kan ligeledes have en afsmittende effekt på områdets brugere, som således minder hinanden om, at holde det hele pænt og ordentlig jævnfør Scherg. Lige så flot et blomsterhav kan være i foråret og sommeren, lige så bart og trist kan det være hen på efteråret og vinteren, hvilket kan betyde at området veksler mellem at være trygt og utrygt. I Dyringparken er man også opmærksom på at beplantningen skal passes og de har således en gartner ansat (man har også gartnere ansat i Rheumpark i sommerhalvåret). Der er ikke noget beplantning i Dyringparken man ikke kan se over, hvilket gør gården i Dyringparken meget overskuelig (Thea, FG 3, 8) Dette kan man se på billede 5.5 som viser

det gode overblik man har i Dyringparken. Dette er noget der, jævnfør Scherg, er tryghedsskabende da man bedre kan orientere sig og finde en flugtvej hvis det skulle være nødvendigt.

Billede 5.5 Dyringparken

Otto oplever, at der altid vil være utryghed i en så stor bebyggelse, og at der altid er nogen steder der kan forbedres, men han kan ikke umiddelbart sætte en finger på et konkret sted (Otto, FG 1, 12f). I Dyringparken kan man modsat Rheumpark nemmere udpege et konkret sted hvor der synes utrygt. Særlig italesætter Thea og Amira kælderen som værende skræmmende og utryg, og således ikke et sted man går hen, når det er mørkt (Thea og Amira, FG 3, 8). Brantingham et al argumenterer ligeledes for, at mørke steder med dårlige oversigtsforhold kan være utryghedsskabende hvorfor Theas og Amiras oplevelse af kælderen ikke synes mærkelig. Rafi bakker op om dette og mener også at kælderen kunne bruge noget ekstra hjælp for at blive mere tryk. Rafi argumenterer dog for, at det er de unge mennesker fra syv år, op til femten års alderen der holder til i kælderen, som er kilde til utrygheden. Med det mener han at kælderen således ikke er problemet, men mere, at det er blevet et tilholdssted for de unge. Rafi har indtil flere gange været i dialog med de unge som efterlyser et sted at være. Dette har bestyrelsen i Dyringparken dog ikke mulighed for at anskaffe (Rafi, FG 3, 9). Man kunne forestille sig at hvis bestyrelsen i Dyringparken havde

mulighed for at skaffe de unge et andet sted at være, så ville kælderen måske blive mere tryk at færdes i. Hvorom alting er synes Rafi at besidde en vis grad af social kapital når han vælger at gå i dialog med de unge i kælderen, modsat dem som blot holder sig væk.

Billede 5.6 -Eksempel på hvor de unge holder til i kælderen i Rheumpark

Man har i Dyringparken valgt at koncentrere sig om legepladsen og det omkringliggende område, da de mener at det er med til at bygge bro for de sociale relationer i Dyringparken (Sultan, FG 3, 2). Dette oplever Thea særligt da hendes veninder helst kommer ned til hende i Dyringparken, da legepladsen er lækker og faciliteterne gode (Thea, FG 3, 22). På billede 5.7 ser man Dyringparkens legeplads.

Billede 5.7 Dyringparkens legeplads

Thea fortæller en historie om hendes veninder der foretrækker Dyringparken frem for deres egen gård;

“Nu kan jeg kun tale for mine egne veninder. Jeg har et stort netværk af veninder der bor i de forskellige gårde, og de siger alle sammen at de ville ønske at de havde fået lejlighed nede i Dyringparken, fordi det bare er så hyggeligt. Hun bor i Thybjergparken og når hun sætter sig ud på legepladsen med sine to børn, så snakker hun ikke med andre voksne, hun kender ikke nogen af de andre børn. Hendes to børn må lege med hinanden. Når hun kommer herved og vi sætter os ned på legepladsen, så snakker vi med alle de andre mødre der også sidder ude på legepladsen og alle børnene leger med hinanden og kender hinandens navne, der er et lidt andet socialt miljø hernede” (Thea, FG 3, 20).

Dette kan Rafi godt forstå, da han også synes at der er et rigtig godt sammenhold mellem beboerne i Dyringparken (Rafi, FG 3, 20). Vi ser her hvordan Dyringparkens legeplads og faciliteter er med til at skabe sociale relationer, der kan være tryghedsskabende i lighed med Scherg som argumenterer for at de sociale relationer er vigtige for følelsen af tryghed. På baggrund af dette vil vi i det følgende afsnit analysere temaet *“Relationer”*.

5.2.5 - Relationer

Naboskab

Man er i bestyrelserne i både Dyringparken og Rheumpark enige om, at italesætte naboskabet som værende noget man søger at forbedre gennem diverse arrangementer. I Rheumpark italesætter Otto naboskab med at man blandt andet laver tre faste busture hvert år, hvor en af turene på året typisk går til en storby i Europa (Otto, FG 1, 7). Disse ture er ifølge Otto med til at skabe et godt naboskab. Der synes på bestyrelsesplan at blive fokuseret på at skabe rammerne for at udvikle et godt naboskab gennem forskellige arrangementer, som også italesættes under afsnit 5.2.6 – Etnicitet.

Kirsten fra Rheumpark synes at hun oplever et godt naboskab, hvor de taler med hinanden, men også låner kolonialvarer af hinanden (Kirsten, FG 1, 11). Det er dog ikke alle der oplever samme naboskab, Stig har selv prøvet at skabe et godt naboskab, men føler ikke at hans naboer har samme interesse og udtaler blandt andet; *“lad mig sige det på den måde, vi kommer ikke ind til hinanden inviteret på kaffe og alt det der”* (Stig, FG 1, 9). Det gode naboskab italesættes mere sporadisk, når vi kommer ned på individniveau. Dette kan måske skyldes at det kræver nogle sociale og kulturelle kapitaler at indgå i et fællesskab på tværs af kulturer og etnicitet.

I Dyringparken søger man ligeledes at forbedre naboskabet ved at lave sociale fællesarrangementer, hvilket også har været Theas primære fokus i bestyrelsesarbejdet. Thea er overbevist om at når det sociale fungerer, så skaber det også et bedre miljø hvor det er rart at være og bo (Thea, FG 3, 2). Derfor bliver der i bestyrelsen i Dyringparken talt meget om sociale arrangementer, og hvad de kan gøre for naboskabet. De arbejder blandt andet på at afholde en sommerfest i august måned som skal bidrage til at skabe et trygt miljø så alle kan føle sig trygge (Thea, FG 3, 3). Thea italesætter ligeledes hvordan man i det daglige er gode til at hjælpe hinanden, og tage hånd om hinandens børn når forældrene ikke er til stede

(Thea, FG 3, 3). Thea beskriver hvordan deres legeplads er fyldt med voksne og børn, hvilket hun ikke oplever i de andre gårde (Thea, FG 3, 22). Legepladsen synes således at facilitere rammerne og være med til at skabe et godt naboskab i Dyringparken, men også at skabe relationer til andre dele af Brøndby Strand Parkerne.

Der synes over en bred kam i bestyrelserne enighed om, at tryghed også handler om relationer og et godt naboskab hvilket ifølge Bourdieu er med til at give beboeren nogle kollektive ressourcer, hvorfor den enkelte beboers tilknytning til andre vil give adgang til forskellige kreditter, hvilket måske kan bevirke at den opbyggede relation kan være tryghedsskabende. I det følgende afsnit vil vi behandle emnet "*Etnicitet*" hvor vi blandt andet vil komme mere ind på de sociale arrangementer.

5.2.6 - *Etnicitet*

Der er stor forskel på beboersammensætningen i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken. Rheumpark har i flere år haft en kommunal anvisningsret på 100 procent, hvilket har bevirket, at deres fordeling af beboere nu ligger på 75 procent etniske danskere, og 25 procent med anden etnisk oprindelse end dansk. Otto italesætter at af de 25 procent, er der sikkert mange af dem der har et dansk pas og er danske statsborgere (Otto, FG 2, 7). Otto fortæller, at man som almenyttigt boligselskab ikke kan fravige ventelisterne, hvorfor man derfor lavede en forsøgsordning der gav kommunen 100 procent anvisningsret, så man kunne fravige fra ventelisten (Otto, FG 2, 7). Denne aftale er nu opsagt og kommunen har ikke længere 100 procent anvisningsret i Rheumpark (Otto, FG 2, 7). Ifølge Realdania kan anvisningsret være en måde at kanalisere ressourcer stærke borgere ind i et område, dette kan dog være svært, hvis ikke boligområdet er beliggende i en af de store byer. I Dyringparken har man ikke haft kommunal anvisningsret og fordelingen er således anderledes end i Rheumpark. I Dyringparken er fordelingen 20 procent etniske danskere, og 80 procent med anden etnisk oprindelse end dansk (Sultan, FG, 11). Majoriteten kan jævnfør Scherg i visse tilfælde føle sig truet af minoriteten, hvis minoriteten er for synlig. Et godt eksempel på dette italesættes af Otto; "*Bare der står fire mennesker der har en anden kulør end grise farve så bliver folk nervøse, jeg ved ikke hvorfor, der er jo ikke noget reelt i det*" (Otto, FG 1, 4). Han siger dog at det er de ældre der har denne oplevelse af utryghed når minoriteten bliver for synlig i gadebilledet (Otto, FG 1, 4).

Jævnfør Robert E. Park og Chicagoskolens humanøkologi, så har individet ofte et ønske om at bosætte sig sammen med andre der ligner dem selv. Sagt med andre ord, så søger man en fælles kulturforståelse blandt sine naboer, hvilket gør, at man også har en følelse af fællesskab og tryghed. Dette kan muligvis være en medvirkende årsag til de to fordelingsgrader af minoritet og majoritet - hvor de etniske danskere er majoriteten i Rheumpark, og minoriteten i Dyringparken og modsat gældende for de ikke-etniske danskere i Dyringparken og Rheumpark. Rafi har dog en oplevelse af, at man vælger at bosætte sig hvor man føler man passer ind, snarere end anvisningsretten, hvilket han ser som forklaringen på fordelingsgraden af etnicitet i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken. Rafi oplever eksempelvis at etniske danskere ikke ønsker at bo blandt ikke-etniske danskere; *“Hver gang der kommer en dansker og ser på en lejlighed og ser at de fleste der bor her er udenlandske, så siger de nej tak. Det er det der er sket. Det har ikke noget med anvisning at gøre”* (Rafi, FG 3, 23). Amira har selv oplevelsen af, at have det bedre med dem, der som hende, også er af anden etnisk oprindelse end dansk (Amira, FG 3, 11). Dette kan måske forklares med chicagoskolens social desorganisering som Scherg også beskriver som værende medvirkende til oplevelsen af trygheden.

I Rheumpark oplever Ove at dem med anden etnisk oprindelse end dansk ikke blander sig med de etniske danske. Dette stiller han sig uforstående overfor, og giver udtryk for, at han er skuffet over at de dårligt nok gider snakke i opgangene (Ove, FG 1, 9). Dette kan muligvis have flere årsager, hvor manglende kulturel kapital i form sprog egenskaber, kan være én af dem. Dette italesættes blandt andet af Stig, som havde en forventning om, at når der kom veluddannede mennesker fra Jugoslavien, så kunne de tale både Engelsk, Tysk og Fransk, men ifølge Stig var dette ikke tilfældet (Stig, FG 1, 9).

I Rheumpark har man forsøgt sig med maddage i fælleshuset (caféen) for år tilbage, hvor meningen var at beboerne medbragte mad fra hver sit land. Dette initiativ havde i starten stor tilslutning, men det døde pludselig og så kom der ikke nogen beboere. (Otto, FG 1, 10). René beskriver ligeledes, hvordan man har juletræsfester, fastelavn samt Sankt Hans-arrangementer i Rheumpark. Man har ligeledes et blomsterarrangement (René, FG 2, 10). Henning fortæller i denne forbindelse at nydanskerne kommer når der er blomsterdag (Henning, FG 2, 11). Denne fortælling vidner måske om, at de etniske minoriteter i Rheumpark ikke er så deltagende i de mere danske arrangementer såsom tidligere nævnte

juletræsfester, fastelavn samt Sankt Hans-arrangementer, hvorfor de etniske minoriteter kun dukker op til blomster dagene. Man oplever i Rheumpark en faldende interesse fra de etniske minoriteters side i at deltage, ved blandt andet beboermøder (Otto og Stig, FG 1, 10). Der synes at være en mangel på kulturforståelse, som måske går begge veje, eftersom at de etniske danskere ikke oplever at beboere, med anden etnisk oprindelse end dansk, deltager i fællesskabet. Man kunne også forestille sig, at den etniske minoritet ikke deltager ved mange af arrangementerne, da de fleste arrangementer er præget af en dansk kulturforståelse. Denne mangel på gensidig kulturforståelse kan muligvis være katalysator, da det ukendte jævnfør Scherg, kan være utryghedsskabende. Den manglende deltagelse kan måske også beskrives med social desorganisation, der siger at graden af social interaktion afhænger af heterogeniteten indenfor etnicitet og kulturforståelse. Rheumpark har en højere kulturel heterogenitet, hvilket måske kan være med til at opretholde trygheden for mange af beboerne, specielt de etniske danske, hvilket synes at være tilfældet for informanterne fra Rheumpark i første fokusgruppe, der føler sig meget trygge (FG 1, 2f). De etniske danskere i Rheumpark oplever en større social organisation grundet deres fælles etnicitet, der jævnfør Scherg således også skaber en større følelse af tryghed.

I Dyringparken synes der en større kulturel diversitet og forståelse (FG 3, 19), hvilket også kommer til udtryk når fællesarrangementerne beskrives. Hele bestyrelsen er enig om, at der skal være plads til alle, hvilket de også prøver at vise i deres forskellige arrangementer; *“Vi har kulturweekend og det har jeg ikke oplevet de andre steder jeg har boet, der var kun ganske få arrangementer såsom fastelavn. Her er der mange ting, her er dragedag og fisketure”* (Sultan, FG 3, 17). Thea oplever at mængden og kvaliteten af initiativer er bedre i Brøndby Strand Parkerne end hun ellers har oplevet andre steder, blandt i København (Thea, FG 3, 17).

Jævnfør Scherg og det miljømæssige perspektiv på tryghed, så kan en høj kulturel diversitet være utryghedsskabende, hvilket dog ikke synes at være tilfældet i Dyringparken, da man i Dyringparken synes at have en bedre kulturforståelse. Man har måske i Dyringparken et mere multikulturelt samfund, hvor det ikke handler om etniske danskere versus ikke-etniske danskere og man er indforstået med dette når man vælger at flytte til Dyringparken. Dette kan måske også kan være en medvirkende forklaring på en højere grad af tryghed, end hvad der er tilfældet i Rheumpark.

For Thea er det vigtigt med en god blanding og fordeling af etnicitet, da det er med til at skabe forståelse for andre kulturer. Thea fortæller blandt andet om hendes søn der udviser en høj grad af kulturel forståelse;

“Vi er kristne men hvis vi har spist noget svinekød, er det første min søn gør, er at vaske hænder hvis han skal over til sin muslimske ven – han tænker selv over det. Ud og børste tænder og alt det der fordi han skal jeg til en muslimsk familie og det er flot han tænker på det og respekterer deres kultur” (Thea, FG 3, 20).

Fordi et mix af forskellige etniciteter er vigtigt for Thea, synes det tydeligt overført til hendes egen søn, at udvise respekt og forståelse for andre kulturer. Thea udviser en høj grad af social kapital når hun italesætter, hvordan hun tager sig af en dreng som er meget overladt til sig selv, da den tyrkiske mor arbejder meget. Thea fortæller at hun har taget drengen under sine vinger, og holder øje med ham, og tager ham med på ture (Thea, FG 3, 18). Thea italesætter, at hun har et stort netværk af veninder i de forskellige gårde (Thea, FG 3, 20) hvilket også vidner om en høj grad af social kapital. Thea synes at have en stor grad af social og kulturel kapital, hvilket måske giver hende en bedre kulturforståelse og derfor en højere grad af tryghed.

5.2.7 - Kontrol - formel og uformel

Formel

I empirien træder formel kontrol frem som tilstedeværelsen af politiet og ejendomsfunktionærer samt fraværelsen af vagter. Generelt er der en større tendens til fraværet af formel kontrol end tilstedeværelsen af den, specielt når der tales om politi.

I Rheumpark italesættes politiets tilstedeværelse som værende mangelfuld; *“Det er sgu sjældent vi ser dem, vi så to betjente - hvornår var det, var det i fredags? Det var vel sidste gang jeg har set dem i flere måneder”* (Otto, FG 2, 11). Rheumparks beboerbestyrelse har svært ved at huske hvornår politiet sidst patruljerede i deres område. Hvis der ikke var det store behov, kunne man forstå fraværet af den formelle kontrol. Svend synes ikke blot utilfreds med deres tilstedeværelse men også utilfreds med at man ikke kan få politiet ud til området, hvis det bliver nødvendigt (Svend, FG 2, 12).

Rheumpark har en aftale med narkopolitiet om at de kan træne deres hunde i deres område, hvilket sker et par gange om året (René, FG 2, 12). Dette er en special aftale som de har sat i stand og som medvirker til at skabe formel kontrol der får de unge til at forlade området; *“vi har jo narkopolitiet, hvor de kommer med narko og bombehunde og træner jo (...) det er jo præventivt. Vi ser bilerne komme, og når de[unge] så opdager det, så farer de ud af området igen”* (René, FG 2, 11). Politiets tilstedeværelse i området synes uvant for beboerne, eftersom beboerne straks kontakter beboerbestyrelsen ved synet af politiet (Otto, FG 2, 11). Balvig argumenterer for, at eneboere oplever mindre tryghed, hvorfor man i denne sammenhæng godt kunne forestille sig at det måske var de ældre enlige der tog kontakt til bestyrelserne, når de så politiet i området. Dette kan betyde at politiets tilstedeværelse muligvis ikke er så tryghedsskabende som det ellers kunne være, da det på mange områder minder om tilstedeværelsen af videoovervågning. I visse tilfælde kan dette have negativ indflydelse på trygheden, da den blotte polititilstedeværelse i området, kan være tegn på asocial adfærd og give et indtryk af et område der er utrygt jævnfør Christensen et al om mekanisk kontrol. Til trods for oplevelsen af politiets manglende indsats når der opstår et behov for dem og patruljering, så synes der bred enighed om, at Rheumpark har et godt samarbejde med politiet (Svend, FG 2, 12). Men når det kommer til stykket tegner der sig et billede af, at politiet kun er til stede i området når det drejer sig om træning;

“Gang på gang oplever vi jo, at selv denne gang her med ildebrand hernede, og jeg ringede til dem[politiet] så skete der ikke noget, og så opstod der en ildebrand igen, hvor Svend tog drengene med fingrene nede i fedtefadet, og kom de[politiet] overhovedet” (Otto, FG 2, 12).

Svend svarer på spørgsmålet; *“Nej der kom de[politiet] ikke”* (Svend, FG 2, 12). Til trods for at Svend fangede de unge i gerningsøjeblikket og efterfølgende kontaktede politiet, fandt politiet tilsyneladende ikke ressourcer til at rykke ud, eller man vurderede ikke situationen som værende alvorlig nok. Det synes at være ofte at politiet ikke rykker ud til episoder, hvor Rheumpark ønsker politi tilstedeværelse, men bestyrelsen lader til at have forståelse for dette, da de i bestyrelsen italesætter de manglende ressourcer hos politiet (Henning og Otto, FG 2, 13). Den samme oplevelse synes at gøre sig gældende for bestyrelsen i Dyringparken (Rafi, FG 3, 12) og der uddybes ligeledes; *“Jeg har aldrig set dem”* (Thea, FG 3, 12). Det skal dog

lige nævnes, at bestyrelsen i Dyringparken ikke har noget samarbejde med politiet og et fravær kan således bedre forstås blandt nogle af bestyrelsesmedlemmerne, der generelt ikke ønsker mere nærpolti, men de efterlyser dog en hurtigere respons, hvis der skulle opstå problemer (Sultan, FG 3, 12). Dette skyldes muligvis, at de i Dyringparken er bedre til at løse konflikter indbyrdes hvilket måske vidner om et område præget af en høj grad af uformel kontrol. Selvom at oplevelsen af trygheden kan variere i de forskellige gårde, så er Thea alligevel af den opfattelse at hele Brøndby Strand Parkerne kunne have godt af noget mere politi, for ikke bare at flytte problemerne rundt mellem de forskellige gårde, da det ikke løser problemet på lang sigt; *“Trygheden generelt i området ville måske have godt af lidt mere politi”* (Thea, FG 3, 14). Jævnfør Scherg viser forskningen, at den formelle kontrol kan have en positiv effekt på trygheden.

Den anden form for formel kontrol der bliver italesat i empirien er ejendomsfunktionærerne. Da der bliver spurgt ind til om ejendomsfunktionærernes tilstedeværelse er tryghedsskabende udtrykkes der et klart ja i Rheumparks bestyrelse (FG 2, 10). Svend mener at de har en vigtig funktion, og at det er vigtigt at beboerne kender ejendomsfunktionærerne, men også beboerbestyrelsen (Svend, FG 2, 10). Dyringparken har gennem formel kontrol indført bedre fysiske forhold;

“Ud over det, så har vi i bestyrelsen bestemt at hvis en beboer skal smide noget ud i storskrald – for eksempel en stol, så har vi for nogle år siden oplevet at det bare blev sat i opgangen eller i gården. Nu har vi så indført at hvis man bliver opdaget i at hense skrald i gården eller opgangen, så får man en bøde på 250 kr. som bliver lagt på huslejen. Det har så betydet at der er kommet et fald i hense skrald på området – vi var gode til at sende breve ud og informere beboerne om de nye regler – Husk at smide affaldet i storskrald, det koster 250 kr. da gårdmanden ellers skal bruge sin tid på at rydde op efter jer” (Sultan, FG 3, 7).

Dette virker tryghedsskabende på flere niveauer. Blandt andet gennem mere opsyn fra ejendomsfunktionærerne, men det medvirker også til uformel kontrol, da beboerne holder øje med hinanden i lighed med Scherg. Mindre hense skrald skaber således også nogle pænere områder, der jævnfør Scherg afsnittet om fysisk orden, skaber mere tryghed. Der er enighed

om at ejendomsfunktionærerne er synlige i Dyringparken (Rafi, FG 3, 12). Synlig formel kontrol i form af ejendomsfunktionærer, der er fortrolige med området og dets beboere, opleves således som tryghedsskabende. Dette er et eksempel på hvordan formel kontrol kan virke tryghedsskabende, modsat eksemplet med politiet ovenfor, hvor deres sporadiske tilstedeværelse synes at have en negativ effekt.

Omvendt argumenterer Scherg også for at sikkerhedspersonale såsom vagter vil give en større oplevelse af tryghed. Det er de i bestyrelsen hos Dyringparken dog ikke helt enig i; *“Jeg synes at et vagtselskab ville skabe endnu mere utryghed ved at de står der med deres store muskler”* (Thea, FG 3,15). Amira kender mange af de unge i området og siger, at vagter vil skabe mere uro og opfordre til ballade; *“Nu kender jeg rigtig mange af de unge fra de forskellige gårde og de ældre kender også hinanden alle sammen. Lad os nu sige der kom vagter. Så ville de unge måske se dårligt på dem og lave mere ballade og uro”* (Amira, FG 3, 15). Thea mener at de unge vil prøve grænserne af hos vagterne for at se, hvor meget de vil kunne slippe afsted med og se hvilken reaktion det ville skabe. Dette vil så skabe nye situationer som ellers ikke ville være skabt, hvis der ikke havde været indsat et vagtselskab (Thea og Sultan, FG 3, 15).

Uformel

Uformel kontrol synes også at gøre sig gældende for oplevelsen af tryghed i empirien. De er i både Rheumpark og Dyringparken enige om, at uformel kontrol er til stede mange steder og at det er med til at skabe tryghed, men de nævner også områder hvor der er problemer med den uformelle kontrol.

I højhusene i Rheumpark bor der mange ældre mennesker, og de har et godt naboskab hvor de holder øje med hinanden;

“Vi har også en anden form for tryghed i højhusene, og det er at vi holder øje med hinanden. Hvis vi ikke har set nogen i et par dage så bliver der sgu ringet på. Det gør de meget. Hvis vi høre nogen har været på hospitalet, når de så kommer hjem så står der en blomst på dørtrinnet” (Henning, FG 2, 13).

Hos Dyringparken er der også et godt naboskab, hvor der tages hånd om hinanden og eventuelle konflikter. Amira udtaler, at de er gode til at kommunikere med hinanden, skulle der opstå problemer, hvilket ifølge Amira er med til at skabe tryghed (Amira, FG 3, 10). Informanterne fortæller en historie om en håndfuld mødre der har haft en heftig diskussion, men har løst konflikten selv. De siger også, at der kan opstå en del drama mellem beboerne, men ikke noget vildt, hvor kriminelle med våben eller andet bliver indblandet. (FG 3, 10). Det lader til at man i Dyringparken er god til at håndtere konflikter uden at skulle involvere andre mennesker eller instanser. Dette er et godt eksempel på et område hvor den uformelle kontrol har en positiv og virksom effekt. Lidt i samme tråd fortæller Rafi om en episode der blev løst gennem naboskab; *“For et par år siden var der en dreng der maledes i selve opgangen og der vidste de hvem det var, så vi gik ind og snakkede med hans forældre og så fik de det vasket af, længere er den ikke”* (Rafi, FG 3, 5). I gennem dialog opnås således et for beboerbestyrelsen tilfredsstillende resultat, hvor skaden som var sket, blev genoprettet. Ordlyden i citatet (“længere er den ikke”) vidner på, at beboerbestyrelsen er komfortabel med sådanne konflikter, og således ikke ser det som noget odiøst at skulle håndtere.

Beboerbestyrelsen i Rheumpark italesætter uformel kontrol af deres område gennem antallet af personer der går ture, men også hvorfor de går ture i netop deres område, hvilket ifølge Otte skyldes deres blomsterhave og legeplads (Otto, FG 2, 9). Området besøges af både institutioner og beboere fra de omkringliggende områder i Brøndby Strand Parkerne (René og Otto, FG 2, 9). Beboerbestyrelsen italesætter således tilstedeværelsen af mennesker som værende tryghedsskabende, grundet den øgede menneskemængde som resulterer i uformel kontrol og derfor også mere tryghed. Beboerbestyrelsen i Rheumpark italesætter deres indsats for at få deres område til at fremstå attraktivt, som værende af stor betydning (René, FG 2, 9). Det synes vigtigt for bestyrelsen at deres område fremstår attraktivt, hvilket også kan virke tryghedsskabende jævnfør Scherg.

Denne kontrol kan blandt andet være med til at sikre ordenen i området, hvilket kan være utryghedsskabende hvis der hersker for meget uorden, både fysisk og social. Næste tema vil behandle *“Uorden”*.

5.2.8 - Uorden - fysisk og social

Social uorden

Social uorden italesættes i begrænset omfang af informanterne og primært omhandlende unge mennesker, og med enkelte fortællinger om brandstiftelse. Jens fortæller, hvordan man har haft ballade med nogle unge mennesker, der måske har haft det lidt svært, men at overordnet set i forhold til antallet af beboere er meget lidt (Jens, FG 1, 2). Jens synes at udvise en forståelse for de unges situation, når han beskriver at de måske har haft det lidt svært. Otto beskriver hvordan en del unge mennesker engang imellem sidder i parkeringskælderen og spiller højt musik og er lidt højrøstet (Otto, FG 1, 22). Ifølge Scherg er denne adfærd et tegn på social uorden, og kan således være utryghedsskabende, hvilket også kan skyldes at denne type adfærd, som beskrives, måske kan være en medvirkende årsag til, at nogle beboere i Rheumpark føler sig utrygge - og måske særligt de ældre og enlige beboere jævnfør Balvig.

I Dyringparken har man derimod hørt om indbrud, og Thea kender også en der har haft det (Thea, FG 3, 3). Her er der et eksempel på indirekte viktimisering, som måske kan give anledning til en højere grad af utryghed hos informanten, end hvis det var direkte viktimisering jævnfør Hale. Rafi negligerer det, da han udtaler; *“Ja, men én”* (Rafi, FG 3, 3). Hvortil Thea følger op med flere eksempler; *“Og der har været sat ild til biler... der har været nogle grimme episoder”* (Thea, FG 3, 3) (Se billede 5.8). Thea synes at være i stand til at kunne erindre og italesætte tidligere episoder, hvor Rafi omvendt ikke finder et enkelt indbrud som værende noget af betydning. Begge informanter oplever således episoderne forskelligt, og har måske heller ikke det samme kendskab til dem, hvilket kan være et resultat af deres individuelle personlige sociale kapital jævnfør Bourdieu. Thea synes på mange områder at vide hvad der rør sig i Brøndby Strand Parkerne, hvorfor hendes sociale kapital opleves stærkere end Rafis, som ikke giver udtryk for at have det samme kendskab til hvad der rør sig i området.

Billede 5.8 – Udbrændt bil på skolens parkeringsplads ved Dyringparken

Rheumpark har oplevet episoder med brandstiftelse; *“Vi havde lidt brand, ja vi har anmeldt det til politiet og så har vi haft kontakt til forældrene”* Svend uddyber at det var en lille dreng på 10-12 år som satte ild til en container (Svend, FG 2, 8). Janus er hurtig til at negligere situationen, hvilket virker til at være tilfældet næsten hver gang en utryk episode italesættes; *“Det er jo ikke anderledes det må jo komme engang imellem, herregud”*. (Janus, FG 2, 8). Svend ser dog på episoden mere realistisk, og overvejer hvad det kunne have udviklet sig til hvis det ikke blev opdaget hurtigt; *“Det kunne jo være blevet alvorligt, han satte ild til vores container”* (Svend, FG 2, 8). Bestyrelsesmedlemmerne synes gentagne gange, at forsøge at neddrosle episoden, hvor de professionelle, herunder Svend, ser anderledes på det. Svend synes det var seriøst nok til, at det skulle anmeldes til politiet. At bestyrelsen synes at nedtone episoden, i stedet for at bruge det som et signal til de unge om, at det har konsekvenser at sætte ild til ting, kan måske have noget at gøre med at de ikke anser det for andet end drengestreger (JK, FG 2, 8). Denne konkrete sag synes på en måde at dele bestyrelsen, hvor

Svend som repræsenterer ejendomsfunktionærerne i bestyrelsen på ene side finder episoden alvorlig, og hvor andre medlemmer af bestyrelsen på den anden side blot anser det som drengestreger. Hvorom alting er, kan en brandstiftelse episode unægteligt føre til utryghed blandt beboerne jævnfør Scherg og social samt fysisk uorden.

Fysisk uorden

Flere fra bestyrelsen i Rheumpark italesætter, at når der opstår ting, såsom graffiti, så fjerner man det med det samme (Jens og Otto, FG 1, 5). Ifølge Christensen et al er det et vigtigt initiativ da graffiti og hærværk sender et signal til omverdenen om, at der ikke hersker opsyn hvilket kan forbindes med lovløshed og kriminalitet og derfor skabe utryghed for både beboere, men også gæsterne. Dog kunne vi konstatere efter have opholdt os i Rheumpark i en længere periode, at ikke alt graffiti blev fjernet (se billede 5.9).

Billede 5.9 – Rheumparks kælder

I Rheumpark bruger de penge på at udbygge forskellige ting hvert år, eksempelvis havefigurer. Otto er af den tro, at hvis der er pænt omkring mennesker, så behandler folk også hinanden lidt pænere (Otto, FG 1, 6). Billede 5.10 viser et eksempel på en havefigur fra blomsterhaven i Rheumpark.

Billede 5.10 – Statue fra Rheumpark

Bestyrelsen i Rheumpark lader til at have fokus på, at området fremstår pænt, samt fokus på, at få udbedret hærværk når det opstår, hvilket kan være tryghedsskabende som tidligere nævnt. Rheumpark har tidligere haft en hærværks konto på 250.000 kroner som i dag er helt fjernet, og man sætter således ikke penge af til hærværk længere. De få episoder der opleves med graffiti og hærværk nu, er så lidt at de ikke regner det for noget (Otto, FG 1, 5). Dette siger måske noget om, at de tidligere har haft større problemer med hærværk end de har i dag. Dog har Rheumpark til tider problemer med en 14-15 unge mennesker, som holder til nedenunder børnehaven. De mærker ikke noget til de unge, men de finder deres efterladenskaber -eksempelvis sprøjter som tidligere nævnt hvilket kan være særdeles utryghedsskabende ifølge Scherg om fysisk uorden (Otto, FG 1, 12). René pointerer, at de unge er rykket ind i gangene under rækkehusene, hvor de sviner med blandt andet jointpapir

(René, FG 2, 5). Dette italesætter Henning også; *“Jeg kan jo se ude på trappen ikke, det der specielle papir, det ligger jo derude”* (Henning, FG 2, 4). Henning argumenterer for, at de unge ikke laver det store hærværk, men generelt set sviner med skrald (Henning, FG 2, 2). I teorien omkring fysisk uorden differentieres der ikke mellem hærværk og affald, hvorfor man måske kan argumentere for at det er meget vel at man udbedre hærværk med det samme det opstår. Man burde måske i ligeså høj grad fokusere på at fjerne skrald, eller måske give de unge mulighed for at opholde sig et sted hvor de ikke på samme måde er kilde til utryghed.

Da bestyrelsen i Dyringparken bliver spurgt ind til problemer med henkastet affald og andre fysiske gener, svarer Rafi hurtigt; *“Ikke med kanyler, vi har en lille smule problemer med knallerter som kører her en gang i mellem”* (Rafi, FG 3, 6). I Dyringparken oplever de ikke problemer med kanyler som det ellers var tilfældet under børnehaven i Rheumpark. Her er der problemer med støjende unge på knallerter. Et problem de ellers gerne vil have løst men godt ved ikke er muligt at stoppe helt; *“Vi har prøvet at gøre alle mulige ting, men vi kan aldrig få dem[Knallerter] stoppet helt”* (Rafi, FG 3, 6). Knallertkørsel kan således repræsentere både fysisk og social uorden, da en knallert i visse tilfælde kan køre stærkt og aggressivt og derfor også støjforurene jævnfør Scherg. Vi oplevede selv ved flere lejligheder aggressiv kørsel på knallert på fortove og stier, og uden brug af værnemidler i form af eksempelvis styrthjelm, og vi oplevede ligeledes at man kørte flere personer på samme knallert.

I Dyringparken har man heller ikke de store problemer med graffiti og hærværk. Skulle der opstå noget, bliver det hurtigt malet over eller repareret igen (Rafi, FG 3, 5). De oplever til tider problemer med skrald efter lange weekender hvor ejendomsfunktionærerne ikke har været på arbejde, og således ikke har kunnet holde området rent (Thea, FG 3, 7). Et andet problem som Dyringparken har dæmmet op for, er hundelorte og støj fra hunde i gården, hvilket de har gjort med skiltning og forbud mod hunde i gården. Nu bliver den kommunale vej, som løber bag Dyringparken, brugt til at lufte hunde i stedet og hvis der ikke bliver holdt øje med hundeejerne bliver der ifølge Sultan ikke samlet op efter hundene (Sultan, FG 3, 6). Den formelle kontrol i form af skiltning har måske ikke løst problemet, men nok mere flyttet det til andre steder i Brøndby Strand Parkerne. Den uformelle kontrol, hvor folk holder øje med om der bliver ryddet op efter hundene, er formentlig svære at opretholde på stierne, da tilstedeværelsen af mennesker ikke forefindes i samme koncentration som i gårdene. Et godt

eksempel på hvordan formel og uformel kontrol kan have betydning for den fysiske uorden i et område. Samlet set er skrald og hundelorte en kilde til utryghed ifølge Christensen et al og Scherg.

Problemer med narko er blandt andet også et tegn på social uorden, og noget der bliver italesat på forskellige måder i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken. Næste afsnit vil således behandle *“Narkotika”*.

5.2.9 - Narkotika

Narkotika bliver omtalt i forskellige grader i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken, hvor Rheumpark måske har større problemer med unge og narkotika end det er tilfældet hos Dyringparken.

Janus fra Rheumpark fortæller at den eneste gang at han i sine 36 år i Rheumpark har følt sig lidt mere end irriteret, og hvor han godt kunne blive en lille smule utryg er;

“når man åbenlyst ser de skiderikker der handler narko ikke. De kommer sejlene ind i deres store Mercedeser og BMWer ikk. Så holder de først nede under børnehaven og handler derinde, så køre de længere ind og så køre de op på parkeringspladsen og handler der. Åbenlyst” (Janus, FG 2, 4).

Janus finder det således utrygt at han åbenlyst kan konstatere salg af narkotika som er en kriminel adfærd, hvilket man også kan argumentere for er en form for indirekte viktimering, der måske kan opleves meget utrygt for den der er vidne til det i lighed med Hale. I Dyringparken har man ikke oplevet salg af narkotika i samme omfang, Thea er af den overbevisning at hvis der foregår noget, så sker det oppe ved købmanden, hvor de unge hænger ud. Men dette er ifølge Thea ikke deres afdeling, men derimod Hallingparkens (Thea, FG 3, 19). Rheumparks beboerbestyrelse italesætter således problemer med salg af narko, og da der bliver spurgt ind til om politiet ikke gør noget når der åbenlyst bliver handlet narko, svarer Janus; *“Ikke det der ligner - det kan de jo ikke - slet ikke”* (Janus, FG 2, 4). Janus mener ikke at politiet kan afhjælpe problemet, om det så skyldes omfanget af problemet eller politiets ressourcer vides ikke. Der har været møder mellem bestyrelserne og politiet for godt halvandet år siden, hvor de blev lovet mere nærpolti;

“Vi har jo de her to nærbetjente som vi blev præsenteret for halvandet år siden på et møde nede i T13, og det var så Ali og ... og han sagde I kan bare ringe så kommer jeg, jeg cykler rundt, men I skal ikke ringe i morgen der står jeg ved Rødby og torsdag står jeg ved Rødby og fredag står jeg inde ved kirken inde i byen og lørdag der er fodboldkamp i Brøndby. Så kan det være lige meget du fortæller vi bare kan ringe, du kommer jo ikke fra Rødby (...) så det her nærpolti de gerne vil have det til at være det fungerer simpelthen ikke” (Svend, FG 2, 12).

Der har måske været et ønske om at indføre mere nærpolti, og dermed også mere formel kontrol af området, men når det kommer til stykket, så virker det ikke til at det er en reel mulighed at få mere nærpolti til området. I forbindelse med narkotikahandel, som ret beset godt kan karakteriseres som værende en mere alvorlig forbrydelse, synes politiets manglende tilstedeværelse problematisk, da det må antages at narkohandel er et klart tegn på social uorden jævnfør Scherg og derfor også en utryghedsskabende faktor.

Den uformelle kontrol gør sig også gældende i forhold til narkohandlen i området, da alle beboerne kan se den åbenlyse handel. Dette giver dog ikke anledning til mere tryghed, da de ikke kan gøre noget ved narkoproblemet; *“Vi har masser af overvågning, alle beboerne kigger ned på dem for fanden”* (Janus, FG 2, 4). Eftersom narkohandlen til stadighed finder sted, lader det til at den uformelle kontrol ikke virker i dette tilfælde.

De har i Dyringparken også episoder med narko, dog ikke i samme åbenlyse grad som I Rheumpark (Thea, FG 3, 17). Thea oplever at der er beboere der er narkotikapåvirket i Dyringparken, men ser det ikke som en situation, hvor hun har mulighed for at gribe ind, da det er privat område. Når den sociale uorden ikke forekommer på offentligt område, er det måske også til mindre gene for de øvrige beboere, og således også mindre utryghedsskabende. Dette giver omvendt også begrænsede muligheder for uformel kontrol. Thea ville gerne gøre opmærksom på, at det er upassende opførsel og sige noget hvis det skete offentligt; *“Hvis jeg så noget skulle jeg nok sige noget”* (Thea, FG 3, 18). Men hun ved også godt, at det ikke er alle mennesker der ville gribe ind i sådanne situationer (Thea, FG 3, 18). Dette rejser spørgsmålet om hvorvidt man først er utryg det øjeblik man ikke føler sig

komfortabel med at sige noget. Denne oplevelse af at lugte joints på et konkret sted kan ifølge Scherg give anledning til en akut følelse af utryghed, men hvor coping jævnfør Hale i den her offentlige og private situation muliggør forskellige strategier. Eksempelvis kan man lukke døren eller gå sin vej hvis man vil undgå at lugte joints.

Der er stor forskel på at opleve åbenlys narkohandel, og på at opleve episoder hvor man kan lugte joints. Åbenlys narkohandel synes mere kriminelt end at kunne lugte hash fra privat område, og kan muligvis være mere utryghedsskabende.

Åbenlys narkohandel, henkastet affald og andre tegn på social og fysisk uorden er sammen noget der kan være med til give et område et dårligt ry. Derfor vil vi nu bevæge os over i at diskutere og behandle Brøndby Strand Parkerne, og det renommé som knytter sig til området.

5.2.10 - Renommé

Brøndby Strand Parkerne har gennem tiderne oplevet en del episoder der har påvirket områdets renommé. Jens italesætter hvordan at grønjakkerne³ sloges med knive i opgangene og gemte hash nede i blomsterkummerne, dengang han flyttede ind (Jens, FG 1, 3). Dette har muligvis været med til at forme det indtryk som folk udefra har om Brøndby Strand Parkerne. En anden årsag til det dårlige renommé, kan ifølge flere af informanterne, fra både Rheumpark og Dyringparken skyldes pressens omtale af Brøndby Strand Parkerne i medierne. Otto beskriver hvordan han har været udsat for en hel del journalister i sit politiske liv som har citeret ham, og det han har sagt, forkert, og hvor det ikke er blevet formuleret som han har ment det. Dette har efterladt Otto med et dårligt indtryk af pressen, og har resulteret i at man har nedsat en pressegruppe bestående af tre boligfolk som holder øje med alt hvad pressen skriver (Otto, FG 1, 23). Thea fra Dyringparken er overbevist om at pressens omtale af Brøndby Strand Parkerne har forværret oplevelsen af trygheden både i Dyringparken men også i Brøndby Strand Parkerne generelt, da det ikke er så slemt som det bliver nævnt i medierne (Thea, FG 3, 21).

Jævnfør Ferraro så udvikler områder over tid renommé som værende gode eller dårlige, dette kan være præget af pressens omtale af området. Ifølge Sandstig er det særligt de lokale

³ Grønjakkerne var en subkultur beslægtet med skinheads, der dukkede op i 1980'erne (freewebsite-service.com).

medier der bringer specifikke episoder ned på individniveau, hvilket kan være utryghedsskabende, da det her kommer meget tæt på de beboere som bor i det område som omtales. Ydermere argumenter Bursik et al for, hvordan manglende kendskab til et område kan være katalysator for utrygheden. Dette italesættes tydeligt af blandt andet Sultan, som forud for sin tilflytning til Brøndby Strand Parkerne blev mødt med kommentarer som eksempelvis; *“Tænk dig lige om, der er problemer osv osv, det hører man jo i medierne”* og at han ligeledes *“skulle være forsigtig, og ikke gå ude om aftenen, der er bander og alt muligt”* (Sultan, FG 3, 4). Sultan argumenterer for, at der selvfølgelig er bander, men at han aldrig har oplevet slagsmål og sådan noget. Når Sultan taler med venner som har gode jobs og hus, og fortæller dem at han bor i Brøndby Strand Parkerne, så kan de ikke forstå at han vil bo der (Sultan, FG 3, 21). Thea italesætter hvordan hun på en eller anden måde skammer sig over at bo i Brøndby Strand Parkerne, og når adspurgte svarer hun, at hun “bare” bor i Brøndby (Thea, FG 3, 21). I lighed med Christensen et als opfattelse af de mennesker som arbejder med udsatte boligområder, og som ved at områderne som oftest er bedre end deres omdømme, kan man argumentere for, at vores informanter som primært er inddraget i deres egenskab af bestyrelsesmedlemmer også godt ved, at deres boligområde ikke er et dårligt sted, som blandt andet deres venner giver udtryk for.

I forbindelse med bestyrelsesarbejde har medlemmerne nogle støttefunktioner de kan trække veksler på i forskellige sammenhænge, vi vil derfor nu bevæge os over til at redegøre for de støttefunktioner som har indflydelse og ansvar for henholdsvis Rheumpark og Dyringparken.

5.2.11 - Støttefunktioner

Bestyrelserne i både Rheumpark og Dyringparken har mulighed for at få hjælp af støttefunktioner. Der er dog stor forskel i kendskabet og adgangen til disse støttefunktioner.

Hos Rheumparks bestyrelse synes der mange muligheder for at få hjælp til både fysiske og sociale problemer. På det fysiske niveau har de i Rheumpark mulighed for at få en landskabsarkitekt med ind over planlægningen af området, hvilket de også har haft. Det blev blandt andet italesat i det tidligere afsnit omhandlende områdets beskaffenhed (Lone, FG 1, 17-18). Servicen med en landskabsarkitekt er en ydelse man kan tilkøbe hos DAB, hvilket indebærer at man får to faste besøg af landskabsarkitekten om året med tilhørende rådgivning og forslag (Otto, FG 1, 18). Som tidligere nævnt i afsnittet omhandlende stisystem og

belysning er den fysiske udformning af området vigtig for tryghedsfølelsen hvorfor et yderligere initiativ med tilkøb af rådgivning fra en landskabsarkitekt fra DAB, i kombination med rådgivning fra politiets eksperter, vidner om en bestyrelse der har fokus på det fysiske miljø i Rheumpark.

Rheumpark synes også at have en god kontakt til kommunen, og Otto fortæller at han har været til møde med den nye borgmester, som ifølge Otto har meget social indsigt, og tænker meget i unge og tryghed (Otto, FG 1, 18). Otto udtaler yderligere, at han ikke har problemer med at få kontakt til offentlige nøglepersoner hvis der skulle være behov for det (Otto, FG 1, 19). Dette kan muligvis skyldes at Otto har siddet i bestyrelsen i mange år og således har oparbejdet mange relationer til de offentlige instanser. Skulle der eksempelvis være problemer med unge mennesker, så har de mulighed for at tage kontakt til en del dygtige gademedarbejdere som kommer når de ringer - indenfor en halv time (Otto, FG 1, 22). Et godt eksempel på Ottos adgang til støttefunktioner italesættes her; *“jeg har et direkte nummer til chefen for ungeafdelingen og det sociale udvalg. Dem har jeg lov til at ringe til døgnet rundt, næsten, jeg kan i hvert fald altid få forbindelse til dem”* (Otto, FG 1, 18). Ottos relationer på tværs af organisationer synes at vidne om en person, med en høj grad af social kapital, som måske kan være et vigtigt aktiv for Rheumpark og beboerbestyrelsen.

I modsætning til bestyrelsen i Rheumpark, så mener bestyrelsen i Dyringparken ikke at der er nogen former for hjælp at hente med de unge. Bestyrelsen diskuterer indbyrdes om, hvorvidt der stadigvæk er en SSP medarbejder tilknyttet, som der har været tidligere. De kan ikke blive enige om han stadig er tilknyttet Brøndby Strand Parkerne. Rafi trækker lidt på svaret; *“jaaah, vi har en medarbejder til de unge”* (Rafi, FG 3, 4). Thea bryder ind og retter Rafi; *“Det er hele Brøndby Strand Parkerne planen, men han er der ikke mere”* (Thea, FG 3, 4). Dette kommer bag på Sultan, der nu ellers mener at have et nummer han kan ringe til hvis det skulle være nødvendigt (Sultan, FG 3, 4). Thea opdaterer bestyrelsen; *“Maher er der nu men ellers har der ikke været nogen i et stykke tid”* (Thea, FG 3, 4). Dette ved Thea, der selv har et barn samt kendskab til det unge miljø i området; *“Jeg har et barn på 10 år og jeg har aldrig mødt nogen som man kunne tage fat i og snakke med! Det er ikke noget der har været synligt”* (Thea, FG 3, 4). Thea oplever ikke, at der har været meget tilstedeværelse af socialarbejdere eller anden hjælp til de unge. Dette er meget modstridende med oplevelsen i bestyrelsen hos Rheumpark, hvor der ingen problemer er med at få kontakt til unge-

arbejdere, eller cheferne i støttefunktionerne. Man kunne forestille sig at denne differentierede oplevelse af, at kunne få hjælp måske har flere forklaringer. Bestyrelsen i Dyringparken synes ikke at opleve de samme udfordringer med de unge mennesker, hvorfor det måske kan forklare at man ikke har kendskab til de sociale støttefunktioner, da man måske ikke har haft det samme behov for dem. Ligeledes kan der argumenteres for, at bestyrelsen i Dyringparken er ung på erfaring i bestyrelsesarbejde og således ikke har den samme kendskab og forståelse for støttefunktionerne som man synes at have i Rheumparks bestyrelse. Man får på en måde også fornemmelsen af, at det er områdets oplevede tryghed der modsvarer kendskabet til -og brugen af støttefunktioner. Man er måske ikke så tilbøjelig til at sætte sig ind i ting og skabe netværk, hvis behovet ikke er der.

En gennemgående iagttagelse i samtlige fokusgruppeinterview er, at bestyrelserne er tilbøjelige til, at italesætte udfordringerne og problemerne som værende noget der kommer udefra og ikke nødvendigvis noget som er skabt i deres eget boligområde. Således vil vi nu afslutningsvis i analysedel 1 behandle og analysere den utryghed, som af beboerbestyrelserne argumenteres for kommer udefra.

5.2.12 - Utrygheden finder sted

Der italesættes i samtlige fokusgruppeinterviews en oplevelse af, at eventuelle problemer og udfordringerne er noget der sker andre steder, og ikke i deres respektive egne områder. Og hvis der skulle være udfordringer indenfor eget område, så argumenteres der for at det er personer udefra som kommer og laver problemerne. Dette synes særligt at komme til udtryk når beboerbestyrelserne italesætter deres erfaringer med de andre områder i Brøndby Strand Parkerne. Rafi fra Dyringparken har en klar mening om at; *“der altid har været problemer i Rheumpark og T13 lige fra start”* (Rafi, FG 3, 22). Denne udtalelse fortæller, at man i Dyringparken har en noget mere negativ oplevelse af trygheden, i blandt andet Rheumpark. Rheumparks bestyrelse synes ikke at dele den opfattelse, jævnfør de tidligere afsnit -blandt andet generel tryghed. Man er i Dyringpark af den klare overbevisning at der her er mere trygt end andre steder i Brøndby Strand Parkerne, og argumentere i den sammenhæng for at man har problemer med stoffer i den anden ende af Brøndby Strand Parkerne - i Rheumpark (Sultan, FG 2, 22). Det lader til, at der florerer rygter om salg af stoffer i Rheumpark, hvilket de i Rheumparks bestyrelse også selv bekræfter; *“når man åbenlyst ser de skiderikker der handler narko”* (Janus, FG 2, 4). Dyringparken italesætter således, at de i de andre gårde godt

kunne bruge noget mere politipatruljering. Amira synes dog at der er forskel på, hvilke af de andre gårde der trænger til mere politi (Amira, FG 3, 13). Bestyrelsen i Dyringparken synes at mene, at nogle af de andre gårde kunne have godt noget formel kontrol i form af politipatruljer.

Rafi fra Dyringparken ser også andre problemer som fremstår i højere grad i de andre gårde, end de gør hos dem. Rafi erkender at Dyringparken har nogle problemer med småskader flere steder, hvilket han accepterer, nok mest fordi han oplever at de andre områder har flere problemer med småskader end Dyringparken (Rafi, FG 3, 17). Og at deres problemer dermed synes mindre. Sultan tror, at de fleste teenagere bor i andre gårde, og hænger ud i kældrene hvor de ryger joints og andre ting (Sultan, FG 3, 18). Dette kan måske være en medvirkende årsag til, at Dyringparken ikke oplever samme udfordringer med de unge som man eksempelvis gør i Rheumpark. I diskussionen om nattelivet i Brøndby Strand Parkerne oplever Sultan dog alligevel at have det underligt om aftenen, for man ved aldrig hvad der kan ske, og man ved således heller ikke om *“man møder en person herfra eller en psykopat udefra”* (Sultan, FG 3, 16). Dette er endnu et eksempel på en copingstrategi, hvor Sultan oplever at problemerne kommer fra psykopater udefra. Balvig nævner dette som en form for følelsesmæssig coping, der tillader Sultan at have det bedre med sit eget område og derfor mere tryk.

I Rheumpark har man oplevet episoder med unge drenge fra Avedøre som har hærget kælderen med knallerter, samt malet væggene med deres logoer (René, FG 2, 6). De har ligeledes oplevet skyderier som en del af et bandeopgør, hvor nogle unge mennesker fra Rheumpark skød en ung mand i den anden ende af Brøndby Strand Parkerne, hvorefter der så blev gjort gengæld med skyderi i Rheumpark. Otto argumenterer for at det er barskt, men at det jo ikke relaterer sig til dem der bor her (Otto, FG 1, 4). Alle beboerne i de respektive gårde, hvor skyderierne fandt sted er blevet indirekte viktimiseret, hvilket jævnfør Hale kan være utryghedsskabende som tidligere nævnt.

Jackson argumenterer for at kriminalitet er en svamp der suger utryghed til sig, hvorfor man måske kan forestille sig, at den kriminalitet der sker i ens eget område er utryghedsskabende. Den kriminalitet der således sker andre steder, men som man måske ikke ved så meget om synes samtidigt også at tiltrække utrygheden. Den sociale organisation eller

sammenhængskraft i et område, kan have betydning for trygheden, og da man i sagens natur ikke har samme sociale forhold med individer udefra som man ikke kender, og derfor kan individer udefra muligvis være en kilde til utryghed.

Analysedel 1 omhandlede således fokusgrupperne med beboerbestyrelsernes og deres perspektiver på tryghed, set i forhold til de tolv temaer som synes at optræde hyppigst og ligeledes mest interessante.

Overblik - Gennemgåede temaer i analysedel 1

5.2.1	General tryghedsopfattelse	Side: 64
5.2.2	Stisystem og belysning	Side: 70
5.2.3	Sociodemografi	Side: 75
5.2.4	Områdets beskaffenhed	Side: 78
5.2.5	Relationer	Side: 84
5.2.6	Etnicitet	Side: 85
5.2.7	Kontrol – formel og uformel	Side: 88
5.2.8	Uorden – fysisk og social	Side: 93
5.2.9	Narkotika	Side: 98
5.2.10	Renommé	Side: 100
5.2.11	Støttefunktioner	Side: 101
5.2.12	Utrygheden finder sted	Side: 103

I analysedel 2 vil vi inddrage perspektiver fra de professionelle aktører, (semistrukturerede kvalitative ekspertinterviews) som til tider italesætter tryghed på en anden måde, og i en anden kontekst, hvorfor analysen ikke har samme struktur som analysedel 1. Eksempelvis vil analysedel 2 ikke nødvendigvis indeholde alle de samme temaer som analysedel 1, og teori som allerede er præsenteret i analysedel 1 vil ikke blive præsenteret ligeså fyldestgørende i analysedel 2.

5.3 - Analysedel 2: Det professionelle perspektiv på tryghed

I dette afsnit vil vi analysere det professionelle perspektiv på trygheden.

Det boligsociale projekt arbejder på tværs af hele Brøndby Strand Parkerne i forhold til trygheden.

5.4 - Det boligsociale projekt

Som en del af den boligsociale helhedsplan (boligsociale projekt), har “de 9” boligafdelinger i Brøndby Strand Parkerne ansat Boris som sekretariatsleder i det boligsociale projekt. Boris opgave i forhold til Rheumpark og Dyringparken er, at de skal se på hvad der er for nogle problemstillinger som er mulige at løse indenfor de rammer der er aftalt mellem Bolig Selskabernes Landsforening, Regeringen og Kommunernes Landsforening. Denne aftale er indgået i forbindelse med boligforliget fra 2014-2018 (EI 3, 2). Der har været et ønske om at arbejde med tryghed og trivsel og at nedbryde den sociale arv i Brøndby Strand Parkerne, og så har Landsbyggefonden på baggrund af dette, udarbejdet fire indsatsområder som er *beskæftigelse og uddannelse, tryghed og trivsel, kriminalpræventiv indsat, og forebyggelse og forældre* (EI 3, 2). Boris argumenterer for, i lighed med fokusgrupperne, at trygheden i Brøndby Strand Parkerne generelt set er stor (EI 3, 3). Boris italesætter alligevel nogle udfordringer;

“Det man kan sige er, at der er noget utryghed omkring børn og unge og så at der hvor der er tryghed - det er i nærområdet. Altså der hvor utrygheden er, er når du kommer ud af nærområdet. I virkeligheden så er folk trygge for deres naboer og deres nærmeste, de bryder sig ikke om at komme for langt væk fra deres kerneområde og de bryder sig heller ikke om at andre udefra kommer ind i deres område” (EI 3, 2).

Boris iagttager hvordan beboerne synes trygge ved hinanden og deres nærområde, hvorfor utrygheden opleves at komme udefra. I lighed med Bourdieus sociale kapital og social organisation synes relationerne vigtige for beboerne og deres tryghedsfølelse, og derfor italesættes utrygheden ifølge Boris som værende noget der handler om mere end bare de unge i nærområdet. En anden forklaring kan ifølge Balvig være, at beboere har en tendens til at vurdere deres eget nabolag som værende mere trygt og sikkert end andre områder som tidligere nævnt.

I forbindelse med den boligsociale indsats i Rheumpark henviser Boris til rapporten fra RSA når han siger, at Rheumpark er udslagsgivende som det mest utrygge boligområde i Brøndby Strand Parkerne. Derfor har han blandt andet placeret tre børne- og ungemedarbejdere med kontor i Rheumpark, da de unge synes at være en kilde til utryghed hos især de ældre beboere (EI 3, 3f). Boris tror, at der er flere faktorer der har betydning for udslaget i oplevelsen af trygheden i Rheumpark, og nævner blandt andet den forstående nedrivning af de to højhuse grundet PCB som en mulig forklaring på utrygheden i lighed med eksempelvis Balvig som nævnt i analysedel 1.

5.4.1 - Sociodemografi

I forhold til den mere specifikke tryghed i de enkelte områder er Boris og hans teams opgave at tage ud i blandt andet Rheumpark og Dyringparken og se hvilke behov de har, og indgå nogle individuelle aftaler med de respektive beboerbestyrelser og organisationsbestyrelserne om, hvad de ønsker at få gjort noget ved (EI 3, 2f). I Rheumpark ønskede man blandt andet mere synlighed af de boligsociale medarbejdere;

“Rheumpark har haft et meget stort ønske om at der blev mere synlighed nede i deres område, og de vil rigtig gerne have en børn og -unge indsats fordi de har nogle, ikke særlig store, men dog nogle grupper af unge der har en uhensigtsmæssig adfærd” (EI 3, 2).

Boris oplevede at de i Rheumparks beboerbestyrelse havde et særligt fokus på de unges uhensigtsmæssige adfærd, og derfor ønskede en særlig indsats i forhold til børn og unge. Boris har også indgået en aftale med Dyringparken, der havde et ønske om at lave nogle aktiviteter for børn og unge, og noget omkring beskæftigelse, uddannelse samt forebyggelse og forældreansvar. Dette har afstedkommet at Boris har placeret en beskæftigelsesvejleder og en familievejleder i Dyringparken, der blandt andet også skal lave nogle indsatser for børn og unge (EI 3, 3). I Dyringparken har man ifølge Boris også udfordringer med børn og unge der løber igennem området, da Dyringparken er placeret mellem skolen og kebab-stederne. Ligeledes er der problemer med at unge hænger ud i Dyringparken om aftenen (EI 3, 3).

Et eksempel på de unges adfærd kunne være, at de bryder ind i opgangene og hænger ud og spiser pizza. Ligeledes får Boris henvendelser og klager over larmende unge i gårdmiljøerne klokken ni om aftenen (EI 3, 4f). Boris argumenterer for, at man selvfølgelig ikke må bryde ind, men at der skal være plads til de unge, og at det faktisk er tilladt at opholde sig i gården - også om aftenen (EI 3, 4). Ifølge Boris har de ældre beboere en misforstået opfattelse af de unges rettigheder;

“Jeg tror også det er fordi at de har den opfattelse at det er fordi at det har de lov til. Der er et eller andet galt omkring vores ældres forståelse af deres rettigheder, for de unge har også rettigheder, og det er det jeg mener med at man har jo faktisk lov til at løbe efter pigerne. De unge har faktisk også nogle rettigheder, og det er som om at de fuldstændig forsvundet” (EI 3, 21).

Der skal være plads til de unge og Boris synes ikke at opfatte de unges adfærd som værende meget problematisk grundet tidspunktet, og vil derfor have fat i nogle af de ældre beboere, da han mener at de selv er med til at gøre det til et problem. Boris mener i høj grad at beboerne selv burde tage initiativ til at gå i dialog med de unge og eksempelvis bede dem om at skrue ned for støjen. Boris ser på problemet fra flere vinkler og vender den om;

“Det ville være ligeså utryghedsskabende hvis man vendte den om, og der altid var fuldstændig stille. Så ville folk først tænke hmm hvad er det der foregår her. Så det vi skal have lært nogle af de ældre, det er jo at gå ud og tale med de unge” (EI 3, 5).

Boris uddyber med, at der skal arbejdes på kommunikationen mellem de unge og gamle; *“Hele den her dialog på kryds og tværs det er den vi egentlig skal arbejde på at få etableret”* (EI 3, 5). Boris mener således ikke at de unges adfærd burde være utryghedsskabende, men mere et irritationsmoment (EI 3, 4f). Dette ændre dog ikke på at støjende adfærd, henkastning af affald samt indbrud som tidligere nævnt i analysedel 1. kan være medvirkende faktorer til at skabe et utrygt miljø for de øvrige beboere - måske særligt de ældre. I forbindelse med de unges ophold i gårdmiljøerne italesætter Boris også en positiv social kontrol, som eksempelvis hindre indbrud, da de unges blotte tilstedeværelse ifølge Boris har en præventiv effekt (EI 3, 6). Hvad Boris italesætter som værende positiv social kontrol, kan sidestilles med uformel kontrol.

Da der bliver spurgt ind til alderen på de unge der larmer uge i gården om aftenen, svarer Boris, at nogle af anmeldelserne lyder på at det er børn helt ned til 3-4 år som render rundt kl. 23:00. Boris og hans team har derfor lavet meget opsøgende arbejde - også om aftenen, hvor de har kunnet konstatere at der ingen børn er i 3-4 års alderen (EI 3, 6). Boris tror at anmelderne af problemerne har tendens til at overdrive for at understrege alvoren; *“jeg kan godt høre på dem, at det jo er mennesker som gerne vil have os til at tage deres bekymringer alvorligt”* (EI 3, 6). For at imødekomme beboernes bekymringer, er Boris og hans team begyndt på at gå ud til anmelderne for at tale med dem omkring deres bekymringer, hvilket man ifølge Boris ikke før i tiden har praktiseret - man har derimod blot sagt til folk at man ville gå nogle runder i området, hvilket ikke nødvendigvis har haft en tryghedsskabende effekt (EI 3, 6). Den nye praksis har ifølge Boris medført at anmelderne ikke tager kontakt til det boligsociale projekt igen;

“Når vi har haft kontakt til dem, så falder det til ro og noget af det vi oplever når vi er ude, det er jo også at nogle af dem der klager også er ensomme, og så bliver det rigtig svært er du ensom eller er du angst, det er to vidt forskellige ting” (EI 3, 6).

Det er Boris oplevelse at det handler om mere end støjende adfærd, da klagerne måske skyldes ensomhed mere end angst grundet den støjende adfærd. Boris mener, at man skal være bedre til skelne mellem ensomhed og angst, men erkender således også at det måske er mere legitimt at være angst frem for ensom, og at ensomheden på en måde bliver forklædt som angst og noget som skaber utryghed. Boris argumenterer for, at det burde være helt legitimt at kunne sige at man føler sig ensom og ikke bryder sig om at sidde helt alene, og kunne høre eksempelvis unge mennesker larme i gården (EI 3, 7). Derfor mener Boris at der burde være mere fokus på anmelderen, da anmelderen er en ligeså stor del af løsningen som den anmeldte (EI 3, 21). Boris synes at opleve en sammenhæng mellem det at være ensom og at være angst. Balvig argumenterer som tidligere nævnt for, at eneboere har større tendens til at være utrygge, hvorfor man godt kan forestille at det at være ensom også kan være utryghedsskabende.

5.4.2 - Relationer

Boris synes også at opleve at fokusområdet “trivsel og tryghed” hurtigt kommer til at handle om, at det er legitimt at være angst i forhold til børn og unge, men hvor det som før nævnt ikke er legitimt at være ensom. Når Boris kommer rundt hos beboerne i Rheumpark, oplever han at de som udgangspunkt er utrygge ved de unge, men efter kort tid, får de italesat deres bagvedliggende ensomhed som har resulteret i at de har taget kontakt til Boris og den boligsociale indsats, og Boris oplever det derfor som en form for kontakt metode (EI 3, 7).

Boris oplever, at det især er de etniske danskere over 65 år hvis synspunkter og holdninger bliver repræsenteret mest ved afdelingsmøderne. Boris mener, at årsagen til dette skyldes at denne gruppe af mennesker måske kender bestyrelsesmedlemmerne og ligeledes har tiden til at gå til blandt andet afdelingsmøderne (EI 3, 8). Trygheden bliver således behandlet fra et ensidigt perspektiv - de ældres, og dette kan måske give et forkert billede af hvordan det reelt står til i området. Vi synes her at opleve hvordan tryghed kommer til at handle om sociale kapitaler, og at tryghedsfølelsen på en måde kommer til at afspejle den aktuelle sociale relation som man primært indgår i. Hvem der definerer trygheden, bliver således præget af de ældres perspektiv, og dem som møder op til afdelingsmøderne, synes ifølge Boris, kun i sjældne tilfælde at repræsentere børn og unge. Vedrørende det fysiske miljø så synes Boris at man skal afdække, hvordan man kan inddrage børn og unge så de kan være til stede i området *“uden at de skal stå på mål for alt muligt”* (EI 3, 8). Boris finder det interessant at give de unge noget mere ansvar og gøre dem til en del af historien, så de ikke bare er en kilde til utryghed (EI 3, 8). Boris italesætter flere problematiske typer af unge, men argumenterer samtidigt for, at der findes en stor gruppe af unge som blot hænger ud for at hygge sig sammen. Der burde ifølge Boris være plads til den type af unge i nogen af fælleslokalerne som på nuværende tidspunkt synes at være reserveret til eksempelvis billard (EI 3, 8). Dette kan måske bevirke, at man er med til forstærke utrygheden, da de unge er stærkt repræsenteret i gadebillede fordi de ikke har nogen steder de kan mødes og hygge sig sammen - andet end eksempelvis legepladserne og gårdene.

5.4.3 - Renommé

I det boligsociale projekt er de særligt opmærksom på mediernes og pressens omtale, og Boris italesætter at det har afgørende betydning for succesen af helhedsplanen (EI 3, 9). Boris forklarer, at Brøndby Strand Parkerne ikke omtales specielt dårligt hvilket kan skyldes at de har meget få anmeldelser af kriminalitet, trods de har en større mængde beboere der er dømt for kriminalitet (EI, 9). Dette kan muligvis være positivt for den oplevede tryghed, da den lokale presse i visse tilfælde kan være meget utryghedsskabende jævnfør Sandstig. Boris oplever at;

“Brøndby Strand Parkerne har haft rigtig meget dårlig omtale, men det er klart i en vending. Min oplevelse er, at det seneste år i hvert fald, der har omtalen været rigtig god, men vi er jo også selv med til at skabe omtalen” (EI 3, 9).

Boris argumenterer for et skift i den negative omtale af Brøndby Strand Parkerne, og siger at de selv er med til at skabe den positive omtale, hvilket de blandt andet har gjort ved at have to kommunikationsmedarbejdere ansat (EI 3, 9f). Dette kan være en medvirkende årsag til et forbedret renommé og således bidrage til tryggere Brøndby Strand Parkerne.

Ifølge Boris er der ikke blot brug for bedre kommunikation til pressen, men også bedre kommunikation til beboerne i Brøndby Strand Parkerne. Boris mener at en mere dialogbaseret tilgang til kommunikationen ville styrke trygheden. Som det ser ud, nu mener Boris, at det boligsociale projekt i alt for høj grad servicere og orientere beboerne i en envejskommunikation, i stedet for tale med om deres problemer, for på den måde at få et nuanceret syn på hvad det er der gør beboerne utrygge (EI 3, 10).

5.4.4 - Empowerment

Boris mener, at man bør give beboerne empowerment⁴, for der har været alt for meget brandslukning fra det boligsociale projekts side, hvor man er kommet ind og blot har udbedret systemfejl, og ikke medvirket til at give beboerne nogle værktøjer til at håndtere deres problemstillinger selv. Boris private mening er at det boligsociale projekt har svigtet

⁴ Empowerment handler om processer, hvor sociale grupper bliver i stand til at håndtere afmagt og manglende kontrol over deres livsbetingelser, herunder deres område og ressourcer. Dette kaldes også social mobiliseringsplanlægning (Andersen, 2007:46).

når man har serviceret og lavet indsatser, i stedet for at aktivere og lave indsatser. Man skal ifølge Boris i langt højere grad mobilisere ressourcerne i lokalområdet, og således fungere som facilitator. Et eksempel på mobilisering af ressourcerne i området er kulturweekenden, som tidligere har været arrangeret af det boligsociale projekt, hvor det nu er beboerne i hele Brøndby Strand Parkerne der går sammen om at arrangere det (EI 3, 11f). I lighed med kommunikationen oppeover kan man argumentere for, at en aktivering af beboerne i området ville kunne resultere i dannelsen af nye og stærkere netværk og relationer, som sideløbende med projekterne måske ville kunne kaste en højere grad af tryghed af sig i området, grundet de stærke relationer.

Ifølge Boris er flere boligområder plaget af en massiv social slagside, hvilket resulterer i et ændret behov for kompetenceopbygning i beboerdemokratiet. Boris argumenterer for, at alle beboerdemokrater får den samme type af kurser uanset hvor godt deres område fungerer, hvilket kan være problematisk da nogle områder kræver andre måder at arbejde på og andre måder at inddrage på (EI 3, 12). Boris mener at de mangler at kompetenceopbygge hos Rheumpark;

“I forhold til Rheumpark og de to afdelinger som I har fat - det at skulle forholde sig til en ombygning hvor der skal rives to huse ned, det kræver enorme kompetencer og en enorm viden, og de burde jo i virkeligheden have mange flere kurser i det her, og understøttes meget mere i det” (EI 3, 12f).

I forbindelse med en eventuel kompetenceopbygning argumenterer Boris for, at mange ville vælge beboerdemokratiet fra, da mange ikke ville kunne afsætte så meget tid som det kræver. Dette resulterer i, at man ifølge Boris, udelukker en stor gruppe mennesker fra at kunne deltage, som eksempelvis familier med små børn da det er tidskrævende i sig selv (EI 3, 13). Som afdækket tidligere er nedrivningen af højhusene i Rheumpark en kilde til utryghed, hvorfor man godt kunne forestille sig, at et kompetenceløft hos beboerdemokraterne ville kunne være en medvirkende faktor til at skabe mere tryghed for de beboere som skal fraflytte grundet nedrivningen, da der er mange beboere der henvender sig til beboerdemokraterne for at udtrykke deres bekymring.

5.4.5 - Etnicitet

Hele tryghedsdiskussionen finder Boris problematisk da den er kommet til at handle om etnicitet og unge mennesker;

“Nej jeg synes tryghed utryghed er blevet rigtig meget værdipolitisk, og jeg synes den er meget forbundet især med anden etnisk baggrund og unge. Og jeg synes vi skal passe på at vi ikke bliver skide bange for vores unge. Unge har faktisk aldrig været mere lovlige. De har aldrig været mere veluddannet, de har aldrig været mere intelligente, og vi har aldrig været mere bange for dem - det synes jeg er pisse interessant” (EI 3, 20).

Boris synes at finde det problematisk, at tryghed og utryghed på et politisk niveau handler om personer med anden etnisk baggrund og unge. Dette kan man argumentere for, er problematisk for graden af tryghed, da man måske stigmatiserer disse grupper, hvilket kan medvirke til at fastholde dem i en negativ sammenhæng, som måske med deres blotte tilstedeværelse kan give utryghed for andre mennesker, som eksempelvis de ældre. Boris argumenterer for, at vi ikke skal være så bange for de unge mennesker, og synes her at udvise et kendskab til den faktiske kriminalitet når han siger, at de unge aldrig har været mere lovlige, hvilket stemmer overens med eksempelvis Balvigs selvrapporteringsundersøgelse fra 2011 “Lovlydig Ungdom”.

Der bliver spurgt ind til anvisningsretten og hertil svarer Boris at kommunen tidligere har haft 100 procent anvisningsret, men nu har 20 procent i alle afdelingerne i Brøndby Strand Parkerne. I samme forbindelse beskriver han hvordan den etniske fordeling muligvis kan være opstået i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken. Ifølge Boris kan man sige til anvisningen, at man ønsker at bo i et bestemt område, hvorefter man så bliver anvist til det ønskede område, hvis det er muligt. Det kan eksempelvis være at man har venner og familie man gerne vil bo i nærheden af, eller bo hvor andre ligner en selv (EI 3, 14) Fordelingen kan således forklares i forhold til chicagoskolens humanøkologi. Når man således bor sammen med nogen der ligner en selv, eller som man er relateret til på anden måde, vil tilbøjeligheden til utryghed muligvis være mindre som tidligere nævnt.

5.4.6 - Områdets beskaffenhed

Vi forklarer Boris om den iagttagelse vi har gjort os undervejs i fokusgruppeinterviewene omkring boligområderne, og de unge mennesker som vokser op og er genstand for utryghed, for så derefter at blive ældre og således ikke længere være kilde til utryghed længere. Boris mener at i et så stort område som Brøndby Strand Parkerne vil der altid være børn og unge mennesker. Boris er ved dog godt at Brøndby Strand Parkerne generelt set bliver ældre; *“folk bor der rigtig længe i Brøndby Strand Parkerne der er en otte procent fraflytning, det er jo minimalt, så sker der selvfølgelig også det at så bliver de ældre”* (EI 3, 15). Boris oplever mere cyklussen i, hvor de opholder sig henne og eksempelvis mener Boris at unge der ryger hash går ind i nogle af de andre afdelinger og gør det, for at komme så langt væk fra forældrene som muligt. Boris argumenterer for, at det måske er derfor at Rheumpark oplever nogle udfordringer med unge der eksempelvis ryger hash, da der i Rheumpark kun er en lille risiko for at blive opdaget af forældrene, da der bor mange ældre (EI 3, 15f). Når de unge således indtager områder som er præget af ældre beboere, kan de unges tilstedeværelse muligvis opleves af de ældre som nogle problemer der kommer udefra, og derfor er utryghedsskabende for beboerne i området, da måske ikke har nogen relation til de unge. Dette medfører svineri i form af skrald og hashpapir de steder hvor de hænger ud, hvilket Boris italesætter som værende bagtrapperne og kældrene (EI 3, 16). Boris finder nogle særlige problemer med bagtrapperne i højhusene;

“Der hvor vi oplever hovedproblemet - det er bagtrapperne og der har man lavet noget rigtig interessant, der har man malet alle bagtrapperne sorte. Og det vil sige at man har lavet nogle steder hvor de unge synes at der er fedt at være, for der kommer ikke nogen andre - jeg ville heller ikke gå ud på en sort bagtrappe, og du får ingen ældre til at gå ud på en sort bagtrappe. Hvis du åbner døren og der er sort derude, så er utrygheden startet, der behøver ikke engang at være mennesker derude - så er utrygheden i gang. Hvis du så oven i købet hører lyde så er utrygheden sikret, og det er jo meget godt klaret. Så der er helt klart nogle fysiske ting omkring hvordan gør vi det her. Jo mere net [stålgitter], jo mere mørkt, jo mere alle de her ting vi laver, jo større er utryghedsfaktorerne selvfølgelig” (EI 3, 16).

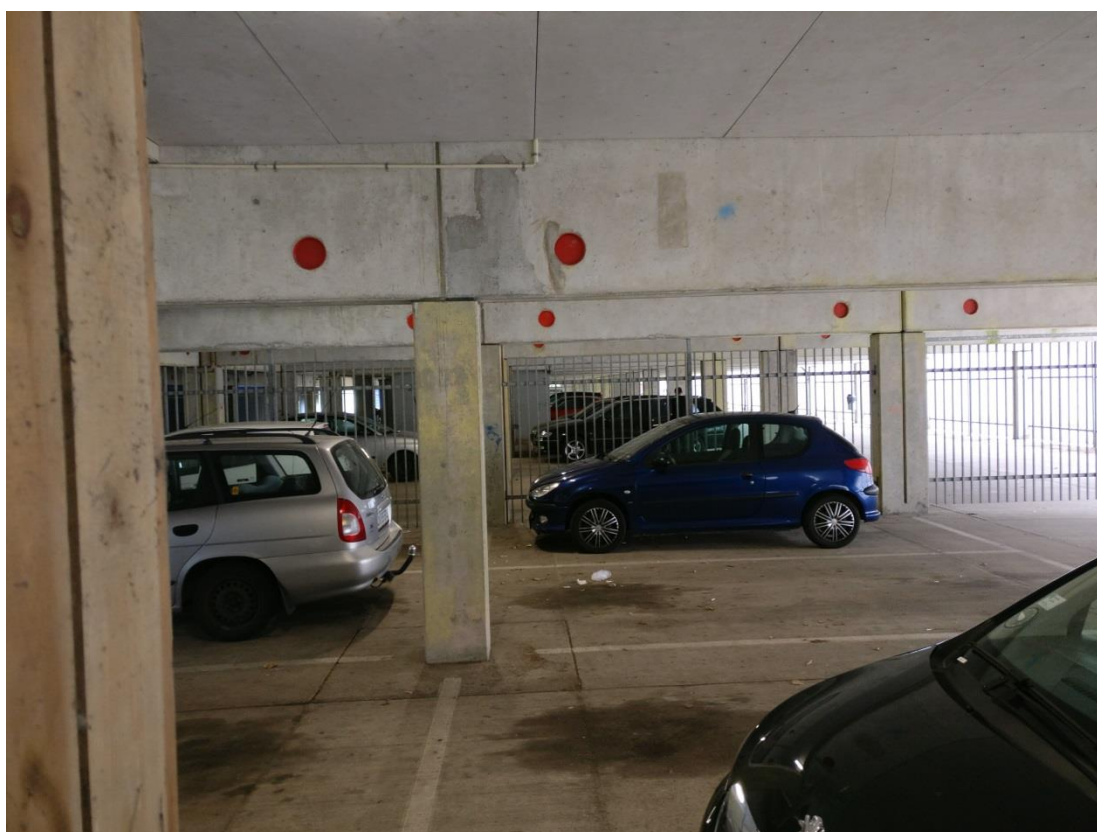
Dette eksemplificeres godt med et billede fra vores feltstudie, som illustrerer en bagtrappe fra et højhus i Rheumpark – se billede 5.11.

Billede 5.11 – Bagtrappe i højhus i Rheumpark

Boris italesætter de mange problemer med trygheden i nogle særlige områder i Rheumpark på en måde som er præget af hans professionelle virke, og mange års erfaring i den boligsociale sektor. Ligeledes ser Boris de bagerste kælderrum som værende genstand for en del uro. Men han påpeger samtidigt, at der ikke har været brudt op for at komme ind, hvilket ifølge Boris vidner om at det er lokale med adgang der laver uroen. Dette leder ifølge Boris tilbage til den eftersøgte kommunikation mellem beboerne, som ville kunne resultere i et mere aktivt nærområde hvor man kender sine naboer, og måske derfor ikke frygter at skulle konfrontere nogen med den uro som er i kælderen (EI 3, 17). Som tidligere nævnt vil bedre relationer mellem naboer kunne medvirke til en højere grad af tryghed. Boris oplever dog i forbindelse med mange gåture i kældrene ikke de store problemer, og han møder således heller ikke særlig mange mennesker, men han kan nu godt forstå hvorfor der er utrygt flere steder i Brøndby Strand Parkerne som eksempelvis også parkeringskælderen;

”Et af de andre steder der er en stor grad af utryghed er parkeringskælderen, der også har en fysisk udformning, hvor der ikke skal meget til før man skaber utryghed. Der er ingen tvivl om at den fysiske form i Brøndby Strand Parkerne, især omkring de nævnte steder - og ligeledes skakterne ind til kælderen, der er lavet sådan nogle store åbne skakter ind hvor ungerne står og hænger ud - alt andet ville jo være mærkeligt - hvorfor dølen ikke sætte en dør ud på de yderste rum i stedet for, hvorfor have sådan en stor indgang. Parkeringskælderen er lavet som store åbne rum, men hvor der alligevel er nok steder til at du kan gemme dig og skabe utryghed. Så på den måde tænker jeg at der nemt er noget ved den fysiske konstruktion som der kunne laves om”. (EI 3, 17f).

Billede 5.12 – Parkeringskælder i Dyringparken

Den fysiske form i Brøndby Strand Parkerne synes som tidligere nævnt at fremstå som værende problematisk for trygheden, dette vil måske i kombination med social og fysisk uorden resultere i, at utrygheden forstærkes. Skakterne kræver ifølge Boris ikke andet end eksempelvis unge menneskers tilstedeværelse før der bliver utrygt. Det samme synes at gøre sig gældende i parkeringskælderen, hvor Scherg blandt andet argumenterer for, at

eksempelvis de dårlige oversigtsforhold som der er i parkeringskælderen, kan være utryghedsaktivator.

5.4.7 - Stisystem

Da vi nævner stisystemer for Boris starter han hurtigt med at klarlægge problemerne ved udformningen og konsekvenserne for oplevelsen af trygheden;

“Der er så mange ting i det. Der er anlagt tunneller, og tunneller ved vi er utryghedsskabende. Der er rigtig lange stier og dvs. at hvis der er folk på knallert så kan du se den på sindssyg lang afstand, og du vil derfor have en oplevelse af at der er rigtig meget knallertkørsel. Der er nogle ting ved stisystemet som er bygget på en måde som jeg ikke ville have gjort. Og det tror jeg heller ikke man ville have gjort i dag” (EI 3, 18).

For det første er det problematisk med tunneller, og for det andet ser Boris nogle problemer med de lange strækninger som forstærker oplevelsen af at der er meget knallertkørsel. Dette er interessant da Scherg som før nævnt argumenterer for, at gode oversigtsforhold samt et forudsigeligt vej- og gadeforløb er tryghedsskabende. Boris lader ikke til at dele denne overbevisning. En overbevisning Boris dog synes at dele med teoretikerne er at tilstedeværelsen af mennesker er tryghedsskabende, hvorfor stisystemet også er problematisk i den sammenhæng da mange beboere vælger at benytte Strandesplanaden til at gå og cykle som tidligere nævnt. Vedrørende tilstedeværelsen af mennesker argumenterer Boris for at de ældre beboere burde være glade for de unges tilstedeværelse, da de skaber noget liv og derigennem tryghed (EI 3, 18).

Der er borde og bænke i stisystemet som ifølge Boris bliver brugt som et opholdssted for de unge mennesker, da de ikke må hænge ud i gårdene;

“Man har oprettet nogle bord -og bænke systemer mellem Rheumpark og stationen, dels er der hele det her centerområde som jeg er med på er vildt utryghedsskabende, og dels har man lavet nogle borde -og bænke systemer og når det bliver aften så hænger ungerne ud der. Det gør de for de må jo ikke hænge ud i gårdene” (EI 3, 19).

At de unge hænger ud på stisystemet kan ifølge Boris have mere end en forklaring - dels som nævnt op over, da de ikke må være i gårdene, men også at de unge ved at det boligsociale projekt ikke kan sige noget til dem når de hænger ud på stisystemet da det er kommunal ejendom (EI 3, 19). Boris nævner også centeret ved Brøndby S-togstation som værende en kilde til utryghed i nabolaget, da det trænger til at blive renoveret og moderniseret. Butiksruderne i selve centret er blevet tilklistret med reklamer for frugt og grønt og andet reklame, hvilket virker til at være en gennemgående stil i hele centeret (EI 3, 4). Vi oplevede den samme tendens ved vores tilstedeværelse i en butik placeret i Rheumpark

Billede 5.13 – Kiosk i Rheumpark

Boris nævner at centret er et privat foretagende, hvorfor det synes svært at ændre på de fysiske forhold, men at han selvfølgelig agter at tage en dialog med dem (EI 3, 4). Boris synes således, at opleve udfordringer med at skulle skabe tryghed på tværs af den almene sektor, samt den offentlige og private sektor, i lighed med Bjørn og Holek som nævnt i indledningen vedrørende den lokalpolitiske dimension.

5.5 – Dansk Almennyttigt Boligselskab

DAB er et af Danmarks største og administrerer omkring halvtreds tusinde lejemål i Danmark. Lones funktion som bestyrelseskonsulent for Rheumparks beboerbestyrelse er, at sikre at lovgivningen bliver overholdt i forhold til beboerdemokratiet, eksempelvis sikre at der bliver afholdt afdelingsmøder, repræsentantskabsmøder og selskabsmøder. Ligeledes skal Lone forelægge budget til godkendelse, samt regnskab og alt hvad der er forbundet med driften af Rheumpark. DAB og Lone er således også bindeled mellem blandt andet Landsbyggefonden og bestyrelsen (EI 1, 2). Idéerne fødes dog i bestyrelsen, og det er Lones opgave at tage visionerne videre til eksempelvis kommunen eller Landsbyggefonden. Lone sammenligner DAB med en bagerforretning hvor man kommer ind og køber en ydelse som de leverer (EI 1, 2f).

Relationer

I forbindelse med konflikter mellem bestyrelsen og beboerne gør Lone og DAB som udgangspunkt ikke noget, da bestyrelsen er demokratisk valgt (EI 1, 3). DAB forsøger at løse konflikterne, og agerer mægler når problemerne handler om stridigheder beboerne imellem, men kun hvis det ses som en god idé. Dette synes mærkeligt da man samtidig, ifølge Lone opfordrer bestyrelsen til ikke at tage konflikter med beboerne (EI 1, 3).

Man kunne måske godt forestille sig, at der kan opstå konflikter som kunne skabe et tomrum hvor DAB ikke synes det er en god idé starte konfliktmægling, og hvor bestyrelsen ikke træder til grundet opfordringen fra DAB om ikke at blande sig i beboerkonflikter. Mindre konflikter kan således muligvis eskalere hvis der ikke bliver taget hånd om dem og det kan måske være en medvirkende årsag til at nogle beboere bliver utrygge - for hvem skal de så henvende sig til? Lone nævner dog, at de tager nogle konflikter når det handler om husorden - eksempelvis støj og larm - det kan beskrives som social uorden. Man har i den forbindelse ansat en konfliktmægler i DAB som er tidligere politibetjent, men som har videreuddannet sig (EI 1, 4). Man kan måske argumentere for, at konfliktmægleren repræsenterer en form for formel kontrol som kan virke tryghedsskabende for beboerne.

Områdets beskaffenhed

I forhold til områdets beskaffenhed argumenterer Lone for, at man godt er klar over at den adskillelse man har lavet mellem trafik og mennesker på blandt andet strandesplanaden ikke er særlig hensigtsmæssig for trygheden, hvorfor den nye trend ifølge Lone blandt

byplanlæggere er, at man samler faciliteterne. Man synes at være opmærksom på de fysiske udfordringer som knytter sig til Rheumpark og Brøndby Strand Parkerne, hvorfor man tænker i andre og nye baner blandt byplanlæggere. Som tidligere nævnt, synes den fysiske udformning af Brøndby Strand Parkerne på visse områder ikke helt hensigtsmæssig for trygheden, og derfor ville et fokus på dette nok være tryghedsskabende, hvis man formår at inddrage relevant forskning.

Bjørn og Holek argumenterer, som tidligere nævnt, for at projekter skal have en betydelig størrelse for at have en effekt, hvilket kræver nogle store investeringer som Bjørn og Holek argumenterer for, at det offentlige ikke kan bære alene, hvilket derfor måske kan være problematisk i en dansk almennyttig sammenhæng som denne. Med det i mente synes trygheden på en måde at være afhængig af den investering der foretages, og måske også derfor er der bevilliget penge til flere helhedsplaner i Brøndby Strand Parkerne igennem tiden.

En konfliktmægler er ikke den eneste tryghedsskabende serviceydelse som DAB leverer. Man har som tidligere nævnt en Landskabsgruppe tilknyttet, som leverer tryghedseftersyn hos dem som har købt ydelsen - som Rheumpark har. Denne ydelse har, ifølge Lone, været meget populær hos mange, og man har været særligt opmærksom på hække i forhold til risikoen for indbrud (EI 1, 4). Opmærksomheden på hække i forhold til risikoen for indbrud kan som tidligere nævnt også virke tryghedsskabende, da dårlige oversigtsforhold skaber utryghed.

DABs driftsafdeling står for det fysiske i Rheumpark og det er dem der sikrer, at det inventaret - eksempelvis legepladser og borde & bænke, bliver skiftet ud når det er slidt eller gået i stykker (EI 1, 4). Nedenfor er vist to bænke der er gået i stykker.

Billede 5.14 - Rheumpark

Udskiftningerne af inventaret i Rheumpark sker i samarbejde med beboerbestyrelserne, ejendomslederen og driftsafdelingen (EI 1, 5). Og det er deres job at sikre, at områdets inventar bliver lavet eller udskiftet, hvis det skulle være nødvendigt. Et område der lider af ordensmæssige problemer, såsom slitage kan jævnfør Christensen et al danner et billede af uorden, hvilket kan være utryghedsskabende for beboerne i Rheumpark. Tidligere har man kørt med en 10-årig driftsplan, men man er nu gået over til at lave driftsplanen som 20-årig for at holde huslejen nede (EI 1, 5). Dette kan betyde, at der muligvis kan gå længere tid mellem udskiftningerne af inventaret og vedligeholdelsen i Rheumpark, og således bevirke at området måske i perioder vil fremstå meget slidt hvilket, jævnfør tidligere, kan være tryghedsskabende. Lone argumenterede ovenfor for, at man var gået fra en 10-årig til en 20-årig driftsplan for at holde huslejen nede for beboerne i Rheumpark. Man kan således argumentere for at huslejen på en måde kan være en direkte medvirkende årsag til at eksempelvis emner der involvere tryghed ikke kan løses grundet vilkårene for en 20-årig driftsplan.

I Rheumparks beboerbestyrelse synes de at føle sig trygge i deres område, hvorfor man måske godt kunne forestille sig at Landsbyggefonden ikke ville understøtte en indsats hvis der var meget trygt. Lone argumenterer dog for at;

“Landsbyggefonden er jo ikke dumme og det kan godt være at bestyrelsen ikke oplever problemerne med trygheden, men der hvor landsbyggefonden giver pengene, det er for at knække den sociale arv og det er jo påviseligt, at i Brøndby kommune er det sådan. Så der kan beboerbestyrelsen jo tale nok så meget om hvor godt deres område er og synes det er trygt, men hvis der er en hel masse andre der ikke synes det er trygt” (EI 1, 5).

Man kan således måske argumentere for, at Landsbyggefonden løfter et område som en helhed, og ikke kun i isolerede tilfælde og ved enkelte boligområder, og dette selvom en beboerbestyrelse skulle give udtryk for at deres område var trygt og godt. Omvendt kan utrygheden fra andre områder brede sig til de områder, som ikke synes at have problemer, hvis der ikke tage hånd om problemet. Eksempelvis som tidligere nævnt er Bycentret og skolen genstand for en del utryghed, som der synes at påvirke beboerne i Brøndby Strand Parkerne, skønt det ikke har noget at gøre med deres boligområde direkte. Lone nævner i lighed med Boris også den sociale arv som værende kilde til utryghed.

Lone fortæller, at man har holdt mange møder angående trygheden i Rheumpark da der var en stor gruppe der var utrygge grundet salg af stoffer fra biler samt fund af kanyler i parkeringskældrene. I forbindelse med disse møder, inddragede DAB og beboerbestyrelsen blandt andet SSP og Politiet, som skulle være en del af løsningen på utrygheden (EI 1, 6). Som tidligere nævnt er salg af stoffer og fund af kanyler utryghedsskabende, og man kan således godt forstå initiativet til møderne, hvis der er mange beboere som oplever det utrygt. Lone argumenterer for at mange af de ældre har skavanker, og er dårligt gående hvorfor mange af dem bor i højhusene i Rheumpark hvor der er elevator. Uden at gå for meget i dybden da vi allerede har været over det tidligere, italesætter Lone også den etniske fordeling i Rheumpark som et resultat af Brøndby kommunes 100 procent anvisningsret op igennem 00'erne. Lone italesætter hvordan beboerbestyrelsen i Rheumpark så et problem med beboersammensætningen;

“Det så bestyrelsen dengang at det kunne være et problem, så man aftalte med kommunen at de fik 100 procent anvisningsret så de blev sikret en fornuftig beboersammensætning, så det har kommunen haft i rigtig mange år. Det er det ene parameter der gør at vi ikke har lige så mange ikke-etniske danskere som de andre afdelinger, og det andet er at vi har tilladelse til at holde husdyr hvilket betyder at der er rigtig mange etniske danskere der har haft dyr, og der er vi et mærkeligt land der holder dyr på den måde. Dette betød at der var rigtig mange der gerne ville bo der, men også rigtig mange der ikke ville bo der fordi de havde et andet forhold til husdyr” (EI 1, 7).

Den etniske sammensætning synes således at være påvirket af to parametre ifølge Lone, hvoraf den ene, som før nævnt, er kommunens anvisningsret, og den anden at der må holdes husdyr. På Lone lyder det således som, at etniske danskere ynder at holde husdyr, hvorfor ikke etniske danskere fravælger Rheumpark som et sted at bo. Dette kan måske skyldes at individer med anden etnicitet end dansk har en anden kulturel forståelse og således også et ønske om at bo med andre der deler samme kulturelle forståelse, jævnfør chicagoskolens humanøkologi og social organisation, som tidligere nævnt. Man kan således argumentere for, at ikke etniske danskere måske også er utrygge overfor eksempelvis hunde, hvorfor de også vælger at bo et sted hvor det ikke er tilladt.

Afslutningsvis siger Lone at der har været tale om, at den nuværende helhedsplan er den sidste;

“Man har snakket om, at det her er den sidste boligsociale indsats i Brøndby Strand Parkerne fordi det rent faktisk har virket på nogle områder. Og så tror jeg også bare at tiden har gjort at det er blevet attraktivt at komme til at bo i BS på en eller anden måde” (EI 1, 9).

Ifølge Lone, så har mange af de tidligere indsatser virket og afhjulpet nogle af problemstillingerne i Brøndby Strand Parkerne, herunder Rheumpark. Dette betyder måske også, at man i den eventuelle sidste helhedsplan burde bruge ressourcer på kompetenceopbygning, og mobilisere beboernes egne ressourcer så de selv er med til at sikre

trygheden i fremtiden jævnfør Boris der ser dette som en mulig løsning på problemstillingerne.

5.6 - Brøndby Boligselskab

Brøndby Boligselskab består af omkring 2700 lejemål. BBs opgave er at formidle boliger og formidle rammerne omkring boligerne. I forhold til Dyringparken vil organisationsbestyrelsen i BB gerne mange forskellige spændende og nye ting. I den forbindelse betaler de til det boligsociale projekt der kører i Brøndby Strand Parkerne, og BB kunne godt tænke sig at man kunne overføre nogle af de positive erfaringer og resultater der har gjort en forandring til andre dele af BB (EI 2, 2).

Som udgangspunkt er det, det boligsociale projekt der står for de sociale indsatser i Dyringparken på vegne af BB. Keld nævner blandt andet tryghedsanalysen som et redskab til at skabe bedre rammer for beboerne i Dyringparken (EI 2, 2). I forbindelse med det boligsociale projekt er der lavet fremskudt beskæftigelse for de beboere der har det svært ved at komme ud på arbejdsmarkedet. Keld har ikke noget entydigt svar på, hvem som har det svært ved at komme ud på arbejdsmarkedet, men mener at det kan være hr. og fru. Danmark (EI 2, 2f). Tryghedsrapporten fortæller ifølge Keld også at trygheden bliver større jo længere ned mod Dyringparken man kommer; *“trygheden blev højere jo længere man kom ned mod Brøndby Boligafdeling”* (EI 2, 3). Det viser måske noget om, at oplevelsen af trygheden i Brøndby Strand Parkerne kan variere grundet størrelsen af området.

Keld italesætter at man i Dyringparken forsøger at lave aktiviteter, som har til formål at mobilisere beboerne og få frivilligheden frem. Keld argumenterer for, at det er det boligsociale projekt som indtil nu har trukket det tunge læs med alle arrangementerne, hvilket man nu forsøger at lave om på. Disse indsatser kan være med til at styrke de sociale relationer i området, og muligvis også styrke deres kapitaler hvilket sammenlagt måske kan medvirke til en højere grad af tryghed for beboerne.

Som nævnt tidligere har beskæftigelsesfrekvensen betydning for trygheden og ifølge Avlund et al har uddannelsesniveauet ligeledes også en betydning for trygheden. Avlund et al argumenterer dog for, at ressourcestærke beboere også kan have tilbøjelighed til at føle sig utrygge, hvis de bor i et udsat boligområde, men dette synes dog ikke at være tilfældet i

Dyringparken da Brøndby Strand Parkerne ikke betegnes som et udsat boligområde. Dette ændrer dog ikke på, at man har en social helhedsplan som skal understøtte blandt andet nogle af beskæftigelses og uddannelsesmæssige udfordringer der forefindes i Dyringparken.

Keld fortæller, at man i Dyringparken forsøger at mobilisere de unge kvinder og også etniske kvinder, blandt andet i forhold til frivillighed som før nævnt. Et særligt fokusområde for kvinderne er ifølge Keld, deres børn, hvor man forsøger at understøtte de involverede kvinder med nogle midler, så de kan lave aktiviteter med børnene, blandt andet fordi nogle af dem ikke har mulighed for at komme ud og holde sommerferie. Ligeledes forsøger man at tage fat i de unge vedrørende kriminalitet, og få understøttet dem i få taget deres uddannelser. Helt konkret følger man op på de unges uddannelse, og hvis det konstateres at de er droppet ud eller blot hænger ud kældrene eller lignende, bliver der taget hånd om det (EI 2, 3f).

Uddannelse og stærkere relationer gennem aktiviteterne kan måske være en måde at bryde den sociale arv for de unge i Dyringparken, hvilket skaber en større tryghed for beboerne i området. Dette eksemplificerer Keld;

“Vi ser da også at mange generationer får uddannelse - mange af de unge får uddannelser og kommer ud og får gode jobs. Vi ser at mange af dem der læser jura ønsker at bidrage med deres viden til svage beboere. Vi ser at folk med gode uddannelser ønsker at bidrage til deres nærområde - det ser vi mere og mere” (EI 2, 6).

Keld oplever hvordan de unge beboere mobiliseres og udnytter deres ressourcer til at hjælpe de mere svage beboere, hvilket måske står lidt i kontrast til de nævnte problemstillinger vedrørende beskæftigelse og uddannelse i området.

Da vi spørger Keld om BB laver nogle særlige indsatser for de unge i forhold til kriminalitet og job, hvis man ser bort fra det boligsociale projekt, udtaler Keld;

“Jamen det er meget bundet op på de boligsociale planer for vi har ikke ressourcerne eller økonomien selv. Hvis vi skal gøre en forskel og have fat i de unge, så skal vi ud og have fat i beboernes penge og det giver ikke mening at vi skal hente flere husleje kroner for at løfte en samfundsmæssig opgave som ligger i det” (EI 2, 4).

De begrænsede ressourcer hos BB synes at gøre, at de er afhængige af midlerne fra den boligsociale helhedsplan, for at løfte problemstillingerne i området, hvilket Keld dog også ser som en samfundsopgave, og således ikke kun op til beboerne selv at finansiere. I forbindelse med de begrænsede ressourcer har BB også en gældsrådgiver ansat, for at spare beboerne og BB penge;

“Vi har også en gældsrådgiver der tager fat i beboere inden de bliver smidt ud for at se om det er økonomi eller hvad det er der gør at de ikke får betalt deres husleje, og hvis det er muligt tage fat i kommunen og se om der er noget at gøre for at fastholde dem i lejligheden, fordi en udsættelse i dag kan nemt koste 50-60 tusinde kroner for en afdeling og derfor giver det god mening at vi har en gældsrådgiver som faktisk er ansat for at fastholde folk i deres boliger. Ud over økonomien, så er der også noget samfundsmæssig i at folk bliver smidt på gaden - familier, det kan være enlige mødre eller enlige fædre med små børn, så det har også en samfundsmæssig effekt hvis det er de bliver smidt på gaden” (EI 2, 4).

Det kan, ifølge Keld, koste rigtig mange penge at sætte en familie ud af deres lejlighed, hvilket igen kan skabe nogle samfundsmæssige konsekvenser ved at have en hjemløs familie. Bortset fra det økonomiske aspekt kunne man godt forestille sig, at en gældsrådgiver også ville kunne bidrage med at skabe tryghed, da vi jo som tidligere nævnt ved at ændringer i individets livssituation kan have betydning for oplevelsen af tryghed på andre parametre.

Ensomhed

Keld italesætter hvordan man er begyndt at fokusere på ældre i forhold til den ensomhed der rammer rigtig mange af de ældre, da de ikke omgås mennesker i det daglige, og dette kan ifølge Keld resultere i at de ældre bliver mere utrygge, og utrygheden kan således blive mere tydelig i mødet med andre mennesker (EI 2, 4). Keld argumenterer for årsagerne til utrygheden som følge af ensomheden hos de ældre;

“Symptomer kan jo være mange ting og årsagen og det dybereliggende i at man ikke omgås mennesker i sin dagligdag fordi man er så isoleret som menneske, så alt bliver et problem når man møder andre mennesker. Man kan blive menneskefjendsk fordi

man ikke ved hvordan man skal tilgå andre mennesker og man har ikke værktøjerne til det” (EI 2, 4f).

Keld italesætter, i lighed med Boris, ensomhed som værende af betydning for trygheden, hvilket understøttes af Balvigs teori om at eneboere har større tilbøjelighed til at føle sig utrygge. Manglende værktøjer i mødet med andre mennesker, samt en isoleret tilværelse italesættes ligeledes af Keld, som en årsagsforklaring, hvilket måske vidner om, at de ældres kapitaler og evne til skabe relationer ikke nødvendigvis er nok. Man kan argumentere for, at hvis man eksempelvis er dårligt gående, eller på anden måde ikke er i stand til at komme ud af hjemmet, så kan sjældne møder med andre mennesker og andre kulturer måske opleves voldsomt og derfor utrygt for de ældre beboer.

Ændringerne i vores kultur argumenterer Keld for, kan være en årsag til at mange bliver enlige, og at enligheden kan være med til at skabe utryghed. Keld argumenterer for, at hvis man er enig, så er man måske også meget sårbar og utryg. Dette er noget man ifølge Keld bør undersøge nærmere, da man måske med fordel kan kigge på de enlige frem for dem som bliver italesat som værende kilden til utrygheden (EI 2, 8f). Keld mener at man kan anskue mennesker på mange måder;

“Man kan jo sige at der er nogen mennesker der lever trygt gennem hele deres tilværelse, de har ikke set hvad der foregår ude i verdenen - det bliver utrygt. Man bliver sat i en ny situation og er det fordi de ikke ved hvordan virkeligheden reelt er eller er der fordi at der pludselig er nogle unge der render rundt, som faktisk er den reelle virkelighed og det er ikke et problem når man går ud og taler pænt til dem og der er mange af de unge, der når man snakker med dem og de kan få et frirum, så lykkedes tingene. Men det kan da godt være for nogen der ikke er vant til at begå sig i den verden at de føler sig utrygge, fordi de har levet i et parcelhus. Jeg vil stadig gerne sige, at hvis man ser på samfundet i dag hvor man er meget individuel orienteret og hvor fællesskabet og kernefamilien er brudt op - dengang havde man også nogen at kunne dele det med og trække på. Som enlig i dag - ældre enlig- er måske meget mere isoleret fordi man ikke har et netværk og familien har travlt, børnene har travlt, hvem kan man så lige trække på” (EI 2, 9).

Keld synes i lighed med Boris, at fokuset måske skal flyttes over på dem der bliver negativt påvirket på deres tryghed, frem for at blive ved med at fokusere på kilden til utrygheden som oftest rettes mod de unge mennesker. Ligeledes italesætter Keld problematikken omkring det livsfase skift som der sker for nogle mennesker, når de eksempelvis flytter fra et parcelhus til en lejlighed, som værende utrygt, hvilket vi tidligere har været inde på. Keld synes også at mene at nogle af problemerne ville kunne løses hvis blot de enlige ville tale, og gå i dialog med de unge, hvilket man måske kan argumentere for, hænger sammen med både de enliges, men også de unges manglende sociale kapitaler, og deres villighed til at gå i dialog og måske skabe relationer. Keld oplever, at samfundet har ændret sig, hvilket har påvirket familieformerne negativt. Den globaliserede verden samt ændrede familieformer kan måske være en medvirkende årsagsforklaring på, hvorfor ældre enlige oplever at være mere ensomme end man var før i tiden, og derfor også mere tilbøjelig til at være utrygge.

Keld mener, at der bør gøres en indsats i forhold til de ældre, og har således talt med det boligsociale projekt om at lave noget opsøgende arbejde, hvor man har spurgt nogle af de ældre om de føler sig isoleret og om du kunne tænke sig at deltage i nogle arrangementer og skabe nogle nye relationer (EI 2, 9). Dette kan måske være med til, at begrænse ensomheden og måske også skabe noget tryghed gennem stærkere relationer til andre i området.

Renommé

I BB er man altid opmærksom på Dyringparkens og Brøndby Strand Parkerne renommé. Keld oplever jævnligt at skulle tage stilling til omverdenens opfattelse af Dyringparken og kommer med et eksempel på en episode;

“Vi havde et filmselskab som gerne ville lave en scene til en ny krimiserie og da vi spurgte ind til hvad de gerne ville lave så ville de gerne lave en scene med en der skød gennem en rude og så kørte væk - der sagde vi nej fordi vi er meget opmærksomme på ikke at forstærke et billede som reelt ikke er der” (EI 2, 5).

Keld italesætter, at en filmscene, hvor man skyder igennem en rude, ville være negativt for renommét i Dyringparken, og således vise forkert billede af boligområdet som ikke hænger sammen med virkeligheden. Man kan derfor argumentere for, at der måske er et imageproblem i Brøndby Strand Parkerne som man ikke ønsker at forstærke fra BBs side ved

at give tilladelse til voldsomme filmscener. Keld udtaler dog samtidigt, at de ikke behøver at gøre noget aktivt for at forbedre områdets renommé, da han ikke synes det er nødvendigt. Keld argumenterer for, at andre mennesker skal få øjnene op for, hvad Brøndby Strand Parkerne er for et område. Dette vidner måske om at Keld som professionel aktør godt ved at det ikke står så slemt til som nogen måske ville påstå, som tidligere nævnt. Keld synes, at de sociale medier er blevet en kilde til at sprede usande rygter der kan have betydning for indtrykket af specifikke områder (EI 2, 5).

Uorden

I lighed med Boris, undrer Keld sig over brugen af ordet ballade; *“Det er sjovt at fokusere på ballade... i gamle dage hed det drengestreger”* (EI 2, 8). Der bliver italesat et sprogbrug der kan have betydning for den oplevede tryghed, da det måske lyder som mere end det reelt er. Keld tror, at man har behov for opmærksom gennem livsfaserne og derfor laver de måske noget uro som virker utryghedsskabende for de øvrige beboere - eksempelvis hænger de ud på bagtrapperne eller i gården på legepladsen; *“der har da været problemer med nogle unge der har siddet nede på legepladsen om natten”* (EI 2, 10). Keld siger, at der bliver taget hånd om problemerne, men også at nogle beboere måske er lidt for hurtige til at ringe og beklage sig. Han argumenterer for, at man skal finde et passende niveau for hvornår noget er utrygt, og noget er generende i mindre grad, i lighed med Boris (EI 2, 10). Ydermere nævner Keld parkeringskældereren som utryg, hvorfor han gerne ser at der kommer mere opsyn i form af boligsociale medarbejdere der går nogle ture og taler med de unge mennesker (EI 2, 11). Det der søges, kan være mere formel og uformel kontrol, for at skabe noget mere tryghed i parkeringskældereren, der ikke bare kan bygges om.

Etnicitet

Keld fortæller at man i BB har fokus på kultur og fællesskab i Dyringparken;

“Det er multikulturelt i Dyringparken, og det vil Brøndby Boligselskab også gerne have. Vi har blandt andet givet tilladelse til at bruge nogle af vores lokaler til Eid-fester, så hvis de gerne vil fejre deres kultur, så skal der være plads til det. Og danskere holder en anden type fester for deres kultur - vi skal være rummelige, og det arbejder vi virkelig hårdt på at være” (EI 2, 7).

Der synes således at herske en form for lyst og villighed fra BBs side til at danne ramme for kulturelle fællesskaber, som også blev nævnt i starten af denne analyse, og Keld giver ligeledes udtryk for at BB arbejder hårdt på at være rummelige. Man kan således argumentere for, at BBs understøttelse af kulturelle arrangementer måske er medvirkende til at skabe relationer mellem beboerne, som kan være tryghedsskabende som tidligere nævnt.

Keld italesætter at bestyrelsen i Dyringparken er relativ ung på erfaring i bestyrelsesarbejde, og har derfor måske ikke kendskab til alle de muligheder man som beboerbestyrelse har. Dette står i kontrast til Rheumspark's beboerbestyrelse, som synes at være rig på erfaring i bestyrelsesarbejde, hvilket sandsynligvis skyldes de mange år de har siddet i beboerbestyrelsen. Keld argumenterer dog for, at bestyrelsen i Dyringparken har de kontakter som er nødvendige for at drive Dyringparken, og hvis der opstår tvivl, så er bestyrelsen altid velkommen til at kontakte BB. Man kunne forestille sig ved at akut opstået behov, at Dyringparkens bestyrelse måske ikke er så godt rustet til at håndtere situationer grundet deres manglende erfaring, hvilket måske kan være utryghedsskabende for beboerne, hvis ikke de føler at bestyrelsen er stand til at tage hånd problemerne.

Analysedel 2 omhandlede således ekspertinterviewene med de professionelle aktører og deres perspektiver på tryghed, set i forhold til de otte temaer som synes at optræde hyppigst og ligeledes mest interessante.

Overblik - Gennemgåede temaer i analysedel 2

Sociodemografi	Side: 107
Relationer	Side: 110, 119
Renommé	Side: 111, 128
Empowerment	Side: 111
Etnicitet	Side: 113, 129
Områdets beskaffenhed	Side: 114, 119
Stisystem	Side: 117
Ensomhed	Side: 126
Uorden	Side: 129

Kapitel 6 - Diskussion

Vi vil i dette kapitel diskutere de tværgående emner som trådte frem i analyserne, både på tværs af fokusgrupperne og ekspertinterviewene, men også de individuelle temaer som viste sig at relatere til trygheden for informanterne i henholdsvis fokusgrupperne og ekspertinterviewene.

6.1 - Ambivalensen

Det første tema som behandles i diskussionen er ambivalensen mellem en række udvalgte iagttagelser fra både analysedel 1 og 2. Til at starte med var der et klart indtryk af, at boligområderne var meget trygge, og at der ikke var nogle steder der var utrygge - Rheumpark bruger ikke meget tid på at tale om trygheden da der ikke rigtig er nogle problemer med trygheden. Jo længere interviewet skred frem og vi gik i detaljerne, og fik konkretiseret mulige problemområder, blev der alligevel italesat nogle områder hvor der kunne være utrygt eksempelvis i parkeringskælderens, bagtrapperne samt på stisystemet, og ligeledes nogle oplevelser med blandt andet unge mennesker der kunne virke utrygt måske, særligt for de ældre beboere. Om det så er fordi beboerdemokraterne ikke ønskede at fremstille deres boligområde som utrygt, eller de reelt ikke var klar over at nogle områder kan være mere utrygge end andre, kan være svært at udtale sig om. Hvorom alting er synes der at herske en ambivalens i forhold til oplevelsen af trygheden blandt fokusgruppeinterviewene. Dette vidner om at tryghed på mange måder er en diffus og kompleks størrelse, hvor man måske ikke altid kan sætte en finger på lige hvad det er som enten udløser utrygheden, eller i hvor høj grad man som individ er tilbøjelig til at føle sig utryg.

Eksempelvis er en af informanterne sågar sikker på, at hvis man lavede en rundspørge blandt beboerne, så ville de fleste sige at de følte sig trygge, hvilket står i kontrast til de senere udtalelser om, at der altid vil være efterspørgsel på tryghed, og at der stadig bliver gjort flere ting for at forbedre trygheden. Det kan der muligvis være flere forskellige årsager til. Som tidligere nævnt kan en forklaring, blandt andet, være et ønske fra beboerbestyrelsens side, om at få området til at fremstå i et bedre lys, da de i deres egenskab af bestyrelsesmedlemmer muligvis føler at de er nødsaget til at få deres eget område til fremstå positivt. Dette kan måske skyldes at beboerbestyrelsen i Rheumpark tidligere har oplevet at både Rheumpark og Brøndby Strand italesættes negativt af pressen og andre der har interviewet

beboerbestyrelsen. Det er også en mulighed at det er fordi at man ikke selv ser udfordringerne som værende utrygge, eller måske fordi man bruger det som en coping-strategi for at overbevise sig selv og hinanden om, at det område man bor i, faktisk er trygt og godt og hvis man bliver ved med at italesætte det som trygt og godt - så bliver det det nok også. Vi oplevede også at en af informanterne fra Dyringparken nærmest skammede sig over at bo i Brøndby Strand grundet områdets renommé, hvilket måske også kan være en årsag til at man taler et område positivt op, for selv at fremstå bedre. Mulighederne synes mange og kan være forskellige fra individ til individ. Den nemmeste forklaring synes dog at være at informanterne reelt føler sig trygge og synes at det er et dejligt sted at bo. Dette forklarer dog ikke hvor alt det utrygge som træder frem i analysen kommer fra.

Efter at have opholdt os i henholdsvis Rheumpark og Dyringparken, men også efter at have interviewet både begge afdelingers beboerbestyrelser, stod vi med en følelse af, at Rheumpark klart ved det mest utrygge sted af de to, hvilket også konkluderes af RSA som placerer Rheumpark som det mest utrygge boligområde i Brøndby Strand som tidligere nævnt. Boris italesætter dog Rheumpark som det mest stille område - dog med sporadiske udfordringer fra typisk unge mennesker. Boris synes -overraskende nok - at størstedelen af problemerne i Brøndby Strand eksisterer i den modsatte ende nemlig i Dyringparken hvorfor der igen opstår en form for ambivalens mellem ekspertinterviewet med Boris og fokusgruppeinterviewene samt RSA rapport.

I forlængelse heraf ville det være passende at diskutere det tværgående tema "*utrygheden finder sted*" som synes at optræde på tværs af analysedel 1 og 2.

6.2 - Utrygheden finder sted

Både i analysedel 1 og 2 italesætter informanterne ofte udfordringerne i deres eget boligområde som noget der kommer udefra eller fra de andre gårde i Brøndby Strand, og som derfor påvirker deres område negativt. I Rheumpark oplevede man blandt andet narkohandlerne som kommer ind i deres boligområde i store biler og åbenlyst sælger stoffer som noget utrygt, der kommer udefra, men som finder sted lige her, og ligeledes unge mennesker fra Avedøre som hærger parkeringskældrene på knallert og maler logoer på deres vægge. I Dyringparken oplever Boris, hvordan de unge mennesker løber gennem boligområdet fordi området ligger mellem kebab-stederne og skolen. Det virker på mange

områder som om, at utrygheden ikke kan eksistere uafhængigt af individer udefra hvilket måske også giver beboerbestyrelserne en legitim forklaringsårsag, som der kan være svær at løse. Når beboerbestyrelserne skal forklare beboerne, eller andre, hvorfor noget måske er utrygt, kan en udefrakommende faktor være det “nemme” svar, så man måske kan skyde bolden videre til en anden instans, som eksempelvis politiet for at placere et ansvar. Denne årsagsforklaring gør det måske svært for den almindelig beboer at stille spørgsmålstejn ved udfordringerne, når de italesættes som værende noget der kommer udefra. Og hvis denne “strategi” fra beboerbestyrelsernes side, om at italesætte problemerne, som værende noget der kommer udefra, gang på gang opleves legitimt, vil tilbøjeligheden til at ændre praksis måske ikke være så ønskværdigt, skønt udfordringerne faktisk eksisterer i deres boligområde hvad enten de kommer udefra eller ej.

I Rheumpark italesættes de unge mennesker ofte som kilde til utrygheden. De unge bruger måske Rheumpark til at hænge ud i, da de ikke selv bor der, og derfor ikke kan blive genkendt af forældre og lignende. De unges adfærd kan qua deres manglende tilknytning og kendskab til beboerne i Rheumpark, måske afstedkomme at de er mere tilbøjelige til ikke at opføre sig lige så pænt, som de måske ville gøre i deres eget boligområde. Rheumpark synes således at være et tilholdssted for mange unge mennesker, i større grad end hvad vi oplevede i Dyringparken.

Vi oplevede i begge bestyrelser, at de beskriver utrygheden i deres eget område som værende udefra - unge eller psykopater, eller at andre områder havde større problemer med trygheden end ens eget område som før nævnt. I Dyringparken synes man af den opfattelse, at der altid har været problemer i Rheumpark, hvilket igen vidner om at utrygheden finder sted, men ikke nødvendigvis hos en selv. Boris synes, som tidligere nævnt, dog at opleve at problemerne faktisk finder sted i Dyringparken hvorimod at der intet sker i Rheumpark, hvorfor denne placering af utrygheden i et andet område kan opfattes som en form for coping strategi der får ens eget område til at fremstå som værende mere trygt. Ligeledes coper man i Rheumpark ved at sige, at problemer kører ind i området i store sorte mercedeser, og derfor ikke noget der kommer fra selve området. I samme tråd oplever man i Dyringparken, at hvis der skulle være nogle suspekter individer på gaden om aftenen, så må det være psykopater udefra der kommer ind og skaber utryghed, da beboerne selv ikke kunne finde på at skabe problemer.

I bund og grund handler utrygheden udefra måske mest af alt om, at mennesket grundlæggende er tilbøjelig til at fraskrive sig ethvert ansvar, og give andre skylden for ting man måske ikke selv føler man er herre over. Selvom man er bevidst om sine egne udfordringer, kan italesættelsen af andres udfordringer i et andet område end ens eget, på en måde ophæve utrygheden lokalt, da de andre har det meget værre og er mere utrygge.

Et andet interessant emne som man heller ikke selv er herre over, var nedrivningen af højhusene grundet fundet af PCB, hvilket opstod i kølvandet af diskussionen om de Rådgivende Sociologer ApS placering af Rheumpark, som værende det mest utrygge område. Rapporten blev udarbejdet i forbindelse med den boligsociale helhedsplan for blandt andet at se, hvor man kunne sætte ind i de forskellige områder.

Beboerbestyrelsen i Rheumpark er overbeviste om, at deres negative placering i rapporten skyldes den forestående nedrivning og genhusning af mange beboer, som måske følte sig utrygge ved tanken om, ikke at vide hvad der skulle ske. Hvis dette har påvirket oplevelsen af trygheden på andre parametre i området, kan det være problematisk, da det ikke vil give et sammenligneligt billede med de resterende parker og således være svært at vide, hvor man skal sætte ind i forhold til trygheden. Kan den forestående nedrivning virkelig have haft så stor på betydning for udfaldet af tryghedsrapporten, som beboerbestyrelsen giver udtryk for? Flemming Balvig ville nok mene at genhusningen kunne give anledning til utryghed grundet en større livsændring for den individuelle beboer, som ville resultere i at man følte sig mere utryg på andre de andre parametre - såsom utrygheden fra de unge på bagtrapperne osv.

Hvorom alting er, så finder utrygheden sted i Rheumpark, og meget tyder på at fundet af PCB kan have været katalysator for utrygheden, for der synes heller ikke at herske nogen forestillinger blandt de professionelle aktører i analysedel 2 om, at Rheumpark skulle være et særligt utrygt sted - snarere tværtimod. En anden forklaring synes at være, at der bor mange ældre mennesker i Rheumpark hvilket også italesættes som værende en faktor for den dårlige tryghedsplacering. Der synes samtidig at være en forekomst af de ældre beboere i de PCB ramte højhuse, hvorfor man godt kan forestille sig at aldersfaktoren i kombination med fundet af PCB og genhusning, kan være ekstra benzin på utryghedsbålet.

Utryghed og alder synes på mange områder at gennemsyre store dele af både analysedel 1 og 2, hvilket vi vil diskutere i følgende afsnit.

6.3 - Primær kilde til utrygheden

I analysedel 1 blev de unge mennesker i Brøndby Strand Parkerne italesat som den primære kilde til utrygheden, specielt for de ældre. Hvad enten det er unge som allerede bor i gårdene, eller unge som kommer fra andre gårde - eller unge som kommer helt udefra - synes som udgangspunkt ligegyldigt, for under alle omstændigheder synes de unge, at være genstand for de ældres utryghed. Kan det virkelig være, at de unge er så stort et problem for den oplevede tryghed, at beboerbestyrelserne primært omtaler dem som kilde til problemerne? De professionelle aktører mener, at det i lige så høj grad handler om ensomhed hos de ældre, og det er således interessant, at der er to forskellige perspektiver på kilden til utrygheden. Utrygheden kan måske ikke forklares med unge eller ensomhed alene. Utrygheden er kompleks og der er mange elementer der har indflydelse på oplevelsen af utryghed og i en forklaringssammenhæng synes det dog nødvendigt at nedbryde fænomenet utryghed i mindre dele, som måske kan gøre det nemmere at forstå utrygheden - men i virkeligheden synes utryghed skabt i kombinationen af eksempelvis ensomhed, tilstedeværelse af unge, betonbyggeri, dårlige oversigtsforhold og ringe belysning, samt manglende (og måske forkert brug) af kontrol former. Oplevelsen af tryghed synes således også at være afhængig af individets evne til at indgå i og skabe relationer, og utrygheden er måske også et udtryk for hvor godt individet håndterer potentielle utryghedspåvirkninger, hvorfor ensomhed synes som en stærk medvirkende årsag til utryghed.

Spørgsmålet der synes at rejse sig er, hvor man så skal sætte ind? Skal man være mere efter de unge, eller tage bedre hånd om de ældre og deres behov? Den boligsociale helhedsplan har nok mest fokus på de unge, dermed ikke sagt at de ældres behov bliver ignoreret, for det gør de ikke. En stor del af opgaven i forhold til trygheden i Brøndby Strand Parkerne er at knække den sociale arv hos de unge, hvilket måske er derfor, at der bliver sat flere ressourcer ind dér. Den sociale arv som kilde til utryghed synes konkret italesat af de professionelle aktører, men flere af informanterne nævner alligevel nogle af årsagerne til social arv som værende kilde til den oplevede utryghed, eksempelvis manglende sociale og kulturelle kapitaler, misbrug, kriminalitet og mindre socialt netværk. Vi finder at social arv kan være en del af problemet til utrygheden i Brøndby Strand Parkerne, snarere end kernen til

problemerne og hvor det miljøkriminologiske også har en stor betydning for den oplevede tryghed. Dette vil vi derfor diskutere i det følgende afsnit.

6.4 - Miljøkriminologisk tryghed

Trygheden hos beboerne kan som tidligere nævnt blive påvirket af de fysiske elementer som på den ene eller anden måde relaterer sig til Brøndby Strand Parkerne. De fysiske faktorer synes dog ikke udtalt i hverken analysedel 1 og 2 i ligeså høj grad som de sociale faktorer. Det er faktisk først når vi spørger direkte ind til de fysiske elementer, som vi i vores feltarbejde har observeret som værende mulige kilder til utryghed, at informanterne i analysedel 1 og 2 synes at kunne forholde sig til dem, og tale om dem i en tryghedssammenhæng. Fokusgruppeinformanterne var særligt fokuseret på den mekaniske kontrol i form af kameraovervågning og belysning, og ligeledes områdets beskaffenhed med beplantning og generel vedligehold, samt udbedring af graffiti og hærværk. Det er interessant, at Rheumpark har haft professionel rådgivning omkring områdets beskaffenhed, men at det er i Dyringparken at området i gården synes at være mest vellykket (Se billede 6.1 Dyringparken og 6.2 Rheumpark).

Billede 6.1 Dyringparken - Gård

Billede 6.2 Rheumpark - Gård

På billede 6.1 af Dyringparken synes man at opleve en åben og velpasset gård, hvor man kan overskue det hele, modsat billede 6.2 i Rheumpark som synes meget lukket og tilgroet. Dette rejser spørgsmålet om, hvorvidt man faktisk har taget anbefalingerne til sig i Rheumpark som landskabsarkitekterne og politiet er kommet med. Den henholdsvis åbenhed og lukkethed som billederne synes at repræsentere, oplevede vi i høj grad på vores områdevandringer. Og den følelse vi står tilbage med er, at Dyringparken har nogle åbne vedligeholdte gårde med moderne legepladser der giver en lyst til at opholde sig der. I Rheumpark oplevede vi en mere lukket stemning som på en måde synes at bære præg af, at der bor mange ældre mennesker. Haven i Rheumpark var ganske vist flot med mange blomster og fine figurer, hvilket blev italesat af bestyrelsen som værende deres store styrke, og noget der kan være med til at skabe tryghed for beboerne. Men i de fleste tilfælde var figurerne gået i stykker (se billede 6.3), hvilket efterlod os med en følelse af et område, der trængte til en kærlig hånd i form af nogle nye figurer, og noget mere åbenhed i haverne og i gårdene.

Billede 6.3 Rheupark - Ørn der mangler en vinge

På en måde synes de fysiske elementer at være bundet op på de mennesker som bor i henholdsvis Dyringparken og Rheupark, hvorfor det måske ikke er så mærkeligt at Dyringparken opleves mere moderne og ungt da, der bor flere unge med børn, og omvendt i Rheupark, hvor der bor flere ældre mennesker, der opleves området som værende henvendt til de ældre generationer med fokus på mange blomster og store buske og træer.

En iagttagelse som vi gjorde os i forbindelse med flere område vandringer var, at de fleste boliger i stueetagen ikke havde udsyn til folk på gaden - da der enten var høje hække eller høje plankeværk, se billede 6.4. Oversigtsforholdene har stor betydning for trygheden, særligt for dem som går, eller opholder sig på gaden. Det er vigtigt når man bevæger sig i et boligområde, at man føler at andre holder øje med en, og på den måde understøtter den uformelle kontrol som kan være meget tryghedsskabende for individer på gaden, da området ellers kan opfattes som mennesketomt og måske også fjendtligt. Det er interessant, at hverken fokusgruppeinformanterne eller de professionelle aktører synes opmærksom på dette, skønt det sandsynligvis ikke ville kræve de store økonomiske midler at skabe tryghed på den front.

Billede 6.4 Dyringparken - Høje hække i stueetagerne

I forbindelse med ekspertinterviewene oplevede vi ikke den store interesse og viden om de fysiske elementer, som kan have betydning for trygheden. Dette kan selvfølgelig have noget at gøre med, at de professionelle aktører ikke som udgangspunkt har noget at gøre med de fysiske rammer. Boris repræsenterer eksempelvis den boligsociale helhedsplan og er således ikke umiddelbart involveret i den fysiske helhedsplan. Boris ser dog, som tidligere nævnt, en masse udfordringer med det fysiske miljø i forhold til tryghed, og mener at der kunne opnås gode resultater ved at sætte det mere i fokus. Spørgsmålet er, om den fysiske helhedsplan og den sociale helhedsplan burde løfte trygheden i kombination, fremfor at være to interessenter der arbejder sideløbende med hver deres projekter. Utrygheden synes nemlig at handle om både noget fysisk og socialt, hvorfor idéen om samtænkning blandt interessenterne, med fordel måske kunne være med til at skabe mere tryghed for beboerne i Rheumpark og Dyringparken samt Brøndby Strand Parkerne som helhed.

Vi har nævnt det tidligere, at graden af tryghed til tider synes afhængig af villigheden fra beboernes side, til at betale for trygheden gennem huslejestigninger. Dette rejser nogle interessante spørgsmål på flere parametre - hvor det første åbenlyse spørgsmål synes at være, om beboerne ikke risikere at blive deres egen værste fjende når trygheden skal måles i kroner

og ører. Det andet spørgsmål der rejser sig er, om beboerbestyrelsernes incitament til at sikre den efterspurgte tryghed risikerer at falde til jorden af frygt for, ikke at blive genvalgt hvis flertallet af beboer prioriterer at holde huslejen nede fremfor at lave tryghedsskabende initiativer. Keld og Lone ser det ligeledes som urealistisk, at finansieringen af trygheden i Brøndby Strand Parkerne sker gennem en stigning i huslejerne, da de mener det er en samfundsmæssig opgave at sikre trygheden for beboerne.

Man kan således diskutere hvordan et almennyttigt boligområde som Brøndby Strand kan sikre trygheden, når den boligsociale helhedsplan stopper i 2021 og de økonomiske midler således forsvinder.

6.5 - Trygheden efter den boligsociale helhedsplan

Efter 2021 hvor den nuværende boligsociale helhedsplan stopper, er beboerbestyrelserne i Brøndby Strand Parkerne, og de dertil hørende boligorganisationer overladt til sig selv igen, og hvad sker der så med trygheden hvis det er midlerne fra den boligsociale helhedsplan som er med til at sikre trygheden og trivslen? Hvad sker der, hvis man ikke er nået i mål med indsatserne når helhedsplanen stopper i 2021? de professionelle aktører Boris og Keld ser en mobilisering af de allerede eksisterende ressourcer i området - her menes både beboernes egne kompetencer og beboerdemokraternes kompetencer, som den bedste løsning på nuværende og eventuelle fremtidige problemstillinger. En mobilisering af egne ressourcer kan måske være løsningen, men man kan så undre sig over at de tre tidligere helhedsplaner ikke har formået at nå i mål med området, og blandt andet knækket den sociale arv. Lone synes dog man er kommet et godt stykke med de tidligere helhedsplaner. Boris mener, at man har haft udfordringer med kompetenceopbygningen hos beboerdemokraterne, da det er de samme kurser alle modtager, men problemstillingerne varierer fra gård til gård. Det er en social slagside i Brøndby Strand Parkerne, og det kræver således forskellige måder at inddrage beboerne på for at kunne løse problemstillingerne.

6.6 - Ballade eller drengestreger

I både analysedel 1 og 2 italesættes noget af den ballade som knytter sig til utrygheden som drengestreger, og derfor ikke noget man måske bør være så bange og utryg for. Mest interessant synes det dog at være at Keld og Boris italesætter drengestregene sammen med ensomheden, som måske særligt er henvendt til de enlige ældre, da det ofte er den gruppe af beboere, som anmelder drengestregene som værende ballade der skal tages alvorligt, fordi det gør dem utrygge og angste. Det synes på en måde først legitimt for beboerne at anmelde deres problemer, når de kan italesætte det som værende ballade og utryghedsskabende adfærd frem for simple drengestreger, som ifølge Boris i de fleste tilfælde burde kunne håndteres uden indblanding fra det boligsociale projekt. Boris og Keld synes at mene, at der er sket en form for diskurs som måske handler mere om beboernes ensomhed, frem for deres utryghed, og derfor synes der at herske enighed blandt Boris og Keld om, at løsningen på utrygheden skal findes hos de ensomme ældre. Boris mener at det er problematisk at man er blevet bange for de unge mennesker - hvilket er et paradoks da de unge også ifølge Boris aldrig har været mere lovlydige og bedre uddannet. Sagt med andre ord så er det interessant, at man på den ene side er blevet mere bange for de unge, når de på den anden side er blevet mere lovlydige. Dette synes at løfte diskussionen op på et andet niveau, for der er noget der godt kunne tyde på, at opfattelsen af ensomhed måske bunder i en samfundsmæssig diskurs, hvor tilbøjeligheden til ensomhed er blevet større med tiden, grundet eksempelvis ændrede familieformer og mindre tid til hinanden. Dette har måske nogle slagsider i form af eksempelvis utryghed.

Eftersom fokusgrupperne primært ser den personificeret utryghed som have sin kilde hos de unge mennesker, opstår der måske en form for konflikt, da der ikke lader til at være konsensus mellem beboerdemokraterne og de professionelle aktører. Dette rejser spørgsmålet om hvorvidt kommunikationen mellem beboerbestyrelserne og de professionelle aktører burde forbedres, så man måske arbejder mere mod at have den samme forståelse, frem for at se kilderne til utrygheden på to forskellige fronter.

Kapitel 7 - Validitet og reliabilitet

I forbindelse med kvalitetssikring af kvalitative forskningsmetoder, hersker der bred uenighed om, hvad dette indebærer og, hvordan betegnelser som validitet og reliabilitet defineres (Olsen 2002: 144f). Vi har i dette kandidatspeciale valgt at forstå validitet som gyldighed, overførbarhed eller anvendelighed og reliabilitet som pålidelighed og gentagelighed (Olsen 2002: 146).

Nærværende kandidatspeciales gyldighed og pålidelighed, hænger sammen med den indsamlede empiri og de anvendte metoder. Konklusionen udspringer af den konkrete case der belyses - trygheden i Dyringparken og Rheumpark. Graden af validitet kan diskuteres, idet vores informantgruppe ikke kan siges at udgøre et repræsentativt udsnit af Brøndby Strand Parkernes beboerbestyrelser, og ej heller af de professionelle aktører. For eksempel har vi ikke interviewet alle beboerbestyrelserne i Brøndby Strand Parkerne, men blot to ud af i alt ni. Da vi kun har valgt at interviewe beboerbestyrelserne, og kun i meget begrænset omfang beboerne, kan det tænkes, at de udtalelser og holdninger som bliver italesat bære præg af at være meget orienteret mod den rolle som informanterne har i beboerbestyrelsen - som eksempelvis formand.

Omfanget af datamaterialet er begrænset, idet vi kun har interviewet tre professionelle aktører samt gennemført fokusgrupper med to (tre) beboerbestyrelser og studiets konklusioner og forklaringskraft afgrænses således deraf.

Skønt informanterne aldersmæssigt og fagligt synes rimelig differentieret, er de alligevel for tæt på hinanden til, at det vil kunne give et bredt repræsentativt billede af et bestyrelsesmedlem eller en professionel aktør i Brøndby Strand Parkerne. Ligeledes er informanternes sociale kapital, samt boligforhold så lig hinanden, at det samlet set må vurderes at mætningspunktet for differentiering i empirien ikke er nået.

Graden af reliabilitet kan ligeledes diskuteres. Ved gennemførsel af såvel de kvalitative interviews, som ved gennemførsel af fokusgrupperne, opstod der ikke nævneværdige tekniske problemer eller uventede forstyrrelser. Der synes dog at være visse udfordringer med at videodokumentere et af fokusgruppeinterviewene grundet lokalets udformning og den store

tilstedeværelse af informanter. Dette gav nogle problemer, da det resulterede i at den sekundære interviewer som filmede, måtte gå rundt i lokalet for at få alle udtagelserne og dialogerne med på optagelsen. Dette kan tænkes at have haft indflydelse på den atmosfære som fokusgruppen blev gennemført under, og kan have påvirket det data der blev indsamlet. Hvorvidt informanterne har forholdt sig åbent omkring de emner interviewene omhandlede, og ligeledes om de svarede ærligt på spørgsmålene, kan også diskuteres. Vi antager dog, at det i overvejende grad var tilfældet. Hvorvidt vi som forskere i rollerne som interviewer, observant og moderator har været i stand til at forholde os på en måde, som kan siges at være hensigtsmæssig i forhold til at indsamle pålidelig empiri, vurderer vi at det overordnet har forholdt sig således. Det kan imidlertid ikke afvises at der i visse tilfælde, er opstået situationer, hvor vi i vores respons på informanten, i form af eksempelvis bemærkninger og gestik har forstærket eller hæmmet udtalelser. Ligeledes kan det heller ikke udelukkes at vi i forbindelse med områdevandringer har ledt efter informationer som understøtter vores teori og empiri, hvilket derfor repræsenterer en form for “confirmation bias” da fokus måske har været mere på at bekræfte frem for at afkræfte. Eksempelvis har vi måske ikke haft lige så meget fokus på hvor lidt graffiti der var malet på væggene, men mere hæftet os ved hvor meget der var.

Vi har forsøgt at skabe kohærens ved at sikre os sammenhæng mellem vores problemstilling, samt i valget af metode og teori. Sammenlagt giver dette en god forståelse af vores kandidatspeciale som helhed, som samtidig er med til at gøre vores valg valide. De anvendte teoretiske perspektiver og begreber synes gensidigt supplerende. Dette er med til at skabe konsistens, hvilket har bevirket, at vi har kunnet belyse problemstillingen fra forskellige vinkler. Vi har søgt at opnå en høj grad af gennemsækelighed ved at reflektere over og nedskrive vores til- og fravalg i forhold til teori og metode. Eksempelvis har vi valgt primært kun at inddrage teori som knytter sig til den viktimologiske samt miljøkriminologiske forskning. Denne anskueliggørelse er gjort for at påvise vores valg, så en gentagelse af processen muliggøres for andre. Transparensen gør det ligeledes muligt for andre at forholde sig kritisk til de teoretiske samt metodiske valg vi har gjort os.

Kapitel 8 - Konklusion

Vi har undersøgt oplevelsen af trygheden i Brøndby Strand Parkerne - Rheumpark og Dyringparken og det står klart at tryghed er en meget kompleks størrelse, hvilket også betyder at det kan være svært at redegøre for - som skal forstås på den måde, at tryghed set fra et miljøkriminologisk og viktimimologisk synspunkt kun afdækker et lille hjørne af et socialt fænomen som trækker tråde langt ind i andre universer - eksempelvis utrygheden ved PCB. Vi søgte forståelse af tryghed gennem et kombineret felt- og casestudie, hvor vi lavede fokusgruppeinterviews med to beboerbestyrelser og tre semistrukturerede ekspertinterviews men henholdsvis DAB, BB og det boligsociale projekt med det formål at få forskellige perspektiver på den oplevede tryghed, hvilket også er årsagen til at vi har anlagt et fænomenologisk videnskabsteoretisk perspektiv, der opnår indsigt i individets livsverden.

Vi har i dette speciale undersøgt følgende problemformulering:

Hvordan opleves og italesættes tryghed af beboerbestyrelser og professionelle aktører i et konkret boligområde i Danmark?

På baggrund af vores analyser og diskussion kan vi konkludere følgende;

Der er en tendens til at tryghed i Brøndby Strand Parkerne ofte handler om, at unge menneskers adfærd kan være en medvirkende årsag til, at specielt ældre og enlige føler sig utrygge. Om de unges adfærd rent faktisk er utryghedsskabende - eller det beror sig på at nogle mennesker er ensomme synes at være uklart, for det synes ikke muligt at komme med et entydigt svar, da der ikke hersker konsensus mellem beboerbestyrelserne og de professionelle aktører. Vi kan blot konkludere, at man i Brøndby Strand Parkerne har nogle unge mennesker som af beboerbestyrelserne italesættes som ballademagere, hvor deres adfærd derimod italesættes af de professionelle aktører som blot drengestreger. Under alle omstændigheder er de unge menneskers adfærd en del af udfordringerne som knytter sig til utrygheden, hvorfor det er svært at forestille sig, at løsningen på utrygheden alene skulle findes hos de ensomme beboere.

Det kan også konkluderes, at der er en tendens til, at trygheden er afhængig af tilgangen af økonomiske midler - hvad enten de kommer fra LBF gennem en helhedsplan, eller finansieres over huslejen fra beboerne til boligorganisationerne. I forhold til tryghed kan det konstateres, at det i nærværende case ikke synes muligt at finansiere store tryghedsskabende initiativer via huslejen, da der over en bred kam er enighed om at viljen fra beboernes side ikke er til stede. Det kan i øvrigt konkluderes at Brøndby Strand Parkerne er udfordret på flere fysiske parametre i forhold til oplevelsen af tryghed.

Stisystemerne synes at kunne konkluderes som en stor kilde til utrygheden i Brøndby Strand Parkerne, og at den oprindelige tankegang om at separere fodgængere og trafikken enten er uholdbar eller utidssvarende. Ligeledes kan det konkluderes, at der er en tendens til at parkeringskældrene og kældrene opleves som utrygge for beboerne, hvilket synes at skyldes deres fysiske udformning. Ydermere kan vi konkludere, at bagtrapperne i højhusene i Rheumpark synes at være en stor utryghedskilde og et sted som tiltrækker de unge mennesker. Hvad enten løsningen på utrygheden skal findes i det boligsociale eller i det fysiske, eller i kombinationen af disse, kan være svært at afgøre.

Det kan endvidere konkluderes, at tryghed ikke nødvendigvis altid kan forankres i den miljøkriminologiske og viktimologiske forståelse af tryghed. Eksempelvis synes trygheden i særlig grad at være påvirket af fundet af PCB i Rheumpark - hvilket vi kan konkludere - kan have en medvirkende årsag til at nogle beboere i Rheumpark er utrygge, da de skal genhuses. Det skønnes således sandsynligt, at en sådan livsændrende situation kan påvirke beboerne i en sådan grad, at de bliver mere tilbøjelige til at føle sig utrygge på andre parametre - såsom frygten for kriminalitet.

Der synes at kunne konkluderes, at den etniske diversitet i Dyringsparken er positiv for den oplevede tryghed, da den etniske diversitet har en tendens til at skabe et multikulturelt boligområde, der synes at fremme relationer blandt beboerne. Omvendt synes trygheden i Rheumpark værende påvirket af manglen på det multikulturelle, og således ekstraordinært meget påvirket af synligheden af minoriteten, der særligt har en tendens til at gøre de ældre og enlige utrygge. Vi konstaterer ligeledes, at der specielt i analysedel 1 synes at herske en idé om at utrygheden finder sted andre steder end i informanternes eget boligområde, og at, hvis utrygheden endelig finder sted i eget boligområde, så kommer den udefra - som

eksempelvis vedrørende salget af narkotika i Rheumpark, eller børn der løber igennem Dyringparken.

Vi kan på baggrund af det analytiske arbejde, vi har foretaget i dette kandidatspeciale, samt ved vores tilstedeværelse i Brøndby Strand Parkerne gennem fem måneder, konkludere at Brøndby Strand Parkerne - Rheumpark og Dyringparken i store træk er trygge steder at bo. Begge boligområder har nogle udfordringer i forhold til tryghed, som relatere sig til det fysiske bebyggede miljø. Slutteligt kan vi konkludere at Rheumpark og Dyringparken som udgangspunkt opleves og italesættes som trygge steder at bo. De professionelle aktører italesætter ligeledes Rheumpark og Dyringparken som trygge boligområder.

Kapitel 9 - Perspektivering

I anbefalingen til videre arbejde synes det oplagt, at anskue de udfordringer som præger Rheumpark og Dyringparken på en løsningsorienteret måde, med henblik på at denne perspektivering i fremtiden kan benyttes som en slags hjælp til at skabe mere tryghed.

Det anbefales for det første at man forsøger at skabe forståelse mellem beboerdemokratiet og de professionelle aktører, da en differentieret opfattelse af de faktiske problemstillinger, måske ikke er det mest hensigtsmæssige, når utryghed skal bekæmpes. Realdania argumentere som nævnt i indledningen for at de professionelle aktører ofte finder beboerdemokratiet besværligt, og således en hæmsko for udviklingen. Man kunne derfor overveje om man burde fokusere på, at tilbyde differentieret uddannelse og seminarer til beboerdemokraterne, for på den måde, at give beboerdemokraterne bedre mulighed for at opnå større forståelse af emner som eksempelvis tryghed, der er målrettet deres boligområde. Hvis den nuværende sociale helhedsplan, som kører frem til 2021, er den sidste i Brøndby Strand Parkerne, så synes det måske i særlig grad vigtig, at uddanne beboerdemokraterne og ejendomsfunktionærerne, så de kan stå på egne ben. Uddannelse af de nuværende beboerdemokrater er i sig selv ikke nok, da der unægteligt vil være en udskiftning i bestyrelserne over tid, hvilket fordrer at man fra centralt sted må udvikle nogle konceptualiserede programmer som henvender sig til de forskellige boligområder, så de har mulighed for at uddanne nye bestyrelsesmedlemmer.

Et område hvor bestyrelserne og ejendomsfunktionærerne med fordel kunne modtage uddannelse, er vedrørende de ældre og enlige, og deres tendenser til at føle utryghed i forbindelse med eksempelvis de unges adfærd. Bestyrelserne skal således være i stand til at reagere på de ældres utryghed, og måske også kunne afmystificere den hvis det skønnes nødvendigt. Dermed ikke sagt at utrygheden til enhver tid skal afmystificeres og tillægges årsager som ensomhed eller angst. Bestyrelserne og ejendomsfunktionærerne skal i ligeså høj grad være i stand til at trække på professionelle aktører i form af eksempelvis SSP, hvis det vurderes nødvendigt i forbindelse med eksempelvis de unges afvigende adfærd. Det kunne også være en god idé at uddanne bestyrelserne og ejendomsfunktionærerne til at tackle fremtidige problemstillinger, som minder om de udfordringer der relaterer sig til det aktuelle fund af PCB.

I diskussionen om de fysiske udfordringer som præger både Dyringparken og Rheumpark, er det tydeligt at det kræver en omfattende økonomisk indsats hvis man skal ændre på både konstruktioner og det omkringliggende miljø. Derfor kan det anbefales at nedbringe højden på hække og plankeværk i stueetagerne, med henblik på at skabe øjenkontakt mellem inde og udemiljøerne, og derigennem skabe et tryggere miljø beboerne og menneskene som går på gaden.

Vi vil i lighed med Bjørn og Hølek anbefale, at man tiltrækker private investorer for at løfte boligområderne, da offentlige midler ikke altid er nok, eller en blivende løsning. I nærværende case synes det således oplagt at udnytte Brøndby Strand Parkernes gode placering i forhold til København, som i disse dage oplever mangel på boliger til at tiltrække private investorer. Man har eksempelvis i lex Gellerup finansieret alment byggeri via salg af nedrivningsegnete almene ejendomme til private aktører. Man bør i øvrigt overveje at udarbejde en Dansk Standard for renovering af almennyttige boligområder, med fokus på tryghed.

I et mere omfangsrigt projekt bør man forsøge at inddrage almindelige beboere i langt højere grad end hvad vi har gjort, for blandt andet at se om der hersker enighed vedrørende tryghed mellem beboere og bestyrelserne - og selvfølgelig også professionelle aktører. Den manglende konsensus der eksisterer nu mellem beboerbestyrelserne og de professionelle aktører vedrørende årsagen til tryghed, synes på en måde at være i konflikt med regeringens ønske om et fokus på *“tryghed og trivsel”*. Hvis tryghed og trivsel alene indebære nogle særlige typer af indsatser som eksempelvis er målrettet unge mennesker, så kan det være problematisk at de professionelle aktører, mener at utrygheden i højere grad handler om ensomhed hos enlige og ældre. Regeringens plan (boligaftalen) synes at afspejle beboerdemokratiets ønsker, som måske bærer præg af at være værdipolitiske, og således ikke noget som nødvendigvis hænger sammen med de faktiske forhold. De professionelle aktører står således måske med en dårlig sag, hvor de er handlingslammet, og tvunget til at rette fokus mod en gruppe af beboere (de unge) som dybest set ikke behøver så meget fokus. Med en stigende samfundstendens til individualitet og længere levealder, og en diskurs der handler om at frygte de unge mennesker, så synes regeringens plan at sætte boligområderne i en trædemølle hvor man løber og løber, men faktisk ikke kommer nogen vegne.

Litteraturliste

- Allen, Kenneth (2007): *The social Lens: An invitation to social and sociological theory*. SAGE Publications.
- Andersen, John (2007): *Planlægning i teori og praksis: et tværfagligt perspektiv*. Frederiksberg: Roskilde universitetsforlag.
- Avlund, N., Kjeldsen, L., & Darsø, L (2013): *Trygheden i danske byområder. En måling af trygheden ved at bo og færdes i udsatte boligområder sammenlignet med andre byområder i Danmark*. Hvidovre: Center for Boligsocial Udvikling.
- Avlund, N. (2012): *Tryghed i udsatte boligområder - årsager til utryghed, indsatser for tryghed og tryghedsmåling i udsatte boligområder*. Hvidovre: Center for Boligsocial Udvikling.
- Balvig, F. (1978): *Angst for kriminalitet*. København: Gyldendal.
- Balvig, F. (2011): *Lovlydig Ungdom*. Glostrup: Det Kriminalpræventive Råd.
- Balvig, F., Holmberg, L., & Nielsen, M. P. H. (2009): *Politireformen år to. Politireformen år to. Befolkningens og samarbejdspartnernes syn på politiet i november/december 2008*. Københavns Universitet, Rigspolitiet.
- Balvig, F., & Holmberg, L. (2008): *Politireformen år ét: Befolkningens syn på politiet i december 2007*. Københavns Universitet, Rigspolitiet.
- Bech-Danielsen. C. (2008): *Arkitektur der forandre - Fra ghetto til velfungerende byområde*. 1. Udgave, 1. Oplag, Gads Forlag.
- Bjørn. N, Hølek. A (2008): *Arkitektur der forandre - Fra ghetto til velfungerende byområde*. 1. Udgave, 1. Oplag, Gads Forlag.
- Bourdieu, Pierre (1986): "The Forms of Capital", i Richardsons, John G. (ed.): *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education*. New York: Greenwood Press: 241-258.
- Brantingham, P., & Brantingham, P. (1995): *Criminality of place: Crime generators and crime attractors*. European Journal on Criminal Policy and Research, 3(3), 5-26.
- Brinkmann, S & Tanggaard, L (2010): *Kvalitative metoder: En Grundbog*. 1. udgave, 4. oplag. Hans Reitzels Forlag.
- Brøndbystrand.dk 1: <https://www.brondbystrand.dk/bb-afd-608/> (Set den 30. juli 2017).

- Brøndbystrand.dk 2: <https://www.brondbystrand.dk/boligselskaber-2/> (Set den 31.juli 2017).
- Brøndbystrand.dk 3: <https://www.brondbystrand.dk/rheumpark/> (Set den 31.. juli 2017).
- Bursik, R., & Grasmick, H. G. (1993): *Neighborhoods and crime: The dimensions of effective community control*. New York: Lexington Books.
- Christensen, G., Bech-Danielsen, C. (2017): *Boligområder i bevægelse. Fortællinger om fysiske og boligsociale indsatser i anledning af landsbyggefondens 50 års jubilæum*. Landsbyggefonden, Narayana Press, Gylling.
- dabbolig.dk: <https://www.dabbolig.dk/broendby-almennyttige-boligselskab/afdelingsoversigt/rheumpark/rheumpark/> (Set den 30. juli 2017).
- Det Kriminalpræventive Råd (1999): *Trivsel og Tryghed Starter Lokalt*. 1. Udgave 1. Oplag, Det Kriminalpræventive Råd.
- Eriksson, K. (2009): *Otrygghet och segregation bostadsområdets betydelse för allmänhetens otrygghet och oro för brott*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet. 2008:16.
- Faurby, Per: *Historien om de udsatte boligområder - Boligsocialnets introkursus for boligsociale medarbejdere*. Sidst besøgt 03-06-2017
<http://boligsocialnet.dk/media/17733/A%20Det%20boligsociale%20arbejdes%20historie%20og%20udvikling.pdf>
- Ferraro, K. F. og LaGrange, R. (1987): *The measurement of fear of crime*. Sociological Inquiry, 57(1), 70-97.
- Freewebsite-service.com: <http://www.freewebsite-service.com/cphunder/Gr%C3%B8njakker..php> (Set den 3. august 017).
- Ferraro, K. F. (1995): *Fear of crime: Interpreting victimization risk*. Albany: State University of New York Press.
- Flyvbjerg, Bent (2010): *Fem misforståelser om casestudiet*, i Tanggaard, L. & Brinkmann, S. (red.) *Kvalitativ Metoder - en grundbog*, 1. udgave, Hans Reitzels Forlag, København.
- Frederiksen, M (2013): *Integration i "mixed-methods" forskning: Metode eller design?* Institut for statskundskab. Aalborg Universitet.
- Frederiksen, M. Gundelach, P & Nielsen, R. S. (2014): *Mixed Methods-forskning: Principper og praksis*. 1. udgave, 1. oplag . Hans Reitzels Forlag.

- Funch, L. L., Hammann, B. M., & Munck, S. A. M. (2010): *Tegn på tryghed. København. Den trygge kommune & European Institute for Risk Management.*
- Gehl, J. (1971): *Livet mellem husene. Udeaktiviteter og udemiljøer.* 6. Udgave, 1. Oplag. Arkitektens forlag, København 2003.
- Gehl, J. (2010): *Byer for mennesker.* 1. Udgave, 2 oplag. Jan Gehl og Bogværket.
- Hale, C. (1996): *Fear of crime: A review of the literature.* International Review of Victimology, 4, 79-150.
- Halkier, Bente (2002): *Fokusgrupper* (1.udgave). Frederiksberg: Samfundslitteratur og Roskilde Universitetsforlag. S.1-23.
- Heber, A. (2007): *Var rädd om dig!: Rädsla för brott enligt forskning, intervjupersoner och dagspress.* Stockholm: Stockholm University.
- Herbert, D. T., & Darwood, J. (1992): *Crime awareness and urban neighbourhoods.* In D. J. Evans, N. R. Fyfe, & D. T. Herbert (Eds.), *Crime, policing, and place: Essays in environmental criminology* (pp. 117-32). Routledge.
- HP4 (2013). Brøndby Strand Parkerne: HP4 Foreløbig Helhedsplan.
- Jackson, J. (2006): *Introducing fear of crime to risk research.* Risk Analysis, 26(1), 253-64.
- Järvinen, M. (2013): *Kapitel 18: Klassisk og moderne samfundsteori.* 5. udgave, 1 oplag. Hans Reitzel Forlag.
- Jensen, Bente (2006): *Social arv – Om social arv, ulighed i livschancer og målgrupper og forskningsmæssige perspektiver for HPA-intervention.* 1. udgave. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag.
- Justesen, L & Mik-Meyer, N (2010): *Kvalitative metoder: I organisations- og ledelsesstudier.* 1. udgave, 3. oplag. Hans Reitzels Forlag.
- Juul, Søren (2012): *Samfundsvidenskabernes videnskabsteori - En indføring,* 1. udgave, 2. oplag, Hans Reitzel forlag.
- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2009): *InterView – Introduktion til et håndværk,* 2. udgave, 2. oplag, Hans Reitzels Forlag, København.
- LaGrange, R. L. og Ferraro, K. F., & Supancic, M. (1992): *Perceived risk and fear of crime: Role of social and physical incivilities.* Journal of Research in Crime and Delinquency, 29 (3), 311-34.

- Lorenc, T., Petticrew, M., Whitehead, M., Neary, D., Clayton, S., Wright, K., . . . Renton, A. (2013): *Fear of crime and the environment: Systematic review of UK qualitative evidence*. BMC Public Health, 13, 496-504.
- Mortensen M. B., Bjørn. N, Holek. A (2008): *Arkitektur der forandre - Fra ghetto til velfungerende byområde Kapitel 8 Danske Ghetto-Bebyggelser Nu og Her*. 1. Udgave, 1. Oplag, Gads Forlag.
- Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter (2014): *Bolig Aftale mellem regeringen (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om anvendelsen af Landsbyggefondens midler og effektivisering af den almene boligsektor*.
- Nielsen, N. S. (2012): *At være direktør i sit eget liv... - Brugerstyring i et rolle- og identitetsperspektiv Speciale*.
- Olsen, Henning (2002): *Analysestrategier og kvalitetssikring*. I: Kvalitative kvaler, s. 103-157. København: Akademisk Forlag.
- Park, Robert E. (1915) *The City: Suggestions for the investigation of human behavior in the city environment*. The American Journal of Sociology. Vol. 20, nr. 5 pp. 577-612.
- Politi.dk:
politi.dk/CMS.Politi.Web/Templates/Content/GenericContentPage.aspx?NRMODE=Published&NRNODEGUID=%7B81729C49-7083-4412-AAA2-E952BDD784E0%7D&NRORIGINALURL=%2FNordjylland%2Fda%2Flokalt%2FNyheder%2FNJYL030513_Aalborg-faar-cykel-politi.htm%3FWBCMODE%3Dp&NRCACHEHINT=NoModifyGuest&WBCMODE=p (Set den 29. Juni 2017)
- Politiken.dk: politiken.dk/debat/debatindlaeg/art5538219/F%C3%B8rende-ghetto-forsker-%C2%BBDrop-nu-jeres-syge-ghettolister-Danmark%C2%AB (Set den 10. Juli 2017).
- Program Bestyrelsen (2005): *Programbestyrelsens strategi mod ghettoisering*. Programbestyrelsens sekretariat.
- Relation-Lab, (2011): *Sikkerhed og tryghed på befærdede steder*. Relation-Lab A/S.
- Realdania, (2016): *Jagten på forandringskraften. Viden og fremtidsperspektiver fra modningsprojektet Boligliv i balance*. Realdania erhvervsdrivende forening.

- Regeringen.dk: <https://www.regeringen.dk/regeringens-politik-a-%C3%A5/boligpolitik-og-ghettooetraader/> (Set den 8. juli 2017).
- RS (2016): *Trygheden i Brøndby Strand: En spørgeskemaundersøgelse af beboernes oplevelse af trygheden i De 9*. Rådgivende Sociologer ApS. Udarbejder for Netværkskontoret.
- Sandstig, G. (2010): *Otrygghetens landskap. En kartläggning av otryggheten i stadsrummet och en analys av bakomliggande orsaker, med fokus på medierna roll*. Ph.d. afhandling. Göteborgsstudier i journalistik och masskommunikation 58.
- Scherg, Holst Rune (2016): *Utrygheden finder sted*. PH.D. afhandling Aalborg Universitet
- Sfi.dk <https://www.sfi.dk/nyt/nyheder/artikler/et-fransk-blik-paa-den-danske-ghettodebat/> (Set den 10. Juli 2017).
- Weitzer, R., & Kubrin, C. E. (2004): *Breaking news: How local TV news and real-world conditions affect fear of crime*. Justice Quarterly, 21(3), 497-520.

Bilag

Bilag 1 – Kontakt til fokusgrupper

Hej

Vi er to fra Aalborg Universitet som skriver kandidatspeciale med udgangspunkt i Brøndby Strand. I den forbindelse kunne vi godt tænke os at foretage et fokusgruppeinterview af ca. 30-60 minutters varighed med jeres bestyrelse. Interviewet har til formål at undersøge trygheden i Brøndby Strand og skal være udgangspunktet for en videre diskussion af tryghed i Brøndby Strand med blandt andet kommunen og Landsbyggefonden.

På forhånd tak og vi ser frem til at høre fra jer

De bedste hilsner,

Casper og Thomas
Aalborg Universitet
København

PS. Da tiden er af betydning for vores videre arbejde, ønsker vi hurtigst muligt at få sat en aftale i stand. Vi sætter pris på jeres forståelse.

Bilag 2 – Kontakt til fokusgrupper (uddybende)

Hej,

Vi er to fra Aalborg Universitet som skriver kandidatspeciale med udgangspunkt i Brøndby Strand. I den forbindelse kunne vi godt tænke os at foretage et fokusgruppeinterview af ca. 30-60 minutters varighed med jeres bestyrelse. Interviewet har til formål at undersøge trygheden i Brøndby Strand og skal være udgangspunktet for en videre diskussion af tryghed i Brøndby Strand med blandt andet kommunen og Landsbyggefonden. Vi har endnu ikke indgået nogen aftaler med hverken kommunen eller Landsbyggefonden. Resultaterne fra Brøndby Strand bliver anvendt som generelle iagttagelser i et almennyttigt boligområde i vores forhåbentlige videre interviews med kommunen og Landsbyggefonden.

I vores speciale søger vi at belyse tryghed i et almennyttigt boligområde - Brøndby Strand. Vi finder det interessant at belyse hvordan man strategisk og organisatorisk takler eventuelle problemstillinger i forhold til tryghed, eller hvordan man vedholder følelsen af tryghed i et almennyttigt boligområde.

Det er et krav fra studiet, at vi laver vores egne data / empiri om tryghed til specialet og resultaterne vil derfor kun blive anvendt til vores eget speciale og kommer ikke til at fremgå andre steder. Ingen personer vil blive nævnt med navns nævnelse, vi vil alene referere til bestyrelsen. Som udgangspunkt bliver den færdige rapport udleveret til vores vejleder og censor, men vores informanter har også mulighed for at få udleveret en kopi.

Casper - 30 år og tidligere uddannet Økonom. Igangværende uddannelse: Kandidaten By, Bolig og Bosætning på Aalborg Universitet Cph. Gift og har en datter på 2 år.

Thomas - 29 år og tidligere uddannet Kriminolog og 11 års arbejde i militærpolitiet. Igangværende uddannelse: Kandidaten By, Bolig og Bosætning på Aalborg Universitet Cph Jeg er forlovet og har en søn på 1,5 år.

Da tiden er af betydning for vores videre arbejde, ønsker vi hurtigst muligt at få sat en aftale i stand. Vi sætter pris på jeres forståelse.

Vi ser frem til at høre fra jer.

De bedste hilsner

Bilag 3 – Spørgeramme til beboerbestyrelser

Indledning

Tak fordi I gerne ville deltage. Vi kommer fra Aalborg Universitet i kbh, hvor vi nu er gået i gang med at skrive speciale om tryghed i et alment boligområde.

Der vil i rapporten ikke blive nævnt nogle navne og I vil fremstå som informant 1 og 2 osv. Måden det kommer til at foregå på, er at vi stiller nogle spørgsmål, hvorpå I diskuterer spørgsmålet indbyrdes. I den forbindelse kan I opleve at vi stiller uddybende spørgsmål.

Dimension 1: Nærområdet - Rheumpark

- Hvad ligger der i ordet tryghed for jer?
 - Hvordan oplever I tryghed i området?
- Hvor opmærksom er man på tryghed i jeres bestyrelse?
 - Hvor meget fylder det til bestyrelsesmøderne?
- Har I overvejet hvad der kan have betydning for trygheden i Rheumpark?
 - Kriminalitet
 - Graffiti
 - Hærværk
 - Skrald
 - Vedligeholdelse af arealet (legeplad, bænke, skraldespande, beplantning osv.).
- Hvordan prioriteres tryghed i forhold til andre ting?
 - Bliver der brugt midler på at fremme trygheden?
- Har I gjort jer nogle tanker om arealerne her i Rheumpark?
 - Er der for meget fri plads?
 - Er stierne hensigtsmæssigt anlagt?
 - Er der nok belysning generelt?
- Er der nogen steder som er mere utrygge end andre (f.eks. P-kælder, en anden afdeling mv)?
 - Er der nogen særlige steder I ville ønske man satte ind?
- Får I henvendelser fra beboere angående tryghed?
 - Hvor ofte får I henvendelser

- Ved I om der er nogle beboere der fraflytter grundet utryghed?
- Hvorfor tror I at der er mere utrygt i Rheumpark end i andre dele af Brøndby Strand?

Dimension 2: Boligforeningen - DAB

- Gør DAB noget for trygheden i Rheumpark?
 - Synes I at DAB burde gøre mere for trygheden i Rheumpark?
- Hvordan samarbejder I med DAB om problemer vedrørende tryghed/utryghed i Rheumpark?
 - Nogle tryghedsskabende strategier

Dimension 3: Kommunen - lokalpolitisk

- Synes I at kommunen gør nok for at sikre trygheden i Brøndby Strand?
 - Føler I at kommunen behandler Rheumpark som et selvstændigt område eller behandler de det som Brøndby Strand?
 - Synes I der er nok fokus på de individuelle afdelingers problemer?

Dimension 4: Landsbyggefonden

- Synes I at landsbyggefonden har en god fornemmelse for hvordan den aktuelle situation er i Brøndby Strand - med henhold til tryghed og trivsel?
- Hvor meget samarbejde har I som beboerbestyrelse med Landsbyggefonden?

Dimension 5: Nationalpolitisk

- Har Christiansborg nok fokus på tryghed i den almene sektor?

Afsluttende spørgsmål:

- Bruger I tryghed som et politisk redskab? Eksempelvis som afsætning til iværksættelse af initiativer, eller for at skabe fokus for at kunne søge om midler?
- Føler I at politikerne, politiet, SSP, LBF, DAB eller andre kunne gøre mere for at optimere trygheden?

Bilag 4 – Spørgeramme beboerbestyrelser (NY)

Indledning

Tak fordi I gerne ville deltage. Vi kommer fra Aalborg Universitet i kbh, hvor vi nu er gået i gang med at skrive speciale om tryghed i et alment boligområde.

Der vil i rapporten ikke blive nævnt nogle navne og I vil fremstå som informant 1 og 2 osv. Måden det kommer til at foregå på, er at vi stiller nogle spørgsmål, hvorpå I diskuterer spørgsmålet indbyrdes. I den forbindelse kan I opleve at vi stiller uddybende spørgsmål.

Jeg vil være moderator og prøve at holde interviewet på sporet.

I må gerne starte med at fortælle jeres navn og rolle i bestyrelsen.

Vi vil gerne undersøge oplevelsen af den fysiske tryghed ved tilstedeværelsen i Dyringparken - dermed ikke økonomisk tryghed eller utrygheden ved det usikre (PCB i højhusene).

Mere konkret - bange for at blive overfaldet - kriminalitet - frygten for ens ejendele bliver ødelagt eller stjålet. Utrygheden ved at færdes i området (om aftenen og natten). Frygten for grupperinger.

Tema 1 - Tryghed og naboskab

- Hvor opmærksom er man på tryghed i jeres bestyrelse?
- Hvor meget fylder det til bestyrelsesmøderne?
- Har I overvejet hvad der kan have betydning for utrygheden i jeres område?
- Gør I noget særligt for at hindre hærværk?
 - Graffiti
 - Ødelagte fællesområder herunder bænke, skraldespande, beplantning etc.
 - Ødelagt privat ejendom herunder biler, cykler, knallerter, haver mv.
 - Henkastet affald
 - Tomme og forladte bygninger?

- Støjforurening?
- kanyler og hundelort?
- Hvordan prioriteres tryghed i forhold til andre ting?
 - Bliver der brugt midler på at fremme trygheden?
 - Bruger I midler på at sikre området? (metalskoder, gitterer osv.)
 - Sætte mere lys op?
 - Holde beplantningen nede?
- Er der nogen steder som er mere utrygge end andre (f.eks. P-kælder, brandtrapper, gange under lavbygninger, en anden afdeling mv)?
 - Er der nogen særlige steder I ville ønske man satte ind?
- Får I henvendelser fra beboere angående tryghed?
 - Hvor ofte får I henvendelser
- Ved I om der er nogle beboere der fraflytter grundet utryghed?
- Har I nogen former for overvågning af fællesarealerne?
 - Har I overvejet at opgradere eller få noget overvågning og hvorfor?
 - Har I indtrykket af, at det har en effekt med videoovervågning?
- Hvordan fungerer samarbejdet med ejendomsfunktionærene?
 - Tror I at deres tilstedeværelse i området er tryghedsskabende?
 - I så fald, har I så overvejet at indføre skiftehold, så de er på området flere timer i døgnet?
- Hvad er jeres oplevelse af politiets tilstedeværelse i jeres afdeling?
 - Hvad er jeres oplevelse af den generelle tilstedeværelse i hele Brøndby Strand?
 - Kender I de politifolk der patruljerer i området, eller er de bare en del af en større styrke som ikke har det store kendskab til jeres område?
 - Bør man indføre nærpolti for at skabe mere tryghed?
 - Har I overvejet at ansætte et privat vagtselskab til at skabe mere tryghed?
 - Kunne man forestille sig at flere afdelinger gik sammen om at ansætte et vagtselskab for hele Brøndby Strand?
- Hvor meget kender I til de andre områder i Brøndby Strand?
 - Kan I finde rundt i alle afdelingerne?
- Hvordan oplever I de sociale netværker her i området?
- Gør I noget for at fremme naboskab?

- I lighed med Rheumpark, har I så også problemer med unge grupperinger?
 - Oplever I, at den generelle beboer tør sige noget til de unge?
- Gør man noget ved familier der har nogle brodne kar?
- Oplever I problemer med beboer der har det svært på den ene eller anden måde?
- Hvornår reagere man som bestyrelse på afvigende adfærd? (Uordentlig, respektløs, støjende, narko- og alkohol påvirket adfærd samt aggressiv og hurtig kørsel på scooter og bil)
-

Tema 2 - Beboersammensætning

- Hvordan er aldersfordelingen i jeres område? (Mange ældre eller få ældre?)
- Har I et indtryk af hvor mange der bor alene?
- Har I et indtryk af den generelle etnicitet her i området? Er her meget blandet etnicitet?
- Respekterer man de forskellige kulturer her i området?

Tema 3 - Negativ medieopmærksomhed - giver problemer for området - stigmatisere området

- Hvordan oplever de andre beboer i Brøndby Strand jeres område?
- Hvad er jeres oplevelse af andre menneskers indtryk af Brøndby Strand?
- Hvilken effekt har medieopmærksomheden haft for jeres område?
- Har pressens omtale af Brøndby Strand forværret oplevelsen af tryghed i jeres område?

Afsluttende spørgsmål

- Føler I at politikerne, politiet, SSP, LBF, DAB eller andre kunne gøre mere for at optimere trygheden?
- Føler I at jeres område er mere trygt end Rheumpark?
- Synes I at kommunen gør nok for at sikre trygheden i Brøndby Strand?
 - Føler I at kommunen behandler Dyringparken som et selvstændigt område eller behandler de det som Brøndby Strand?
 - Synes I der er nok fokus på de individuelle afdelingers udfordringer?

Bilag 5 – Spørgeramme til professionelle aktører

Vi kunne godt tænke os at vide lidt om Brøndbys Boligselskab generelt og jeres funktion som støtteorganisation til Dyringparken.

- Hvilke opgaver har Brøndbys Boligselskab i forhold til Dyringparken?
- Hvor opmærksom er man på den oplevede tryghed i Dyringparken hér hos Brøndbys Boligselskab?
- Hvor opmærksom er man på mediernes og pressens omtale af Brøndby Strand?
 - Gør man noget for at forbedre Dyringparken / Brøndby Strands renommé / omdømme her hos Brøndbys Boligselskab?
- Hvilke muligheder har man for at ændre på noget i Dyringparken som Boligselskab?
- Hvad synes I om beboerdemokrati?
 - Kan man sidde i bestyrelsen forlænge?
- Kan I sige noget om hvilke type af beboere der bor i Dyringparken?
 - Pensionister
 - Folk på overførselsindkomst
 - Studerende
 - Uddannelsesniveau
- Har man hos Brøndbys Boligselskab gjort sig nogle særlige overvejelser i forhold til unge og gamle?
- Hvordan er anvisningsretten i Brøndbys boligselskab? Har kommunen mulighed for at anvise beboere eller er det kun gennem Brøndbys boligselskab det sker?
- Tror I at fordelingsgraden af etniske danskere og ikke-etniske danskere har betydning for de sociale arrangementer?
 - Typen af arrangementer

Vi har fået et indtryk af, at der er nogle cyklusser med tryghed og utryghed i Brøndby strand. Unge mennesker der har lidt for meget tid de ikke ved hvad de skal bruge til ender med at skabe noget utryghed for andre beboere men når de så bliver ældre og stifter familier bliver området mere trygt igen en årrække.

- Er det noget man er opmærksom på hos Brøndbys Boligselskab

Etnicitet, Relationer, Renome, Stisystem, Uorden - fysisk social, Narko, Dem og os, Formel og Uformel kontrol, Kapitaler, Sociodemografi

Bilag 6 – Transskribering af fokusgruppe 1 (Rheumpark)

8 marts 2017

OL= Otto

SB= Stig

JP= Jens

OK= Ove

LH= Lone

DD= Denise

KK= Kirsten

TT= Thomas Truelsen

CF= Casper Friis

Del 1

OL (00.00): (...) Otto boet i Rheumpark i 25 år, og været medlem af Bestyrelsen i 20 år. Og været formand i 20 for både selskab og afdeling.

SB (00.11): Jeg hedder Stig har boet i Rheumpark siden juni 1994 (23 år). Dengang var der 30% tomme boliger herude. Vi fik mulighed for at vælge imellem tre boligformer, et rækkehus, en tredje sals lejlighed eller en stuelejlighed. Og jeg må indrømme at jeg havde allerede der mine bekymringer om at ville flytte hertil og bo her for dengang så der mere forfaldent ud end der gør i dag, (Tema: CPTED) men som jeg også har sagt til bestyrelsesformanden og hele bestyrelsen (gør gestus hen mod Otto formand), at som årene er gået er blevet mere og mere glad for at bo herude og jeg føler mig fuldstændig tryk når vi taler om det. (Tema: Følelse)

JP (00.59): Jeg hedder Jens, og jeg har kun boet her siden 1971 efteråret, så jeg er ligesom vokset op med Brøndby strand, jeg har set hvordan det har udviklet sig, som sagt så var det ikke særlig kønt da jeg kom inde fra NV kvarteret ikke, og flyttede herud, men for det hele var mere eller mindre en pløjemark, der var ikke noget center, det var sådan ikke specielt kønt, men lejlighederne, de var gode, (CPTED) og jeg kan ikke sige andet end jeg altid har følt mig meget tryk her i Brøndby Strand (Følelse) det har jeg, der har været noget ballade ind imellem med nogle unge mennesker der måske har haft det lidt svært, men overordnet set, set i forhold til antallet af beboer så er det meget lidt. (Tema: Tryghed)

OK (01.59): Jeg hedder Ove jeg har boet herude i 20 år ca, godt tilfreds med at bo herude, og jeg har hele tiden boet i Brøndby Strand, jeg boede bare i hus dernede, dernede bagved, som jeg blev lidt træt af, for der var kun arbejde, og man gik på arbejde (...) så var der tilbud herovre, på det tidspunkt kunne man næsten vælge hvad man ville have, så vi flyttede herover i stedet for -solgte huset (...).

AFBRYDELSE DEL 2 (...)

JP (00.00): Det er jo småting i det overordnede billede der sker, og har sket herude, (Tema: Tryghed) vi kan jo alle sammen drage (...) da jeg flyttede ind, der var det grønjakkerne, altså her i Albjergparken, de lå og sloges med knive i opgangene og de gemte hash nede i blomsterkummen (Tema: Tryghed) og sådan noget ikk, men altså det var jo bare sådan en meget kort periode indtil de ligesom voksede op og flyttede hjemmefra ikk. (Tryghed)

TT (00.38): Jeg kunne godt lige tænke mig at vide, Rheumpark kontra Bjerrelund/gurrelund der er jo en forskel i oplevelsen af tryghed i de målinger der er foretaget, hvordan tror i det hænger sammen? STILHED..... Altså jeg kan afsløre at de føler sig mere trygge dernede på papiret.

OL (00.59): Bjerrelund/gurrelund er det gamle rækkehus kvarter, og det er jo igen, et område der ligger helt for sig selv. Det kunne lige så godt være ejerboliger i den forstand, jeg tror mange af de mennesker der bor derovre har en ejerfornemmelse af det de bor i, de er lidt sig selv og beskytter sig selv fordi de har ejergenet.(Tema: Tilhørsforhold)

JP (01.12): Jamen hvis du gik rundt og spurgte beboerne her, og siger føler i jer trygge, har i det godt, så ville de overvejende sige uden undtagelse, altså du ville måske finde en enkelt ikke, overordnet ville de sige vi føler os rigtig godt tilpas, vi føler os tryk her vi har jo optimalt. (Tema: Tryghed)

TT (01.36): Men Rheumpark er jo det mindst trykke område?

LH (01.37): Men det tror jeg, kan du huske (henvendt til Otto) vi talte om, det var i trivselsundersøgelsen at vi, her i den her afdeling er de to højhuse plaget af PCB. Og det var det vi snakkede om det var måske ikke så meget det at være utryk ved at gå her, men utryk for det uvisse, hvad sker der med vores boliger ikke, det har primært har været de der har været interviewet og det er derfor det måske har forvrænget billedet en lille bitte smule. Men vi ved det jo ikke. (Tema: Tryghed - DAB)

OL (02.14): I de to højhuse er der 120 lejligheder her hos os og det er de to der høre til Rheumpark. De 78 af dem er plus 70 årige, det siger bare lidt om (...) og når du når op i en vis alder bare der står fire mennesker der har en anden kulør end grise farve så bliver folk

nervøse, jeg ved ikke hvorfor, der er jo ikke noget reelt i det, vi har jo ikke haft noget som helst i de 24 år jeg har boet her (...) vi har haft noget skyderi derovre, men det var jo noget hævn for en bande indbyrdes ikk, det var jo nogle unge mennesker, den ene havde skudt den anden i den anden ende, og så kommer han herop og skyder den anden heroppe, det selvfølgelig barsk gu er det da barsk, men det var jo ikke rigtig relateret til os der bor her. (Tema: Tryghed - marginalisering)

TT (02.54): Men du tror at aldersammenhængen er afgørende for oplevelsen af tryghed?

Ol (02.58): Lad mig sige det sådan alle de familier vi har spurgt i forbindelse med den renovering vi skal til og igang med vi skal genhuses, undtagen en familie, ønsker alle at komme tilbage igen, uden undtagelse. Det er for mig det største, der viser at min afdeling fungere. (Tema: Tryghed)

TT (03.18): Men hvor opmærksom er man på tryghed i jeres bestyrelse, her i Rheumpark?

OL (03.22): Man må nok hellere vende den helt om og sige, vi har ikke så allerhelvedes store problemer med tryghed, så det er ikke noget vi sådan bruger meget tid på fordi, jo vi bruger lidt tid på de ældre, jeg er selv en af dem, altså hvorfor føler man sig bange for at gå fra stationen, når man går fra stationen efter kl elleve om aftenen, (Tema: Tryghed - marginalisering) hvorfor går man så oven over stien på vejen hvor der ikke er fortovej, når der går en sti der føre, trafikfrit? I alle de år jeg har læst historier om Brøndby strand, helt fra 70 og til nu, er der sket et overfald dernede, hvad man har papir på hos politiet. (CPTED)

CF (03.57): Det er en interessant pointe, tryghed er jo også andet end bliver man overfaldet, kan børnene gå i fred, det der med -er der nu PCB i lejlighederne, bliver jeg smidt ud af lejlighed, differentiere i forhold til tryghed? Når i snakker om tryghed snakker i så om det på forskellige måder, eller er det bare som sagt -kan jeg gå her om natten uden at blive overfaldet?

OL (04.17): I forbindelse med renovering af hele bebyggelsen der snakker vi selvfølgelig i bestyrelsen og bruger meget tid på det, også det med hvad det vil sige at være plus 70 og skulle genhuses i halvandet år og hvad det vil sige at være 40 og skulle genhuses i halvandet

år. Den kombination bruger vi rigtigt meget tid på. Det er altså nemmere med jer unge mennesker på 30 år i kan godt flytte i halvandet år, det oplever i på en anden måde, os vi har en base her, vi bor her, det er hele grundlaget for at være mennesker forsvinder fra os sådan føler vi det når vi når over 70, det er i hvert bredt hvad folk har sagt.

TT (04.48): Har i overvejet hvad der kan have betydning for trygheden i Rheumpark, altså i forhold til, du sagde også før med tunnellerne der?

OL (05.03): Politiet de har jo deres egne eksperter når vi nu snakker den slags ting, de har jo været her og vi har gået rundt med et par stykker af dem, og vi er nået frem til at bedre belysning er en af de ting der giver tryghed, hvad det angår i hvert fald, så det arbejder vi på, og lige sådan ikke have alt for mange mørke kroge og buske og ting og sager man kan gemme sig bag, nu er det lige den slags ting vi snakker om. (Tema: CPTED)

JP (05.19): Men det har jo også en effekt at vores afdeling har den pæneste med blomster, og det giver også en følelse- det er dejligt, det er smukt. Vi har jo, når man går her ned langs stien der er jo simpelthen et blomsterhav, og med springvand nede bag i ikke. Og det giver altså den følelse, når folk møder hinanden, og jeg siger ved i hvad, er det ikke dejligt. (Tema: CPTED)

TT (05.51): Så hvad gør i hvis der har været hærværk, graffiti eller noget andet?

JP (05.55): Det bliver fjernet [Graffiti]. (Tema: CPTED)

OL (05.56): Det bliver fjernet med det samme [Graffiti]. Jeg vil sige at indtil for nogle år siden, femten tyve år siden, der havde vi en hærværks konto på 250.000. Den er helt fjernet idag, vi har slet ikke nogen penge der er sat af til hærværk. Så den smule der sker med lidt graffiti og enkelt plante der bliver hevet op hist og pist, det er så lidt, så det tæller ikke med. (Tema: CPTED)

TT (06.13): Så general vedligeholdelse, hvis der er en hæk der går i stykker osv?

OL (06.22): Det bliver lavet med det samme, så hurtigt som muligt, vi har selvfølgelig folk til det. (Tema: CPTED)

TT (06.28): Det er jo meget interessant, det virker jo som om at i har fat i noget i forhold til det man kalder crime prevention through environmental design ikke.

OL (06.33): Ja det gør vi også, vi gør det at så snart nogle ting opstår så fjerner vi det så godt vi kan, og hvert år bruger vi nogle penge på at udbygge de forskellige ting vi har af figurer vi har en løve der står hernede, vi har nogle mærkelige ting som vi har gået og lavet igennem årene, vi har den tro at hvis der er pænt omkring mennesker så behandler folk også hinanden lidt pænere, det er lidt nemmere, (CPTED) og så lider jeg under det med ejer gen, hvis jeg for fanden bare kunne få folk til at få ejer gen ind. Det kan vores rækkehus folk, de trediverækkehuse vi har her, dem der bor der, de føler det er deres uden undtagelse. De har virkelig ejergenet i sig. Hvis jeg bare kunne få alle de andre lejemaal til at have det lige sådan. (Tema: Tilhørsforhold)

CF (07.14): Er det noget i arbejder med?

OL (07.17): Ja både og , fordi det er en næsten håbløs opgave at få folk til. Vi har ikke mange, vi er ikke hårdt ramt af det. Men nu sidder jeg altså også i beboerklagenævnet og oplever klager fra andre steder, og der kan jeg ligesom regne ud at da vi ikke har nogle klagesager og ikke haft det i fem år siden vi har haft en sag der er gået i nævnet. Det er der altså andre der er mere ramt af. [Færre klagesager] Det kan jo også have noget at gøre med at man er glad for at være her og tryghed og den tanke vi startede med for 25 år siden, at vi skaber et område, hvor vi gør sådan og sådan, her er pænt og nydeligt, og vi altid fjerner tingene lige så hurtigt der sker et eller andet, det gør så at vi skaber en større glæde ved at bo her, og det kan jeg også høre på de andre. (Tema: CPTED)

DD (08.02): I laver jo faktisk ret mange tryghedsskabende tiltag synes jeg, i har klubber, i har busture, i gør jo meget.

OL (08.09): Vi laver fast tre busture om året, lige nu er vi igang med at lave en til Berlin, fem dages tur til Berlin (...) der trækker vi så at der er 52 beboere her der kan komme med til en pris af 1500 kr i fem dage. (Tema: Fællesskab)

JP (08.17): Jeg talte engang hvor mange klubber der var her i Brøndby strand, der var engang 21, jeg ved ikke hvor mange der er i dag? (Tema: Fællesskab)

OL (08.22): Det er tæt på det samme.

TT (08.24): Tror i de klubber er med til at skabe tryghed?

OL (08.28): Ja det er de [Klubberne er tryghedsskabende], vi har til særdeleshed en miljøklub her hvor der er 100 medlemmer og de skaber deres miljø, og det gør klubben, jeg er ikke medlem derovre, fordi jeg er formand her og det skaber en interessekonflikt (...) men jeg ved ikke er der nogen af jer der er medlem (henvendt til de andre)? (Fællesskab)

(...) der er strikke klubber, pokerklubber (...) det er der også her (...)

TT (08.56): Så det mener i er sådan en årsagsforklaring til at i har et godt trygt miljø, det er at man har de her klubber?

OL (09.02): Jamen der er folkedans her i huset, der er bankospil, der er loppemarked (...) sangklubber (...)

TT (09.12): Hvordan prioriteres tryghed i forhold til andre ting, det lyder sådan, du siger det jo selv i fjerner hurtigt skrald og hvis der har været hærværk eller graffiti så bliver det lavet med det samme, så er man jo ret OBS på det her vil jeg sige.

OL (09.34): Det er grundtanken i det her [Tryghedsskabende], det har hele tiden været, i alle de år jeg har været med ihvertfald (...) især med graffiti i starten, der er jo næsten væk, der er næsten ikke noget der hedder det i dag i forhold til hvad der var. (CPTED) Blandt andet Stig der sidder her ved siden af han blev jo meget chikaneret starten da han boede her (sjov og latter) (...)

TT (09.55): Uden det du nævnte før hvor i havde været ude og gå med politiet, bliver der så ellers brugt midler på at fremme trygheden?

LH (10.09): Ja altså Otto, der er jo blevet gennemført sådan en tryghedsanalyse hos landskabsafdelingen som i har haft ude og sige at her og her kunne der godt trænge til noget mere lys, her skal buskene væk, for ikke at (...). (CPTED)

TT (10.21): Jamen har man brugt penge på det endnu, nogle af de anbefalinger man har fået, har man ført dem ud i livet, og brugt midler?

OL (10.22): Ja vi bruger en vis procentdel af vores penge til at få ny beplantning hele tiden, vi har noget med 160 70 tusinde løg planter som kommer her i næste måned.

TT (10.35): Så både socialt og på et fysisk plan bliver der brugt kroner og øre for at fremme tryghed?

OL (10.38): Vi har jo på vores forskellige konti, til forskellige aktiviteter her i huset, vi har blandt andet en fast en dags tur til et eller andet sted i landet, hvor børn er med. Så laver vi en indkøbs tur til Tyskland hvert år omkring jul og så laver vi som sagt fast en fem dags tur, det har vi gjort i en 16 17 år. Forskellige ture, vi har været i Eastland, London, Pragh og Berlin (...) Århus (...) (Fællesskab)

TT (11.14): Altså i forhold til at man bruger nogle midler på at renovere og gøre de her ting, er man så bevidste om at det også er tryghedsskabende?

OL (11.29): Ja selvfølgelig, når vi ofre penge på mere belysning f.eks. Som vi i øjeblikket er ved at få undersøgt hvad koster og alt det, (CPTED) så er det selvfølgelig fordi det skal skabe den tryghed som folk efterspørger. (Tryghed)

TT (11.38): Så der er faktisk en efterspørgsel om mere tryghed?

OL (11.43): Det vil der jo altid være med lys, der er jo altid et eller andet, som jeg har sagt flere gange hvis der bare står en 4-5 mennesker med en anden farve end grise farve så går de ældre damer- sagde jeg damer, de ældre går lidt udenom og de kommer selvfølgelig og siger- det er jo en reel frygt de har, ellers så havde de den sgu ikke. (Tryghed)

OK (12.01): Det er jo lige så meget fordi at de [Anden etnisk oprindelse end dansk] blander sig ikke med os, de vil jo ikke os, hvorfor vil de ikke det? (...) Jeg kan blive skuffet over sådan noget at de ikke gider, de gider dårligt at snakke i opgangene (...) (Fællesskab)

OL (12.21): Nu snakker vi anden etnisk oprindelse end dansk lige pludselig.

OK (12.24): Nå ja, men det er der med til at sige (...)

OL (12.26): Hvis vi kan løse det her hos os så er vi kommet langt (...) så har vi løst et lands problem.

SB (12.30): Dertil vil jeg godt lige sige at jeg har en anden oplevelse dernede hvor jeg bor i 1820, jeg bor i sådan en dobbelt indgang i lavhusene dernede, stuen 1 og 2 sal (...) de fleste af de etniske dernede i 1820 den store tilgang vi fik af Jugoslavier i 96 97, jeg har da gjort meget ud af de (...) få sludret med dem, lad mig sige det på den måde vi kommer ikke ind til hinanden inviteret på kaffe og alt det der (Fællesskab) (...) i opgangene og alt det der, jeg har altid gjort mig meget umage hilse på dem, hvordan går det osv. Og når jeg spadserer over til centret på indkøb hvis jeg møder nogen undervejs så hilser vi da og for en lille sludder nu er jeg, jeg gjorde jo den fejl med de Jugoslaviske, jeg skulle jo straks have meldt på aftenskole med noget sprog for at være imødekommende, jeg har så været for langsom med det, men jeg regnede jo med, fordi de er jo veluddannede mennesker de der Jugoslavier da de kom hertil, jeg havde jo regnet med at de både kunne Engelsk Tysk og Fransk, men det knev jo alligevel også lidt. Men vi har det fredeligt og roligt, det må jeg indrømme. (Fællesskab)

TT (13.51): Det lyder som om at der godt kunne være noget at komme efter, hvis man kunne lave en måde hvor man talte bedre sammen på, at det kunne skabe en eller anden form for tryghed.

OL (14.01): Hvis du kan finde en løsning på- vi startede jo her for et par år siden hvor vi lavede mad her i huset, hvor vi kom, der var ellers mange der i starten, men det døde så, så var der pludselig ikke nogen. Man kom med hvert sit land Marokko mad, Somali mad, Dansk flæskesteg, der stod jeg her, vi var næsten 100 mennesker til vores første seance (...).
(Fællesskab)

KK (14.30): Vi havde også en middag, engang imellem, hvor man kunne tage sin mad med og spise hinandens, og der kom mange i starten. (Fællesskab)

TT (14.37): Jeg kunne godt tænke mig at vide, kommer der andre end etniske danskere her?

OL (14.48): Jeg vil sige 99% er etniske danskere i klubberne, der er ikke mange andre (folk nikker og siger ja) (...) der er heller ikke mange med i klubberne, nej. (Fællesskab, Marginalisering)

SB (14.58): Men vi havde jo alligevel, 4-5 år tilbage der var der tilløb til, der var jo lidt af dem der var mødt op, havde interesse for det, men det er så åbenbart af en eller anden årsag dødet ud, vi ser sjældent nogen her, heller ikke til vores beboermøde. (Fællesskab - Marginalisering)

OL (15.11): Vi havde dansk-afghansk forening, de havde møder her engang om måneden vil jeg sige, i starten, jeg aner ikke hvor de blev, vi har ikke smidt dem ud, men pludselig var der her ikke mere, det er bare lige hvad jeg husker.

CF (15.24): I har snakket lidt om naboskab, er der godt naboskab generelt her?

JP (15.29): I høj grad (Stig og Kirsten siger ja).

OK (15.30): Nej (...)

TT (15.41): Jeg tror lige vi holder samtalen til en af gangen.

KK (15.42): Jeg må sige at den opgang jeg bor i, nu bor jeg så i en ende opgang (...) vi har et okay naboskab, vi kan da godt stå og sludre med hinanden ude i opgangen eller kommer lige ned- eller hvis vi lige mangler noget sukker så går vi da lige op til overboen og låner noget sukker eller de kommer herved. Det kan vi godt gøre i vores opgang og snakke sammen og sådan noget (...) vi er da plantet så der en dansker i stuen indvandre på første og sådan køre det hele vejen op (...)

TT (16.28): Men hvad er opfattelsen, man kommer ikke hinanden ved som i kommer hinanden ved, på tværs af kultur osv?

OL (16.27): Man besøger ikke hinanden fordi (...)

JP (16.35): Det gør min nabo og jeg, vi besøger hinanden i tide og utide (...)

TT (16.44): Det jeg kan forstå det er at i har gjort jer nogle tanker om arealerne her i Rheumpark, men synes i at der er for meget friplads tænkte vi på da vi rendte og kiggede. Områder som er u udnyttet. Synes i at stierne herude er hensigtsmæssigt anlagt?

OL (17.26): Tænker du midtergårdstien eller tænker du på parken hernede?

TT (17.29): Ja sådan i det hele taget. Nu nævnte du jo før at de gamle damer, de går heroppe på vejen til trods for at der stier der føre samme vej. Det fortæller mig måske at det ikke er helt hensigtsmæssigt anlagt.

OL (17.41): Nå ja men man kan jo vende den om og sige at for mange år siden da det her blev bygget så var tanken at man skulle kunne bevæge sig frit som Jens sagde, for skoler osv, fuldstændig fri for biler, den tanke er man jo gået væk fra for længst (...) mennesker vil færdes hvor biler er, så føler de sig mere trygge fordi der er noget trafik omkring dem, derfor er vi jo begyndt med at anlægge fortov her, det var der jo ikke derude i starten. (CPTED)

DD (18.00): Otto det er jo også en del af hovedplanen i den kommende renovering (...)

CF (18.04): Det er jo også en spændende tanke fordi da vi gik rundt der var egentlig meget plads, i siger det bliver brugt, men hvis man går rundt alene derude, kan man så ikke godt føle sig alene derude og utryg alligevel fordi der er den plads (...).

OL (18.25): Nej ikke på den måde (...) det føler jeg ikke ihvertfald.

JP (18.26): Og nede bagi hvor vi lufter vores hunde det foregår helt nede bagved (...)

TT (18.39): Nu har vi jo været inde på belysning, men jeg kunne godt tænke mig lige at få det italesat igen om der er nok belysning?

OL (18.48): Det er det vi har brugt en tre måneder nu på at undersøge og vi har ikke fået det endelige svar endnu, men politimanden der var her mente at vi flere steder godt kunne optimere belysningen (...) man kunne vinde noget på det, han fandt også nogle buskadser som skulle beskæres (...) vi har haft en gruppe med en 14-15 unge mennesker og har den lidt stadigvæk. De er flyttet nedenunder vores børnehave dernede bagved et hjørne dernede, vi finder sprøjter, men det er ikke nogen vi mærker, men vi kan finde efterladenskaber på at de er her. Og det er det jeg siger at vores ældre, når sådan en flok er her (Tryghed, marginalisering) (...) de råber ikke efter dig.

TT (19.33): Så der er nogen steder der er mere utrygge end andre?

OL 19.35): Det vil der være i sådan en stor bebyggelse[Utrygt].

TT (19.37): Jo man kan i prøve at sætte nogle ord på er der nogen steder f.eks. P-kælderen er der lige så trygt i P-kælderen som der er heroppe?

SB (19.45): Kan vi ikke starte et lidt andet sted med hensyn til hvad du nu spørger om der fordi når man nu snart har boet herude i 24-25 år så må man jo erkende at de unge mennesker de var jo babyer da jeg flyttede ind, og så bliver de jo ældre, de grupperinger de flytter sig jo også til noget helt andet. Pludselig får de biler allerede når de bliver 17 år nu om dage og så samles de om det andre steder med de interesser, og så er sandkasserne fri hvis jeg må sige

det sådan. Og om 10 år er sandkasserne fyldt igen, det er noget med befolkningsprognoserne, tilgang, aldersmæssigt og sådan noget der.

JP (20.31): Sådan har det hele tiden været her i Brøndby strand der har været perioder hvor det har været stille og roligt (...) og pludselig popper det op, der er nogle unge mennesker, der er blevet født nogen børn osv, og så bliver de 15-16 år (...) (Marginalisering)

OL (20.45): Det kan vi til særdeleshed se til vores juletrær og fastelavn, vi har været helt oppe på en 80-90 børn, i år var der vel kun 40, så det er vel noget i den stil, det er sådan noget vi kan se det svinger (...)

TT (21.05): Jeg er nødsaget til at afbryde for vi skal lige tilbage på sporet. Det jeg spurgte om var, om der var nogen steder i området som er mere utrygt end andre?

OL (21.08): Det føler jeg ikke der er, jeg kan ikke sætte fingre på noget (...)

TT (21.15): Nu nævnte du jo bare nedenunder børnehaven f.eks?

OL (21.18): Jamen jeg er sgu ikke bange for at gå ned og snakke med de unge, det gør jeg jo bare, det er jeg sgu ligeglad med (...)

TT (21.23): Vil du tro at det er en general opfattelse?

KK (21.25): Nej, jeg bor nede i den afdeling hvor det sker, jeg synes det er fint de står der, så er man også sikker på at ens bil (...) de piller ikke ved bilerne dernede, jeg har da været ude for at nogen stod og rodede ved min bil, så kom de derover og bad personerne om at flytte sig.

OL (22.06): De ved jo også at vi får dem fjernet hvis de laver hærværk, og sådan noget der.

TT (22.10): Vi har lige taget det billede her af en afbrændt bil nede i den anden ende (viser billede på mobil).

OL (22.15): Det er så sjældent at det er løgn ikk.[Brændt bil]

TT (22.17): Så det er sjældent at det sker?

OL (22.19): Det syv ni tretten aldrig sket i vores afdeling, det er ikke for at prale eller noget, men det er aldrig sket, heller ikke i den store periode her for nogle år siden (...)

SB (22.26): Man tager autoværkstederne over i tjørnevangen i stedet for.

TT (22.36): Men du siger at i er lige trygge alle steder her i Rheumpark, så der er ikke rigtig nogen steder man bør sætte ind, men alligevel er der nogen steder man burde lave noget belysning nogen steder?

OL (22.43): Der er altid nogen steder der kan forbedres.

JP (22.45): Der vil jeg så lige have lov til at bryde ind i forbindelse med belysning, vi har jo lys på Esplanaden, den kunne måske godt være bedre (...) der er måske nogen mennesker der kommer hjem fra byen, nogen ældre, og som måske godt kunne tænke sig at der var lidt mere lyst når de kommer hjem om aftenen. Der er selvfølgelig gadebelysning og den slags ting, men den kunne godt være lidt skarpere.

OL (23.10): Det er jo en kommunal opgave, men vores opgave her er jo at vi er igang med at skifte alle vores gamle rør til LED lys blandt andet for at få en skarpere og bedre belysning i kælderen. Så det bliver skiftet i øjeblikket, det giver et bedre lys, også beroligende i øvrigt, i følge dem der er eksperter.

TT (23.27): For i nogle henvendelser fra beboer angående tryghed?

OL (23.28): Nej aldrig [Tryghedshenvendelser], vi er som de eneste som Lotte sagde før vi har jo haft tryghedsundersøgelse, men du var da med til det, Denise var med til det dengang ihvert fald den sidste her.

TT (23.46): Er der nogen der fraflytter pga tryghed?

OL (23.51): Nej det er ikke mit indtryk (...) jo hvis vi snakker tryghed i forbindelse med at de skal genhuses, så må jeg sige, vi har fire familier helt nøjagtigt der flytter herfra fordi de ikke vil være med i det cirkus omkring halvandet års genhusning. Og det har alt sammen været ældre mennesker.

TT (24.03): Det er det med uvisheden?

OL (24.05): Ja og hvad skal vi tilbage til og hvad sker der og dit og dat. De har haft andre muligheder for at flytte (...)

TT (24.10): Okay, vi har været lidt inde på det, hvorfor tror i at der er mere utrygt i Rheumpark end i resten af Brøndby strand?

JP (24.22): (...) Det er noget sludder det du siger, hvor har du det fra (...) "Denise" tryghedheds undersøgelsen Otto.

TT (24.25): I forhold til den trivselsundersøgelse?

OL (24.26): Den er der jo heller ikke nogen af os der kan forstå, som Lotte sagde før, det må skyldes den overvægt af mennesker der bor i højhusene, utrygheden ved at de skal flytte væk halvandet år. Det er det eneste vi lige kan finde (...)

DD (24.39): Alderssammensætningen, der bor flere ældre her (Marginalisering)

TT (24.43): Vi kommer jo ikke herfra så det er fint at i fortæller det, vi sætter ikke spørgsmålstejn ved jeres udsagn, men vi tager jo udgangspunkt i den skrevne rapport.

JP (24.54): (...) vi sidder jo netop og fortæller at folk føler sig meget trygge her i området, men, som Otto giver udtryk for så er der selvfølgelig nogle beboere i forbindelse med PCB renoveringen som ligesom giver udtryk for at vi føler os lidt utrygge, hvad sker der, sker der ikke snart noget, okay nu tager vi konsekvensen af det og flytter lidt hurtigere for vi vil ikke leve i hele den her usikkerhed omkring hvor længe vi skal leve i det her, er det en måned eller

tre eller 5 år at vi skal flytte. Det ligger jo fast at folk skal flytte pga af renovering, PCB er jo en meget farlig gift.

TT (25.56): Det er vi med må, jamen så lad os gå videre hvis i ikke har yderligere.

SB (25.58): Jeg finder måske lige anledning til at skille det ad på den måde der mht til tryghed og utryghed fra højhusenes side osv. Vores højhuse som er det der PCB ramte, den utryghed der ligger i det med fraflytninger og alt det der det er den ene side af sagen. Men omvendt så må jeg sige de ældre mennesker i højhusene der føler sig utrygge over det, de kan jo sagtens med deres rollatore spadsere en December aften op til midnatsforestilling der kommer de jo rullende, det er da en form for tryghed, men de er jo utryg i forbindelse med det andet der, alt det med at skal pakke ned og flytte ud og pakke op igen, og der er videooptagelser hvor sad sømmene før hvor sad malerierne osv. Jeg ville da også blive irriteret hvis det var mig, men jeg er kun 74 og stadig gangbar uden rollator, jeg kan nok godt mærke det nogen gange på brystkassen at der godt kunne være behov for en ikke.

TT (27.10): Ja lad os bare komme videre, gør DAB noget for trygheden i Rheumpark?

OL (27.15): De bakker op om alle vores forslag og finder måden vi kan finansiere på. Det skal du selv svare på Lotte, nu siger jeg ikke mere haha (...)

TT (27.20): Helst ikke, helst ikke.

OL (27.32): Jeg kan godt lide at høre hvad hun siger nemlig,,,,, jo de støtter os utrolig meget ellers så havde vi ikke haft i de (...) 25 år.

TT (27.34): Okay, så du synes ikke de burde gøre mere?

OL (27.36): Nej det kan jeg ikke få øje på hvad det skulle være, de hjælper os jo hver gang vi kommer med noget de kommer jo ikke direkte og siger,, jo hvis der er et eller andet generelt i samfundet der er på vej som de mener vi kan have gavn af, så jo, vi har jo møder med dem 4-5 gange om året, større seancer ikke, hvor vi drøfter tingene igennem på kryds og tværs.

TT (27.49): Så det er sådan i samarbejder med dem, er det 4-5 møder eller hvordan?

OL (27.55): Ja eller efter behov, døren er aldrig lukket (...) men nej vi holder vores store seancer, vi holder samtlige formænd i DAB regi og næstformænd mødes en gang om året helt fast hvor alt bliver diskuteret på kryds og tværs hen over et to dages arrangement. Så holder vi et to dages møde hvor vi sådan mere frit kan diskutere alt hvad der sker også en gang om året. Og derimellem hos os selv, har vi egne årsmøder og hvad vi ellers har af behov, Lotte stiller altid op.

TT (28.30): Er DAB med i de trygheds strategier som i nu er ved at lave i forhold til belysning?

OL (28.33): Ja vi har haft en inspektør derindefra som vi har slæbt rundt, han var 190 cm da vi startede nu er han 160 (latter) (...)

TT (28.44): Nå okay, så DAB har været med...

LH (28.46): Ja jeg vil sige at vi har jo en landskabsarkitekt der har specialiseret sig i det her med tryghed i boligområderne i forhold til belysning og beplantning og åbne steder og sådan noget, og det er jo noget man kan tilkøbe, (Otto siger at det har de gjort) alle boligorganisationerne de kan tilkøbe og få sådan en runde, og så kommer der nogle anbefalinger ud af det.

OL (29.16): Og der har vi helt fast to besøg om året i kontrakten, plus vi kan altid ringe derind og få et ekstra møde eller besøg også i den pris vi betaler.

TT (29.29): Synes at kommunen gør nok for at sikre trygheden i Brøndby strand?

OL (29.36): Ja jeg synes sgu, vi har jo haft en meget stærk borgmester i gamle dage i kender jo godt Keld Rasmussen, det var måske knap så meget han lyttede men den, Ib Terp den nu afdøde Ib Terp han lyttede rigtigt meget, han sad tyve år for bordende i vores by udvalg (...).

LH (29.53): Men Otto der er jo også opsøgende medarbejdere, du har jo også hotline til SSP (...)

OL (30.02): Ja jeg har direkte nummer til chefen for ungeafdelingen og social udvalg dem har jeg lov til at ringe til døgn rundt, næsten, jeg kan ihvertfald altid få forbindelse til dem. Så vi har et fantastisk samarbejde i vores kommune synes jeg, og den nye borgmester, ja Lotte vi har været til møde med ham et par gange, jeg har ihvertfald været et par gang, også i sidste uge (...) han [Den nye borgmester] er trådt rigtig ind på banen også socialt, der er meget socialt indsigt, og der er ingen tvivl om at han også tænker meget i unge og tryghed (...) han sidder også i vores fodboldklub (...) fra bænken til banen var en af hans opfindelser.

TT (30.46): Føler i at kommunen behandler Rheumpark som et selvstændigt område i Brøndby strand eller er det en store masse for dem herude.

OL (30.52): Ja jeg føler sgu godt at vi kan komme som en enhed hvis det er det der behov for, jeg har ikke besvær med at komme til at snakke med de forskellige på chef niveauer.

TT (31.06): Så du synes der er fokus nok på de enkelte afdelingers problemer?

OL (31.09): Jeg vil ikke svare for de andre, det må du ikke bede mig om, men det kan godt være at jeg er i kraft af at jeg i 20 år har siddet i beboerklagenævnet der sidder vi jo sammen med socialchefer økonomidirektører og fanden og hans pumpestok, alt bliver jo kaldt ind i forbindelse med en given sag, så måske har jeg fået en mere personlig relation til de forskellige, det vil jeg ikke helt udelukke (...) jeg har i hvert fald ikke haft besvær med at samarbejde med nogen.

TT (31.37): Synes i at Landsbyggefonden har en god fornemmelse for hvordan den aktuelle situation er her i Brøndby strand.

OL (31.39): Nej satan galme nej (TT siger i forhold til tryghed) det ved jeg ikke om de blander (...) jo de giver os nogle penge nu til at holde det ved lige, så det var vel pænt svaret var det ikke det (kigger på Lonelotte) jeg tænkte på renoveringssagen.

DD (31.58): De [LBF]støtter også den boligsociale (...)

TT (32.00): Men hvordan er deres fornemmelse for hvordan det er herude?

OL (32.07): Ja nu føler jeg fandme ikke de har styr på ret meget styr på noget som helst i den renoveringssag (det er noget der kan få dig op af stolen siger TT) de er overhovedet ikke klar over de mennesker det går ud over, du må godt sige at vi føler os behandlet som dyr en gang imellem i øjeblikket.

TT (32.22): Så hvor meget samarbejde har i som beboer bestyrelse med landsbyggefonden.

LH (32.26): I den boligsociale indsats er det jo rigtig meget Otto, det er vi jo ikk en del af fordi der er det jo Jeppe næstformanden der gør.

TT (32.40): Nu tænker jeg mere om i som beboerbestyrelse har korrespondance med landsbyggefonden?

OL (32.43): Ikke direkte nej det foregår mere i at nu har vi jo et fælleskab hernede, og de ni af de ti afdelinger mødes jo en gang om måneden, der aftaler vi, der er også en styregruppe i øvrigt (...) og der træffes de beslutninger som skal skrives sammen og det gør vi i fælleskab når vi søger (...)

AFBRYDELSE DEL 3

TT (00.00): (...) den sociale helhedsplan som blandt andet Bo har siddet og arbejdet med?

LH (00.05): Det er jo ikke bestyrelsen der som sådan har relation til landsbyggefonden, det er jo os som administrationsselskab der har kontakten på den måde, det er jo også Bo der har den primære kontakt til Landsbyggefonden.

TT (00.27): Fordi vi spørger er at vi godt kunne tænke os at vide hvordan det rent organisatorisk fungere det her.

LH (00.30): Det fungerer ikke på den måde at det er bestyrelserne der har kontakt, selvfølgelig er de en del af det, men det er os der ligesom er ansat til at gøre det.

OL (00.38): Men det er de ting vi kommer med fra bestyrelserne som de så går videre med og for formuleret rigtigt, i kan nok høre jeg kommer ude fra landet jeg kan sgu ikke formulere sådan nogle pæne breve til landsbyggefonden. Det har vi folk til, der er rigtig dygtige og gode til det.

TT (00.49): Nu rykker vi lige niveauet op engang, synes i at Christiansborg har fokus nok på tryghed i den almene sektor?

OL (01.00): Jaa, skal jeg nu snakke politik også, det er jo forfærdeligt (...) men ja og nej, tidligere regeringer har været bedre til at stille op herude når vi har bedt en minister (...) vi har tidligere haft en god boligminister der kom når vi kaldte, det kniber sgu lidt idag når boligministerien skal være 15 forskellige steder på en gang. I hvert fald tre forskellige ministerier (...) og det der undre mig det er at hvilken som helst regering uanset politisk relevans ikke kan ideen at have en bolig(...) alle ville bo, også folk der bor i villa, alle vil jo gerne have et sted de kan henvende sig, kun et sted, i stedet for at man skal over 3-4 forskellige ministerier for at få et svar, det er en skidt og dårlig måde at lave boligpolitik på. Bolig er så vigtig for os alle sammen at man burde have et ministerier der kun beskæftigede sig med det.

TT (01.33): Bruger i tryghed som politisk redskab f.eks som afsætning til at iværksætte nogle initiativer eller for at skabe fokus og for at kunne søge om nogle midler?

OL (01.54): Lige nu er de ni boligselskaber i Brøndby under BIB, B I B (boligselskaber i Brøndby) i gang med at lave en politisk henvendelse. Vi har haft det første møde af fire timer til at formulere, vi har to mere inden vi gør det. Så beder vi om et minister møde, det bliver hen omkring august. Det har vi gjort tidligere og vi har da op til flere gange her i vores afdeling, jeg kan og vil ikke svare for de andre, haft besøg af forskellige ministre, når vi har inviteret dem så er de sgu kommet.

TT (02.24): Italesætter i så tryghed som værende sådan en ting for (...)

OL (02.35): Vi går rundt og viser dem alt hvad der er i bebyggelsen, så må deres egne øjne og tankegang sgu fortælle hvad der er. Vi fortæller jo hvad der sker, jeg tror da også du har været slebt rundt med en minister en gang (...)

TT (02.50): Jamen er det et godt argument at der er lidt utrygt (...) at man godt kan tilføre nogle midler hertil Brøndby strand og Rheumpark?

OL (02.57): Vi kan sgu da ikke sige nej til penge, du kan ikke have mig til at sige at jeg skal sige nej til 40 millioner, det vil jeg da ikke sige nej til. Så trygt er der heller så vi ikke kan bruge pengene. Pengene holder trygheden ved lige vil jeg hellere sige.

TT (03.13): Føler i at politikerne, politiet, landsbyggefonden, DAB eller andre kunne gøre mere for at optimere trygheden?

OL (03.22): Man kan altid diskutere politi (...) dem har vi iøvrigt også en fint samarbejde med, vicepolitichefen derude (...)

TT (03.30): Så i synes at de patruljere nok f.eks?

OL (03.33): Nej (flere siger nej) men det kan være andre ting, vores ældre som er utrygge, den utryghed som jo er reel for det enkelte menneske men som ikke er der i virkeligheden. Men vi er så heldig at vi har en del dygtige gademedarbejdere som vi har kontakt til og som kommer når vi ringer (...) indenfor en halv time kommer de. Vi har del unge mennesker der engang imellem sidder herinde under, og de kan godt være lidt højroestet, de kan spille lidt højt (...)

TT (04.08): Ringer du til SSP eller politiet først?

OL (04.10): Jeg ringer til SSP altid først, vi har også haft nogle episoder hernede hvor en politibil blev klemmt inde af tre forskellige biler (...) de kunne ikke komme ud. Jeg ringede så til vagthavende og sagde sådan og sådan jeg bor på niende sal, der holder en af jeres vogne hernede jeg synes den ser lidt klemmt ud (...) han tog så kontakt til dem, men de følte sig ikke

truet og så kan jeg jo være ligeglad (...) det lignede en amerikansk gangsterfilm, dem har jeg måske set for mange af (...)

TT (04.41): Her afslutningsvis så blev vi sådan lidt nysgerrige, hvordan kan det være at du synes at DAB skulle være repræsenteret til interviewet her?

OL (04.50): Jeg skal have en støttepædagog, jeg kan ikke klare mig uden. Lotte har været min faste højre venstre hånd tommelfinger fødder og hele balladen i snart 25 år. Jeg ville ikke kunne klare mig uden (...)

TT (05.06): Fordi jeg spørger er mere om vi havde formuleret vores email på en eller anden måde som gjorde dig usikker på (...).

OL (05.17): Ja jeg har været udsat for en hel del journalister her i mit politiske liv her som har miskrevet det jeg har sagt og hvor det ikke er blevet formuleret som jeg har ment det, og så har jeg stået med en dårlig sag, vi har nedsat en pressegruppe bestående af tre boligfolk som holder meget nøje med alt presse, de bruger sgu hele deres liv på pressen, avis udklip osv de abonomere på alt, de tre holder øje med alt journalisterne laver. Vi for besøg af Politiken i morgen i øvrigt.

TT (05.49): Okay, vi blev bare lidt overrasket og tænkte nå okay nu skal vi til at håndtere noget andet.

OL (05.56): Jamen det er mig der startede den fordi jeg har været ude for nogle temmelig ubehagelige ting igennem årene.

Bilag 7 – Transskribering af fokusgruppe 2 (Rheumpark bestyrelse)

4 April 2017

OL= Otto

SE= Svend

JK= Janus

HA= Henning

LL= Lars

BX= Benny

IG= Ivan

RB= René

CF= Casper Friis

TT= Thomas Truelsen

(00.00) Præsentation af tilstedeværende...

Otto Formand

Svend Brygger 55 år ejendomsleder i Rheumpark.

Janus kasser i beboerbestyrelsen og næstformand i selskabSEestyrelsen 64 år.

Henning almindeligt bestyrelsesmedlem (ville ikke oplyse alder).

Lars suppleant

Benny er næstformand og 75 år.

Ivan almindeligt bestyrelsesmedlem, 60 år gammel.

René Blikfeldt 45 år suppleant i bestyrelsen og medarbejder i afdelingen under Svend.

CF (01.15): Først så vil jeg gerne høre hvor opmærksom man er på tryghed i jeres bestyrelse?

HA: Det faktisk noget vi jævnligt diskutere, men det har vi haft en hel del af, vi har brugt meget tid på det, men det er ikke det helt store problem i øjeblikket.

CF (01.35): Er det fordi i har gjort noget ved det tidligere?

HA: Neeeeej, ja der er blevet gjort noget, men vi møder dem[Unge] stadigvæk, nu bor jeg der i højhuset, og de sidder meget derude på vores brandtrappe om aftenen, og ja vi har mange ældre damer boende her, og det er de meget utrygge ved. Men det må dertil siges at nu du ser dem så beder du dem om at gå, det er kun nogle få af dem der bliver lidt frække, men normalt der går de stille og roligt. Så siger jeg til dem vil i være venlige at tage elevatoren ned -nej vi tager brandtrappen- så kan de gå to etager ned og så går de bare derud, sådan er det, men generelt, så sviner de på trappen, men det er ikke det helt store hærværk vel? (henvendt til Svend).

SE: Nej vi har haft meget lidt hærværk

HA: Ja vi har meget lidt hærværk, der er nogle få stykker der ligesom- ud af en flok kan der måske være en eller to der laver en lille smule. Men det er jo ikke det helt store.

SE: Det kan svinge en lille smule.

CF (02.36): Gør i noget for at forhindre de laver hærværk?

HA: Nej vi beder dem om at gå -vi gør jo ikke noget siger de, nej det gør i måske ikke, men det gør nogle andre måske og vi vil ikke have det. De ældre damer, de er utrygge ved det[unge der laver hærværk]. Meget utrygge.

RB: Lyset ude i højhusene er jo sat til at det kræver en vis aktivitet, og det er det der for ligesom at få dem væk.

CF (03.09): Så der er lige som gjort nogle tiltag?

RB: Det har ikke hjulpet [CPTED tiltag], de larmer bare og klapper lidt så tænder lyset.

JK: Prøv lige og vent, vi taler om en speciel gruppe det er jo børn og unge mennesker, og det er jo ikke noget at være utryg over i bund og grund, det er jo bare skide irriterende (...)

HA: Det er jo ikke voldtægtsmænd (...).

OL: Overordnet set er det jo reelt nok at vores ældre mennesker, især vores damer- undskyld. Det er jo reelt nok at de er bange, de er jo ikke bange for at være bange vel (...)

JK: Jeg har været her i 36 år og jeg har aldrig været bange eller utryg eller noget som helst, og der er aldrig nogen der har rørt mig, aldrig nogen der har chikaneret mig (...)

CF (03.58): De har ikke en truende adfærd måske? (...) Janusr ryster på hovedet og siger nej

HA: Det havde vi for nogle år siden, der kunne de godt være det.

OL: Vi havde et par hårde år, det var hårde tider.

HA: Der må jeg sige, det var et andet klientel.

JK: Jeg skal lige sige, jeg har aldrig gået hjemme om dagen, jeg har altid gået på arbejde, (...) så det er kun damerne og de andre der kommer ud kl 12 om middagen, det gør jeg jo ikke altså.

CF (04.19): Er det så en beboer udskiftning der har været med til at ændre (...)

Blandet snak, nogen siger nej: vi har fået bedre samarbejde med dem - de har fået andre interesser ikke (...) dem der er der nu - det er næste årgang - de skifter så tidligt.

CF (04.33): Så det er bare drengestreger eller hvad?

JK: (...) det jeg har oplevet af det der vil jeg ikke kalde utryghed, det er kræftedme en grænseløs irritation når man har haft indbrud i sit kælderrum ikk, og det er jo de snot unger, andet er det jo ikke vel.

HA: Ved du hvad, de har kommet lak i mine låse, så jeg kunne ikke åbne den. Nu har jeg fået nye låse på og så skulle jeg derned her i søndags og jeg har to låse på, den øverste gik, men den nederste -jeg kunne fandme ikke få nøglen i, der har de været med en skruetrækker igen (...)

Blandet snak, nogen siger nej: Nå ja fandens - det er da fantastisk - ja ja.

JK: Altså den eneste gang jeg kan sige i de 36ethalvår jeg har følt mig lidt mere end irriteret hvor man godt kunne blive en lille smule utryg, det når man åbenlyst ser de skiderikker der handler narko ikke. De kommer sejlene ind i deres store mercedeser og BMW'er ikk. Så

holder de først nede under børnehaven og handler derinde, så køre de længere ind og så køre de op på parkeringspladsen og handler der. Åbenlyst (...)

OL: Og det er ikke fordi vi ikke ringer til politiet, det gør vi bestemt (...)

CF (05.39): Har i overvejet noget overvågning derude?

JK: Vi har massere af overvågning, alle beboerne kigger ned på dem for fanden (...)

CF (05.48): Men politiet gør ikke noget?

JK: Ikke det der ligner - det kan de jo ikke - slet ikke (...)

OL: Kan du huske da de spærrede politibilen inde med tre biler, der sad to betjente- det lignede sådan en amerikansk krimifilm, der kørte en op bagved på siden og foran, altså de der mecedeser, så ringede jeg til politiet og spurgte om de ikke følte sig lidt i klemme, vagthavende ringede tilbage og sagde at de følte sig ikke i klemme (...) så kunne jeg jo være ligeglad.

JK: Jeg tror de kendte dem, det er noget det der var problemet (...)

SE: Hvad var det også for en kommentar du fik- er du sikker på det er narko de sælger (...)

HA: Jeg kan jo se ude på trappen ikke, det der specielle papir, det ligger jo derude (...)

SE: Det er grønskollingerne der sidder derude og ryger jo.

CF (06.40): Er der meget skrald, sådan af den slags?

Blandet snak, nogen siger nej: Ja noget er der jo - det er der [Skrald] - det kan du fortælle lidt om René (...)

RB: Det er der, både i ejendommen og som jeg fortalte nede i parkerings arealet. Hvor de ryger om aftenen. Alt det her, det foregår jo fra en 7-8 stykker om aftenen til kl 22-23.

SE: Det er som om det er droslet lidt ned i øjeblikket.

RB: De må have fundet andre steder. Det er ikke så meget [I parkeringskælderen længere] - de er under rækkehusene i øjeblikket.

CF (07.11): Så de befinder sig under bygningerne. Er der nogen steder der er mere utrygge end andre steder?

HA: Problemet er at de ikke har noget sted og tage hen, og det er med de der, undskyld jeg siger det- nydanskere ikk, de må ikke tage kammerater med hjem, det må de ikke, og derfor render de forskellige steder nede i området.

OL: Og far og mor må ikke se de ryger (...) han spørger om vi gør nogen ting, ja vi har lavet en tryghedsvandring med sådan en politimand der kalder sig specialist i det her, for at se på belysning, buske og budskadser, det har jeg vist også fortalt jer det er vi begyndt på, og kigge på, lave om med bedre belysning (...) vi retter os efter den rapport han skrev til os. Vi har i mange mange år haft et godt samarbejde med (...) også med kommunen og har fået det her til at fungere. Der er gjort mange ting, vi har fået direkte telefonnummer til kommunens chefer for unge og social chefer for den sags skyld. Så hvis der er et eller andet, vi ser et eller andet, så ringer jeg til dem, de har været vældig flinke de her gademedarbejdere. Vi får iøvrigt det ved i jo 5 nye her pr. Den første (...)

CF (08.34): Er det primært de ældre der henvender sig når de føler sig utrygge eller er der også nogle andre?

OL: Det er folk i Hennings og min alder, det er os gamle. Men vi er jo ikke utrygge på den måde, for fanden jeg har sgu aldrig haft problemer med nogen af dem.

CF (08.47): Hvor store er de her grupperinger?

OL: Det kan være alt fra en fire fem stykker op til femten tyve stykker der står hernede på parkeringspladsen om aftenen når nu været her begynder med at blive godt så har det indtil nu i de tidligere år været sådan en flok op -der har sgu været mange, (Utrygsskabende) men der er syv ni tretten ingen beboer der er kommer og klaget over ridser i biler, buler i biler eller noget andet hærværk (...) de har klaget sig over at de læner sig op af bilerne. Men der er ikke nogen der har klaget over, med ridser eller sådan noget, ikke hvad jeg har hørt, jeg ved ikke med jer andre.

SE: Vi har kun haft en enkelt [bil] bare fordi de havde sparket på den, og det var hernede under (...) vi høre aldrig noget om hærværk, det er så sjældent at der er hærværk synes jeg (...)

RB: Vi havde det da, de der drenge kom ude fra Avedøre, der er jo en gruppering af nogen fra Brøndby strand og nogen fra Avedøre. Og der hærgede de vores kælder med knallerter og maling på væggene og deres logoer derude fra. Ja de malede det og så malede vi det over weekenden efter og så malede de lidt igen. Men det var sidste år.

OL: Vi fjerner det [maling] jo lige så hurtigt som der kommer noget.

RB: Ja så hurtigt som vi opdager det.

CF (09.57): Er det noget i bruger mange midler på?

OL: Vi har ingen hærværkskonto mere (...) den blev afskaffet for 15 år siden (...)

JK: Vi har trods alt brugt nogle få penge på det (...)

SE: Det er jo bare almindelig drift ikke.

OL: Jo men vi har ikke længere forsikring på den måde (...) det er sgu så lidt (...) det var det du sagde at du var mest overrasket over efter du havde været her (henvendt til Steen).

SE: Ja jeg kom herud, var overrasket over hvor lidt der egentlig foregår af sådan noget, for når man... Brøndby Strand,,, det står jo i avisen ikke. Når man så skal ansættes herude så tænker man gudfaderbevares, hvad er det egentlig jeg har ladet mig lokke til (...) jeg er positiv overrasket, både over måden beboer og hvordan folk opføre sig.

CF (10.52): Lad os prøve at snakke om det der stigmatisering af jeres område som medierne har lavet, hvad siger i til det?

OL: Er det den her du tænker på, højhusene skal pilles ned, der har været et hav af skriverier, de synes jeg, de har fandme været pæne, i forhold til det vi sad og frygtede (...) der sad vi på forhånd og frygtede da det her skulle offentliggøres at de skulle rives ned. Hvad for pressen ud af det her, jeg synes indtil nu, og jeg abonnerer på presseklip, så alt det jeg har fået indtil nu (...) jeg har ikke set noget jeg har tænkt at det kunne jeg godt have undværet, det har jeg faktisk ikke, det har faktisk været rimelig positivt (...)

HA: Ja hvis du kan se noget positivt i det, for det kan jeg sgu ikke (...)

OL: Nej men det er jo en anden historie (...)

CF (11.49): Hvad med i forhold til det med de anden etniske danskere?

OL: Ja det var det vi frygtede, det må vi være ærlige og sige, vi sad jo her omkring bordet nu kommer historien, 300 (...) lejligheder rives ned (...) så presser vi de fremmede til at tage alt det der pjat, det var sådan nogle overskrifter vi frygtede, det har der ikke været en skid af overhovedet, intet ikke engang i nærheden af.

TT (12:03): Hvad med rapporten om at etniske danskere er i undertal herude (...).

SE: Det er de jo så ikke i vores afdeling jo.

OL: Nej i vores afdeling har vi en anden procent fordeling (...) fordi vi har været med i forsøg i flere år. Så vi har vel omkring små 25% med anden etnisk oprindelse end dansk hvor sikkert rigtig mange har dansk pas og er statSEorgere.

HA: Dem vi har her er normale familier der passer deres børn og går på arbejde hver dag, stort set (...).

JK: Det har jo lidt at gøre med typen af lejligheder ikke, i den lave bebyggelse er der jo ingen små lejligheder, det er jo kun dem med thekøkken, ungdomSEoliger. De eneste mindre lejligheder, de er kun i højhusene ikke, 2 værelses lejligheder, og de er jo typisk optaget af pensionister. Så det tiltrækker jo ikke store grupper af enlige unge mænd som ikke har andet end at tage sig til (...) det er jo også historisk betinget, vi har i mange år måtte have hund her i afdelingen hvilke gjorde at så kom der jo ikke nogen fremmede (...).

TT (13.37): Otto kan du ikke lige fortælle lidt om det forsøg der, har i en anden anvisningret her i Rheumpark?

OL: Vi har haft, den er blev opsagt her for et år siden af kommunen, der havde kommunen 100% anvisningsret i en forsøgsperiode for ligesom at se at det var den gruppering. Vi skulle jo som selskab følge ventelisten, den kunne vi ikke fravige, men det kunne kommunen jo i en forsøgsperiode, det har så kørt i nogle år, men er så blevet sagt op nu.

JK: Og lovgivningen blev ændret ikke (...) så var der ikke nogen ide i at have 100% anvisning vel.

OL: Men de er så for iøvrigt på vej tilbage igen med en vis interesse i at få en anden anvisning end den vi har idag.

JK: Hvem siger de for det?

OL: Det sagde jeg ikke, jeg sagde bare de havde interessen i det, du var selv med til mødet var du ikke (...).

CF (14.22): I har ikke nogen ungeboliger (...)

HA: Jo vi har studenter lejlighederne.

JK: Det var det jeg sagde, de eneste små lejligheder var i de der ungdomshybler i de laver bebyggelser (...)

OL: Vi har helt nøjagtigt 21 af dem vi kalder studieboligerer.

SE: Og dem er der specielle regler for.

OL: Ja de skal være ude inden de fylder 25, medmindre de studere videre selvfølgelig (...)

SE: Der er ikke nogen regler for det, de for et brev hvert år de skal underskrive og sende ind på at de stadigvæk er studerende.

CF (15.00): Har i nogen familier der måske er nogle rodne brod i?

OL: Det må man jo sige lige i øjeblikket ikke, Steen har en lille opgave i øjeblikket, men han har sat den igang (...).

CF (15.15): Hvad gør man i sådan en situation?

SE: Vi havde lidt brand, ja vi har anmeldt det til politiet og så har vi haft kontakt til forældrene.

JK: Det er jo ikke anderledes det må jo komme engang imellem (...) herregud.

SE: Det var en lille dreng på 10-12 år der ikke tænkte sig om.

TT: Drengestreger....

SE: Ja det kan man godt sige, men det kunne jo være blevet alvorligt, han satte ild til vores container.

HA: I det hele taget er det et godt sted at bo her. Det er virkelig et godt sted at bo.

RB: Som Steen sagde, der var mange der havde svaret på de her utrygs ting, og det hænger jo nok sammen med at der jo nok var mange der svarede (...) i modsætning til de andre steder.

CF (16.11): Ja der slog i jo meget ud?

OL: Jeg er sikker på det er højhusene (...) det er jeg sikker på.

JK: Ja og det kan jo så have to årsager (...) dels er det de beboere der ser mest til de unge mennesker, og dels så er der den her PCB utryghed (...) det er nok kommet i en stor sammenblanding.

OL: Det eneste vi kan se der kan være, vi har den pæneste park af samtlige parker hernede (...) vi er dem der har gjort mest ud af at lave beplantning nede ved jorden (...) Steen har kontakt til landskabsarkitekter i DAB hele tiden, og vi har indtil nu haft en gartner fast ansat, og når sæsonen starter for alvor igen så kommer de igen.

CF (16.53): Du tror det har betydning for trygheden herude (...)

SE: Når der er pænt så avler det jo ligesom at man ikke gider at lave hærværk (...) jo pænere der er jo mindre tror jeg, at de synes det er sjovt (...)

OL: Det har ihvertfald været filosofien (...)

JK: Det kræver jo trods alt ved det hærværk, at man gør en lille smule ved det. Laver de graffiti, fint så maler vi det over dagen efter, sparker de et fodhegn i stykker så reparere vi sgu det (...)

SE: Er der graffiti på væggen så kan jeg også maler der og jeg kan også male der. Så jeg tror at det vi efterlever det, at vi holder det, at vi har nogle flotte områder med blomster over det hele gør at de ikke er så interesseret i det (...)

RB: Og i dagtimerne gør det jo også at der er en større trafik af mennesker der kigger på de her blomster.

OL: Der er mange der går ture her (...)

RB: De institutioner der er de går ture med deres beboer.

OL: Ja også børnehaver på legepladserne (...)

RB: Det gør jo at der er folk, og det giver jo noget tryghed.

CF (18.08): Hvordan fungere samarbejdet med ejendomsfunktionærene her i området?

OL: Vi er jo ligesom en stor familie, vi er ikke som de andre afdelinger der ikke taler med deres ejendomsfunktionærer (...) hvis gamle fru jensen skal have slæbt en lænestol ned så gør det sgu uden at diskutere så meget om det, det bliver bare gjort.

JK: Skal vi ikke sige at det er ligesom afdelingSEestyrelsesmedlemmerne. Stort set er de rimelige, men engang i mellem kan de få et blackout (latter).

CF (18.46): Tror i ejendomsfunktionærenes tilstedeværelse i Rheumpark er tryghedsskabende?

OL: (...) Ja for fanden da

De andre nikker godkendende

SE: Det er jo en vigtig del. At folk kender os, og mange bor her jo også (...) hunde der bliver luftet (...) så ja helt sikker at folk de kender ejendomsfunktionæren. Også om aftenen når de lige er ude med hunden.

CF (19.13): Så sådan noget som naboskab, det er noget i gør noget ud af?

OL: Ja det vil jeg mene, vi har gjort i rigtig rigtig mange år. Vi laver som sagt i rejseklubben. Der laver vi tre forskellige ture om året. En juleindkøbstur fast, en mere børnevenlig tur i

forårsmånederne som regel (...) og en fem dages tur til en eller anden storby i Europa. Det har vi gjort i 16 år, og tager iøvrigt til Berlin i år i maj.

RB: Så skal du jo også sige at vi har juletræsfest, vi har fastelavn, vi har sankthans arrangement (...) plus blomster arrangement.

HA: Hvor alle børn kan få fire blomster.

OL: Det lyder så flot, men der er deres egne penge vi køber for (...) men de planter dem rundt omkring i altankasserne, de sætter dem sgu (...)

HA: Samtidig kan de jo få en kop formiddagskaffe og noget morgenmad.

OL: Ja vi laver en dag ud af det.

CF (20.12): Hvem deltager i de her arrangementer?

OL: Det gør beboerne.

HA: Til blomsterdagene så står der kø derude (...)

CF (20.20): Er det de ældre damer der? Også de unge?

Sammenstemmende: ja

HA: Også nydanskerne, de kommer også når der er blomsterdag.

OL: Ja og sankthans aften også jo, der er jo også mange mennesker (...) der kommer alt fra 300-700 mennesker.

JK: Før i tiden når vi lavede sankt hans så var der jo eftermiddagsarrangementer, og der kommer de jo med ungerne, det gør de (...)

HA: Men det kræver noget arbejde fra bestyrelsen af, det gør det altså.

OL: Ja det er jo de mennesker der sidder her der holder gang i det.

CF (21.06): Sådan noget som politi er det nogen der patruljere her i området, eller er det kun ude på Esplanaden?

OL: Det er sgu sjældent vi ser dem,,, vi så to betjente hvornår var det, var det i fredags. Det var vel sidste gang jeg har set dem i flere måneder.

CF: Vi er lige kørt forbi en politibil der havde stoppet en stor sort Mercedes (...)

RB: Det er så ikke helt rigtigt det i siger, for vi har jo narkopolitiet.

SE: Ja okay, det er så en særaftale vi har (...)

RB: En aftale hvor de kommer med, narko og bombehunde og træner jo (...) det er jo præventivt. Vi ser bilerne komme, og når de[unge] så opdager det, så farer de ud af området igen.

OL: Og fem minutter efter de er kørt ind så ringer telefonen "hvad er det for noget" og sådan er det bare ikk.

CF (21.49): Er det en aftale i har sat i stand (...)

OL: Ja det er en gammel aftale (...) det er alligevel en 20-25 år siden (...)

RB: De har været her tre gange indenfor det sidste år og træne (...)

SE: Når de har nogle nye der skal trænes ind og sådan noget.

OL: De kommer også med hunde engang i mellem har jeg da set (...)

CF (22.32): Kunne i tænke jer mere nærvær fra politiet herude?

SE: Ja det kunne vi jo godt for vi har jo den der, vi har jo de her to nærbjente som vi blev præsenteret for halvandet år siden på et møde nede i T13, og det var så Ali og ... og han sagde i kan bare ringe så kommer jeg, jeg cykler rundt, men i skal ikke ringe imorgen der står jeg ved Rødby og torsdag står jeg ved Rødby og fredag står jeg inde ved kirken inde i byen og lørdag der er fodboldkamp i Brøndby. Så kan det være ligemeget du fortæller vi bare kan ringe, du kommer jo ikke fra Rødby (...) så det her nærpolti de gerne vil have det til at være det fungere simpelthen ikke (...)

OL: Det er jo sparet væk (...)

JK: Man kan sige, der er jo heller ikke det store behov for det (...)

SE: Nej, men hvis der cyklede sådan en to rundt i området engang imellem, det tror jeg nu nok, det ville også være betryggende for beboerne, at der er nogen der kommer.

OL: Bortset fra det så har vi jo et godt samarbejde med politiet, og du var da til møde med hende vicepolitiinspektøren ovre i Rødovre, det er da ikke så længe siden. Vi bliver jo indkaldt engang imellem til sådan nogle forbedringsmøder kald det hva faen du vil.

SE: Vi har et godt samarbejde med dem, men vi føler ikke de kommer nok ud til os.

OL: Nej men gang på gang oplever vi jo, at selv den gang her med ildebrand hernede ikk og jeg ringede til dem så der skete ikke noget, så skete en ildebrand igen der tog Steen drengene med fingrene nede i fedtefadet, kom de overhovedet?

SE: Nej der kom de ikke (...)

RB: Der havde de ikke haft tid til at snakke med forældrene.

OL: Det er jo for at få bremsset den her dreng også for hans egen skyld ik (...)

CF (24.24): Men i synes stadigvæk i har et godt samarbejde selvom de ikke kommer herved og hjælper jer?

HA: Vi ved jo hvor begrænset de er ikke (...)

OL: Hvis vi læser i pressen og retter os efter det (...) vi har også kontakt til en folketingspolitiker, og det er det samme svar jeg også for der. Ressourcerne er begrænset (...)

HA: Vi har også en anden form for tryghed i højhusene, og det er at vi holder øje med hinanden. Hvis vi ikke har set nogen i et par dage så bliver der sgu ringet på. Det gør de meget. Hvis vi høre nogen har været på hospitalet, når de så kommer hjem så står der en blomst på dørrinnet (...)

OL: Ja også til hinanden runde fødselsdage (...)

CF (25.51): Lige et par afsluttende spørgsmål, i rapporten som vi også har nævnt tidligere fremgår det jo at Rheumpark er det mest utrygge sted. Kan i nikke genkendende til det, eller er der andre afdelinger i synes er mere utrygge?

OL: Det er jo svært for os at sige (...) det er ikke meget vi bevæger os op, vi tør ikke at bevæge os væk fra matriklen (...)

RB: Det er jo ikke så tit der bliver brændt biler af hervede, det er jo udenfor vores område.

CF: Ja vi så jo en udbrændt bil hervede ved skolen.

RB: Ja ja vi har da også haft (...) men det er jo ikke det vi oplever her (...)

SE: Jeg tror at det her med utryghed er fordi at her er der flest der har svaret på de her spørgsmål.

JK: Det kan jo være det her PCB (...)

SE: Ja ja men jo flere det er der har svaret jo mere utrygt bliver der jo.

TT: Det tager de jo højde for i sådan en rapport.

SE: Ja men de kan jo ikke se hvad det er for nogle mennesker der svare, er det etniske danskere eller ikke, der er mange parametre i den her som de ikke har med.

HA: Er det ikke noget med at jo flere der svare jo mindre er procentdelen.

SE: Nej det behøves den jo ikke at være (...)

TT (27.18): Jeg kunne godt tænke mig at vide, i taler tit om indenfor jeres område, er det meget skarpt opdelt herude?

OL: Ja (flere siger ja)

HA: Bare tag trappen der halvejs op, så står der pænt du forlader nu Rheumpark.

OL: Når du kommer den anden vej fra så ligger der en måtte så du kan tørre fødderne af (...)

HA: Derhenne står der at vi smiler altid når vi møder hinanden

TT (27.51): Det jeg tænkte på er, opstår der sådan nogle døde områder i grænsen mellem jer og dem i grænser op til hvor i ikke kan blive enige om hvad man skal plante, hvad man skal sætte op af lys?

JK: Nej, det samarbejder vi om.

OL: Der er i det hele taget et godt samarbejde i de ni hernede. Der er ti afdelinger og de ni samarbejder rigtig godt (...)

JK: Herude på vejen er det kommunen der er vejmyndighed, så det er dem der bestemmer nøjagtigt hvad der skal ske. Så det kan vi ikke blive enige om.

TT (28.37): Nå så der er et problem mellem jer og kommunen i de der områder måske?

JK: Nej det kan man ikke sige der er, vi kan undre os lidt engang imellem ikke (...)

TT (28.46): Jeg tænker mere hvis i nu synes at der burde være mere lys og kommunen siger nej, hvad så?

JK: Det er nok mere omvendt, vi synes der skal være mindre lys, for det er fandme dyrt at etablere og vi skal betale det ikke (...) sådan er det på en privatfællesvej, kommunen er 100% myndighed, men vi skal betale (...)

OL: Vi har et godt samarbejde med dem. Vi har stadigvæk nogle fine forbindelser til både det ene og det andet kontor (...)

Bilag 8 – Transskribering af fokusgruppe 3 (Dyringparken bestyrelse)

Tilsted til fokusgruppeinterviewet var:

TT = Thomas Truelsen

CF = Casper Friis

S = Sultan

A = Amira

T = Thea

R = Rafi

S: Jeg hedder Sultan og er 49 år gammel. Jeg har boet her i Dyringparken i 9 år. Jeg har siddet her i bestyrelsen som bestyrelsesmedlem og nu er jeg formand hernede og være formet i cirka et år. Formandskabet er normalt på 2 år og vi har fået lavet ny bestyrelse efter den gamle blev nedlagt i 2016. Formandens funktion sammen med bestyrelsen er, at have indblik hvad der foregår i Brøndby Strand, specielt vores afdeling, hvilke problemer skal løses og hvad der kan være til gavn for beboerne – hvad kan vi løse og hvad kan vi selv finde ud af. S: Den sidste opgave vi [beboerbestyrelsen] løste var, at vi har brugt tid på selve legepladsen, hvilket vi synes skal være eftertragtet. Vi har fået nye legepladsredskaber herned og ud over det, har vi fået sat (køkken i?).

A: Jeg hedder Amira og jeg er 19 år gammel. Jeg startede som suppleant og er nu bestyrelsesmedlem og næstformand og jeg har været med i snart et år. Jeg bor og har altid boet i Dyringparken.

T: Jeg hedder Therese og jeg er 35 år og blev lidt ved et tilfælde valgt ind i bestyrelsen i november måned (2016) så det her er ikke noget jeg har stor erfaring med eller andet men jeg synes det er meget sjovt. T: Mit fokus er primært alt det sociale der sker herude fordi det er min overbevisning at, når det sociale spiller godt, så skaber det også et godt miljø og man har det rart hvor man bor. Jeg har boet herude i 8 år. Jeg er vokset op i Brøndby Strand men er så flyttet ind til København og er så vendt tilbage og jeg har også boet i udlandet.

R: Jeg hedder Rafi og jeg har boet her i Dyringparken siden 1991 og været i bestyrelsen siden 2000, hvor jeg så hoppede af, og er så kommet tilbage som suppleant nu. Jeg er 64 år gammel.

TT: Hvor opmærksom er man på tryghed i jeres bestyrelse?

S: Tryghed lægger vi meget vægt på – vi lægger vægt på at det er rart for beboerne at bo her og være glade for at bo her – det skal være trygt at bo her. Det miljømæssige lægger vi også vægt på, så der ikke sker det samme som de andre steder. Vi har et godt fællesskab blandt beboerne.

TT: Hvor meget fylder det til bestyrelsesmøderne - Tryghed?

Stille...

TT: Snakker i om tryghed?

R: Ja!

T: Det er ikke noget vi har på dagsordenen

S: Nej, det har vi ikke på dagsordenen lige nu. Ikke andet end hvis der opstår problemer eller sådan noget.

R: Altså, vi er her for samtlige beboer – vi er beoervalgte og vi varetager deres interesser.

A: Men det[Tryghed] er også noget vi kommer ind over automatisk. For eksempel barnevognsrummet.

T: Vi har snakket meget omkring alle de sociale arrangementer, så vi laver mange ting hernede

De resterende nikker genkendende

T: Vi skal holde en sommerfest en gang i august måned som vi arbejder på og det er med til at skabe et rart miljø herude, synes jeg, så alle føler sig trygge.

De resterende nikker igen.

T: Når solen skinner, er der mange ude på legepladsen og folk er gode til at hjælpe hinanden og tage hånd om hinandens børn når forældrene ikke lige er til stede. Jeg synes heller ikke rigtig vi har problemer med teenagere

S: Nej, det synes jeg heller ikke. Jeg har været her i 9 år og jeg har ikke oplever nogen former for problemer – slagsmål eller lignende blandt de unge mennesker.

R: Små skader er der alle vegne!

S: Små børn er der!

R: Små skader er der alle vegne, men altså... jeg har boet her i 25-26 år og jeg har aldrig hørt noget der er dårligt eller indbrud.

T: Jeg har hørt om indbrud. Jeg kender en der har haft indbrud

R: Ja, men én!

T: Og der har været sat ild til biler... der har været nogle grimme episoder! Der er børn fra skolen, der når de har fri fra skolen kommer over og laver ballade i vores gård!

R: Ja, det er der!

S: De kommer ikke herfra... de kommer udefra og der kan vi ikke stoppe! Jeg er flyttet fra København og her ned til Brøndby. Da jeg flyttede[til Brøndby Strand], var det eneste jeg fik af vide fra venner var: Hallo! BRØNDBY!! Tænk dig lige om! Der er problemer osv osv... det hørte man i medierne! De sagde at jeg virkelig skulle være forsigtig og ikke gå ude om aftenen... der er bander og alt muligt... Det er der selvfølgelig men salgsmål og sådan noget har jeg ikke oplevet. Siden jeg har været i bestyrelsen, har jeg snakket med nogen af de unge mennesker som har skabt problemer men de samtaler vi har haft har været med respekt! Respekten skal være der! Lige så snart respekten ikke er der mellem unge og ældre, så er det ikke sjovt længere og så vil jeg heller ikke selv bo her længere. Så vil jeg flytte herfra for mine børns skyld. Ellers synes jeg ikke at have oplevet noget... jo, udefrakommende hvis der har været nogle bander fra flere år siden hvor der måske stadig bor et par stykker tilbage. Som Therese siger, så har vi haft ildebrand nogle gange og indbrud har der også været.

TT: Har I overvejet hvad der kan have betydning for utrygheden i jeres område?

R: Det har vi sådan set ikke men vi snakker jo med alle beboerne

S: Jeg tror på at utrygheden kommer fra de unge mennesker der måske ikke er i uddannelse og de har ingen steder at være, så de står måske i nogle grupper i kælderen eller et andet sted i gården eller sådan noget, og som vi snakkede om tidligere, så har vi en drengegruppe som tidligere har hængt ud i Perlen – hvor de har meget godt fat på de unge mennesker som kom i Perlen. Siden det er blevet nedlagt er gruppen blevet fordelt og der opstod nogle små problemer hvor de havde laver graffiti tegninger og sådan nogle ting og sager.

TT: Gør I noget særligt for at forhindre hærværk såsom graffiti, ødelagte bænke og skraldespande, buske osv?

De ryster lidt på hovederne

R: jaaaah [han trækker lidt på det], vi har en medarbejder til de unge

T: Det er hele Brøndby Strand planen men han er der ikke mere!

S: Ham SSP manden?

T: Maher er der nu men ellers har der ikke været nogen i et stykke tid!

De diskuterer navnene på de tidligere SSP medarbejdere

T: Jeg har et barn på 10 og jeg har aldrig mødt nogen som man kunne tage fat i og snakke med! Det er ikke noget der har været synligt [Tilstedeværelsen og muligheden for hjælp til de unge].

S: Der har været noget!

T: Nej! Det er ikke været synligt!

De snakker om hvem man skal ringe til men bliver enige om at dem man skal ringe til, er stoppet og der derfor ikke er mulighed for noget længere!

TT: Hvis der nu er noget graffiti eller andet der bliver ødelagt – I siger selv at der er småting, hvad går I så ved det? Gør I noget ved det?

R: Vi maler det[graffiti] over så der ikke er noget men der har ikke været et stort behov for det

TT: Nej, men de ting der er, hvor lang tid går der typisk før det bliver lavet?

R: For et par år siden var der en dreng der malede i selve opgangen og der vidste de hvem det var, så vi gik ind og snakkede med hans forældre og så fik de det vasket af, længere er den ikke!

T: Der er jo videoovervågning i alle opgangene.

R: Og drengen gør det ikke mere!

TT: Føler I at det virker [Videoovervågning]? Tror I at det virker?

S: Det[Videoovervågning] virker men vi kan ikke få lov til at se dem!

T: Nej nej selvfølgelig ikke!

S: Det er kun politiet der må se dem!

TT: Det er ejendomsfunktionæren der facilitere det?

De nikker

R: I sin tid, da vi fik de kamera, var det kun for trygheden og de virker altid. Hvis der opstår et eller andet, så kan politiet komme og se på videooptagelserne. Før loven om sikkerheden af persondata, havde vi nogle ejendomsfunktionærer der kiggede hele tiden og sladerede!

T: Det er heller ikke tilladt i henhold til persondataloven – jeg arbejder i Movia hvor vi også har videoovervågning og det er kun meget få mennesker der har adgang til det og må udlevere det til politiet, så det er klart at vi som bestyrelse ikke har adgang til videoovervågningerne.

TT: Bruger politiet det? Kommer de hvis der har været noget? Kigger de på videoovervågningen?

R: De kommer og vi har en medarbejder der kigger sammen med politiet!

TT: Henkastet affald, støjforurening, knallerter på stier og sådan noget, kanyler og hundelorte – har I problemer med sådan noget?

R: NEJ! Ikke med kanyler, vi har en lille smuleproblemer med knallerter som kører her en gang i mellem.

S: De kører på stierne en gang i mellem

TT: Okay, men I har ikke oplevet nogen skader endnu?

R: Nej.

TT: Har I overvejet at gøre noget ved knallerterne?

R: Vi har prøvet at gøre alle mulige ting, men vi kan aldrig få dem[Knallerter] stoppet helt!

T: De kører ikke i gården.

S: Vi har skiltning med hundeforbud. Man må ikke have hund inde i gården. De går på den kommunale vej som løber langs Dyringparken som også er en cykelsti. Men det er rigtigt at hvis der ikke er nogen til at holde øje med hundeejerne, så tager de ikke og samler op efter dem, men er der nogen der ser det bliver hundelorten samlet op med det samme.

R: Vi har ikke så meget af det!

T: Det[hundelorte / skrald - uorden] har jo ikke noget med tryghed at gøre – det tænker jeg ikke!

TT: Det har det faktisk lidt

T: Det er ikke det der gør mig utryg og det er heller ikke en knallert der kører ude på stien [mellem bygningerne]

S: Jeg synes det er de unge mennesker

T: Selvfølgelig, hvis der lå kanyler ...

T: Man kan sagtens se hvis det har været en lang weekend – lørdag, søndag, mandag eller hvor der har været påske for eksempel, hvor der har været mange dage hvor ejendomsfunktionærerne ikke har været her, så kan man godt se der ligger skrald

A: Det synes jeg også jeg oplever

T: Så kan man sagtens se at der kommer meget skrald – chipsposer som børnene har smidt

R: Skrald har der sådan set altid været her. I de 25 år jeg har boet her har der altid været skrald. En pose her og noget papir der og en kasser der har ligget rundt omkring. Ejendomsfunktionærerne er så flittige til at fjerne skrald fra området.

S: Ud over det, så har vi i bestyrelsen bestemt at hvis en beboer skal smide noget ud i storskrald – for eksempel en stol, så har vi for nogle år siden oplevet at det bare blev sat i opgangen eller i gården. Nu har vi så indført at hvis man bliver opdaget i at hense skrald i gården eller opgangen, så får man en bøde på 250 kr som bliver lagt på huslejen. Det har så betydet at der er kommet et fald i hensat skrald på området – vi var gode til at sende breve ud og informere beboerne om de nye regler – Husk at smide affaldet i storskrald, det koster 250 kr. da gårdmanden ellers skal bruge sin tid på at rydde op efter jer.

TT: Så beboerne er ikke så gode til at tage ejerskab og rydde op efter sig selv som de måske kunne være?

T: Det synes jeg de er men jeg sidder tit med mine tyrkiske veninder ude i gården og de sidder og spiser fuglefrø – så ligger der fuglefrø i lange baner men vi prøver selvfølgelig at holde styr på det og rydde op efter os selv

A: Vi er alle forskellige og kommer fra forskellige nationaliteter.

S: Jeg tror at det er de små børn der smider skrald – chokoladepapir...

T: Så får ens søn lige en pose chips med ned i gården og så er mor der ikke til at sige: husk lige at samle det op og smide det ud.

TT: Bliver der brugt midler på at fremme trygheden? Bruger I penge på at skabe tryghedsskabende initiativer?

De er meget stille og ikke helt med på hvad vi mener

TT: Bruger i penge på at sikre området? Sætter i metalskodder op eller gitre eller mere lys?

R: Ja, det har vi gjort! Vi har brugt midler på at lave lys og videoovervågning og det som der er nødvendigt at gøre

TT: Holder I beplantningen nede?

R: Det[beplantningen] bliver passet af ejendomsfunktionærerne. Vi har også ansat en gartner

TT: Så det bliver holdt ned så man kan overskue området og se hinanden?

R: Det gør vi.

T: Der er ikke noget man ikke kan kigge over

TT: Er der nogen steder der er mere utrygge end andre steder?

R: Mener du fra Dyringparken i forhold til resten af Brøndby Strand?

TT: Ja, men også mere konkret som parkeringskælderen, brandtrapper eller gangene under de lave bygninger

A: Kælderen er lidt skræmmende

T: Jeg går heller ikke i kælderen når det er mørkt – det ville jeg heller ikke gøre hvis jeg boede i København eller Hellerup

R: Nej, det er der ikke. Jeg går her selv

Pigerne udtrykker mere tilbageholdelse ved at bruge kælderen end mændene gør, specielt om natten!

A: Jeg synes også det er forskellige fra kælder til kælder – vores er lidt skræmmende.

TT: Hvad med parkeringsområderne?

A: Parkeringsområderne?

T: Nej

R: De er meget fine

A: Jeg synes de er fine

TT: altså parkeringskælderen, indenunder der [peger mod parkeringsområdet]

A: Ja ja

T: Kommer jeg hjem kl 04 om natten er jeg ikke bange for at være i parkeringskælderen

TT: Så hvis der var et sted man skulle sætte ind – nogen af de steder vi lige har nævnt, så skulle det være i kælderen?

R: Ja[gøre noget ved kælderen], det er fordi de unge mennesker fra 7 års alderen op 12-13-15 års alderen – de opholder sig i kælderen.

CF: Hvordan synes i man kunne gøre det mere trygt i kælderen?

T: kl 03 om natten? Ikke noget. Uanset hvor pæn den var, ville jeg ikke synes den var tryk

R: Jeg har aldrig oplevet problemer med det fordi jeg snakker med de unge mennesker når jeg møder dem nede i kælderen. Vi taler pænt til hinanden – de siger altid ”Skaf os et sted hvor vi kan være”. Men det kan vi jo ikke skaffe dem

T: Jeg har ikke oplevet at der var nogen der opholdte sig i kælderen

R: jo jo

T: Nogen af dine [Rafi] kammerater der har et værksted og laver biler osv. De er de eneste jeg støder på dernede som også opholder sig dernede, ellers støder jeg ikke på nogen.

Hverken børn eller noget som helst.

R: De laver noget i kælderrummene, der er 2 kælderrum dernede hvor de laver lidt

T: Det er fint nok, det genere mig ikke!

S: Jeg synes kælderrummene er blevet mere trygge efter de har sat kamera op dernede. De unge mennesker ved godt at - hallo de bliver optaget

TT: Så der er videoovervågning i kælderrummene?

S: Ja

R: ja, det er der! Også ved ind og udgangene. Også på selve trapperne når man går ned i kælderens – der bliver filmet over det hele

TT: Får i henvendelser fra beboerne angående tryghed?

S: Nej, det har jeg ikke oplevet

R: Ikke sådan rigtigt

TT: der er ikke nogen der har oplevet et eller andet der har kunnet være utrygt? Eller som de gerne ville have I gjorde et eller andet ved?

A: Det er lidt svært, når alle kender alle, så ordner man det bare mellem hinanden. Vi er meget trygge fordi vi kender hinanden. Hvis der skulle ske noget fortæller man det bare til hinanden.

De fortæller en historie om nogle mødre der har haft en heftig diskussion. De siger også at der kan opstå en del drama mellem beboerne men ikke noget større hvor kriminelle med våben eller andet bliver indblandet.

TT: Ved I om der er nogen der er flyttet herfra grundet utryghed?

R: Dem der er fraflyttet har gjort det fordi huslejen er for høj.

TT: Så det har ikke noget at gøre med utrygheden?

R: Nej, når jeg har snakket med nogen der har flyttet er det altid fordi huslejen er for høj.

T: Man kan få et hus til samme penge

S: Det er rigtigt. Jeg kender nogen der har købt hus lige bagved her [peger over mod de gule huse bag Dyringparken] han betaler ca 10.000 og jeg betaler ca. 11.000

TT: Så det er ikke noget utryghed i den forstand?

S: Nej, det er grundet økonomi. De kunne spare penge på den måde

TT: Kendte du [A] nogen der var flyttet?

A: Nej, jeg har kun hørt at der var en gammel person. Han var en ældre dansk mand som boede her i Brøndby Strand. Man skal vænne sig til miljøet og trygheden her i Brøndby Strand og man skal måske vænne sig til de unge, så der er nogle få der er flyttet på grund af dette. Måske de ikke føler sig helt tilpas.

S: Vi har danskere der bor her, blandt andet i min opgang, han kommer over til mig – han ved godt jeg er formand. Han siger til mig at der lige er flyttet en familie ind og han må ikke komme ind med en flyttelastbil i gården. Men igen, han er ny og kender ikke reglerne endnu. Det er sådan nogle ting folk kommer med.

TT: Hvordan er den etniske fordeling her i Dyringparken?

S: Jeg tror at 80 procent er anden etnicitet end dansk.

T: I vores opgang er der 2 danskere... Jeg er også dansk eller jeg er halv dansk.

A: Det er mange men det er også dem vi har det godt med, ik? Af alle dem vi kender.

S: Mine børn spørger mig, hvornår er vi danske? Jeg siger at når I er født i Danmark, så er I danske! Jamen far, jeg får noget andet af vide i skolen og så siger jeg nej, du er faktisk dansker fordi du er født her. Noget andet er din tankegang og din kulturelle tilgang som kommer fra forældrene. Når du er født her [Danmark] så er du dansker.

T: Jeg arbejder primært med ”hvide” danskere og vi tog den her danskhedsprøve og jeg var den eneste der havde alle rigtige, hvor de andre ikke havde bestået. Så jeg føler mig lige så meget dansk som en ”hvid dansker”.

TT: Hvordan fungerer samarbejdet med jeres ejendomsfunktionære?

S: Det fungerer fint, synes jeg. Vi har dygtige inspektører, de er meget samarbejdsvillige.

TT: Tror I at deres tilstedeværelse i området er tryghedsskabende?

R: Ja

S: Ja, det er det – 100 procent

T: Bare det at de hilser og siger godmorgen, både til børnene og os andre

TT: Hvordan er jeres kultur, hilser alle på alle?

Alle nikker

S: Ikke så meget som min nabo, allan, han var dansker. Han hilste på ALLE og alle kendte ham også børnene. Jeg er ked af at han er flyttet herfra – han er flyttet til Roskilde. Han var en rigtig god nabo og jeg savner ham. Nu har jeg så fået en pakistansk familie som hilser meget sjældent. Jeg ringer til Allan og spørger om han ikke kommer tilbage men det vil han ikke fordi han havde en episode hvor en kloak blev stoppet og der kom kloakvand i hans lejlighed. Så skete der det at de ikke skiftede hele hans gulv men kun en del af det og det blev han rigtig sur over. Det kan ikke være rigtig og der er ecoli bakterier i min lejlighed og jeg vil ikke bo her længere. Han havde mange diskussioner med hovedkontoret og kører nu en sag mod dem.

TT: I forhold til ejendomsfunktionærerne, har I så overvejet at indføre skiftehold så de er her i længere tid?

R: Det er vores inspektører der fremlægger deres arbejdstider for os.

T: Jeg tror ikke man vil være ejendomsinspektør hvis man kunne risikere at skulle være på arbejde til kl 10 om aftenen, så ville jeg nok hellere vælge et andet boligselskab at arbejde for.

TT: Man kunne måske godt forestille sig, at I betalt for at de blev lidt længere tid om eftermiddagen, så de var her når de unge fik fri fra skole, så der er nogen der gik og holdt lidt øje.

R: Hvis det koster en huslejestigning vil vi få problemer med beboerne

T: Så stort et problem synes jeg heller ikke det er [behøver ikke mere opsyn med de unge efter skole]

A: Jeg synes heller ikke jeg ser så mange gårdmænd gå rundt i andre områder som jeg ser her.

R: De er synlige

A: De er der hele tiden

TT: Hvad er jeres oplevelse af politiets tilstedeværelse her i jeres afdeling?

R: De[politiet] har ikke ressourcerne til at være her

T: Jeg har aldrig set dem

TT: Ser I dem i Brøndby Strand?

A: Ja

S: Ja

T: jeg har engang set dem på esplanaden

TT: Kender I de politifolk som patruljerer i området?

Fælles nej, de kender ikke de politifolk der patruljerer i området

R: Jeg har hørt at der skulle patruljere 2 betjente herude men dem har jeg ikke set

TT: Synes I at man bør indføre noget mere nærpolti?

T: Ja, mere nærpolti

TT: For at skabe noget mere tryghed

S: Jeg synes ikke det er nødvendigt. Politiet skal bare komme når vi ringer. De skal bare være hurtige til at komme.

R: De har ingen ressourcer. De kan ikke møde op.

TT: I synes ikke de burde komme her noget mere, vise noget tilstedeværelse?

A: Jo, hvis vi har problemer

S: Hvis vi konstant havde problemer synes jeg de skulle have et kontor her

A: Jeg synes det er forskelligt fra gård til gård. Nogle steder er der mere brug for at politiet patruljerer.

T: De unge der ligger og ræser på esplanaden kl 10 om aftenen, hvis de ser noget mere synligt politi, så ville det skabe noget mere tryghed og de ville passe lidt mere på.

A: Det er jo ikke fordi de gør noget eller skræmmer folk. De hygger sig bare

S: Ja, de hygger sig bare

T: Har I ikke set de 3 tosser der kører på samme knallert uden hjelme med 110 i times ned ad esplanaden?

TT: Nu er ingen af jer i den udsatte gruppe for den slags utryghed. Det er typisk ældre mennesker som er bange for den slags adfærd og unge der kører for hurtigt på knallerter.

S: Jeg er kun irriteret over støjen fra knallerterne.

T: Jeg er bange for at min 10 årige søn der måske er ude at cykle en tur måske bliver kørt ned af en på knallert der har lidt for meget fart på. Det er mere sådan nogle ting jeg tænker på. Jeg er tit ude at stå på rulleskøjter med min søn og han cykler og nogen gange kommer de der knallerter og suser forbi og det kan skabe farlige situationer på cykelstien, hvilket måske gør at min søn vælter på sin cykel.

S: Ja, så kan man godt komme til skade når de har fart på og de overrasker en

T: Der kan ske skader, ikke at der er sket noget endnu men det kan der.

A: Ja, hvis det var mig[der blev udsat for unge der laver ballade] ville jeg tage fat i dem og sige noget til dem. Og så forventer man også at de lytter efter og nogen gange så gør de.

T: Det kan godt være de gør det med dig men hvis der står en eller anden gammel dansk dame så ville de nok ikke gøre det. Trygheden generelt i området ville måske have godt af lidt mere politi

TT: Er der problemer med et skel mellem det offentlige og det private?

R: Det har jeg aldrig kunne finde ud af

T: Mange af de unge har det måske lidt sådan at man ikke pisser i sin egen have[Man laver ikke ballade i egen gård].

TT: Tror I at de kører ned i en anden afdeling og laver ballade, kunne de godt finde på det?

R: Det gør de, det tror jeg!

A: De unge her i Brøndby er over det hele, man holder sig ikke til sin egen gård.

S: De kender jo hinanden på tværs af gårdene

TT: Har i overvejet at ansætte et privat vagtselskab til at skabe noget mere tryghed?

Fælles nej

A: Det kommer igen an på hvad du mener med tryghed? Tryghed hvordan

TT: Tryghed i forhold til kriminalitet og frygten for at blive overfaldet. Nu når politiet ikke rigtig kunne være her, kunne man så forestille sig at ”de 9” ansatte et vagtselskab som lavede nogle tryghedspatruljer.

T: Vi har jo haft natteravnene

TT: Ja, sådan lidt i samme stil

T: Er de her ikke stadigvæk? Går de ikke stadigvæk i deres gule jakker og deler bolsjer og kondomer ud? Det tror jeg de gør

De giner

S: Da jeg flyttede her til i sin tid var Brøndby Strand meget upopulært – et ghettområde. De folk som var med i bander dengang har nu dannet familier, deres koner har gjort dem til ordenlige mennesker og deres børn er ikke på samme måde som deres fædre – man lære af sine fejl .

T: Jeg synes at et vagtselskab ville skabe endnu mere utryghed ved at de står der med deres store muskler

R: Det er urealistisk det øjeblik det koster penge. Det er uinteressant

T: Det skaber ingen værdi i forhold til hvordan vi har det nu – vi har det godt

A: Nu kender jeg rigtig mange af de unge fra de forskellige gårde og de ældre kender også hinanden alle sammen. Lad os nu sige der kom vagter. Så ville de unge måske se dårligt på dem og lave mere ballade og uro.

T: De ville prøver grænser af. Se hvor meget de kan slippe afsted med hos vagterne.

S: ja, prøve grænser af – lige genere vagtmanden lidt. Det er sådan nogle ting unge mennesker der laver drengestreger gør og det kan godt udvikles til større problemer.

A: Jeg synes også at det er blevet bedre med årene med hensyn til de unge. Jeg føler ikke der er så mange problemer længere. Selv de ældre drenge passer på de yngre som også passer på de ældre – damer, kvinder. Hvis der skulle ske noget, ville jeg som pige føle mig tryk.

T: Det er også fordi du kender rigtig mange herude. Jeg tænker på en gammel dame, måske på Rafis alder – en dansk dame ville ikke føle sig tryk som dem der kender de fleste herude.

A: Rafi, føler du dig tryk eller føler din kone sig tryk når hun går rundt herude i Brøndby Strand?

R: Mine børn og min kone er integreret så godt at de føler sig godt tilpas, ellers ville vi ikke have boet herude.

A: Føler du [Therese] dig tryk når du går om aftenen?

T: Ja, men jeg kender jo også mange herude.

S: Der sker én ting herude og så er det den samme episode der kommer igen – en rød lampe der siger pas på. Sådan har jeg det. Jeg har oplevet nattelivet – der står 3-4 unge og de skal ikke genere mig men man har det alligevel i baghoved at hvis man er alene og det er aften eller nat og så står der unge mennesker så bliver man pludselig bange, det sker automatisk.

R: Jeg har ikke oplevet noget!

T: Hvis din [Rafi] kone kom hjem med toget kl 03 om natten, så ville du køre ned og hente hende, du ville ikke lade hende gå fra stationen og hjem!

R: Nåårh ja, det er en høflighed og det gør man for sin kone

T: Ville hun være tryk ved at gå selv?

R: Hvis man er nødt til at gå, så går man!

A: [Henvendt til Therese] Er det fordi drenge hænger ud på Brøndby strand st?

S: Man har det bare underligt om aftenen. Man ved aldrig om det er en person herfra eller en psykopat udefra.

TT: Hvor godt kender I området? Kan I finde rundt her?

A: Meget godt

Resten nikker

TT: Kan I forestille jer at en ny beboer ville have problemer med at finde rundt og finde det lidt utrygt?

A og T nikker

A: Hvis man spørger mig så tør jeg ikke selv. Jeg er opvokset med at blive hentet og aldrig fået lov til at gå alene. Så nu tør jeg ikke at gå alene hjem fra Brøndby Strand st – det gør jeg ikke! Det gør jeg ikke fra nogen af stationerne. Men når man kender nogen føler man sig også lidt mere sikker.

TT: I forlængelse heraf, hvordan oplever I så de sociale netværk her i området? Er der gode muligheder for at skabe netværk hvis man gerne vil?

R: Ja, det er der

Resten nikker

S: Det ønsker vi jo også. Der skal være nogle sociale arrangementer hvor man kan mødes og
Therese er også interesseret i sådan nogle aktiviteter og arbejder meget for at få flere i gang.

R: Der har vi jo perlen til sådan noget

S: Hvad er der ellers?

T: Der er masser af klubber for både gamle og unge

TT: Så I gør en masse for at skabe naboskab?

T: ja

R: Ja

A: Vi har også Brøndby klubberne til de unge

T: Jeg har selv boet i Københavns kommune og jeg synes at der bliver gjort meget mere her.

S: Vi har kulturweekend og det har jeg ikke oplevet de andre steder jeg har boet, der var kun
ganske få arrangementer såsom fastelavn. Her er der mange ting, her er dragedag fisketure.

TT: Oplever I problemer med de unge grupperinger?

A: De unge?

T: Vi har nok ikke rigtig nogen unge. Hvem er der på din [Amira] alder?

A: På min alder? De holder bare ikke til her.

Amira forlader interviewet.

TT: Er der unge der laver lidt ballade?

R: Småting er der alle vegne, det må man acceptere. Måske mere andre steder i Brøndby Strand og mindre her hos os.

T: Jeg kan lugte joints fra andres haver, men hvad folk laver i deres haver kan jeg jo ikke gøre noget ved eller blande mig i. Jeg har aldrig fundet en joint eller set nogen ryge en joint – hverken i dag- eller aftentimerne.

TT: Oplever I at folk tør sige noget til det hvis de ser noget?

T: Hvis jeg så noget skulle jeg nok sige noget!

TT: Tror du alle ville gøre det?

T: Nej, det tror jeg ikke. Ikke alle tør sige noget hvis der sker noget.

S: Jeg tror at de fleste teenagere bor i de andre gårde. De hænger ud i kældrene og ryger joints og hvad de nu laver.

T: Vi har ikke rigtig så mange teenagere.

S: Vi har ikke så mange teenagere

T: De få teenagere vi har, er familie til os.

T: Der er en stor gruppe af børn fra årgang 2007 og lidt frem og det er dem man ser mest i gårdmiljøet. De opfører sig generelt godt men de skændes da lidt på kryds og tværs.

S: Det eneste jeg har oplevet med små børn er, at nogen af dem er venlige og kommer og banker på min rude og spørger om de må hoppe på min trampolin, så siger jeg selvfølgelig ja men husk at tage skoene af. Andre gange har jeg så sagt nej, for så tænker jeg – tænk hvis de nu kommer til skade eller sådan noget og så står jeg med et problem. Så er der nogen børn som slet ikke spørger, de hopper over hegnet og så hopper de bare på trampolinen med sko på og så er der kommet små huller og dem løber jeg efter og så stikker de bare af. De er 10-12 år og kommer fra Hallingparken.

TT: Gør man noget ved familier der har brodne kar?

T: Brodne kar som i møgbørn, er det det du mener? Shit kids? Utilpasset?

TT: ja noget i den stil

T: Der er en dreng på min søns alder, og lige siden de var helt små har han altid rendt rundt uden opsyn. Moderen arbejder og er alene – tyrkisk mor der arbejder meget og han er derfor meget overladt til sig selv og ham har jeg taget lidt under vingen og tager ham med på turer og holder lidt øje med ham. Ellers synes jeg ikke at have stødt på nogen brodne kar som sådan.

TT: Oplever I problemer med beboer der har det svært på den ene eller anden måde – misbrugere...

T: nææh, de er ligesom kradset af

R: Vi har én

De diskutere hvem det er

TT: Hvornår reagere man som bestyrelse på afvigende adfærd? Respektløshed, støjende adfærd, narko og alkohol påvirket adfærd. Ser I narkohandel?

S: Nej, aldrig

T: Hvis jeg så det ville jeg reagere på det

S: Vi ville ringe til politiet

T: Hvis der foregår noget[narkohandel], sker det oppe ved købmanden, for der står de unge men der er ikke vores afdeling. Det hører under Hallingparken.

TT: Hvordan er aldersfordelingen her i Dyringparken? Et slag på tasken? Er der mange ældre eller?

T: Der er en god blanding[aldersfordeling]

R: Der er en god blanding[Aldersfordeling]

S: Jeg tror den største gruppe ligger på de 30-50 årige, dem er der mange af.

TT: Har I et indtryk af om der er mange der bor alene?

R: Nej, det har vi ikke

De diskuterer hvem der bor i deres opgange og om en ældre mand stadig er i live.

TT: Respekterer man de forskellige kulturer?

R: Det gør man.

T: [nikker] Det synes jeg

TT: Den her negative medieopmærksomhed der er omkring Brøndby Strand, giver det problemer for området?

T: Meget

S: Jeg kan slet ikke forstå hvad det er medierne snakker om. Det er et helt omvendt billede de fremstiller.

TT: Kan I ikke genkende det i jeres område eller Brøndby Strand generelt?

T: Jeg kan godt forstå man bruger Brøndby Strand på en eller anden måde fordi det er et sted hvor der er nogle sociale udfordringer i forhold til mange andre steder i Danmark. Der er en stor del af beboerne i Brøndby Strand der er på overførselsindkomst, der er mange ressourcetsvage familier

S: Ja, samfundstabere, det er der ja.

T: Jeg siger ikke samfundstabere fordi der er måske en grund til de er endt som de er. Min søn gik på folkeskole her i området og det var en udfordring og der var ikke meget forældreopbakning. Vi var til et forældremøde hvor der sidder en forældre og siger: ”ej, I må ikke give min søn en Ipad, for så skal jeg sige at han ikke må spille på den når han skal sove og det vil jeg ikke, og så kommer han aldrig til at sove”. Der er nogle ting der blokerer lidt for at vi er helt normale herude [griner]. Min søn har skiftet skole til Hvidovre, hvor der også er en god blanding og fordeling af etnicitet, og det vil jeg rigtig gerne have. Vi er kristne men hvis vi har spist noget svinekød, er det første min søn gør, er at vaske hænder hvis han skal over til sin muslimske ven – han tænker selv over det. Ud og børste tænder og alt det der fordi han skal jeg til en muslimsk familie og det er flot han tænker på det og respekterer deres kultur.

TT: Hvordan oplever de andre beboer i Brøndby Strand jeres område – Dyringparken?

T: Nu kan jeg kun tale for mine egne veninder. Jeg har et stort netværk af veninder der bor i de forskellige gårde og de siger alle sammen at de ville ønske at de havde fået lejlighed nede i Dyringparken, fordi det bare er så hyggeligt. Hun bor i Thybjergparken og når hun sætter sig ud på legepladsen med sine to børn, så snakker hun ikke med andre voksne, hun kender ikke nogen af de andre børn. Hendes to børn må lege med hinanden. Når hun kommer herved og vi sætter os ned på legepladsen, så snakker vi med alle de andre mødre der også sidder ude på

legepladsen og alle børnene leger med hinanden og kender hinandens navne, der er et lidt andet socialt miljø hernede.

R: Vi har et godt sammenhold med alle beboerne her i Dyringparken.

TT: Hvad er jeres oplevelse af andre menneskers oplevelse af Brøndby Strand?

De griner lidt

S: Når jeg snakker med mine venner som har gode jobs og hus og jeg så fortæller dem at jeg bor i Brøndby Strand, så kan de slet ikke forstå at jeg vil bo der.

R: Jeg ville bare ønske at vi havde flere transportmuligheder

T: Det tror jeg også vi skal være glade for, for jeg har hørt om alkoholikere der er blevet tilbudt en lejlighed hernede, og det har de sagt nej tak til fordi det er for langt væk fra bodegaen.

TT: Har pressens omtale af Brøndby Strand forværret oplevelsen af tryghed i Dyringparken?

T: Både i Dyringparken og i Brøndby Strand generelt har pressens omtale forværret oplevelsen af tryghed.

TT: Så det har virkelig en negativ effekt.

T: Det[Brøndby Strand] er ikke så slemt som det bliver nævnt i medierne

TT: Er det problematisk at medierne fremsætter det sådan?

T: Det synes jeg at det er. På en eller anden måde så skammer man sig lidt over at bo her i Brøndby Strand. Jeg bor bare i Brøndby når nogen spørger.

TT: Nu kommer der lige nogle afsluttende spørgsmål. Føler I at politikkerne, politiet, SSP, landsbyggefonden eller Brøndby Boligselskab eller andre kunne gøre mere for at optimere trygheden?

De ved ikke helt hvad de skal sige

TT: Var der nogen i gerne så lidt mere på banen?

T: Vi snakker med om hele det her renoveringsprojekt, som bare går i stå hele tiden og bliver sparket 10 skridt tilbage. Jeg tror virkelig det ville betyde noget hvis det fik et lidt friskere udseende herude, så det ikke bare var det her... Jeg havde en af min søns kammerater fra Hvidovre med hjem, og så da vi kører ind i gården, spørger han om vi bor i en containergård. Visuelt ligner det skrald – jeg ved godt at der er nogen der synes at det er rigtig flot og moderne byggeri fra 70'erne... men det ligner skrald i forhold til når man kører ud til islands brygge fordi der er ikke den store forskel. Hvis det her bliver renoveret og får det her HP4 udtryk, så bliver det det nye. Så bliver det udvendigt noget lækkert ligesom islands brygge ser super lækkert ud selvom deres lejligheder indvendigt også bare er det rene beton.

TT: Føler I at jeres område er mere trygt end Rheumpark?

S:Ja, her er mere trygt end andre steder i Brøndby Strand. Nu har vi også hørt at der er problemer med stoffer i den anden ende af Brøndby strand.

R: Der har altid være problemer i Rheumpark og T13 lige fra start.

T: Det er sjovt at I siger der er flere danskere dernede og så er der også mere kriminalitet.

CF. Tror I at skolen har nogen påvirkning på det? At man eksempelvis ikke vil handle stoffer så tæt på en skole og man så vælger at gøre det i den anden ende?

R: Nej

T: Der er ellers et kæmpe stort marked derovre

CF: Der er måske også mere opsyn

R: Nej, jeg tror ikke skolen påvirker det

T: Jeg ved ikke hvad det er der gør forskellen. Igen, jeg kører tit på rulleskøjter ned til min veninde i Thybjergparken og når jeg kommer ned i deres gård, så selv på en solskinsdag er der højst to mennesker ude i gården, hvor hvis man kommer herved på en solskinsdag, så er vores gård propfyldt med voksne og børn der sidder alle vegne og det er måske derfor at man bedre kan gøre det i de andre gårde og ikke så meget her.

TT: Kommer de danske familier også ned?

T: Vi spørger, der er ikke så mange danske familier.

S: Jo, der kommer danske familier.

R: Jeg oplever børnehaver som kommer og leger på vores legeplads

T: Jeg har mange veninder som helst kommer her og hygger fordi vi har en lækker legeplads og gode faciliteter.

S: Den [legepladsen] er blevet meget eftertragtet

TT: Føler I at kommunen gør nok for at sikre trygheden i Brøndby Strand?

T: Jeg tænker stadig på det med fordelingsnøglen og anvisningsretten

S: Jeg synes det er forkert at have det opdelt så der er mange danskere i nogle gårde og så få i de andre. Det skal være blandet

TT: Det lyder som om der er et organisatorisk problem

R: Det vil jeg ikke sige. Hver gang der kommer en dansker og ser på en lejlighed og ser at de fleste der bor her er udenlandske, så siger de nej tak. Det er det der er sket. Det har ikke noget med anvisning at gøre

TT: Føler I at kommunen behandler Dyringparken som et selvstændigt område eller som Brøndby Strand?

R: Som Brøndby Strand

R: Ved det ikke

TT: I har ikke kontakt til kommunen?

T: Nej

T: Vi er 4 små beboerbestyrelser [fra Brøndby boligselskab] her i Brøndby Strand og så har vi 1 organisationsbestyrelse over os, som så går videre til kommunen med tingene.

TT: Så i er ude for politisk rækkevidde?

R: Simpelthen

T: Formanden for organisationsbestyrelsen sidder også i kommunalbestyrelsen

TT: Det var sådan set det vi havde, tak!

Bilag 9 – Transskribering af ekspertinterview 1 (DAB)

Transskribering af DAB konsulent

LL = Lone

CF = Casper Friis

TT = Thomas Truelsen

CF: Kan du starte med at sige noget om DAB som organisation og støttefunktion til Rheumpark?

LL: Ja, DAB som organisation er en af de største selskaber i Danmark og vi administrere godt 50 tusinde boliger rundt omkring i hele landet. Vi har en beboerservicefunktion som tager sig af opskrivninger, lejekontrakter, flytteafregninger og alt det der. Og så har vi nogle driftsgrupper. Dem er vi fire af og cirka 16 i hver - 16 personer. Den centrale del af driften styres af bestyrelseskonsulenter, som mig, driftschefer som tager sig af bygningerne, økonomimedarbejdere og sekretærer. Og så har vi en masse stabsfunktioner som jurister, landskabsarkitekter, folk der afregner forbrugsregnskaber, presseafdeling og en lang række andre. Så det er vores opgave at gøre det så godt vi kan for beboerdemokratiet.

CF: Hvilke opgaver har I i forhold til beboerdemokratiet i Rheumpark?

LL: Vi skal sikre lovgivningen bliver overholdt i forhold til beboerdemokratiet. Sikre at der bliver afholdt afdelingsmøder, repræsentantsmøder og selskabsbestyrelsesmøder. Vi skal forelægge budget til godkendelse og regnskab og projekter og alt det der er forbundet med driften. Vi har nogle langstidsplaner hvor driftchefen tager en tur rundt i området og undersøger hvornår ting som eksempelvis vinduer og legepladser skal udskiftes osv. så man ved hvad man har brug for i forhold til den langsigtede drift. Så er der de faste omkostninger som er ejendomsskatter og vand og forsikringer og alle de her ting, og så strikker vi et budget sammen som indeholder de her ting. Så holder vi et afdelingsmøde og hvis der så er nogle ekstraordinære projekter som kollektiv råderet eller hvad det nu måtte være. Det er så vores opgave at køre det gennem selskabsbestyrelsen og kommunen hvis det skulle være brug for det. I Rheumpark og Brøndby Strand generelt er Landsbyggefonden også rigtig meget involveret, så det er også vores opgave at bringe det videre til dem.

CF: Beboerbestyrelsen har ingen kommunikation mellem dem og kommunen?

LL: Nej, der er nogle kommunalbestyrelsesmedlemmer som bor der og de er ret på i forhold til politikerne. Men generelt så får de idéerne og beslutter hvad der skal ske med deres vision, vi prøver selvfølgelig at hjælpe dem men der er der ideerne fødes og så er det vores opgave at føre dem videre. Der er forskellige værdier i alle boligselskaber og vi har beboerne i centrum

og vi er åbne og vi bestemmer ikke noget. Man kan godt sige vi er lidt af en bagerforretning hvor man kommer og køber en ydelse og det leverer vi så.

TT: Tror du at det løber lidt nemmere at skabe kontakt til kommunen og andre over beboerbestyrelsen når man har en bestyrelse der har siddet på posterne i mange år og således kender mange af de interessenter som de er afhængige af?

LL: Jo, jeg tror at du har ret i at jo længere tid man har været der, jo mere kender man spillereglerne men jeg oplever ikke man behøver at være der ret lang tid for at man godt ved at man kan noget. Vi har nogle formænd som tropper op på borgmesterens kontor. Og i mange kommuner har vi også en central rolle i det der skal løses i kommunen. Så der er nogle steder hvor de godt ved hos kommunen at de er nødt til at være lidt ydmyg for dem der har nogle boliger eller kan hjælpe dem på anden måde. Specielt i Brøndby som jo er den kommune der har allerflest almene boliger.

TT: Synes du det er godt at bestyrelserne kan sidde så længe i de positioner?

LL: Jamen, det er jo beboerne der vælger, det svarer til, synes du også at politikerne skal være derinde så lang tid? Når de er valgt så er det sådan det er.

TT: Går i noget? Er jeres ansvar over på beboerne eller bestyrelsen?

LL: Vi er altid loyale til den enhver tid siddende bestyrelse men vi er godt klar over at lige pludselig så sidder der beboer som kommer ind i afdelingsbestyrelsen, så vi kan ikke bare holde fast i den afdelingsbestyrelse der er, fordi bliver de væltet eller bliver de ikke valgt ind, så er det oprørsgruppen der kommer ind.

TT: Bruger I energi på at oplyse beboerne om demokratiet og den demokratiske proces der ligger forud for en beboerbestyrelse?

LL: Ja, det synes jeg vi er. Vi er meget ærlige omkring det. Der kan jo opstå konflikter mellem afdelingsbestyrelser og beboere, hvor nogle beboer har en holdning til at en

afdelingsbestyrelse skal gøre et eller andet i forhold til en konkret sag og så kan de finde på at ringe ind til os og klager men de har jo selv valgt dem og så må de vælge noget andet.

TT: Agere i mægler så?

LL: Nej, vi fungere ikke som mægler på den måde. Vi forsøger selvfølgelig at løse konflikten. Vi agere kun mæglere i forhold til beboernes indbyrdes stridigheder, hvis det ses som en god idé. Vi opfordre bestyrelsen til ikke at tage konflikter med beboerne og lade os tage dem, hvis det eksempelvis handler om støj eller larm - en husordenssag.

CF: Har I en specifik afdeling der tager sig af husordenssager?

LL: Ja, vi har en konfliktmægler - han var oprindeligt politibetjent men har så uddannet sig efterfølgende. Ham har vi brugt i nogle situationer med konflikter mellem beboerne.

CF: Så man er opmærksom på den oplevede tryghed her hos DAB?

LL: Ja, det er vi på mange parametre. Vi har en landskabsgruppe som leverer tryghedseftersyn - som en tilkøbspakke.

TT: Er den populær den ydelse i sælger så?

LL: Det var den, ja. Der var rigtig mange der købte den og fik gjort noget ved det. Vi er også opmærksomme på hække i forhold til indbrud.

CF: I har en driftsafdeling der sikre at de mere fysiske ting bliver skiftet ud, legepladser osv.

LL: Ja, det er en del af basisgruppens afdeling.

CF: Hvordan fungere det? Andre afdelinger bestemmer selv hvornår de vil have tingene udskiftet, eksempelvis legepladsen.

LL: Alle boligselskaber er forpligtet til at lave en 10 års plan og nu snakker vi om at lægge det ud på 20 år for at sikre lejen ikke går op og ned hele tiden. Driftschefen går en runde med

beboerbestyrelsen og ejendomslederen og tager en snak om hvad der skal laves og hvad man kan vente med. Så laver ejendomslederen og driftschefen en budget for den planlagte vedligeholdelse. Hvis afdelingsbestyrelsen har et projekt de gerne ser gennemført så laver vi et projekt på de tog kommer med nogle tal osv.

TT: anbefaler i også projekter?

LL: Nej, men vi kan godt vejlede i forhold til faglige vurderinger.

CF: Har DAB mulighed for at overtrumfe beslutninger lavet af afdelingsbestyrelsen?

LL: Nej, vi udføre bare det som de gerne vil have. Træffer de beslutninger i beboerdemokratiet som er helt uhensigtsmæssige eller godkender de ikke et driftsbudget fordi de ikke vil stige i husleje, så er det selskabsbestyrelsen der træffer den overordnede beslutning og de er både juridisk og økonomisk ansvarlig og det er man ikke i en afdelingsbestyrelse. Er der en konflikt mellem de to bestyrelser, så er kommunen tilsynsmyndighed og så er det kommunen der tager stilling til konflikten.

TT: Når de siger i Rheumpark at det er et rigtig godt og trygt område og der sker en masse ting og de så søger midler i Landsbyggefonden, understøtter I så det fordi de siger det, trods det er et trygt område?

LL: Nu er landsbyggefonden jo ikke dumme og det kan godt være at beboerbestyrelsen ikke oplever problemerne med trygheden, men der hvor landsbyggefonden giver pengene, det er for at knække den sociale arv og det er jo påviseligt at i Brøndby kommune er det sådan. Så der kan beboerbestyrelsen jo tale nok så meget om hvor godt deres område er og synes det er trygt men hvis der er en hel masse andre der ikke synes det er trygt.

LL: Nu er det blevet helt sikkert at højhusene skal rives ned og det har skabt rigtig meget uro.

CF: Har I gjort jer nogle særlige overvejelser i forhold til de unge og ældre aspekt?

LL: Vi har holdt møder mange gang - orienteringsmøder hvor vi har snakket med en masse som synes at det var utrygt - en stor gruppe. Der snakkede vi også med politiet og SSP og mange andre for at få gjort et eller andet i forhold til det. Der kom en opsøgende medarbejder som de fik direkte telefonnummer til, så det har vi da forsøgt at gøre noget ved.

CF: Var det for hele Brøndby Strand?

LL: Det var konkret ned hos os i Rheumpark at vi havde de møder om trygheden. Der var problemer med salg af stoffer fra bilerne og sådan nogle forskellige ting.

TT og CF: Man har en opfattelse i Dyringparken at problemerne er hos Rheumpark og den ende af Brøndby Strand.

LL: Ja, de har godt sagt at der er nogle problemstillinger i nogle kældre hvor der ligger nogle sprøjter og noget.

CF: Du nævnte det med social arv - utrygheden kommer og går. Man har nogle unge mennesker som laver noget ballade og så bliver de ældre og balladen stopper. De får så børn der bliver teenagere og så kommer balladen igen.

LL: Ja, det kan godt være.

CF: Burde man så ikke lave en ekstra indsats?

LL: Det gør man også - den boligsociale indsats har nogle indsatsområdet hvor man prøver at knække problemerne.

CF: Kan du sige noget om hvilken typer af beboere der bor i Rheumpark?

LL: Ja, vi holder jo øje med det gennem KÅS-tallene og det er meget ældre og de bor specielt i højhusene fordi der er elevator - de er dårligt gående og har mange skavanker. Og vores andel med anden etnisk herkomst er væsentlig mindre end andre steder og det handler om at vi for mange år siden - helt tilbage i 1999, gav kommunen 100 procent anvisningsret fordi... der ligger en lang historie bag brøndby, det blev jo bygget og alle de her boliger var fandme

ikke til at leje ud, de var enormt dyre og i 1995 får man den her omprioriteringssag hvor man nedsætter huslejen på de store boliger for at trække nye beboere til og vi kunne se da vi overtog boligerne at der var mange bosniske flygtninge der stod på ventelisten og vi som boligorganisation kan jo ikke gøre noget ved listerne, hvilket er helt fint, så det er bare at tage dem i rækkefølge. Det så bestyrelsen dengang at det kunne være et problem, så man aftalte med kommunen at de fik 100 procent anvisningsret så de blev sikret en fornuftig beboersammensætning, så det har kommunen haft i rigtig mange år. Det er det ene parameter der gør at vi ikke har lige så mange ikke-etniske danskere som de andre afdelinger og det andet er at vi har tilladelse til at holde husdyr hvilket betyder at der er rigtig mange etniske danskere der har haft dyr og der er vi et mærkeligt land der holder dyr på den måde (sjovt at Dyringparken ikke må have husdyr på samme måde - multikulturelt afdeling). Dette betød at der var rigtig mange der gerne ville bo der men også rigtig mange der ikke ville bo der fordi de havde et andet forhold til husdyr.

TT: Tror du at den anvisningsret har haft betydning for den tryghed der hersker nu?

LL: Hmm. Afdelingsbestyrelsen afspejler jo ikke de beboer der er i området. Der har været tung einde som er sprunget fra. Bestyrelser er præget af det - det er dem der har tid til det.

TT: Der er vel også noget magt ved at sidde i de positioner?

LL: Det er der da.

TT: Er der nogle goder ved at sidde i bestyrelsen?

LL: Nej, det er ulønnet arbejde. De får ingen penge men de skal jo heller ikke have udgifter ved at sidder der, så hvis de tager på et kursus, så får de betalt for kurset og kørsel men de får ikke penge eller diæter eller noget som helst.

TT: Hvad med ture der bliver arrangeret? er der egenbetaling?

LL: Ja, det er det.

CF: Er man sikret en plads?

LL: Nej, det oplever jeg bestemt ikke. Først til mølle.

CF: Er det generelt de etniske danskere der er med på deres ture?

LL: Jeg ved det er blandet men hvor meget blandet ved jeg ikke.

TT: Deres arrangementer virker meget danske.

LL: Ja, det gør det.

TT: Dyringparken virker måske lidt mere mangfoldigt i deres arrangementer.

LL: Det kunne jeg godt forestille mig. Rheumpark har haft maddage men det døde lidt ud igen.

CF: Vi har snakket lidt om hvem der har kapitalerne til at indgå i den slags arrangementer og holde interessen for det. Har folk de kapitaler i Rheumpark eller Brøndby generelt? Kan man sig enoget om det?

LL: Jeg kan ikke sige noget om det. Det har jeg ingen idé om.

TT: Vi kan anbefale at gå en tur ned og kigge i Dyringparken på den legeplads og det de har fået lavet dernede. Jeg kan også rigtig godt lide Rheumparks blomsterhave og alle havefigurerene men mange af dem er desværre gået i stykker.

LL: haha. Nu er det driftschefen der står for det men det er godt i siger det.

TT: Ældre mennesker levet med forfald.

CF: Hvor opmærksom er man på mediernes og pressens omtale af Brøndby Strand?

LL: Helt vildt meget.

CF: Går man noget for at forbedre BS renommé?

LL: Ja, der har været ansat kommunikationsmedarbejdere og journalister til at lave blade og pressemeddelelser på alle mulige områder og det har også været en stor del af den tidligere boligsociale indsats. Der er kørt flere af 4-årigs indsatser.

TT: Er det så ikke også problematisk at man rejser penge til nogle problemer som måske ikke er så voldsomme men det bliver italesat voldsomt.

CF: "Nu har pressen igen fået midler til at bekæmpe sociale problemer"

TT: De har fået 100 millioner fordi det er ragnarok derude, og så kommer man derud og så er det slet ikke så slemt.

LL: Man har snakket om at det her er den sidste boligsociale indsats i Brøndby Strand fordi det rent faktisk har virket på nogle områder. Og så tror jeg også bare at tiden har gjort at det er blevet attraktivt at komme til at bo i BS på en eller anden måde. Når man først har et dårligt image, så er det sindssygt svært at komme af med igen

TT: Da vi var nede i Dyringparken fik vi nogle bøger med planer for hvordan BS kan se ud.

LL: Ja, designmanualer. I forbindelse med at der blev konstateret PCB, så er LBF sådan indrettet at de ikke bare vil fjerne PCB men så fremtidssikre det de næste 50 år og man er jo godt klar over at måden det blev bygget på dengang måske ikke er så hensigtsmæssig at man adskiller trafik og mennesker og erhverv og sådan noget fra hinanden. Nu er det en ny trend nye byplanlæggere der samler alle faciliteterne, hvilket det bliver lagt op til i det nye design.

TT: Der er affolket.

LL: Ja man har ikke det der flow i området og det er man opmærksom på. Nu skal der laves nu lokalplan for der kan ikke bygges i samme højde når højhusene er revet ned.

Bilag 10 – Transskribering af ekspertinterview 2 (BB)

KE = Keld

CF = Casper Friis

TT = Thomas Truelsen

CF: VI kunne godt tænke os at høre lidt om Brøndby Boligselskab generelt og lidt om jeres funktion som støtteorganisation til Dyringparken.

KE: BB består af ca 2700 lejemål og Brøndby boligforening er ved at blive 70 år her i 2019, så det er ved at være en gamle boligorganisation. Organisationsbestyrelsen vil rigtig gerne mange forskellige spændende ting og fornye sig og være med på de nye ting og gøre de rigtige ting. Vi har et effektiviseringsprojekt kørende nu men ellers så er det en god gammel organisation som blev etableret i forbindelse med 5-fingerplanen og vestegnen. Brøndby boligselskab har boliger her [Rødovre] og så nede ved Brøndby Strand. Det boligsociale der kører nu er kun nede ved stranden omkring højhusene. Det vi godt kunne tænke os at se på sigt er de erfaringer og de ting som de har set har været positive og de ting der har gjort en forandring kan blive trukket med ud i de andre afdelinger, hvis det er muligt. Ellers kan jeg ikke sige så meget andet... vi er med på beatet.

CF: Hvilke opgaver har I som boligselskab i forhold Dyringparken?

KE: Vores opgaver er at formidle boliger og formidle rammerne omkring boligerne og det er også derfor vi har det her boligsociale projekt med tryghedsanalyser og fremskudt beskæftigelse for de mennesker der ikke rigtig kan "kommer over vejen" på de her jobportaler og jobssøningscentre og alt andet. Det prøver vi at se om vi kan lave noget fremskudt nede i lokalområdet hvor vi laver noget jobvejledning og ligesom se hvad der er barrieren. Derudover bliver der lavet rigtig mange aktiviteter dernede for at få frivilligheden frem. Det er jo beboerne vi skal have til at være frivillige og lave arrangementer. Det er det boligsociale der har trukket læsset og vi prøver at dreje det over til at være beboerne der tager hånd om nogle af de her projekter og tage ansvar for det. Så må vi jo se om det lykkedes, nu har vi jo fire år til det.

CF: Hvad er det typisk for nogle beboere I typisk hjælper?

KE: Der er ikke nogen "typiske". Det er hr og fru danmark. VI har alt lige fra unge mennesker til ældre mennesker, vi har folk som har lav indkomst, vi har mange forskellige nationaliteter - etniske, vi har familier der har ældre mennesker der har solgt deres villa, som nu flytter i lejlighed, så det er alle typer af mennesker vi har.

CF: Hvor opmærksom er man på den oplevede tryghed her i BB? I havde lavet nogle tiltag?

KE: Vi er meget opmærksomme på tryghed. Der er blevet lavet en kæmpe rapport omkring tryghed og fro BB, så har vi en meget høj andel af beboere der føler sig trygge i vores boligafdeling nede ved stranden.

CF: Er det rapporten fra de danske sociologer?

KE: Ja, nu kan jeg ikke lige huske det men trygheden blev højere jo længere man kom ned mod Brøndby Boligafdeling men rapporten fortalte også mange andre ting som har interesse. Det er også derfor at en af de boligsociale opgaver som Bo også er inde over er den her BAPA-ordning for fædre. Nu har der været fokus på kvinderne som omdrejningspunkt, men der er jo også mange enlige fædre og hvad er det for nogle problemstillinger de står med og igen så sige, hvad er det der skal til af hjælp, hvad er det for nogle rammer, hvad er det for nogle støttefunktioner der skal til for at vi får nogle gode velintegrerede beboere. Det er dét der er ønsket, hvad er det for nogle støttefunktioner der skal til og hvor kan de selv gå ind og gøre en forskel.

CF: Kan du komme med nogle eksempler for hvad man kunne gøre?

KE: Vi har nogle unge kvinder, også etniske kvinder som faktisk er meget velintegreret som har sagt at de gerne vil gøre en forskel, og vi har så fysisk prøvet at tage fat i dem og prøvet at få dem motiveret og trække dem ind i manegen for fortælle dem at de kan få nogle midler og bakke dem op i deres idéer som en støttefunktion, så de virkelig kan få noget ud af deres projekter som uddannelse for deres børn og aktiviteter for børn da nogle børn ikke kommer ud og holder sommerferie. Så laver de nogle aktiviteter for dem og hvordan kan de blive understøttet. Så vi er faktisk at få den store energi som ligger i vores boligområde til at rulle, det er det vi prøver på. Vi prøver også på at tage fat i de unge, blandt andet omkring kriminalitet men også understøtte dem i at få nogle uddannelser og vil følge op på dem og ser om de følger deres uddannelser. Hvis de dropper ud eller vi ser dem på gaden eller i kælderens, få dem fulgt op.

TT: Hvis man ser bort fra Bos team, kan du så give et eksempel på hvordan I i BB prøver at få de unge ud af kriminalitet og få et job og sådan noget.

KE: Jamen det er meget bundet op på de boligsociale planer for vi har ikke ressourcerne eller økonomien selv. Hvis vi skal gøre en forskel og have fat i de unge, så skal vi ud og have fat i beboernes penge og det giver ikke mening at vi skal hente flere husleje kroner for at løfte en samfundsmæssig opgave som ligger i det.

TT: Samarbejder i med Bos team?

KE: Ja, vi samarbejder med Bos team, vi samarbejder med SSp, vi samarbejder med kommunen og kommunale tilsynsmyndigheder. Vi har også en gældsrådgiver der tager fat i beboere inden de bliver smidt ud for at se om det er økonomi eller hvad det er der gør at de ikke får betalt deres husleje og hvis det er muligt tage fat i kommunen og se om der er noget at gøre for at fastholde dem i lejligheden, fordi en udsættelse i dag kan nemt koste 50-60 tusinde kroner for en afdeling og derfor giver det god mening at vi har en gældsrådgiver som faktisk er ansat for at fastholde folk i deres boliger. Ud over økonomien, så er der også noget samfundsmæssig i at folk bliver smidt på gaden - familier, det kan være enlige mødre eller enlige fædre med små børn, så det har også en samfundsmæssig effekt hvis det er de bliver smidt på gaden.

CF: Har man gjort sig nogle særlige overvejelser i forhold til unge og gamle? Vi fandt at det er de ældre der er utrygge og de unge som er kernen til utrygheden.

KE:Ja, men det vi også ser er at... man ser mange ting. Det behøver ikke kun være de ældre, vi begynder også at snakke om ensomhed som rammer rigtig mange ældre mennesker og den ensomhed gør at man ikke er vant til at omgås så mange mennesker, hvilket vil sige at utrygheden bliver tydeligere for bare det at møde et andet menneske kan give utryghed simpelthen fordi man ikke oplever et andet menneske i sin ensomhed. Symptomer kan jo være mange ting og årsagen og det dybereliggende i at man ikke omgås mennesker i sin dagligdag fordi man er så isoleret som menneske så alt bliver et problem når man møder andre mennesker. Man kan blive menneskefjendt fordi man ikke ved hvordan man skal tilgå andre mennesker og man har ikke værktøjerne til det.

CF: Hvor opmærksom er man på mediernes og pressens omtale af Brøndby Strand og Dyringparken?

KE: Vi er meget opmærksomme. Jeg kan give et eksempel. Vi havde et filmselskab som gerne ville lave en scene til en ny krimiserie og da vi spurgte ind til hvad de gerne ville lave så ville de gerne lave en scene med en der skød gennem en rude og så kørte væk - der sagde vi nej fordi vi er meget opmærksomme på ikke at forstærke et billede som reelt ikke er der. Vi ser og det tror jeg også godt I kan se gennem noget af de sidste serier og opmærksomhed det har været omkring BS, at beboerne har et helt andet billede af hvordan det er at bo i BS end hvad medier og omverdenen gør det til. Det værner vi meget om. Vi passer meget på det billede der er i BS.

CF: Gør I noget aktivt for at forbedre områdets renommé?

KE: Nej, jeg synes ikke vi behøver at gøre noget mere aktivt. Jeg tror det er et spørgsmål om at folk får øjnene op for hvad BS reelt er. Jeg tror ikke BS er hverken værre eller bedre end alle mulige andre boligafdelinger - det er bare det der er kommet på landkortet.

TT: Men sådan noget, det starter jo et sted. Enten politisk eller i medierne, det handler om at der er noget interesse for at kigge på BS, for hvis interessen ikke var for at kigge på det, så ville andre mennesker jo ikke opleve det på den måde.

KE: Man kan jo sige mange ting. I dag løber ting afsted på facebook og så er der nogen der bakker op om det og så bliver det hype - noget der er usandt bliver til sandhed og et område lider.

TT: Men hvad tror du er årsagen til at BS er kommet på landkortet? Som noget der bliver stærkt italesat, skønt det ikke er på ghettolisten?

KE: Jeg tror man skal helt tilbage til den tid hvor vi fik en stor tilstrømning af indvandrere, hvor mange af dem blev placeret hernede i vestegnen - ishøj og BS. Jeg tror at det er der hvor billede muligvis er skabt. Der er stort set roligt i BS, der er ikke flere hændelser i BS end der er så mange andre steder. Nu kan du se der var noget skyderi nede på lolland, er det nu blevet et ghettoområde eller kriminelt område? Jeg tror ikke BS er hverken bedre eller værre end andre steder. Jeg synes også man skal holde fast i en vigtig ting ved den her tryghedsanalyse - det er beboerne der føler sig trygge, det er beboerne der har svaret oprigtigt at de føler sig trygge og at de kan begå sig nede i vores område og så er det dét man skal tage udgangspunkt i og ikke alt muligt andet i stedet for det billede som omverdenen prøver at fastholde.

TT: Men hvis omverdenen har det blik, så vil mange ressourcestærke beboere som eksempelvis indvandrere der får en uddannelse og får et job, så ønsker de ikke at bo der længere, det viser forskningen med tydelighed. Fordi hvis andre tænker at vi bor i en ghetto, det ønsker vi ikke at være en del af, og så trækker de sig ud. Det er jo virkelig et problem for et område at de ressourcestærke beboere forlader et område, så kommer der en ophobning af de ressource svage.

KE: Det er selvfølgelig også en ting vi er obs på og nu kender jeg ikke lige de præcise tal på hvordan det står til i BB i den retning men vi ser da også at mange generationer får uddannelse - mange af de unge får uddannelser og kommer ud og får gode jobs. Vi ser at mange af dem der læser jura ønsker at bidrage med deres viden til svage beboere. Vi ser at folk med gode uddannelser ønsker at bidrage til deres nærområde - det ser vi mere og mere.

CF: Det virkede også som om at informanterne var glade for at bo i BS men bliver de spurgt ind til hvor de bor så siger de bare Brøndby og ikke BS.

KE: Der tror jeg i skal se mere på det mediebillede der er blevet skabt. Jeg tror at man er nået dertil hvor hvis man siger BS så har folk en forudindtaget holdning til området og de vil ikke ændre mening - det stempel er sat.

CF: Hvordan er anvisningsretten i BB Dyringparken?

KE: Den har jeg ikke lige men kan godt finde den til jer hvis der er.

CF: Har man mulighed for at fravige ventelisten eller give anvisningsretten til kommunen?

KE: Vi har indgået nogle aftaler med kommunen om at de har x antal procent af anvisningsretten i Dyringparken og vi har en venteliste med noget særegenskaber der tillader mennesker med den og den type egenskaber.

CF: Er det for at styrke beboersammensætningen?

KE: Ja, det er for at styrke den almenhed og styrke sammensætningen af beboere så der ikke bliver en type af koncentration men en varietet. Jeg ved også at brøndby kommune arbejder stærkt på at beboere eller borgere der bor i villaer har mulighed for at få en lejlighed når de bliver gamle. Det er simpelthen for at styrke varieteten.

TT: Kan du sætte et tal for den etniske fordeling i Dyringparken?

KE: Det kan være svært at sige men vi er oppe på omkring 75 procent med anden etnisk oprindelse end dansk. Men mange af dem snakker piv-dansk.

CF: Tror du den etniske fordeling har betydning for de sociale arrangementer der bliver stablet på benene i Dyringparken? Er det lidt mere multikulturelt?

KE: Det er multikulturelt i Dyringparken og det vil bb også gerne have. Vi har blandt andet givet tilladelse til at bruge nogle af vores lokaler til Eid-fester, så hvis de gerne vil fejre deres kultur så skal der være plads til det. Og danskere holder en anden type fester for deres kultur - vi skal være rummelige, og det arbejder vi virkelig hårdt på at være.

CF: Hvad synes I om beboerdemokrati, virker det?

KE: Uha... det er ikke et spørgsmål du skal stille til mig.

CF: Nej, okay.

KE: Det kan I finde et andet sted.

CF: Vi har et indtryk af at der er nogle cyklusser i BS omkring de unge og gamle.

De unge laver ballade fordi de har lidt for meget tid men så bliver de ældre og bliver gift - måske får de nogle børn og så er der roligt noget tid. Så bliver børnene ældre og der kommer ballade igen.

KE: Det er sjovt at fokusere på ballade... i gamle dage hed det drengestreger. Hvis vi bare ser på os tre og hvad vi ikke har lavet af drengestreger. I dag bliver der karakteriseret som ballade, jeg synes man skal flyde lidt ovenpå en gang imellem og så skal man sætte det i perspektiv.

CF: Der er flere af de ældre informanter der italesætter det som drengestreger.

KE, ja, og jeg tror også at man igennem livsfasen har et behov for opmærksomhed.

TT: Selvom det er i småtingsafdelingen, som vi også oplever, så ændrer det jo ikke på at der er utryghedsskabende for specielt ældre enlige beboere. For dem virker det meget voldsomt, som eksempelvis en flok unge mennesker der hænger ud på bagtrappen.

KE: Ja, det er også rigtigt, men spørgsmålet er så om man ikke burde til at undersøge den anden vej rundt. Om det er vores kultur der har ændret sig sådan at vi er flere der bliver enlige, og den enlighed er med til at skabe den utryghed der gør det til noget utrygt når nogen laver noget man ikke kan lide. Vi ved at fællesskab styrker og hvis man er enig, så er man måske også meget sårbar og utryg, hvis man ikke har noget til at dele sin utryghed med, så bliver den bare forstærket måske. Jeg kunne godt tænke mig at man kiggede et andet sted hen efterhånden, I Stedet for at kigge på nogle der skaber noget der kan blive et problem - det kan godt være problemet lå et andet sted.

TT: Kan du prøve at uddybe det? Nogle ældre kommer fra deres villaer og så til en lejlighed hvor der måske er utrygt. Det er da en stor omvæltning og utryghedsskabende.

KE: Man kan se det på mange måder. Man kan jo sige at der er nogen mennesker der lever trygt gennem hele deres tilværelse, de har ikke set hvad der foregår ude i verdenen - det bliver utrygt. Man bliver sat i en ny situation og er det fordi de ikke ved hvordan virkeligheden reelt er eller er der fordi at der pludselig er nogle unge der render rundt, som faktisk er den reelle virkelighed og det er ikke et problem når man går ud og taler pænt til dem og der er mange af de unge, der når man snakker med dem og de kan få et frirum, så lykkedes tingene. Men det kan da godt være for nogen der ikke er vant til at begå sig i den verden at de føler sig utryg fordi de har levet i et parcelhus. Jeg vil stadig gerne sige, at hvis man ser på samfundet i dag hvor man er meget individuel orienteret og hvor fællesskabet og kernefamilien er brudt op - dengang havde man også nogen at kunne dele det med og trække på flere mennesker. Som enlig i dag - ældre enlig er måske meget mere isoleret fordi man ikke har et netværk og familien har travlt, børnene har travlt, hvem kan man så lige trække på.

TT: Jeg har spekuleret på noget i BS, i forhold til det med de ældre og det var om man kunne styrke trygheden hos de ældre hvis man samlede dem.

KE: Jamen, det er også en af de ting man ser på og jeg ved at Bo, vi har snakket lidt om hvor er det udfordringen ligger og der laver man også noget opsøgende arbejde og gå ud til nogle af de ældre enlige og spørge om de er meget isoleret og høre om de ikke har lyst til at komme en tur ned og møde nogle andre mennesker og få lavet noget netværk. Det ved vi i dag - har du et godt netværk, så står man også mere stærkt fordi så kan man gå ud og trække på nogle tråde og så får man nogle ting til at lykkedes.

TT: Vi oplevede et meget stærkt kulturelt fællesskab i Dyringsparken.

KE: De er jo også nogle unge typer i Dyringsparkens afdelingsbestyrelse der gerne vil det sociale og prøve at gøre en forskel. De vil gerne det fællesskab men der har da været problemer med nogle unge der har siddet nede på legepladsen om natten men det har vi så taget hånd om. Vi ser dog også mennesker der ringer lige så snart der sker et eller andet så føler de sig utrygge. Hvis de ser nogen nede på bænken så bliver det utryghedsskabende - ej, nu må vi lige finde ud af hvor niveauet skal være!

TT: Hvad tænker du i forhold til stisystemet som forbinder BS men også det på den anden siden af espalnaden.

KE: Det kan jeg ikke udtale mig om, det har jeg ikke styr på

TT: Det har I ikke noget at gøre med? Det er en kilde til stor utryghed og beboerne tør ikke gå der om aftenen.

KE: Jamen, alle områder kan jo være utrygge - så nej det har jeg ikke nogen holdning til.

CF: Hvad med generelt det fysiske i Dyringsparken?

KE: Det vi ved vi er udfordret med er jo parkeringskælderen og alle de små hjørner man kan gemme sig i. Men det er jo et vilkår for sådan er bygningerne bygget i tidernes morgen, det kan vi ikke ændre på.

TT: Så det er et rammevilkår

KE: Vi kan jo ikke rive boligerne ned og så bygge om

TT: Men i gør ikke noget ved det?

KE: Jo jo, det er jo det vi har Bo ansat til og nogle boligsociale medarbejdere der går rundt og taler med de unge og de mennesker der opholder sig dernede. Hvis der er noget omkring hash eller rygeklubber, så har vi folk der går rundt og kigger. Vi har også gårdmænd der går rundt og gør rent i området som også observere og beboere der fortæller om hvis der foregår noget og så kan vi tage hånd om det. Hvis vi ikke gjorde det ville vi heller ikke have sådan en tryghedsanalyse hvor vi ligger godt.

TT: Det er så den mere sociale del af det, hvordan i forhold til den fysiske del. Har i nogen her i BB som rådgiver omkring fysiske tiltag, eksempelvis at klippe hækkene ned eller lave noget anderledes belysning der er mere tryghedsskabende.

KE: Det er vi i løbende dialog med flere om og nu står vi også overfor en fysisk helhedsplan hvor der skal renoveres hvor man har kigget på hele området og man har haft flere fagfolk ind over, for at åbne områderne. Så det har vi været inden i.

TT: Men I har ikke decideret en ansat til at tage sig af det fysiske ?

KE: Nej, men vi har heller ikke de samme ressourcer som DAB har. DAB er langt større end vi er. BB kunne langt flere ting hvis vi var større men vi køber os til nogle af de her ting.

TT: VI har set hvordan det kan komme til at se ud dernede og det ser jo virkelig godt ud.

KE: HP4 - det er der allerede brugt rigtig mange penge på. Hvordan skal det se ud dernede - farver og belysning og alt det andet og så må vi se hvad der bliver råd til.

TT: Har I noget dialog med politiet?

KE: Ja, det har vi. VI har dialog med alle typer af myndigheder for ellers kunne vi ikke agere som vi nu gør.

CF: Da vi snakkede med afdelingsbestyrelsen i Dyringparken virkede det som om de ingen kontakt havde til noget over dem - politiet, ssp eller kommunen.

KE: Det er fordi at vi som administrationsselskab tager hånd om det og det er vores administrative ansvar at tage hånd om det hvis der sker noget. At sidde i afdelingsbestyrelsen er ulønnet. Det er administrationsselskabet der tager hånd om tingene i samarbejde med organisationsbestyrelsen.

CF: Men ville det ikke give god mening at give dem nogle redskaber til at klare nogle af problemerne selv?

KE: Nej, jeg tror de har de redskaber de skal bruge.

TT: Okay, vores indtryk var bare at de ikke havde kontakt til nogen andre udefra der kunne hjælpe med deres problemer.

KE: Kan I give et eksempel hvis I synes det kunne give mening at de havde kontakt?

TT: I Rheumpark har man direkte nummer til lederen hos SSP, så hvis de har problemer så ringer de bare.

KE: Ja, men Dyringparken har direkte kontakt til Bo og hans folk som går ud og løser problemerne.

TT: De virkede heller ikke til at have kendskab til Bos funktion.

KE: Det er også en ny beboerbestyrelse, hvilket også kan være en årsag til at de ikke lige kender til mulighederne. Men igen, vi kan sagtens fremskaffe alle de værktøjer der er nødvendige, men er der

behov for det. Og jeg ser ikke umiddelbart at der er et behov for det nede i Dyringsparken for de har de telefonnumre de skal bruge. De har et netværk og kan ringe til administrationen, de kender mit navn og min mail. Jeg skriver og ringer ofte til Sultan i afdelingsbestyrelsen og hvis der skulle være noget, kan han tale med mig. De har nummeret til Bo og jeg ved de også har brugt Bo I forbindelse med nogle unge mennesker de skulle have styr på. Men hvis folk mangler værktøjer, så kigger vi på det, for vi vil det her ordentlighed og redelighed, vil vil have tryghed og kvalitet i de ting der bliver lavet i BB. Hvis i lægger mærke til det så er der stort set ikke noget graffiti i de afdelinger der er i BB og det er fordi vi er meget obs på tingene og meget involverende, vi har meget aktive bestyrelser som også sidder ude i gårdmiljøet for at skabe meget nærmiljø også.

Bilag 11 – Transskribering af ekspertinterview 3 (Det boligsociale projekt)

Analysel 2

onsdag d. 12 juli 2017

BO: Boris

TT: Thomas Truelsen

CF: Casper Friis

TT 0000

Bo din rolle ude i Brøndby Strand kan du ikke prøvet at fortælle om den, til at starte med?

BO

Jamen jeg er sekretariatsleder i det boligsociale projekt, dvs jeg er en selvstændig enhed som går på tværs af alle boligafdelinger, og er ansat administrativt i den ene boligorganisation (Bo-Vest). Så vi går på tværs af de syv boligorganisationer der er i selve Brøndby Strand parkerne, og to boligorganisationer som ligger på den anden side af Brøndby Strand parkerne -Gurrelund Bjerrelund og Lund og så går vi på tværs af de fem boligorganisationer der er ude i Brøndby Strand området.

TT 0100

Hvilke opgaver har din afdeling i forhold til Dyringparken og Rhempark?

BO

I forhold til Dyringparken og Rheumpark er at vi skal se på hvad der er for nogle problemstillinger som de har i forhold til den aftale der er lavet i mellem BL, regeringen og KL -hele regeringens boligaftale, boligforliget fra 2014-2018. Så går vi ind der og siger – jamen der er nogle ønsker om at arbejde med tryghed og trivsel og med at bryde den sociale arv, og det har landsbyggefonden så udmyndiget i fire indsatsområder som er beskæftigelse og uddannelse, tryghed og trivsel, kriminalpræventiv indsats, og forebyggelse og forældre. Og så går vi så ind og siger i forhold til de her to områder, de her to afdelinger, hvad har de så behov for og så laver vi nogle aftaler med de enkelte afdelinger og så siger vi -hvad er det i ønsker der bliver lavet i jeres afdeling. Rheumpark har haft et meget stort ønske om at der blev mere synlighed nede i deres område, og de vil rigtig gerne have en børn og unge indsats fordi de har nogle ikke særlig store, men dog nogle grupper af unge der har en uhensigtsmæssig adfærd.

TT 0210

Hvem er det så der skal være synlige?

BO

Det er vores medarbejdere.

TT

Hvem har i aftalt det med?

BO

Det har vi med beboerdemokraterne og organisationsbestyrelserne, og det er så også aftalt med landsbyggefonden i og med at det også står i vores boligsociale helhedsplan, som kommer til at løbe fra 2017 til 2021. Og i forhold til BB608 som er den anden afdeling i snakker om Dyringparken. Det de gerne vil er at de gerne vil have nogle aktiviteter for børn og unge, og nogle omkring beskæftigelse og uddannelse, forebyggelse og forældreansvar, så der har vi placeret en beskæftigelsesvejleder og en familievejleder og så laver vi nogle unge indsatser der i området.

TT 0306

Hvor opmærksom er man på den oplevede tryghed i hhv Dyringparken og Rheumpark.

BO

Det er vi rimelig opmærksomme på for vi har lavet en tryghedsrapport i 2016, som sagde hvordan trygheden så ud i de forskellige afdelinger (Danske Sociologer)

TT 0319

Hvad har du af kommentarer til den?

BO

Jamen i virkeligheden er trygheden jo rimelig stor, det man kan sige er at der er noget utryghed omkring børn og unge og så at der hvor der er tryghed det er i nærområdet. Altså der hvor utrygheden er, er når du kommer ud af nærområdet. I virkeligheden så er folk trygge for deres naboer og deres nærmeste, de bryder sig ikke om at komme for langt væk fra deres kerne område og de bryder sig heller ikke om at andre udefra kommer ind i deres område. Når vi ser på Rheumpark så er klagerne primært fordi at der er nogle unge mennesker der hænger ud og skaber utryghed. Det sådan meget firkantet de grundlæggende klager. Og når vi ser på Dyringparken så er det primært at der jo er mange unge der løber igennem, men det gør mange unge fordi de ligger i mellem kebabstederne og skolen. Så en stor del af det løberi vi ser der skyldes jo skoleelever der fiser op for at spise noget til frokost, og så er der noget udhæng om aftenen.

TT 0425

I Rheumpark der er trygheden jo virkelig udslagsgivende som værende negativ.

BO

Jeg tror faktisk det er der den største grad er af utryghed. Og derfor har vi også valgt at placere tre børn og unge medarbejdere der. Jeg tror der er flere faktorer i det, jeg tror der er rigtig mange faktorer i Rheumpark. For det første så er der en nedrivning af to højhuse, som uanset hvordan vi vender og drejer det skaber en enorm utryghed både der og i

naboafdelingen. De har to højhuse hver der skal rives ned og det er klart at de højhuse har givet rigtig meget tryghed hvad skal der ske. Rigtig mange af dem som er aktive i Rheumpark, bor i højhusene mere end vi ellers ser. Mange af dem der er aktive er ældre, vi ved at rigtig mange af dem er utrygge i forhold til centeret, de synes der er en rigtig høj grad af usikkerhed der er relateret til centret. Og det er rigtig svært at gøre noget ved for der trænger centret simpelthen til at blive moderniseret og fornyet. Men centret er en privat institution, et privat sted, vi kan ikke gøre så meget ved dem, vi kan tage en dialog med dem, det skal vi også. Men centeret er meget lukket hvis man går ind så vil man se at langt de fleste af butikkerne de har faktisk deres facader og vinduer klæbet til, som har aldrig har oplevet i så massivt et omfang før. De har alt muligt hængende ind over deres vinduer, der er reklamer for frugt og grønt eller der er alt muligt andet, og det er der faktisk næsten alle vinduerne. Det er meget få steder hvor du kan stå og kigge ind i butikkerne.

TT 0600

Hvorfor tror du de er det?

BO

Jeg tror det er en stil, og så tror jeg at mange af butikkerne entlig ikke synes butikkerne er særlig lækkert. Du starter med at gå ind i nogle lange sorte gange. Dem tror jeg også jeg ville klæbe til hvis jeg var butik, for at lave min egen butik lærere så ville jeg gøre udeområdet mindre lækkert. Og der mangler centret simpelthen at tænke sig om, og der er i hvert fald noget omkring usikkerhed det kan vi høre på de ældre når vi snakker med dem -den her usikkerhed, utryghed. Og så er der helt sikkert noget omkring børn og unge, og der er to faktorer i det. Der er helt klart noget utryghedsskabende adfærd, vi har haft fat i nogle unge som bryder ind i nogle opgange og spiser pizzaer. Og det må de ikke, man må ikke bryde ind så enkelt er det, de har så været så venlige at efterlade kvitteringer med telefonnumre på så jeg bare kunne ringe til dem. Det er god service. Men også noget andet utryghed, der handler det mere om hvem er de andre. Vi for klager over unge der sidder midt i gården og larmer om aftenen. Og så kan vi altid diskutere hvad larm er, men unge har faktisk lov til at være i gården om aftenen. Det er ikke forbudt overhovedet, det er også sådan at drengene løber efter pigerne og pigerne hviner, og det har sådan set gjort i evigheder. Og det bliver de forhåbentlig ved med, og har gjort i alt den tid der har været. Og nu er vi jo selv ved at være en generation oppe, og jeg glæder mig selv til at skulle klage over den slags ting. Men grundlæggende så vil jeg sige at det har de faktisk lov til, og der er da nogle ting hvor vi skal

have fat i nogle af de ældre og få dem fortalt at de også selv er med til at danne en historie omkring de her ting.

CF 0741

Hvor lang tid, hele natten?

BO

Nej, vores klager for vi for at de larmer omkring ni tiden. Det er klart hvis man løber rundt kl tre og larmer, men altså det er et område hvor der bor mange mennesker og uanset hvad så har man ikke lov til at voldtage nogen kl tre, men det har man sådan set heller ikke kl ni eller kl svv. Men der vil sandsynligvis om sommeren være ret mange drenge efter pigerne, der kan man sige, der er nogen ting man må lære at leve med. At børn og små piger griner højt og hviner, det gør de.

CF 0826

Det er måske heller ikke noget problem til klokken ni ti stykker hvis det f.eks. er sommerferie, men kunne man ikke godt forestille sig at det ville være et problem ellers?

BO

Jo men så kan det være et irritationsmoment, det burde ikke være utryghedsskabende. Og der hvor vi kan se er at det er utryghedsskabende. De anmelder det som noget hvor de er bange for nogen. Jeg synes man skal skelne klart mellem det her det er irriterende, så kan man gå ud til folk og sige ved i hvad søde venner klokken er ved at være mange vil i ikke være søde at skrue ned eller noget hvor man faktisk føler sig angst. Og det er der vi for dem, folk siger det er ubehageligt der sidder unge mennesker de støjer. Og hvor vi så må gå ud og sige at unge mennesker, de støjer det er en del af definitionen. Og det skal der faktisk være plads til. Det ville være ligeså utryghedsskabende hvis man vendte den om og der var fuldstændig stille altid, altså så ville folk først tænke hmm hvad er det der foregår her. Så det vi skal have lært nogle af de ældre det er jo at gå ud. Nogle af de ældre er jo også vågne på de her tidspunkter. De har jo ikke nødvendigvis en døgnrytme der hedder jeg går i seng klokken otte og står op med gåsen, sådan foregår det jo ikke. Så de burde måske lære at gå ud til de her unge og sige hej, og hele den her dialog på kryds og tværs det er den vi egentlig skal arbejde på og få etableret.

TT 0937

Men tror du løsningen skal findes i dialogen, eller kunne den også findes på en anden måde. Kunne man rykke legepladsen, kunne man gøre et eller andet så man ligesom flytter problemet på den måde tror du.

BO

Der er jo ikke nogen tvivl om at selvfølgelig kan du lave rigtig meget også fysisk, men samtidig må vi sige at en del af den positive sociale kontrol det er jo at der er mennesker i området. Det forhindre indbrud. De her unge mennesker gør i hvert fald at der ikke bliver brudt ind i nærheden af hvor de fiser rundt. Så hvis man nu vender den om så har de faktisk en enorm positiv effekt. Hvis man lavede et rum der faktisk er hyggeligt, så kunne man måske lave det sådan at støjen ikke løb direkte ud, og at der faktisk var nogle steder til at kysse og gemme sig. Så der kan man jo tænke i sådan noget opholdsrum midt i gården eller hvad ved jeg, hvor støjgenerne de blev minimeret. Og hvor der stadig var plads til at man kan løbe efter hinanden og kysse og hvad man nu ellers skal.

TT 1035

Hvor gamle er de, de her unge mennesker som støjer ude i gården?

BO

De er et sted mellem 13 og 22, men der sker jo også det at når vi for snakket med folk så bliver der jo også nogle fortællinger på det her fordi vi kan jo godt høre at nogen af dem vi snakker med, de vil jo gerne have os til at forstå at det her er alvor, så de fortæller os om tre til fire årige børn der løber rundt kl 23 om aftenen. Og når vi går rundt, vi har gået rundt rigtig meget, så kan vi ikke se nogen tre til fire årige børn -det er muligt at vi er blinde og det er muligt vi er døve, men så meget døve og blinde er vi altså ikke. Men det jeg godt kan høre på dem, det er jo at det også er mennesker som gerne vil have os til at tage deres bekymringer alvorligt. Og det er jo nok den primære indsats i forhold til de her grupper, det er i virkeligheden at vi har i for høj grad bare sagt til dem vi går nogle runder. Så nu gør vi det at vi også tager ud og besøger dem der har klaget. Snakker med dem og siger goddag, vi aflevere et papir til dem, og siger vi er her der er et nummer med en kontakt så i kan få fat i os. Og vi har faktisk ikke været ude for nogen som helst der har ringet igen. Heller ikke dem hvor de siger at der er vildt panik og gang i den. Når vi har haft kontakt til dem så falder det til ro og noget af det vi kan opleve når vi er ude det er jo også at nogen af dem der klager også er ensomme, og så bliver det rigtig svært er du ensom eller er du angst, det er to vidt forskellige ting. Så der er så mange ting men det er legitimt, og det er måske ikke det der er hovedproblematikken her, jeg tror man skal gøre rigtig meget for at gøre steder lækre. Jeg tror man skal gøre rigtig meget for at lave steder hvor folk har lyst til at opholde sig. Jeg tror man skal virkelig tænke i meget af den der og så skal man begynde med at af legitimere den eneste måde du må klage på er hvis du er utryg. For i virkeligheden så er der nogen der klager

fordi de er ensomme. Det burde være helt legitimt at sige ved i hvad jeg føler mig enorm ensom, jeg er faktisk ked af at sidde her alene og jeg kan ovenikøbet høre de her unge mennesker der løber rundt og hygger sig.

TT 1245

Men så er der måske også en sammenhæng mellem det at være ensom og være angst?

BO

Der er helt klart en sammenhæng, man har nok mere ret til at gå ud og sige (...) bare det at vores boligsociale indsats handler om at skabe tryghed og trivsel det siger vel noget om at modsætningen til det, det er manglen på trivsel og tryghed. Hele det her parametre vi har bygget ind over især de her store boligområder det er jo at de er utrygge. Og det er der ikke nogen tvivl om, der er nogen der oplever utryghed og der er også nogen der er angste det er jeg helt med på. Problemet er at det eneste vi i dag har legitimeret det er utryghed i forhold til børn og unge.

Når jeg snakker med Rheumpark så høre jeg for rigtig mange af dem, og når vi har snakket i to minutter så kommer vi ud over de her børn og unge så er det væk, så er de utrygge over deres hus skal rives ned, det kan jeg fandme godt forstå. Jeg kan ikke gøre ret meget ved det, men jeg kan godt forstå dem og bruge noget tid på at lytte, og så er de angste og de er ensomme så er de alt muligt andet bagved den her som i virkeligheden er en kontakt metode – det er at jeg er utryg og angst, jeg utryg og bange for de her unger, de løber op i tide og utide. Så dukker der så mange andre facetter på som jeg synes det kunne være interessant at arbejde med.

CF 1357

Det er også sjovt, når vi har været ude og snakke med folk så er det altid børnene, det er de unge der er problemet ikke. Men når så de professionelle, der er noget underliggende ikke – der er noget ensomhed som også bliver italesat tidligere ikke.

BO

To eller tre af dem i eller omkring det her område når vi går lidt dybere ind i casen, viser det sig at deres børn har været involveret i konflikter med dem her, eller de selv har været ude og tage fat i nogen og de skal nok lære nogen. Og hvis du tager fat i nogen unger, så kan jeg da huske fra de andre unger, ikke mig, men for de andre unger da vi var små, så ændre de sig jo ikke, jeg var den eneste der sagde stop, alle de andre opførte sig uordentligt.

CF 1446

Men er det ikke et problem at man ligesom går ud og snakker med beboerdemokraterne og spørger hvad er det i gerne vil have der bliver gjort, så er det børn så er det unge når det egentlig ikke er den største kilde til utryghed.

BO

Beboerdemokratiet især i den ene af de her to afdelinger i nævner, og til tider også den anden, i hvert fald imens tryghedsundersøgelsen blev lavet også den anden. Der har man i høj grad repræsenteret etniske danskere over 65 70 år, det er deres synspunkter der er blevet varetaget. Det gør de fordi at det er dem der møder op til afdelingsmøderne, de kender foreningsledelsen, de møder op til alle de her ting, der er faktisk meget få der egentlig repræsentere børn og unge. Og der synes jeg det kunne være spændende og begynde at diskutere på det fysiske hvad skal der egentlig være til for at børn og unge egentlig føler de kan blive inddraget at de kan være til stede i et område uden at de skal stå på mål for alt muligt. Hvordan kan vi give folk noget mere ansvar og her tænker jeg sgu også de unge, hvorfor skal de altid have en voksen hvorfor skal de dit og hvorfor skal de dat, og jeg er godt klar over at der er en gruppe af unge som helt klart skal have en voksen. Når vi kigger på de her grupper så har vi jo mange forskellige, nogen ryger hash, nogen laver kedsomhedskriminalitet for de hænger bare ud. Nogen af dem hænger ud fordi de bare hygges sammen, og det er bare tre forskellige eksempler, der er endnu flere hvis vi går ud og nuancere dem. Så kan man sige dem der hænger ud og hygges sammen de kunne få et lokale hvor de gjorde det her, jeg er sådan set hammer kold, så kan det godt være at der ligesom skal være en eller to som ligesom skal være over 18 der kan smide de andre ud hvis de gebærder sig forkert. Men grundlæggende kunne jeg ikke se noget problem i det jeg kan ikke se at de skulle have mindre ret til et lokale end dem der spiller billard, eller dem der spiller -hvad fanden de nu spiller.

TT 1638

Altså i klubberne tænker du?

BO

Ja

TT

Hvad skal vi kalde dig og din afdeling?

BO

Jamen vi er den boligsociale helhedsplan eller boligsociale projekt.

TT 1652

Hvor opmærksomme er man på mediernes og pressen omtale af Brøndby Strand i det boligsociale projekt?

BO

Jeg tror ikke der noget boligsocial projekt der ikke er opmærksomme på medierne eller pressens omtale. Vi ville være døde hvis ikke vi lagde mærke til om vi blev omtalt positivt eller negativt. Selvfølgelig er vi opmærksomme, men der kan man sige Brøndby Strand omtales faktisk ikke specielt ringe i pressen. Og det er jo rigtig interessant at når vi kigger på at vi kan jo godt se at vi har mange boende som har været dømt for kriminalitet, men vi kan også se at vi har meget få anmeldelser, der foregår meget meget lidt kriminalitet i Brøndby Strand.

CF 1729

Altså dårlig omtale nu eller lidt tidligere?

BO

Brøndby Strand har haft rigtig meget dårlig omtale, men det er klart i en vending. Min oplevelse er at det seneste år i hvert fald der har omtalen været rigtig god, men vi er jo også selv med til at skabe omtalen.

TT 1747

Man frygtede i hvert fald noget dårlig omtale i forbindelse med de nye tal der kom frem her med at der boede flere ikke danske statsborgere end danske.

BO

Nu passer tallene jo heller ikke lige, men hvis man ikke hænger sig i detaljer så skidt med det. Men det var hele postnummeret Brøndby Strand 2660, hvor der bor flere mennesker med anden etnisk oprindelse end dansk. Og det der faktisk er interessant i det, det er jo at ved siden af brøndby strand parkerne der ligger et stort villakvarter som primært har beboer med anden etnisk oprindelse end dansk -som primært er bosniere, for nu at gå helt ned i detaljen. Men jeg synes at modreaktionen fra brøndby strand og fra borgmesteren har været enorm stærk, og har faktisk dæmpet den her diskussion også fra Birthe Rønn Hornbæk, hun bor jo også i Brøndby Strand og har også været meget markant ude med at der er jo ikke noget problem. Det der har været interessant ved det har jo været at man ikke har kunne koble det til noget kriminalitet. Man har ikke kunne koble det til øget antal dit og dat, det gjorde man i Voldsmose, der kobledede du tallene sammen med forhøjet antal integrationer med Black Army, black army og kriminalitet. Der skete der nogle koblinger meget direkte. De kunne

ikke laves i Brøndby Strand, på den måde er Brøndby Strand jo anderledes og Brøndby strand ligger jo også konjunkturmæssigt rigtig godt.

TT

I forhold til København.

BO

Ja i forhold til København, altså København er ved at blive fyldt op, Brøndby strand er et af de områder der vil blive fyldt op snart, der er kæmpe lange ventelister.

TT 1949

Men gør man noget for at forbedre det her renome, og omdømme?

BO

Altså vi har jo kommunikations medarbejdere jeg tænker de laver lidt. Hvis ikke de gør så skal jeg have en snak med dem. Jo selvfølgelig gør de det.

TT 2000

Man har simpelthen ansat to der arbejder med det her?

BO

En der tager sig af det fysiske og en der tager sig af det boligsociale. Og der er kommunikation to veje, en der går til beboerne, men også til den store verden omkring os vedrørende hvad der sker herinde. Og begge de to ting handler i den grad også om tryghed. Noget af det jeg godt kunne tænke mig at vi blev bedre til det var at kommunikationen ikke kun er envejs men dialog baseret. Jeg synes alt for meget af det vi laver er envejs, altså vi orientere folk om, vi servicere folk og det er jeg ikke særlig tilfreds med, jeg kunne sidsygt godt tænke mig at der blev mere dialog om det. Og jeg tror f.eks. også at når vi nu taler om det tryghedsskabende initiativer, det ville være tryghedsskabende for så kan folk gå ind i dialogen med dig om hvad er det egentlig der skaber utryghed og du for lidt flere nuancer på det ikke. Det kan være ensomhed og hvad fanden ved jeg. Men vi gør rigtig meget ved imaget i Brøndby strand.

TT 2059

Hvad synes i om beboerdemokratiet?

BO

Vi har ingen mening om beboerdemokratiet, hvad fanden skulle vi mene om det. Det er en lovfæstet ting. Beboerdemokratiet er en del af mine rammevilkår, jeg kunne ønske at vi blev bedre til at tænke udviklende demokrati, og mindre beskyttende demokrati, altså at det ikke bare er et valg der skal gennemføres, men at vi faktisk fik en større grad af inddragelse.

Beboerdemokratiet i Brøndby Strand er jo enormt forskelligt, der nogen afdelinger hvor der kommer rigtig mange til beboermøderne og nogen afdelinger hvor der nærmest ikke kommer nogen.

CF 2145

Hvorfor forholder det sig sådan, hvorfor er det de samme der bliver valgt år efter år?

BO

Og hvorfor er den etniske sammensætning som den er, og nu har jo faktisk fat i en af dem hvor der primært er medlemmer med anden etnisk oprindelse end dansk. Jeg tror faktisk det er den eneste i Brøndby Strand hvis jeg skal være helt ærlig hvor der er et flertal af medlemmer med anden etnisk oprindelse end dansk. Så hvorfor er det sådan, der er fordi vi ikke har været gode nok, og det gælder jo alle til at sige hvordan opbygger vi empowerment, der har været alt for meget med at vi kommer ind og reparere og laver systemfejl, og så reparere vi lidt på det her og de næste de næste fire år reparere vi på noget andet.

CF 2227

Så de skal ikke selv være aktive?

BO

De skal ikke selv sættes i funktion og det er en kæmpe fejl. Vi har været enormt dårlige til at mobilisere osv. Vi har afskaffet nu at det ikke længere er os der kører det der hedder børnenes rejsebureau og noget der hedder kulturweekend, og den har vi jo afleveret og sagt at det ikke er os der kører det her. For man var vant til at der var nogen der lavede alt det her for dem, folk skulle bare møde op så gik de hen så havde de en fed weekend så gik de igen. Sådan skal det jo ikke være, så kommer vi her og servicere med en pose penge og så sørger vi for at der bliver lavet en masse aktiviteter, det skal vi ikke, vi skal selvfølgelig være facilitator af det, men dybest set skal vi lære folk at gøre det selv.

CF 2300

De burde jo også være rustet til at klare det selv når i smutter.

BO

Det skal være nogen foreningskræfter, men det skal også være en mobilisering af de ressourcer der er i området. Og det er helt klart noget som jeg synes -det er en helt privat mening, som jeg oplever hvor det boligsociale har svigtet det er at vi i alt for høj grad har aktiveret og lavet indsatser. Vi har serviceeret og lavet indsatser, i alt for lille grad har vi aktiveret de ressourcer som der er i området.

TT 2332

Hvad synes du, kan man side for længe i bestyrelsen?

BO

Kan man side for længe i folketinget. Kan man side for længe politisk valgt noget som helst sted, det kan man vel godt.

TT

Synes du at man burde have en periode og så var det slut?

BO

Det kan vi ikke i Danmark fordi vi ikke har den tankesæt, så skulle du jo lave et tankesæt der skulle dække alle de foreningsstrukturer vi endelig lave. For brugsforeningen, kan man side for længe i brugsforeningen -ja gu fanden kan man side for længe i brugsforeningen der sker ikke noget nyt, de putter ikke økologi ind, de gør ikke dit og dat. Hvis vi endelig skal diskutere hvad jeg synes som er problematisk ved beboerdemokratiet, så er det jeg synes at man mangler at kompetence opbygge. Beboerdemokratiet har udviklet sig siden det blev indført og nu blev det indført for mange år siden, men i perioden 70 til 96 der blev det virkelig udviklet, der fik beboerne mere og mere indflydelse. I den periode der er vi gået fra en beboersammensætning i den almene sektor der totalt lignede et gennemsnit i den danske befolkning til nogle områder med en massiv social slagside. Og det vil jo sige der kræves nogen andre folk til at sidde der, der kræves nogle andre måder at arbejde på, der kræves nogle andre måder at inddrage på, og den kompetence opbygning -de kurser, vi lære alle beboerdemokrater uanset om de bor i et ressourcestærkt område hvor de bare skal knipse med fingrene så står der fem som er klar til at lave noget, eller om de bor et sted hvor de virkelig skal lave noget så fungere vores beboerdemokrati fuldstændig ens, kurserne er ens, og alt hvad vi laver er fuldstændig ens. Der mangler vi nok at kompetence opbygge, det er f.eks. også en kæmpe opgave nu f.eks. især i forhold til Rheumpark og de to afdelinger som i har fat i at skulle forholde sig til en ombygning hvor der skal rives to huse ned. Det kræver enorme kompetencer og en enorm viden, og de burde jo i virkeligheden have mange flere kurser i det her, og understøttes meget mere i det. Og hvis vi gerne vil sige det her vil vi i virkeligheden gerne give mere til beboerdemokratiet, det synes jeg ville være fint og virkelig i tråd med hvad jeg synes. Så synes jeg faktisk man skulle bruge enorm meget energi på at opbygge kompetencer hos de her folk. Og så ville der være nogen der selv valgte fra, og sagde det her, det er for meget. Men det kan jeg jo også høre når jeg sidder til møde med beboerdemokraterne vi bruger 20 30 om ugen, det er faktisk sindssyg lang tid, og det udelukker jo en rigtig stor gruppe. Jeg ville ikke have tid, og jeg har ikke engang

hjemmeboende børn, men i ville slet ikke have tid -når i har små børn. Det ville være helt umuligt at bruge så meget tid på beboerdemokrati om ugen.

CF 2630

Det udelukker måske også nogen som egentlig har tiden til det, men måske ikke evnerne til det, det er jo ikke alle man sætte til det.

BO

Eller også bliver der plads til dem som har tiden til det, men ikke evnerne det, men ikke plads til dem som har evnerne til det, men ikke tiden til det. Så et eller andet sted handler det i hvert fald om at dem som har lyst til at tage et slæb de skal kompetenceopbygges, men de skal også kompetenceopbygges til hvordan de kan inddrage andre. Hvordan kan vi i virkeligheden være bedre til at lave ad-hoc grupper, hvordan kan vi i virkeligheden være bedre til at sige jamen her er der nogen der gerne vil lave en legeplads. Det kunne godt være en forældregruppe der ikke havde lyst til at sidde i beboerbestyrelse men de har lyst til at arbejde med en legeplads eller de har lyst til at lege med noget ungdomsmiljø, eller det kunne også være nogen af de unge -for fanden da så lav et ungdomsmiljø. Hvordan bliver man bedre til at involvere folk i det, og der tror jeg at vi mangler at udvikle beboerdemokratiet.

TT 2737

Hvis vi lige skal afslutte det her med beboerdemokratiet, synes du at beboerdemokratiet skal afspejle den beboersammensætning der er i et område?

BO

Synes jeg folketetinget skal afspejle den beboersammensætning der er i Danmark? Jeg synes altid at alting skal afspejle det som der er. Men jeg erkender jo at det ikke kommer til at ske. Og problemet er at jeg kan jo synes det, men problemet er at jeg kan jo ikke sørge for. Man må finde nogle kriterier der skal afspejles ellers bliver det for svært.

TT 2818

Hvad mener du om anvisningsret, og har i noget indflydelse på det?

BO

Vi har intet indflydelse på anvisningsret, og i brøndby kommune er det jo sådan at man er gået fra at have en 100 % kommunal anvisningsret for 2 3 år siden i alle afdelingerne, til 25% anvisning.

TT 2849

Hvordan kan beboersammensætningen så være som den er nu? Det er jo direkte modsat, Rheumpark og Dyringparken deres etniske fordeling.

BO

Det kan man jo også ordne, anvisningen er jo også sådan at hvis jeg nu f.eks. hedder Akmed og allerhelst vil bo i Dyringparken så går jeg op til anvisningen og siger jeg hedder Akmed og jeg vil bo i Dyringparken, så bliver jeg jo primært anvist til Dyringparken. Og der bor mine venner og bekendte. Hvis jeg hedder Hansen og mine venner bor i Rheumpark så går jeg hen og siger Hansen jeg vil bo i Rheumpark, og i det omfang der er en anvisningsmulighed så anviser man dem dertil. Så det kan man jo sagtens. (...) historie om en formand og borgmester.

BO

Der er også en sandsynlig forklaring med at man forsøger at flytte derhen hvor ens venner bor, eller der hvor der er nogen der ligner en selv. Det kan være en ligeså væsentlig del af historien.

TT 3055

Tror du at den her fordelingsgrad af etniske danskere og ikke etniske danskere har betydning for de sociale arrangementer som bliver afholdt i hhv dyringparken og rheumparken?

BO

Ja det tror jeg da helt klart, jeg tror det afspejler kendskabet til almen lovgivningen. Hvis du ved hvad almenlovgivningen kan, så kan du lave rigtig meget indenfor den, og det vil jo sige at hvis dem du laver noget for de ligner dig selv og afdelingsbestyrelsen i Rheumpark ligner etniske danskere over en vis aldersgruppe, så vil der jo være mange aktiviteter rettet mod den aldersgruppe fordi vi laver noget sammen med dem vi nærmer os til. Der har været ret meget udskiftning i afdelingsbestyrelsen i Dyringparken og det gør at man har svære ved at få aktiviteterne til at fungere dernede. Og det afspejler sig nok i at nogen af de borgere der er der, de vælger så at lave deres aktiviteter andet steds enten i foreningsregi -brøndby gymnastikforening eller et andet sted, eller i forbindelse med moskeen eller noget andet, tyrkisk forening, pakistansk forening, altså organiseret bare på en anden måde.

Forudsætningen for at du laver noget er jo at afdelingen er stærk og velfungerende, og i stand til at facilitere aktiviteter. Ellers så finder du andre steder at lave dine aktiviteter.

TT 3223

Vi har fået et indtryk af at der er nogle cyklusser med det her tryghed og utryghed i hele Brøndby strand -man har en gruppe af unge mennesker som ikke ved hvad de skal bruge deres tid til, det resultere i at de måske skaber noget utryghed for de andre beboer, måske særligt de ældre. De her unge de vokser så op, så forsvinder problemerne, så er der ro i en

periode, så kommer der nogle børnefamilier der så for nogen børn som vokser op og så starter problemerne så småt igen. Hvad tænker du om sådan en cyklus funktion i forhold til det her med tryghed?

BO

Der bor 8500 mennesker i brøndby strand, jeg tror der er unge mennesker hele tiden. Der er også en skole der stort set er fyldt hele tiden, så der må jo være unge mennesker hele tiden. Det som man kan diskutere er hvor opholder de unge mennesker sig, og der kan godt være noget cyklust i det. Det er ligesom et kvarter kan blive et sølvbryllupskvarter, så går der nogle år så flytter alle børnene fra det kvarter så bliver de alle sammen pensionister her i mit område begynder der at flytte unge familier ind med deres larmende børn og jeg ved ikke hvad jeg skal forholde mig til. Resten af os nærmer os sølvbryllup ikk. Så på den måde sker der selvfølgelig nogle cyklusser og de skal jo også i en almen boligorganisation eller hvor som helst ellers, at når folk bor der og folk bor der rigtig længe i brøndby strand der er en 8% fraflytning, det er jo minimalt, så sker der selvfølgelig også det at så bliver de ældre og så rykker de ligesom ud når de ryger på plejehjem eller andre steder hen. Og så kommer der nogle yngre grupper ind og de får jo børn og så tager man en tur til. Men jeg tror da hele tiden at der er børn og unge i området, altså det er et kæmpe stort område der bor 8500 mennesker selvfølgelig er der børn og unge hele tiden. Det som vi kan se omkring det her med børnene, er selvfølgelig det her med at være in, og dem som fylder mest er dem som ryger hash, og de prøver at være så langt væk fra deres forældre som muligt. De går faktisk ind i andre afdelinger end deres egen.

TT 3430

Tror det du at det er derfor at der er problemer i Rheumpark? Fordi at der bor mange ældre og der bor måske ikke så mange unge

BO

Ja der bor ikke så mange unge der så der kommer en hel del unge andre steder fra, det tror jeg nogen af dem gør, ja jeg tror ret mange af dem gør

TT 3446

Så problemerne kommer på en måde udefra?

BO

Ja og så er der måske en lille gruppe af unge fra Rheumpark, men det er et godt sted at hænge ud fordi at man ikke er i risiko for at møde ens far og mor.

CF

De har jo også de her ungeboliger, tror at det kan have noget med det at gøre?

BO

Mit indtryk er ikke at det er ungeboligerne, mit indtryk er at det er bagtrapperne, men det kan selvfølgelig godt være at nogen af dem tiltrækker nogle andre. Mit indtryk er at der primært er bagtrapperne og kælderrummene. Kælderrummene har vi oplevet flere ting omkring, der har været meget snak omkring at det var børn og unge der stod dernede og røg. Og når vi har været nede igennem og kigge så er vi da også støt på en hel del voksne der står dernede og ryger og som ikke er bedre til at ryde deres skodder og alt muligt andet op end børn og unge. Så ser man fire unger så er det nok dem der for skylden for alt det rod det bliver lavet dernede, men det er ikke nødvendigvis dem der har røget alle smøgerne inklusiv tjalden. Der hvor vi oplever hovedproblemet det er bagtrapperne, og der har man lavet noget rigtig interessant, der har man malet alle bagtrapperne sorte. Og dvs at man har lavet nogle steder hvor de unge synes at der er fedt at være for der kommer ikke nogen andre, jeg ville heller ikke gå ud på en sort bagtrappe, du for ingen ældre til at gå ud på en sort bagtrappe. Hvis du åbner døren og der er sort derude, så er utrygheden startet, der behøver ikke engang at være mennesker derude så er utrygheden i gang. Hvis du så oven i købet høre lyde så er utrygheden sikret og det er jo meget godt klaret. Så der er helt klart nogle fysiske ting omkring hvordan gør vi det her. Jo mere net jo mere mørkt jo mere alle de her ting vi laver jo større er utrygheds faktorerne selvfølgelig.

TT 3628

Hvad tror du med kælderen?

BO

Jamen kælderen der kan vi jo se når vi har været rundt omkring, de steder vi hvor vi kan se en del af uroen det er inde i de bagereste kældre. Og når vi kan se der ikke har været indbrud ind til dem, der er faktisk meget meget få indbrud, så er det altså folk der bor i de her områder som lukker op der ind til. Så der er et eller andet med også at snakke med hinanden, fordi jeg kan da undre mig over det handler jo ikke om tre opgange at de ikke kender Hans eller Hassan der står dernede, de må jo se dem i løbet af dagen for pokker, så der er nogle ting der undre mig, noget helt elementært kommunikation, snak med dine naboer, hvor jeg tror noget af det der skal til det er at lave nogle arrangementer i gårdene, at man er mere aktiv i nærområdet.

TT

Man skaber relationer?

BO

Ja skaber relationer i nærmiljøet -få set Hans eller Hassan inden du høre dem stå og lave uro nede i kælderen.

TT

Ville det skabe mere tryghed tror du?

BO

Helt klart, det skaber altid mere tryghed hvis man ved hvem det er der laver den. Om end ikke andet fordi man måske også snakker til dem anderledes, og måske ovenikøbet snakker med dem.

TT 3736

Vi har blot oplevet mange der har italesæt kælderen som et utrygt sted og hvor man ikke går alene hen eller ned om aftenen.

BO

Nej og nu har jeg jo vandret rundt i de her kældre rigtig meget, og jeg må sige at jeg har svært ved at finde mængden af de her personer der er der. Jeg kan nu godt forstå hvad det er, brøndby strand er bygget på en måde -et af de andre steder der er en stor grad af utryghed er parkeringskælderen, der også har en fysisk udformning, hvor der ikke skal meget til før man skaber utryghed dernede. Der er ingen tvivl om at den fysiske form i brøndby strand især omkring der steder -skakterne ind til kælderen, der er lavet sådan nogle store åbne skakter ind hvor ungerne står og hænger ud, alt andet ville jo være mærkeligt -hvorfor dølen ikke sætte en dør ud på de ydereste rum i stedet for, hvorfor have sådan en stor indgang. Parkeringers kældrene er lavet som store åbne, men hvor der alligevel er nok til at du kan gemme dig og skabe utryghed. Så på den måde tænker jeg at der nemt er noget fysisk konstruktion som du nemt kunne lave om.

CF 3840

Hvad med stisystemerne, de anlagte stisystemer.

BO

Jamen nogle af stistystemenerne synes jeg er rigtig godt lavet og andre skaber store åbne rum altså hvor der ikke er noget ejerskab. Jeg ville beplante haverne længere ud jeg ville lave andre ting så der blev lavet noget ejerskab, eller lave nogle aktiviteter for de unge.

TT

Hvad med det store stisystem der løber på Esplanadesiden?

BO

Jamen der er så mange ting i det, der er anlagt tunneller og tunneller ved vi er utryghedsskabende. Der er rigtig lange stier og dvs at hvis der er folk på knallert så kan du se den på sindssyg lang afstand, og du vil derfor have en oplevelse af at der er rigtig meget knallertkørsel. Der er nogle ting der som er bygget på en måde som jeg ikke ville have gjort. Og det tror jeg heller ikke man ville have gjort i dag.

TT 3936

Men man bygger jo også fortovene op på vejene nu for det er der hvor folk går alligevel, hvorfor tror du de gør det?

BO

Det gør de fordi der er en positiv social kontrol, fordi der er andre mennesker. Der er mere trygt der hvor der er mennesker. I virkeligheden skal man jo tage fat i nogle af de ældre og sige hey det er faktisk fedt for jer at der er unge mennesker, for så er der mennesker i høre faktisk lyd og stemmer. Der er ikke noget rart ved at gå et sted hvor der er mørkt. Og hvis du kommer som ældre og kan se 500 meter væk at der står 10 unge så skaber det utryghed altså det gør det, og vi kan jo ikke bede unge om ikke at være i grupper på mere end tre.

Opbygningen gør at du ser meget utryghedsskabende, du er nødsaget til at lave mindre enheder og nedskalere noget af alt det her fordi at det er så kæmpestort.

TT 4038

Der er to af vores kvindelige informanter som ikke vil gå dernede om aftenen, og for den enes vedkommende er det heller ikke tilladt for familien at gå ude om aftenen i brøndby strand og heller ikke gå til og fra stationen. Det vil jeg da sige at det er da et problem at man ikke kan komme hjem med toget og så kan gå alene hjem.

BO

Det er jo et valg, objektiv set har de ingen grund til at sige at det er sådan. Der er ikke flere indbrud, der er ikke flere overfald, der er sindssyg lav kriminalitet, især nede i rheumpark afdelingen. Der sker ingenting. Det der selvfølgelig er at man har oprettet nogle bord og bænke systemer mellem rheumpark og stationen, dels er der hele det her centerområde som jeg er med på er vildt utryghedsskabende, og dels har man lavet nogle bord og bænke systemer som når det bliver aftenen så hænger ungerne ud der. Det gør de for de må jo ikke hænge ud i gårdene. Så vi går rundt til dem og siger i skal ikke hænge ud her, i må finde et andet sted at hænge ud. Så flytter de sig derfra ned et andet sted. Man skal inddrage dem, det kunne være enormt fedt hvis beboerdemokratiet inddrogede dem i at sige hvordan kan i være med til at skabe et trygt område, hvordan kan i egentlig være en positiv faktor her i stedet for

konstant at være en negativ faktor. Hvorfor giver vi ikke mere plads til de her unge, jeg har set dem meget når jeg har gået rundt og der er altså ikke meget trussel i dem. Vi har haft fat i nogen der i en anden afdeling brød ind i cykelskuret og der stod sådan en seks syv knægte og så tog vi fat i dem og sagde hold nu op med et pjat, og det gjorde vi to eller tre gange og så forsvandt de et andet sted hen. Og det er jo egentlig det vi har opnået, vi har fået dem til at flytte sig. Men dybest set har vi ikke lært dem noget, andet end de skal lade være med at være der hvor vi er for vi er pisseirriterende at snakke med. Det er det vi har gjort, og det samme det har vi gjort med kælderene, nu har jeg ringet til dem her og så er de holdt op med at sætte sig ind og spise deres pizzaer i den der opgang, men de holder jo ikke op med at spise pizza, de holder heller ikke op med at svine så nu er spørgsmålet bare hvor de så er henne.

Grundlæggende har jeg flyttet dem fra en opgang alle er glade i den opgang og nu sidder de sandsynligvis nede på esplanaden og spiser der pizzaer i stedet for. Og de ved vi ikke kan gøre noget når de er nede på esplanaden som er kommunal grund. Hvis vi vil noget med de her unge så skal vi inddrage dem i hvad er det vi selv skal lave, og så er det vi skal ind og tænke i hvad kan man lave der kunne være fedt, og der skal man ind og lave nogle fysiske tanker om hvor kunne det være, hvor de er synlige, men samtidig usynlige, det er jo noget af en konstruktion.

TT 4334

Hvordan er jeres samarbejde med politi og kommune og nu tænker jeg også i forhold til nede i centret at det er en privat institution, det lyder som om der godt kunne være sådan en organisatorisk udfordring i hvert fald dernede.

BO

Hvis centret ikke selv synes de har et problem så er der ikke rigtig nogen der kan gøre noget.

TT

Kan man ikke løfte det med kommunen?

BO

Det kan man løfte med kommunen alt det man vil og hvis kommunen så siger til dem jamen i har et utryghedsproblem og de siger næææ det har vi ikke, så kan de ansætte et vagtværn hvis de vil have et vagtværn, du kan heller ikke gøre noget i fields hvis der er utrygt, det er ikke en politiopgave medmindre fields kalder nogen og siger nu skal i komme og hjælpe os fordi der foregår overtrædelser her. Hvis der ikke er så må fields ansætte et vagtselskab, og det har de sikkert også, og det tror jeg også centret har, og de kan så fjerne dem som har en uhensigtsmæssig adfærd. Men centret er jo også interesseret i at der er mennesker. Men

mennesker kan jo også være at der sidder otte unge og det er fint for os agtigt.

Grundlæggende så tænker jeg at hvis man virkelig ville noget i brøndby strand omkring det her så skulle du lave et helt andet center. Men igen det er privat så det kan vi ikke blande os i, det kan vi kun konstatere. Men det er dybt frustrerende for der er jo samtidigt lavet en aftale om at hvis centret det bliver renoveret så skulle dsb også gerne renovere stationen ikke. Alla det man har lavet i Ishøj som faktisk er meget godt lavet.

TT 4500

Er der noget her på falderebet du godt kunne tænke dig at fortælle om tryghed og utryghed for jeg har ikke mere.

BO

Nej jeg synes tryghed utryghed er blevet rigtig meget værdipolitik, og jeg synes den er meget forbundet især med anden etnisk baggrund og unge. Og jeg synes vi skal passe på at vi ikke bliver skide bange for vores unge. Unge har faktisk aldrig være mere lovlydige. De har aldrig været mere veluddannet, de har aldrig været mere intelligente, og vi har aldrig været mere bange for dem det synes jeg er pisse interessant.

CF 4539

Men er der kommet en eller anden tendens til at italesætte det vi tidligere kaldte for drengestreger til nu er det ballade?

BO

Yes og det er også dybt problematisk, for drengestreger var et eller andet sted sjovt om end irriterende. Grundlæggende synes jeg at vi skal have en øvelse overfor de ældre. Jeg møder rigtig mange mennesker og det er ikke kun de ældre, stort set alle dem jeg er ude i, som man fortæller de skal tale med børnene og til barnet, der er meget meget få der går ind og taler med børnene. Jeg har fortalt dem de skal.

TT

Tror du ikke det er fordi at de er bange for dem?

BO

Jo men jeg tror også det er fordi at de har den opfattelse at det er fordi at det har de lov til. Der er et eller andet galt omkring vores ældres forståelse af deres rettigheder, for de unge har også rettigheder, og det er det jeg mener med at man har jo faktisk lov til at løbe efter pigerne. De unge har faktisk også nogle rettigheder, og det er som om at de fuldstændig forsvundet.

TT 4635

Men der er jo også nogen af dem som vi har interviewet der italesætter truende adfærd, og et hårdt klientel år tilbage.

BO

Jo jo og der sker jo også et narrativ der, for der sker jo også det at når vi kommer ud så kan vi jo også høre at nogle af de historier, og det har måske været fordi man ikke har respekteret folk godt nok. Nogle af historier vi har de trækker tråde langt langt tilbage. Okay det var så lige syv år siden, kom ind i kampen. Men sandheden er at der jo ikke nogen der har snakket med dem om deres problem for syv år siden, og der er noget reelt i at sige jamen vi skal tage folks oplevelser rigtig alvorligt. Og nu de siger utryghed, så må vi jo forsøge at finde frem til om det er angst, ensomhed eller hvad det er. Men vi skal gå ud og snakke ligeså meget med anmelderen, anmelderen er en ligeså stor del af det her som den anmeldte. Og der tror jeg at man har fokuseret enorm meget på den anmeldte og alt alt for lidt på anmelderen.

TT og CF (...)

BO

For at blive taget seriøst så anmelder vi bare helt vildt, historien bliver ikke forkert men den bliver nok større end den egentlig er. Det kan have været en diskussion med to unge og hvor de har sagt årrrh hold nu kæft kælling til sidst og så er det pludselig blevet til truende adfærd. Også fordi det kan være flovt ikke kan kunne magte situationen, der er så mange andre subjektive elementer i det. Altså jeg tror vi har for lidt fokus på anmelderen og alle de subjektive ting der ligger i det. Hvornår er noget utryghedsskabende hvad er det egentlig for en historie de gerne vil fortælle os og det at de gerne vil være sikker på at vi modtager at de er bange. Og måske skal vi så sige, vi har modtaget at du er bange hvad kan vi gøre for at hjælpe dig. I stedet for at vi har modtaget du er bange vi skal nok kigge på de unge. Der mangler vi nok den vinkel hvad kan vi gøre for at hjælpe dig, hvad er det egentlig der skal til for at du kan blive tryk. Og ja så kan det godt være meget massivt at være den der modtager og man tænker puha hun er da helt oppe og køre vi skal nok gøre noget. Men dybest set burde man måske sige til hende, prøv og hør her jeg kan godt se du er oppe og køre du har brug for at vi sætter os ned og snakker hvad skal vi gøre her.

TT 4957

Kunne man forestille sig et område ansætte en vagt som ikke bare var en vagt, men en som også var uddannet i tale med folk -sådan en tryghedsvagt.

BO

Ja der er jo nogen steder, da jeg var ansat i kalundborg på et tidspunkt der havde vi et beboermøde. Hvor jeg var ude og snakke med dem og spurgte hvad det egentlig var at de ønskede. Vi vil have nogle vagtfolk, og jeg sagde jamen vi er ikke vagtfolk. Jamen vi vil have vagt 24/7, men der er kun mig ansat og jeg har faktisk andet at lave jeg skal også spise en gang imellem. Så må du spise imens du går, og så sagde jeg nu tror jeg diskussionen stopper her. Men det man i virkeligheden ville have var nogen personer der kunne tage sig af det man selv var bange for, og i virkeligheden kan vi jo ikke blive ved med at løse folks angst. Vi bliver nødsaget til at lære folk at løse deres angst. Vi fokusere for meget på de unge der laver ballade og for lidt på dem der anmelder det. Vi får ikke sagt til dem, hvordan man skal snakke med folk for ikke at skabe angst. Jeg er ikke to meter høj og når jeg kan gå ned og snakke med dem. Vi har store viceværter der klager over unger, hvorfor går de ikke bare ned og snakker med dem. Og hvordan udstyre jeg ham med et redskab til at gøre det i stedet for at blive irriteret på ham. Det gavner jo hverken ham eller mig.
(...)